

Liahona

Toespraken algemene conferentie

President Nelson vraagt heiligen: 'Laat God zegevieren'; spreekt zich uit tegen racisme

Nieuwe leiders in de Zeventig en Presiderende Bisschop bekendgemaakt

Zes nieuwe tempels aangekondigd

Foto's: Lo Narváez (Valparaíso, Chili); inzet: Apia, (Samoa)

Vanwege COVID-19 konden veel leden niet in de kerk bijeenkomen om naar de conferentie te kijken. In plaats daarvan werden de conferentiebijeenkomsten in meer dan vijftig landen op nationale en regionale televisie- en radiostations uitgezonden. Zo konden in theorie ruim 1,4 miljard mensen de conferentie volgen.

Inhoud november 2020

Jaargang 120 • nummer 11

Zaterdagmorgenbijeenkomst

- 6 **Vooruitgaan**
President Russell M. Nelson
- 8 **Wij zullen hen hiermee beproeven**
Ouderling David A. Bednar
- 12 **Zoals Hij worden**
Ouderling Scott D. Whiting
- 15 **Ogen om te zien**
Michelle D. Craig
- 18 **Harten in rechtschapenheid en eenheid verweven**
Ouderling Quentin L. Cook
- 22 **Aanbevolen bij de Heer**
Ouderling Ronald A. Rasband
- 26 **Heb uw vijanden lief**
President Dallin H. Oaks

Zaterdagmiddagbijeenkomst

- 30 **Steunverlening aan algemene autoriteiten, gebiedszeventigers en algemene functionarissen**
President Henry B. Eyring
- 32 **Duurzame samenlevingen**
Ouderling D. Todd Christofferson
- 35 **Vreugde in Christus vinden**
Steven J. Lund
- 38 **Alle natiën, geslachten en talen**
Ouderling Gerrit W. Gong
- 42 **Er was brood**
Bisschop W. Christopher Waddell
- 45 **De uitzonderlijke gave van de Zoon**
Ouderling Matthew S. Holland
- 48 **De cultuur van Christus**
Ouderling William K. Jackson
- 51 **God zal iets onvoorstelbaars doen**
Ouderling Dieter F. Uchtdorf

Vrouwenbijeenkomst

- 55 **Door eensgezinde gevoelens krijgen we macht van God**
Sharon Eubank
- 58 **Blijvende verandering**
Becky Craven
- 60 **De genezende kracht van Jezus Christus**
Cristina B. Franco
- 67 **Zusters in Zion**
President Henry B. Eyring
- 70 **Heb goede moed**
President Dallin H. Oaks
- 73 **Treed de toekomst vol geloof tegemoet**
President Russell M. Nelson

Zondagmorgenbijeenkomst

- 77 **Wees waakzaam en bid onophoudelijk**
President M. Russell Ballard
- 80 **Zwijg, wees stil**
Lisa L. Harkness
- 82 **Zoek Christus bij iedere gedachte**
Ouderling Ulisses Soares
- 86 **Ik geloof in engelen**
Ouderling Carlos A. Godoy
- 88 **Wij spreken over Christus**
Ouderling Neil L. Andersen
- 92 **Laat God zegevieren**
President Russell M. Nelson

Zondagmiddagbijeenkomst

- 96 **Beproefd, bewezen en gepolijst**
President Henry B. Eyring
- 99 **Laat volharding volledig doorwerken, en acht het enkel vreugde!**
Ouderling Jeremy R. Jaggi
- 102 **Uitermate door de Heer begunstigd**
Ouderling Gary E. Stevenson
- 106 **Bid, zoek en klop**
Milton Camargo
- 109 **Recht doen, goedertierenheid liefhebben en ootmoedig met God wandelen**
Ouderling Dale G. Renlund
- 112 **Blijvende macht**
Ouderling Kelly R. Johnson
- 115 **Op de Heer wachten**
Ouderling Jeffrey R. Holland
- 118 **Uw nieuwe normaal**
President Russell M. Nelson

- 64 **Algemene autoriteiten en algemene functionarissen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen**
- 120 **Kerknieuws**
- 127 ***Kom dan en volg Mij* – van de conferentietoespraken leren**

Osaka (Japan)

De 190e algemene oktoberconferentie

Zaterdagmorgenbijeenkomst, 3 oktober 2020

Leiding: president Henry B. Eyring
Openingsgebed: ouderling Patrick Kearon
Slotgebed: ouderling Juan A. Uceda
Muziek verzorgd door The Tabernacle Choir at Temple Square*: 'Truth Eternal', *Hymns*, nr. 4; 'Praise to the Lord, the Almighty', *Hymns*, nr. 72, arr. Wilberg; 'I Feel My Savior's Love', *Children's Songbook*, p. 74–75, arr. Cardon; 'Come, Ye Children of the Lord', *Hymns*, nr. 58; 'Have I Done Any Good?', *Hymns*, nr. 223, arr. Zabriskie; 'Love One Another', *Hymns*, nr. 308, arr. Wilberg.

Zaterdagmiddagbijeenkomst, 3 oktober 2020

Leiding: president Dallin H. Oaks
Openingsgebed: ouderling J. Devn Cornish
Slotgebed: Joy D. Jones
Muziek verzorgd door verschillende koren: 'Hark, All Ye Nations!', *Hymns*, nr. 264, arr. Schank; 'Beautiful Savior', *Children's Songbook*, p. 62–63, arr. Kasen; 'Go Forth with Faith', *Hymns*, nr. 263; 'How Firm a Foundation', *Hymns*, nr. 85, arr. Ashby.

Vrouwenbijeenkomst: 3 oktober 2020

Leiding: Bonnie H. Cordon
Openingsgebed: Liz Darger
Slotgebed: Kathryn Reynolds
Muziek verzorgd door verschillende koren: 'As Zion's Youth in Latter Days', *Hymns*, nr. 256, arr. Kasen; 'I Am a Child of God', *Hymns*, nr. 301; 'My Heavenly Father Loves Me', *Children's Songbook*, p. 228, arr. Staheli; 'More Holiness Give Me', *Hymns*, nr. 131, arr. Goates.

Zondagmorgenbijeenkomst, 4 oktober 2020

Leiding: president Henry B. Eyring
Openingsgebed: ouderling Randall K. Bennett
Slotgebed: ouderling Walter F. González
Muziek verzorgd door The Tabernacle Choir at Temple Square: 'Awake and Arise', *Hymns*, nr. 8; 'Press Forward, Saints', *Hymns*, nr. 81, arr. Wilberg; 'If the Savior Stood Beside Me', DeFord, arr. Cardon; 'We Thank Thee, O God, for a Prophet', *Hymns*, nr. 19; 'God Is Love', *Hymns*, nr. 87, arr. Murphy; 'For I Am Called by Thy Name', Gates.

Zondagmiddagbijeenkomst, 4 oktober 2020

Leiding: president Dallin H. Oaks
Openingsgebed: ouderling Paul V. Johnson
Slotgebed: Jan E. Newman

Muziek verzorgd door The Tabernacle Choir at Temple Square: 'Oh Say, What Is Truth?', *Hymns*, nr. 272, arr. Longhurst; 'Softly and Tenderly', Thompson, arr. Wilberg; 'Guide Us, O Thou Great Jehovah', *Hymns*, nr. 83; 'God Be with You Till We Meet Again', *Hymns*, nr. 152, arr. Wilberg.
* De muziek voor elke bijeenkomst, onder leiding van verschillende dirigenten en begeleid door verschillende organisten, was van tevoren opgenomen.

Beschikbaarheid conferentietoespraken

U kunt de conferentietoespraken in veel talen op het internet vinden. Ga naar [conference.churchofjesuschrist.org](https://www.conference.churchofjesuschrist.org) en kies de gewenste taal. De toespraken zijn ook in de app Evangeliebibliotheek beschikbaar. Er zijn doorgaans binnen zes weken na de algemene conferentie Engelstalige video- en audio-opnames bij het

distributed centrum verkrijgbaar. Op disability.churchofjesuschrist.org vindt u informatie over de algemene conferentie in aangepaste vorm voor leden met een beperking.

Op de omslag

Foto, Kweku Obeng in Accra (Ghana).

Foto's conferentie

De foto's van de conferentie in Salt Lake City zijn genomen door Cody Bell, Mason Coberly, John Lloyd, Leslie Nilsson en Dave Ward. Verder foto's door Benson Arudo, Alexandre Borges, Nicolas Serey Bustamante, Clayton Chan, Randy Collier, Weston Colton, Maria Kaizaki, Julian Klemm, Ashlee Larsen, Greg Martinez, Joel Mawlam, Melanie Miza, Kweku Obeng, Sayaka Okubo, Margarita Pasjkova, Aaron Thompson, Tiziano Pezzeti, Alice Price, Jonas Rebicki en Natalia Te'o.

Sugar City (Idaho, VS)

Tijdschrift van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

Het Quorum der Twaalf Apostelen: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Redacteur: Randy D. Funk

Adviseurs: Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Walter F. González, Larry S. Kacher, Jan E. Newman, Adrián Ochoa, Michael T. Ringwood, Vern P. Stanfill

Algemeen directeur: Richard I. Heaton

Directeur kerktijdschriften: Allan R. Loyborg

Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofdredeur: Adam C. Olson

Assistent-hoofdredeur: Ryan Carr

Publicatie-assistente: Enish C. Dávila

Teksten en redactie: David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Artdirector: Tadd R. Peterson

Vormgeving: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Aleni Regehr, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorst

Coördinatrice intellectueel eigendom: Collette Nebeker Aune

Productiemanager: Ammon Harris

Productie: Ira Glen Adair, Julie Burdett, José Chavez, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marrassa M. Smith

Drukvoorbereiding: Joshua Dennis, Ammon Harris

Directeur drukwerk: Steven T. Lewis

Directeur distributie: Nelson Gonzalez

Postadres: *Liahona*, Fl. 23, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, VS.

De *Liahona* (een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds.

(De frequentie verschilt per taal.)

© 2020 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Printed in the United States of America.

Auteursrecht: tenzij anders aangegeven, mag materiaal in de *Liahona* voor eigen, niet-commercieel gebruik (waaronder kerkroepingen) gekopieerd worden. Dat recht kan op elk moment ingetrokken worden. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Auteursrechtelijke vragen kunt u richten aan het Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 5, Salt Lake City, UT 84150, VS; e-mailadres: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada: November 2020 Vol. 120 No. 11. LIAHONA (USPS 311-480) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: +1 800 537 5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.ChurchofJesusChrist.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Apia (Samoa)

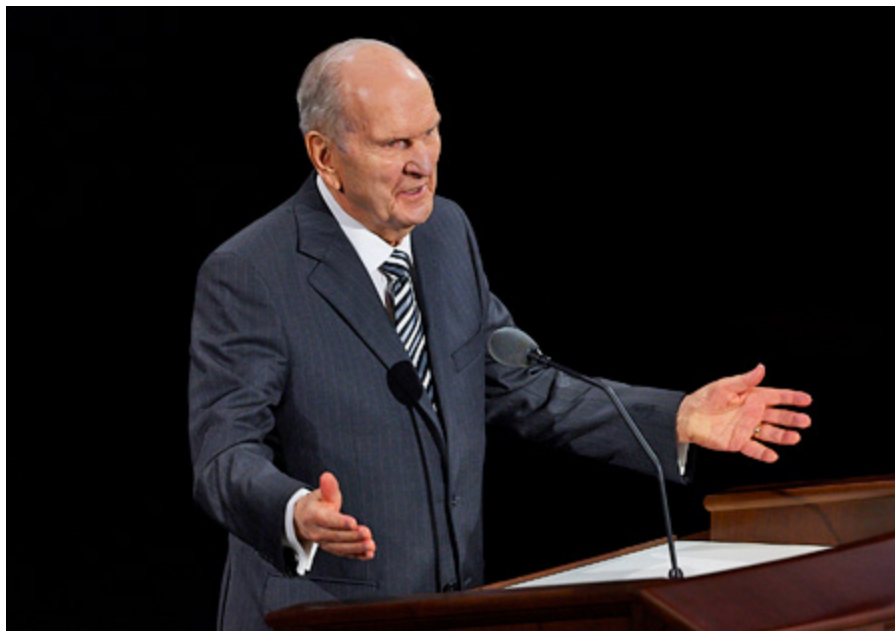
Register op spreker

Andersen, Neil L., 88
Ballard, M. Russell, 77
Bednar, David A., 8
Camargo, Milton, 106
Christofferson, D. Todd, 32
Cook, Quentin L., 18
Craig, Michelle D., 15
Craven, Becky, 58
Eubank, Sharon, 55
Eyring, Henry B., 30, 67, 96
Franco, Cristina B., 60
Godoy, Carlos A., 86
Gong, Gerrit W., 38
Harkness, Lisa L., 80
Holland, Jeffrey R., 115
Holland, Matthew S., 45
Jackson, William K., 48
Jaggi, Jeremy R., 99
Johnson, Kelly R., 112
Lund, Steven J., 35
Nelson, Russell M., 6, 73, 92, 118
Oaks, Dallin H., 26, 70
Rasband, Ronald A., 22
Renlund, Dale G., 109
Soares, Ulisses, 82
Stevenson, Gary E., 102
Uchtdorf, Dieter F., 51
Waddell, W. Christopher, 42
Whiting, Scott D., 12

Register op onderwerp

Angst, 80
Avondmaal, 35
Barmhartigheid, 55, 109
Bediening, 86, 102
Begeleiding, 86
Bekering, 12, 45, 58, 60, 86, 109
Boek van Mormon, 38, 73
Christendom, 88
Cultuur, 48
Deugd, 32, 82
Discipelschap, 15, 35, 88, 99, 118
Diversiteit, 18
Eenheid, 18, 26, 55, 67
Engelen, 86, 88
Gebet, 77, 106
Geduld, 99, 115
Gehoorzaamheid, 22
Geloof, 60, 73, 77, 80, 88, 99, 112, 115
Genezing, 45, 60
Getrouwheid, 8, 73, 96
Getuigenis, 6
Gevoel van eigenwaarde, 15
God de Vader, 38, 51, 92, 115
Goede werken, 38
Grondwet VS, 18, 26
Heilsplan, 8, 32, 48, 70, 96, 115
Huis van Israël, 92
Jezus Christus, 6, 12, 15, 18, 26, 32, 35, 45, 48, 55, 58, 70, 80, 82, 88, 92, 96, 109, 112
Joseph Smith, 38, 55, 70, 73, 77, 96
Kerkgroei, 6
Kerklidmaatschap, 38
Kerkpublicaties, 38
Keuzevrijheid, 92
Kinderen en jongeren, 35
Leiding, 77
Licht van Christus, 32
Liefde, 15, 18, 26, 32, 38, 109
Macht, 55, 77, 112
Natuurlijke mens, 82
Nederigheid, 109
Openbaring, 73
Optimisme, 118
Persoonlijke groei, 12, 58, 96
Persoonlijke openbaring, 106
Pioniers, 70
Bekering, 12, 45, 51
Profetie, 38
Racisme, 26, 92
Rechtschapenheid, 18, 82
Reinheid, 82
Schriften, 106
Sterfelijk leven, 70
Technologie, 51, 102
Tegenspoed, 6, 8, 38, 42, 45, 51, 60, 70, 77, 80, 96, 99, 102, 115
Tempels, 6, 22, 102, 112, 118
Tempelwerk, 22
Tiende, 42
Toewijding, 12
Twist, 26
Veiligheid, 73
Verbonden, 22, 58, 92, 112
Vergadering, 92
Verleiding, 82
Verordeningen, 22, 102
Verzoening, 35, 45, 60, 88
Voedselvoorraad, 42
Voorbereiding, 8, 42, 73
Vrede, 80
Vreugde, 35, 45, 70, 99
Vriendelijkheid, 15, 55
Vrouwen, 67, 70, 73
Waardigheid, 22
Waarheid, 32
Wederkomst, 67, 77, 88
Wetten, 26
Zegeningen, 38, 51, 102, 106, 115, 118
Zelfredzaamheid, 42
Zendingswerk, 6, 38, 51
Zion, 18, 32, 55, 67
Zonde, 45, 82, 109
Zustershulpvereniging, 55, 67

Hoogtepunten uit de 190e algemene oktoberconferentie

In deze roerige tijd vonden miljoenen mensen een moment van rust in de algemene conferentie op 3–4 oktober 2020. Kerkleiders richtten ons op Jezus Christus met hun boodschappen van eenheid en liefde, hoop en genezing, en vrede in goddelijke zingeving.

President Russell M. Nelson legde uit hoe we aanspraak op de zegeningen van Gods volk kunnen maken.

‘Kiest u ervoor om God in uw leven te laten zegevieren, dan zult u ondervinden dat God een “god van wonderen” is. [Mormon 9:11].’
– President Russell M. Nelson (zie p. 92)

Veel sprekers hadden het over **persoonlijke groei** door Jezus Christus te volgen, op Hem te vertrouwen en onze wil aan de zijne te onderwerpen.

‘Als wij ons nederig tot [Jezus Christus] wenden, zal Hij ons vermogen om te veranderen doen

toenemen.’ – Becky Craven (zie p. 58)

Wederom beïnvloedde het **nieuwe coronavirus** wat we tijdens de conferentie zagen en hoorden. Maar met meer ervaring kwam ook een groter perspectief; de sprekers hadden het niet alleen over hoop, maar ook over een beter begrip van Gods plan voor ons eeuwig geluk.

‘Toetsen in onze aardse leerschool [zijn] ook een noodzakelijk onderdeel van onze eeuwige vooruitgang. [...] Ik bid dat we [...] de waardevolle lessen leren die we alleen door moeilijke ervaringen kunnen opdoen.’ – Ouderling David A. Bednar (zie p. 8)

Nu **sociale onrust** in veel delen van de wereld de kop opsteekt, veroordeelden kerkleiders racisme en geweld. Zij riepen ons als heiligen der laatste dagen op om één in rechtschapenheid te worden, eenheid in diversiteit voor te staan en een

morele en liefdevolle samenleving op te bouwen.

‘Wij leven in een tijd met grote verdeeldheid. [...] Samen kunnen we de maatschappij tot zegen zijn door haar naar een hoger niveau te tillen.’ – Ouderling Quentin L. Cook (zie p. 18)

Deze uitgave biedt u de kans om de conferentie te herbeleven. We hopen dan ook dat u weer de hoop en inspiratie zult ervaren die u toen voelde. We hopen ook dat u in de komende maanden door uw studie nieuwe inzichten zult opdoen. ■

Guatemala-Stad (Guatemala)

President Russell M. Nelson
*President van De Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen*

Vooruitgaan

Het werk van de Heer gaat gestaag vooruit.

Geliefde broeders en zusters, wat is het *fijn* om weer bijeen te komen in deze 190e algemene oktoberconferentie van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Ik vind het geweldig dat ik mij bij u, thuis of waar u ook bent, kan voegen om samen naar de boodschappen van profeten, zieners en openbaarders en andere kerkleiders te luisteren.

We zijn erg dankbaar voor de technologie die ons in staat stelt om in één grote wereldwijde bijeenkomst van discipelen van Jezus Christus verbonden te zijn. De afgelopen algemene aprilconferentie is door meer mensen dan ooit tevoren bekeken.

We verwachten dat dit ook nu het geval zal zijn.

De voorbije maanden hebben een wereldwijde pandemie, felle bosbranden en andere natuurrampen onze wereld in rep en roer gebracht. Ik rouw met ieder van u die in deze periode een dierbare heeft verloren. En ik bid voor allen die leed doormaken.

Ondertussen gaat het werk van de Heer gestaag vooruit. Te midden van social distancing, mondkmaskers en Zoom-bijeenkomsten hebben we geleerd om sommige dingen anders te doen, soms zelfs effectiever. Uitzonderlijke tijden kunnen uitzonderlijke voordelen met zich meebrengen.

Olmué (Valparaíso, Chili)

Onze zendingen en hun leiders waren vindingrijk en veerkrachtig, en hebben echt opmerkelijk werk verzet. Hoewel de meeste zendingen nieuwe, creatieve werkwijzen moesten bedenken, is er in veel zendingsgebieden *meer* onderwezen dan ooit tevoren.

We hebben onze tempels een tijdje moeten sluiten, en enkele bouwprojecten hebben kort vertraging opgelopen, maar nu zijn ze weer opgestart. In het kalenderjaar 2020 zullen we de eerste spade voor twintig nieuwe tempels hebben gestoken!

Familiehistorisch werk is exponentieel toegenomen. We hebben veel nieuwe wijken en ringen gesticht. En het doet ons genoegen u te kunnen

meedelen dat de kerk in verband met de pandemie aan 895 humanitaire projecten in 150 landen heeft meegewerkt.

Meer thuisgerichte evangeliestudie leidt in veel gezinnen tot sterkere getuigenissen en gezinsbanden. Een moeder heeft gezegd: 'We voelen ons veel dichterbij onze kinderen en kleinkinderen doordat we elke zondag via Zoom bijeenkomen. We vertellen om de beurt wat we door *Kom dan en volg Mij* hebben geleerd. Onze gebeden voor onze familieleden zijn veranderd omdat we beter begrijpen wat ze nodig hebben.'

Ik bid dat wij als volk deze unieke tijd gebruiken om geestelijk te groeien. We zijn op aarde om

beproefd te worden, om te zien of we ervoor kiezen Jezus Christus te volgen, ons regelmatig te bekeren, te leren en vooruitgang te maken. Onze geest wil graag vooruitgang maken. Die vooruitgang bereiken we het beste door met beide voeten op het verbondspad te blijven.

Te midden van dit alles hebben onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, ons lief! Ze geven om ons! Zij en hun heilige engelen waken over ons.¹ Ik weet dat dit waar is.

Nu we zullen luisteren naar de woorden die de Heer zijn dienstknechten heeft ingegeven, vraag ik u om na te denken over de volgende belofte van de Heer. Hij heeft gezegd

dat *'eenieder die het wil*, het woord van God mag vastgrijpen, dat levend en krachtig is, dat de geslepenheid [...] en de listen van de duivel vaneen zal scheiden, en de volgeling van Christus op een nauwe en smalle weg voert.²

Ik bid dat u *ervoor zult kiezen* om het woord van God vast te grijpen, zoals dat in deze algemene conferentie wordt verkondigd. En ik bid dat u de volmaakte liefde van de Heer voor u mag voelen.³ In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Leer en Verbonden 84:88.
2. Helaman 3:29; cursivering toegevoegd.
3. Zie 2 Nephi 1:15.

Ouderling David A. Bednar
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Wij zullen hen hiermee beproeven

(Abraham 3:25)

Het is nu de tijd om ons voor te bereiden en te laten zien dat we bereid en in staat zijn alles te doen wat de Heer, onze God, ons ook zal gebieden.

Ik bid om de hulp van de Heilige Geest voor ons allemaal terwijl ik de gedachten en gevoelens deel die bij de voorbereiding op deze algemene conferentie in me zijn opgekomen.

Het belang van toetsen

Voordat ik voltijds in dienst van de kerk geroepen werd, was ik ruim twintig jaar leerkracht en bestuurder

aan een universiteit. Mijn voornaamste taak als leerkracht was studenten te leren hoe ze zelf konden leren. En een belangrijk aspect van mijn werk was studenten op grond van toetsen feedback en cijfers geven. Iedereen weet wel dat toetsen meestal niet het favoriete onderdeel vormen van het leerproces van leerlingen en studenten!

Provo (Utah, VS)

Maar periodieke toetsen spelen een essentiële rol bij het leren. Een doeltreffende toets maakt duidelijk wat we zouden moeten weten en wat we feitelijk weten over een bepaald onderwerp. Een toets bepaalt ook de norm waaraan we onze kennis en ontwikkeling kunnen afmeten.

Zo zijn de toetsen in onze aardse leerschool ook een noodzakelijk onderdeel van onze eeuwige vooruitgang. Dit beginsel wordt met verschillende termen in de standaardwerken aangeduid. Woorden zoals *beproeven*, *op de proef stellen* en *toetsen* beschrijven diverse patronen waaruit onze geestelijke kennis aangaande, begrip van en toewijding aan het eeuwige plan van geluk van onze hemelse Vader blijken, alsook ons vermogen om naar de zegeningen van de verzoening van de Heiland te streven.

Hij die het heilsplan heeft ontworpen, beschreef de essentie van onze aardse proeftijd in oude en hedendaagse Schriftuur met de woorden *beproeven*, *op de proef stellen* en *toetsen*. ‘En wij zullen hen hiermee *beproeven* om te zien of zij alles zullen doen wat de Heer, hun God, hun ook zal gebieden.’¹

Let op deze smeekbede van David de psalmist:

‘*Beproof* mij, Heere, ja, stel mij *op de proef*, toets mijn nieren en mijn hart.

‘Want Uw goedertierenheid houd ik voor ogen, ik wandel in Uw waarheid.’²

En de Heer verklaarde in 1833: ‘Daarom, wees niet bevreesd voor uw vijanden, want Ik heb in mijn hart besloten, zegt de Heer, dat Ik u in alle dingen zal *beproeven*, of u trouw zult blijven aan mijn verbond, ja, tot in de dood, opdat u het waardig zult worden bevonden.’³

Santo Domingo (Dominicaanse Republiek)

Beproeving en toetsing in deze tijd

In het jaar 2020 zijn wij onder meer door een wereldwijde pandemie op veel manieren beproefd, op de proef gesteld en getoetst. Ik bid dat we individueel en in gezinsverband de waardevolle lessen leren die we alleen door moeilijke ervaringen kunnen opdoen. Ik hoop ook dat we allemaal meer 'de grootheid van God' gaan erkennen en inzien dat 'Hij [onze] ellende voor [ons] welzijn [zal] heiligen'.⁴

We kunnen ons door twee basisbeginselen laten leiden en sterken wanneer we met uiteenlopende beproevingen en moeilijkheden te maken krijgen: (1) het beginsel van voorbereiding en (2) het beginsel van standvastig in Christus voorwaarts streven.

Beproeving en voorbereiding

Als discipelen van de Heiland wordt ons geboden: *'Bereid alle nodige dingen voor'*; en vestig een huis, ja, een huis van gebed, een huis van vasten, een huis van geloof, een huis van leren, een huis van heerlijkheid, een huis van orde, een huis van God.⁵

We hebben ook de belofte: 'Indien u voorbereid bent, zult u niet vrezen.

'En [...] u zult ontsnappen aan de macht van de vijand, en tot Mij [...]

worden vergaderd als rechtvaardig volk, zonder smet en schuldeloos.⁶

Deze Schriftteksten bieden een volmaakt kader om onszelf en ons gezin zowel stoffelijk als geestelijk te organiseren en voor te bereiden. In onze voorbereiding op de beproeving van het aardse leven doen we er goed aan om het voorbeeld van de Heiland te volgen, die beetje bij beetje '[toe]nam in wijsheid en in grootte en in genade bij God en de mensen'⁷ – een evenwichtige ontwikkeling op verstandelijk, lichamelijk, geestelijk en sociaal gebied.

Enkele maanden geleden inspecteerden Susan en ik op een middag eens onze voedsel- en noodvoorraad. In die periode greep COVID-19 snel om zich heen en had ons huis in Utah (VS) door een reeks aardbevingen de nodige trillingen te verduren gehad. We hebben vanaf het begin van ons huwelijk de profetische raad gevolgd om op onvoorziene moeilijkheden voorbereid te zijn. Onze paraatheid 'beproeven' in het licht van het virus en de aardbevingen leek dan ook op zijn plaats. We wilden graag weten hoe we scoorden op deze onaangekondigde toetsen.

We zijn er veel door te weten gekomen. In veel opzichten waren we prima voorbereid. Maar in sommige andere opzichten moesten

we maatregelen treffen omdat we bepaalde zaken niet tijdig hadden opgemerkt en aangepakt.

We hebben ook veel gelachen. We kwamen in een vergeten kast bijvoorbeeld producten tegen die we al jaren in onze voedselvoorraad hadden. We durfden sommige blikken en potten eerlijk gezegd niet te openen – we wilden niet nóg een wereldwijde pandemie veroorzaken! Maar wees gerust: we hebben het gevaarlijk afval keurig afgevoerd en daarmee het gezondheidsrisico voor de wereld uitgesloten.

Sommige kerkleden menen dat een noodplan, noodvoorraad, noodpakket voor 72 uur en voedselvoorraad niet meer belangrijk zijn, omdat de apostelen en profeten er de laatste tijd in de algemene conferentie niet of nauwelijks over gesproken hebben. Maar leiders van de kerk hebben ons jarenlang herhaaldelijk opgeroepen om voorbereid te zijn. De bestendige profetische raad door de jaren heen zorgt voor een klinkend, waarschuwend concert met een veel groter geluidsvolume dan solo-optredens ooit kunnen produceren.

München (Duitsland)

Guatemala-Stad (Guatemala)

Tijden van moeilijkheden brengen dus de gebreken in onze materiële paraatheid aan het licht. Zo ook treffen de kwalen van geestelijke laksheid en zelfgenoegzaamheid ons tijdens zware beproevingen het hardst. We leren uit de gelijkenis van de tien meisjes bijvoorbeeld dat uitgestelde voorbereiding tot een onvoldoende leidt. Bedenk hoe de vijf dwaaze meisjes zich onvoldoende op het examen hadden voorbereid, dat op de dag van de komst van de bruidegom werd afgenomen.

‘Zij die dwaas waren, namen wel hun lampen maar geen olie met zich mee.

‘De wijzen namen met hun lampen ook olie mee in hun kruikjes. [...]

‘En te middernacht klonk er een geroep: Zie, de bruidegom komt, ga naar buiten, hem tegemoet!

‘Toen stonden al die meisjes op en maakten hun lampen in orde.

‘De dwazen zeiden tegen de wijzen: Geef ons van uw olie, want onze lampen gaan uit.

‘Maar de wijzen antwoordden: In geen geval, anders is er misschien niet genoeg voor ons en u. Ga liever naar de verkopers en koop olie voor uzelf.

‘Toen zij weggingen om olie te kopen, kwam de bruidegom; en zij die gereed waren, gingen met hem naar binnen naar de bruiloft, en de deur werd gesloten.

‘Later kwamen ook de andere meisjes, die zeiden: Heer, heer, doe ons open!’⁸

‘Hij antwoordde en zei: Voorwaar, ik zeg u: u kent Mij niet.’⁹

Dit examen bracht in elk geval aan het licht dat de vijf dwaaze meisjes slechts hoorders en geen daders van het woord waren.¹⁰

Een vriend van mij zette zich altijd hard voor zijn rechtenstudie in. Sam nam elk semester elke dag de tijd om zijn aantekeningen door te nemen en samen te vatten voor elk vak dat hij volgde. Datzelfde patroon hield hij voor alle leerstof aan het eind van elke week en elke maand aan. Door zijn aanpak leerde hij hoe het recht in elkaar stak in plaats van alleen feitjes uit het hoofd te leren. Toen de eindexamens in zicht kwamen, was Sam voorbereid. Hij vond de eindexamenperiode zelfs een van de minst stressvolle onderdelen van zijn rechtenstudie. Doeltreffende en tijdige voorbereiding zorgt ervoor dat je slaagt.

Sams aanpak van zijn rechtenstudie illustreert een van de belangrijkste patronen van de Heer voor onze groei en ontwikkeling. ‘Want zie, aldus zegt de Here God: Ik zal de mensen kinderen regel op regel geven, voorschrift op voorschrift, hier een weinig en daar een weinig; en gezegend zijn zij die naar mijn voorschriften luisteren

en mijn raad het oor lenen, want zij zullen wijsheid leren; want hem die ontvangt, zal Ik meer geven.’¹¹

Laten we ‘aandachtig op [onze wegen] letten,¹² en ‘onderzoek uzelf of u in het geloof bent, beproef uzelf.’¹³ Wat hebben we deze afgelopen maanden van aanpassingen en beperkingen in onze levensstijl geleerd? Wat moeten we geestelijk, lichamelijk, sociaal en verstandelijk in ons leven verbeteren? Het is nu de tijd om ons voor te bereiden en te laten zien dat we bereid en in staat zijn alles te doen wat de Heer, onze God, ons ook zal gebieden.

Beproeving en voorwaarts streven

Ik woonde eens een uitvaartdienst bij voor een jonge zending die was verongelukt. De vader van de zending sprak tijdens de dienst en beschreef het verdriet van een onverwachte aardse scheiding van een dierbaar kind. Hij verklaarde openhartig dat hij de redenen of timing voor een dergelijke gebeurtenis zelf niet begreep. Maar ik zal nooit vergeten dat deze goede man ook verklaarde dat hij wist dat God de redenen en timing voor het overlijden van zijn kind kende – en dat was voor hem goed genoeg. Hij vertelde de aanwezigen dat het met hem en zijn gezin, ook al waren ze verdrietig, wel goed zou komen. Hun getuigenis bleef onwrikbaar en standvastig. Hij sloot met deze verklaring af: ‘Wat het evangelie van Jezus Christus betreft, wil ik dat u weet dat ons gezin er helemaal voor gaat. We gaan er helemaal voor.’

Het verlies van een dierbare was weliswaar hartverscheurend en zwaar, maar de leden van dit moedige gezin waren geestelijk voorbereid om te laten zien dat ze door hun lijden lessen van eeuwig belang konden leren.¹⁴

Getrouwheid is geen dwaasheid of fanatisme. We stellen juist ons vertrouwen in Jezus Christus als onze Heiland, in zijn naam en in zijn beloften. Als we 'standvastig in Christus voorwaarts streven, met volmaakt stralende hoop, en liefde voor God en voor alle mensen',¹⁵ dan worden we gezegend met een eeuwig perspectief en vergezicht dat zich ver voorbij onze beperkte aardse vermogens uitstrekt. We zullen in staat zijn om ons te 'vergaderen en op heilige plaatsen [te] staan'¹⁶ en 'niet aan het wankelen [worden] gebracht, totdat de dag van de Heer komt.'¹⁷

Toen ik president van de Brigham Young University–Idaho was, kwam ouderling Jeffrey R. Holland in december 1998 op de campus in een van onze wekelijkse devotionals spreken. Susan en ik hadden een groep studenten uitgenodigd om vooraf even met ouderling Holland te praten. Aan het einde van dat onderhoud vroeg ik ouderling Holland: 'Als u deze studenten maar één ding kon meegeven, wat zou dat dan zijn?'

Hij antwoordde:

'We zien steeds meer polariteit ontstaan. We kunnen als heiligen der laatste dagen steeds minder de middenweg nemen. Het middenveld is aan het verdwijnen.

'Als je in een rivier watertrappelt, kom je wel ergens uit. Je gaat dan gewoon met de stroom mee. Met de stroom meegaan, het getij volgen, dobberen op de golven, dat volstaat niet.

'Je zult keuzes moeten maken. Geen keuze maken, is ook een keuze. Leer nu te kiezen.'

De woorden van ouderling Holland over toenemende polarisatie zijn profetisch gebleken, als we kijken naar de maatschappelijke trends en gebeurtenissen van de 22 jaar sinds hij mijn vraag beantwoordde. Ouderling Holland voorspelde het toenemende verschil tussen de wegen van de Heer en die van de wereld. Hij waarschuwde dat de dagen van probleemloos één voet in de herstelde kerk en één voet in de wereld hebben snel aan het verdwijnen waren. Deze dienstknecht van de Heer spoorde de jonge mensen aan om te kiezen, zich voor te bereiden en toegewijde discipelen van de Heiland te worden. Hij hielp ze om zich voor te bereiden op de beproevingen en toetsen van hun leven, die te doorstaan, en voorwaarts te streven.

Belofte en getuigenis

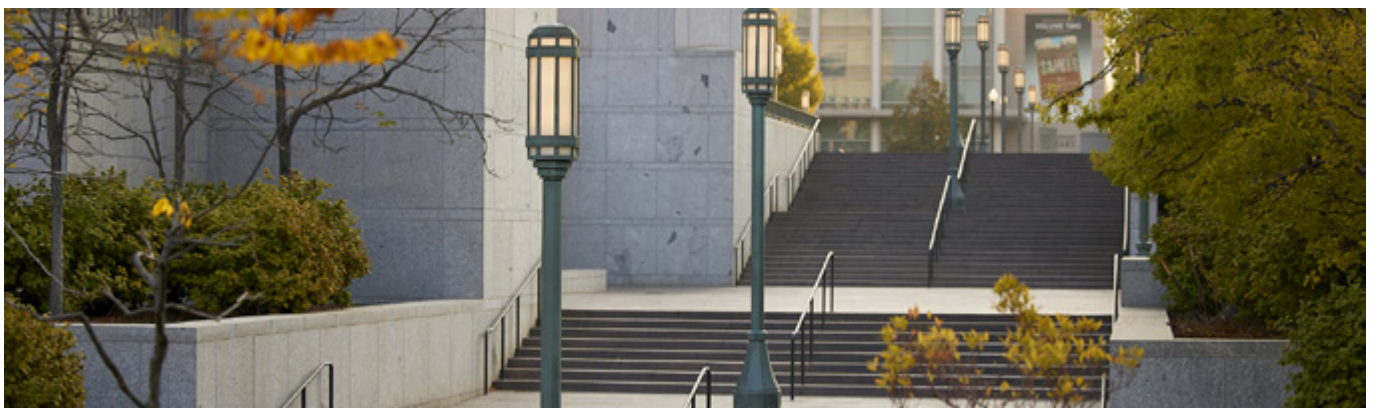
We worden op de proef gesteld als fundamenteel onderdeel van het grote plan van geluk van onze hemelse

Vader. Ik beloof dat we met de juiste voorbereiding en door voorwaarts te streven met geloof in Christus allemaal als volgt glansrijk kunnen slagen voor het ultieme examen van de sterfelijkheid: 'Goed gedaan, goede en trouwe dienaar, over weinig bent u trouw geweest, over veel zal ik u aanstellen; ga in, in de vreugde van uw heer.'¹⁸

Ik getuig dat God, de eeuwige Vader, onze Vader is. Jezus Christus is zijn eniggeboren en levende Zoon, onze Heiland en Verlosser. Van die waarheden getuig ik met vreugde in de heilige naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Abraham 3:25; cursivering toegevoegd.
2. Psalmen 26:2–3; cursivering toegevoegd.
3. Leer en Verbonden 98:14; cursivering toegevoegd.
4. 2 Nephi 2:2.
5. Leer en Verbonden 88:119; cursivering toegevoegd.
6. Leer en Verbonden 38:30–31.
7. Lukas 2:52.
8. Mattheüs 25:3–4, 6–11.
9. Joseph Smith Translation, Matthew 25:12, voetnoot *a* [Engelstalig].
10. Zie Jakobus 1:22–25.
11. 2 Nephi 28:30.
12. Haggai 1:5, 7.
13. 2 Korinthe 13:5.
14. Zie Leer en Verbonden 105:6.
15. 2 Nephi 31:20.
16. Leer en Verbonden 101:22.
17. Leer en Verbonden 87:8.
18. Mattheüs 25:21.

Ouderling Scott D. Whiting
van de Zeventig

Zoals Hij worden

Alleen met de goddelijke hulp van de Heiland kunnen we vooruitgang boeken en zoals Hij worden.

De aansporing van de Heiland: wees 'zoals Ik ben',¹ is zelfs voor de meest aandachtige leerling van het leven en de bediening van Jezus Christus, intimiderend en ogenschijnlijk onbereikbaar. Misschien bent u zich, net als ik, maar al te goed bewust van uw fouten en gebreken. Misschien dat u het daarom in mentaal opzicht gerieflijker vindt om een pad te bewandelen dat niet omhoog voert en weinig groei oplevert. We maken onszelf wijs dat deze lering onrealistisch en overdreven is, en kiezen liever voor de weg van de minste weerstand, zodat we nauwelijks de

calorieën van noodzakelijke verandering verbranden.

Maar als 'zoals [Hij is]' nu eens niet figuurlijk bedoeld is, ook niet in onze menselijke staat? Als het, tot op zekere hoogte, in dit leven nu eens bereikbaar is, en wel degelijk een noodzakelijke voorwaarde is om straks weer bij Hem te mogen wonen? Als 'zoals Ik ben' nu eens precies is wat de Heiland ermee bedoelt? Wat dan? Tot hoeveel zijn we bereid om zijn wonderbaarlijke macht in ons leven te brengen, zodat we zelfs ons karakter kunnen veranderen?

Ouderling Neal A. Maxwell heeft uitgelegd: 'Als we goed nadenken over Jezus' gebod om te worden zoals Hij is, zien we in dat we, zoals we er nu voor staan, niet noodzakelijkerwijs slecht zijn, maar eerder lauw, zonder heel veel enthousiasme voor zijn zaak – die ook onze zaak is! Wij prijzen Hem hoog, maar zelden proberen we Hem te evenaren.'² Een jonge predikant, Charles M. Sheldon, verwoordde vergelijkbare gedachten als volgt: 'Onze christelijke mens houdt zozeer van gerief en comfort dat die niet graag zoiets ruws en zwaars als een kruis opneemt.'³

In feite geldt het gebod om zoals Jezus te worden voor iedereen, net zoals Hij als de Vader is geworden.⁴ De vooruitgang die we boeken, zal ons volledig, gaaf en volkomen

ontwikkeld maken.⁵ Deze lering kent haar oorsprong niet in de leer van welke sekte ook, maar komt rechtstreeks van de Meester zelf. Het is vanuit dit perspectief dat we ons leven leiden, met anderen omgaan en onze relaties vormgeven. Er is voor ieder van ons echt geen betere manier om de wonden van ontwrichte relaties of een ontaarde maatschappij te genezen dan ernaar te streven de Vredevorst te evenaren.⁶

Laten we eens kijken hoe we op een verstandige, doelbewuste en weloverwogen wijze kunnen worden zoals Jezus Christus, door de eigenschappen te ontwikkelen die Hij belichaamt.

Verlangen en voornemen

Een paar jaar geleden stonden mijn vrouw en ik aan de voet van de Fuji, de hoogste berg van Japan. Toen we aan onze klim begonnen, keken we naar de bergtop in de verte en vroegen we ons af of we die ooit zouden bereiken.

Verder op het pad begonnen de vermoeidheid, de stijve spieren en de ijle lucht hun tol te eisen. In mentaal opzicht was het belangrijk dat we ons alleen op de eerstvolgende stap concentreerden. We zeiden: 'Naar de top is het nog een flink eind, maar als ik telkens een stap zet, kom ik er.' Uiteindelijk bleek deze intimiderende onderneming stap voor stap uitvoerbaar.

De eerste stap op dit pad naar Jezus' evenbeeld worden, is het echt te verlangen. Het is goed dat we de aansporing van Jezus Christus begrijpen, maar begrip moet wel gepaard gaan met het verlangen om ons, één stap tegelijk, in die mate om te vormen dat we de natuurlijke mens achter ons laten.⁷ Om dat verlangen te ontwikkelen, moeten we weten wie Jezus Christus is. We moeten enigszins

Orem (Utah, VS)

weten wat voor karakter Hij heeft,⁸ en we moeten in de Schriften, erediensen en op andere heilige plaatsen naar die eigenschappen zoeken. Als we Hem beter leren kennen, zullen we zijn eigenschappen in anderen weerspiegeld zien. Dat zal een stimulans voor ons zijn op onze eigen tocht, want als het anderen lukt zich zijn eigenschappen enigszins eigen te maken, kunnen wij dat ook.

Als we eerlijk tegen onszelf zijn, fluistert het licht van Christus⁹ in ons dat er afstand bestaat tussen waar wij staan en het beoogde karakter van de Heiland.¹⁰

Dergelijke eerlijkheid is van wezenlijk belang om meer zoals Hij te kunnen worden. Ja, eerlijkheid is een van zijn eigenschappen.

Voor wie moedig zijn, is het misschien een optie om een familielid, partner, vriend of geestelijk leider te vragen aan welke eigenschap van Jezus Christus het ons ontbreekt – om ons daarna schrap te zetten voor het antwoord! Soms lijkt ons zelfbeeld op een lachspiegel, die ons voorhoudt dat we veel dikker of veel magerder zijn dan we in werkelijkheid zijn.

Met de hulp van vrienden en familie kunnen we een accurater beeld van onszelf krijgen, maar zelfs zij, hoe liefdevol en behulpzaam ze ook zijn, zien het soms niet geheel scherp. Daarom is het van belang dat we ook aan onze hemelse Vader vragen wat er aan ons ontbreekt en waar we ons op moeten concentreren. Hij heeft een volmaakt beeld van ons en Hij zal ons liefdevol onze zwakheid tonen.¹¹ Misschien wordt het u duidelijk dat u

we kiezen voor bekering, kiezen we voor verandering! We staan de Heiland toe om ons in de beste versie van onszelf te veranderen. We kiezen voor geestelijke groei en vreugde – de vreugde van verlossing in Hem. Besluiten we om ons te bekeren, dan besluiten we om meer zoals Jezus Christus te worden!¹⁴

Het evenbeeld van Jezus Christus worden, vergt dat we ons in hart en ziel veranderen, ja, dat we ons karakter veranderen. Dat kan alleen dankzij de verlossende genade van Jezus Christus.¹⁵

meer geduld, ootmoed, barmhartigheid, liefde, hoop, ijver of gehoorzaamheid nodig hebt, om er een paar te noemen.¹²

Onlangs had ik een zielsverruimende ervaring toen een liefdevolle kerkleider ronduit tegen mij zei dat ik een bepaalde eigenschap verder zou moeten ontwikkelen. Hij rekende liefdevol af met een vertekend beeld. Diezelfde avond sprak ik er met mijn vrouw over. Ze toonde veel medeleven, maar ze was het wel met zijn suggestie eens. De Heilige Geest liet mij weten dat hun raad van onze liefdevolle hemelse Vader kwam.

Ook is het een goed idee om de test met christelijke eigenschappen in hoofdstuk 6 van *Predik mijn evangelie* eerlijk in te vullen.¹³

Als u eenmaal een eerlijk beeld van uzelf hebt en besluit aan de bergwandeling te beginnen, dan zult u zich moeten bekeren. President Russell M. Nelson heeft liefdevol uitgelegd: ‘Als

Kiezen en doen

Nu u besloten hebt u te veranderen en te bekeren, om goddelijke raad hebt gebeden, eerlijk hebt nagedacht, en misschien de raad van anderen hebt ingewonnen, moet u een eigenschap kiezen waarop u zich bewust gaat concentreren. U moet uzelf beloven dat u er doelbewust aan zult werken. Deze eigenschappen krijgt u niet moeiteloos en van de ene dag op de andere, maar geleidelijk, door Jezus’ genade, mits u zich erop toelegt.

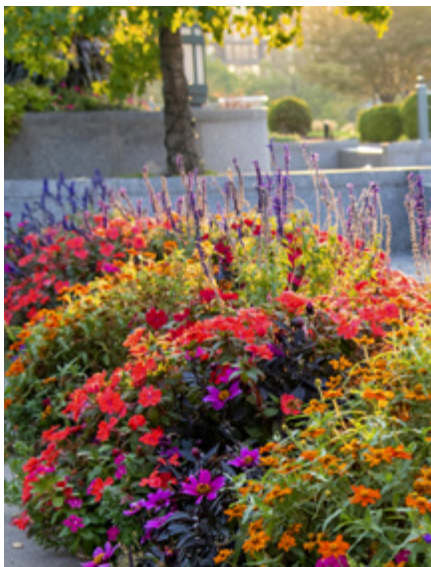
Christelijke eigenschappen zijn gaven van onze liefdevolle hemelse Vader. Ze zijn bedoeld om ons en onze medemens tot zegen te zijn. Bijgevolg zullen onze inspanningen om die eigenschappen te krijgen, vergezeld moeten gaan van oprechte smeekbeden om goddelijke hulp. Als we deze gaven proberen te ontwikkelen om anderen zinvoller te dienen, zal Hij ons daarin zegenen. Ons om zelfzuchtige redenen op een gave van

God toeleggen, eindigt steevast in teleurstelling en frustratie.

Door u bewust op één beoogde eigenschap te concentreren, en naarmate u zich die steeds meer eigen maakt, zullen er ook andere eigenschappen in u tot ontwikkeling komen. Is het niet zo dat iemand die zich intens op barmhartigheid richt, ook toeneemt in liefde en ootmoed? Is het niet zo dat iemand die zich op gehoorzaamheid richt, ook toeneemt in ijver en hoop? Uw substantiële inspanningen om u een eigenschap eigen te maken, worden het tij dat alle boten in de haven optilt.

Opschrijven en volhouden

Nu ik ernaar streef Jezus' karakter te krijgen, wordt het belangrijk om mijn leerervaringen op te schrijven. Als ik met een van zijn eigenschappen in gedachte studeer, worden de Schriften als nieuw, omdat ik voorbeelden van die eigenschap in zijn leringen, zijn bediening en zijn discipelen zie. Ik word mij meer bewust van die eigenschap in anderen. Zowel binnen

Rexburg (Idaho, VS)

als buiten de kerk ken ik geweldige mensen die eigenschappen hebben waarin ze Hem evenaren. Zij zijn het bewijs dat die eigenschappen zich, dankzij Jezus' liefdevolle genade, in stervelingen kunnen openbaren.

U zult pas echt vooruitgang boeken als u volhoudt en bewust bezig blijft. Evenals een bergwandeling planning, uithoudings- en doorzettingsvermogen vergt, zal ook deze opwaartse tocht zware inspanning en opoffering van u eisen. Een ware christen zijn, die ernaar streeft zoals onze Meester te worden, vergt altijd dat we ons uiterste best doen.¹⁶

Tot slot een kleine wenk tot voorzichtigheid. Het gebod om zoals Jezus te worden, is niet bedoeld om u schuldig, onwaardig of ongeliefd te laten voelen. Ons hele menselijke bestaan draait om vooruitgang maken, proberen, falen en slagen. Hoezeer mijn vrouw en ik ook hadden gewild dat we onze ogen hadden kunnen dichtdoen en onszelf op magische wijze naar de top van de berg hadden kunnen transporteren, zit het leven niet zo in elkaar.

U bent goed genoeg, u bent geliefd, maar dat betekent niet dat u al volkomen bent. Er is in dit leven en hierna werk te doen. Alleen met zijn

goddelijke hulp kunnen we vooruitgang boeken en zoals Hij worden.

In deze tijd, waarin 'alle dingen [ogenschijnlijk] in beroering zijn; en [...] alle mensen [kennelijk] door vrees bevangen worden',¹⁷ is het enige tegengif, de enige remedie, ernaar te streven zoals de Heiland te zijn,¹⁸ de Verlosser¹⁹ van alle mensen, het Licht van de wereld,²⁰ en Hem te zoeken die heeft verklaard: 'Ik ben de Weg.'²¹

Ik weet dat het, met zijn goddelijke hulp en kracht, stap voor stap haalbaar is om ons zijn karakter eigen te maken. Anders had Hij ons dat gebod niet gegeven.²² Dat weet ik zeker, deels omdat ik in zovelen van u eigenschappen van Hem zie. Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 3 Nephi 27:27. Voor gerelateerde aansporingen van de Heiland, zie Mattheüs 5:48 ('Weest u dan volmaakt, zoals uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is'); 1 Johannes 2:6 ('Wie zegt in Hem te blijven, moet ook zelf zo wandelen als hij gewandeld heeft'); Mosiah 3:19 ('Want de natuurlijke mens is een vijand van God, en is dat vanaf de val van Adam geweest, en zal dat voor eeuwig en altijd zijn, tenzij hij zich overgeeft aan de ingevingen van de Heilige Geest en de natuurlijke mens aflegt en een heilige wordt door de verzoening van Christus, de Heer, en wordt als een kind: onderworpen, zachtmoedig, ootmoedig, geduldig, vol liefde, gewillig zich te onderwerpen aan alles wat

Michelle D. Craig
Eerste raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium

Ogen om te zien

Door de macht van de Heilige Geest zal Christus ons in staat stellen om onszelf en anderen te zien zoals Hij ons ziet.

- de Heer goeddunkt hem op te leggen, ja, zoals een kind zich aan zijn vader onderwerpt’); Alma 5:14 (‘En nu, zie, ik vraag u, mijn broeders van de kerk: Bent u geestelijk uit God geboren? Hebt u zijn beeld in uw gelaat ontvangen?’); 3 Nephi 12:48 (‘Welnu, Ik wil dat u volmaakt bent zoals Ik, of zoals uw Vader die in de hemel is, volmaakt is’).
2. Neal A. Maxwell, *Even as I Am* (1982), 16.
 3. Charles M. Sheldon, *In His Steps* (1979), 185.
 4. Zie Leer en Verbonden 93:12–17.
 5. Zie Mattheüs 5:48.
 6. Zie Jesaja 9:5; 2 Nephi 19:6.
 7. Zie 1 Korinthe 2:14; Mosiah 3:19.
 8. Zie Mattheüs 7:23; 25:12; Mosiah 26:24; David A. Bednar, ‘Als u Mij gekend had’, *Liahona*, november 2016, 102–105.
 9. Zie Leer en Verbonden 93:2.
 10. Zie Moroni 7:12–19.
 11. Zie Ether 12:27.
 12. Zie *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), hoofdstuk 6, ‘Hoe kan ik christelijke eigenschappen ontwikkelen?’ Verwijzingen naar andere eigenschappen van de Heiland vindt u verspreid in de Schriften. Een paar voorbeelden zijn: Mosiah 3:19; Alma 7:23; Geloofsartikelen 1:13.
 13. Zie *Predik mijn evangelie*, 137.
 14. Russell M. Nelson, ‘We kunnen meer doen om een beter mens te worden’, *Liahona*, mei 2019, 67.
 15. Zie Gids bij de Schriften, ‘Genade’, [schriften.ChurchofJesusChrist.org](https://www.churchofjesuschrist.org).
 16. Zie Sheldon, *In His Steps*, 246: ‘Als onze definitie van wat een christen is, niet meer is dan het voorrecht van aanbidding genieten, vrijgevig zijn zonder offers te brengen, onder riante omstandigheden een genoeglijke tijd met fijne vrienden hebben; eerzaam leven, maar tegelijkertijd het hoofd afkeren van de stress die door de zonden en problemen in de wereld wordt veroorzaakt, omdat die te veel pijn doet om te dragen – als dat onze definitie van een christen is, dan zijn we mijlenver verwijderd van Hem in wiens voetstappen we moeten treden. Hij die de weg heeft bewandeld, kreunend, wenend en snikkend voor een verloren mensheid; die als het ware grote druppels bloed zweette en aan het opgeheven kruis uitriep: “Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?”’
 17. Leer en Verbonden 88:91.
 18. Zie Jesaja 43:3.
 19. Zie Job 19:25.
 20. Zie Johannes 8:12.
 21. Johannes 14:6.
 22. Zie 1 Nephi 3:7.

Gods hand zien

Ik houd van het verhaal in het Oude Testament over een jonge man die de profeet Elisa diende. Die jonge man werd op een morgen vroeg wakker, ging naar buiten en zag dat de stad omringd was door een enorm leger dat hen wilde vernietigen. Hij rende naar Elisa: ‘Ach, mijn heer! Wat moeten wij doen?’

Elisa antwoordde: ‘Wees niet bevreesd, want die bij ons zijn, zijn méér dan die bij hen zijn.’

Elisa besepte dat de jonge man meer nodig had dan zijn kalmerende geruststelling. Hij had visie nodig. Dus bad Elisa en zei: ‘Heere, open toch zijn ogen, zodat hij ziet. En de Heere opende de ogen van de knecht, zodat hij zag; en zie, de berg was vol paarden en strijdwagens van vuur rondom Elisa.’¹

Er zijn vast tijden dat u, evenals die dienstknecht, moeite hebt om te zien hoe God in uw leven bezig is – tijden dat *u* zich belaagd voelt, dat de beproevingen van dit sterfelijk leven u op uw knieën dwingen. Wacht en vertrouw op God en zijn timing, want u kunt met heel uw hart op zijn hart vertrouwen. Er zit echter nóg een les in dit verhaal. Geliefde broeders en zusters, ook u kunt bidden dat de

Heer uw ogen zal openen om te zien wat u normaliter niet ziet.

Onszelf zien zoals God ons ziet

Misschien is het belangrijkste wat wij duidelijk moeten zien, wie God is en wie wij werkelijk zijn – zoons en dochters van hemelse Ouders met

Wakayama (Japan)

‘een goddelijke aard en een eeuwige bestemming’.² Vraag God om deze waarheden aan u te openbaren, alsook hoe Hij over u denkt. Hoe beter u begrijpt wat uw identiteit en bestemming is – dat diep vanbinnen begrijpt – hoe meer het uw hele leven zal beïnvloeden.

Anderen zien

Als we begrijpen hoe God ons ziet, bereidt dat ons erop voor om anderen te zien zoals Hij ze ziet. De columnist David Brooks heeft gezegd: ‘Veel grote problemen in onze maatschappij vloeien voort uit het feit dat mensen zich niet gezien en gekend voelen. [...] Er is een wezenlijke [...] eigenschap waarin we allemaal moeten groeien en dat is de eigenschap dat we elkaar echt zien en dat we echt gezien worden.’³

Temecula (Californië, VS)

Jezus Christus ziet mensen echt. Hij ziet personen, hun noden en wie zij kunnen worden. Waar anderen vissers, zondaars of tollenaars zagen, zag Jezus discipelen. Waar anderen een man zagen die door duivels bezeten was, keek Jezus verder dan zijn uiterlijke nood, gaf hem erkenning en genas hem.⁴

Zelfs in ons drukke leven kunnen wij het voorbeeld van Jezus volgen en mensen zien – hun behoeften, hun geloof, hun worsteling, en wie zij kunnen worden.⁵

Wanneer ik de Heer vraag om mijn ogen te openen zodat ik dingen zie die ik normaliter niet zie, stel ik mijzelf vaak twee vragen en let dan op de ingevingen die ik krijg: ‘Wat doe ik dat ik niet meer zou moeten doen?’ en ‘Wat doe ik niet dat ik zou moeten gaan doen?’⁶

Maanden geleden stelde ik mezelf eens tijdens het avondmaal die vragen en was ik verrast door wat er in me opkwam. ‘Kijk niet meer op je telefoon als je in een rij staat.’ Op mijn telefoon kijken wanneer ik in een rij stond, was bijna een automatisme geworden. Ik vond het een goed moment om te multitasken, mijn e-mail bij te werken, naar krantenkoppen te kijken of sociale media te checken.

De volgende ochtend stond ik in een winkel in een lange rij. Ik haalde mijn telefoon tevoorschijn en herinnerde me toen mijn ingeving. Ik stopte mijn telefoon weer weg en keek om me heen.

Voor mij in de rij stond een oudere man. Zijn winkelwagentje was leeg, op een paar blikjes kattenvoer na. Ik voelde me wat onhandig en zei iets heel slims zoals ‘Ik zie dat u een kat hebt.’ Hij zei dat er een storm in aantocht was en dat hij niet zonder kattenvoer wilde komen te zitten. We praatten eventjes en toen keerde hij zich naar me toe en zei: ‘Weet u, ik heb dit aan niemand verteld, maar vandaag ben ik jarig.’ Mijn hart smolt. Ik feliciteerde hem en zei een stil dankgebedje dat ik niet met mijn telefoon bezig was geweest en de kans had gemist om iemand die het nodig had, echt te zien en contact met hem te maken.

Met heel mijn hart wens ik dat ik niet ben zoals de priester of de Leviet op de weg naar Jericho – iemand die kijkt en verdergaat.⁷ Maar ik denk dat ik nog veel te vaak zo ben.

Gods opdracht voor mij zien

Ik heb onlangs een waardevolle les over echt kijken geleerd van een jongevrouw die Rozlyn heet.

Ik hoorde het verhaal van mijn vriendin die volkomen van de kaart was toen haar man haar na 20 jaar huwelijk verliet. De kinderen waren de helft van de tijd bij hem, en het vooruitzicht om alleen naar de kerk te gaan, was angstaanjagend. Zij vertelt:

‘In een kerk waar het gezin van het grootste belang is, kan alleen zitten pijnlijk zijn. Die eerste zondag ging ik naar binnen met een gebed in mijn hart dat niemand met me zou praten. Ik kon me nauwelijks groot houden en kon ieder moment in tranen uitbarsten. Ik zat waar ik altijd al zat en hoopte dat niemand zou merken hoe leeg die bank was.

‘Een jongevrouw in onze wijk draaide zich om en keek naar me. Ik forceerde een glimlach. Zij glimlachte

terug. Ik kon haar bezorgdheid zien. Ik smeekte de Heer stilletjes dat ze niet met me zou komen praten. Ik had niets positiefs te zeggen en wist dat ik zou gaan huilen. Ik keek weer naar mijn schoot en vermeed oogcontact.

'Het daaropvolgende uur merkte ik dat ze af en toe naar mij keek. Zodra de dienst voorbij was, kwam ze regelrecht op mij af. 'Hallo Rozlyn', fluisterde ik. Ze sloeg haar armen om me heen en zei: 'Zuster Smith, ik zie dat u een moeilijke dag hebt. Ik vind het zo erg voor u. Ik hou van u.' Zoals voorspeld kwamen de tranen, en ze pakte me opnieuw stevig vast. Maar toen ik vertrok, dacht ik: misschien kan ik dit toch wel aan.

'Die lieve jongevrouw van 16, nog niet half zo oud als ik, kwam de rest van het jaar elke zondag naar me toe om me te omarmen en te vragen hoe het met mij ging. Het maakte naar de kerk gaan heel anders. Waar het op neer komt, is dat ik op die omarmingen ging *rekenen*. Iemand zag mij. Iemand wist dat ik er was. Iemand gaf om mij.'

Zoals dat gaat met alle gaven die de Vader ons zo bereidwillig aanbiedt, vergt het vermogen om echt te zien dat wij *Hem erom vragen*, en dan *handelen*. *Vraag Hem* om u anderen te laten zien zoals Hij ze ziet: zijn ware zoons en dochters met oneindig, goddelijk potentieel. *Handel* dan door ze lief te hebben, te dienen, en hun waarde en potentieel te bevestigen wanneer u daartoe aangezet wordt. Als dit ons levenspatroon wordt, zullen we merken dat we 'ware volgelingen [van] Jezus Christus' worden.⁸ Anderen zullen hun hart aan ons toevertrouwen. En door dit patroon zullen we ook *onze eigen* ware identiteit en bestemming ontdekken.

Mijn vriendin herinnerde zich ook nog dat ze een andere keer in haar

São Paulo (Brazilië)

eentje op diezelfde lege bank zat en zich afvroeg of twintig jaar lang thuis het evangelie naleven allemaal voor niets was geweest. Ze had meer nodig dan kalmerende geruststelling. Ze had zicht nodig. Ze werd diep getroffen door deze gedachte: waarom heb je het allemaal gedaan? Heb je het gedaan voor de beloning, voor de lof van anderen, voor het gewenste resultaat? Ze aarzelde even, deed een eerlijk zelfonderzoek, en kon toen vol vertrouwen antwoorden: ik deed het omdat ik van de Heiland houd. En ik houd van zijn evangelie. De Heer opende haar ogen, zodat zij kon zien. Door die eenvoudige maar krachtige verandering in wat zij zag, kon ze ondanks haar omstandigheden vol geloof in Christus verdergaan.

Ik getuig dat Jezus Christus van ons houdt en ons ogen kan geven om te zien, *zelfs* als het leven moeilijk is, *zelfs* als we moe zijn, *zelfs* als we eenzaam zijn, en *zelfs* als het niet gaat zoals we hadden gehoopt. Door zijn genade zal Hij ons zegenen en ons tot meer in staat stellen. Door de macht van de Heilige Geest zal Christus ons in staat stellen om onszelf en anderen te *zien* zoals Hij ons ziet. Met zijn

hulp kunnen we uitmaken wat het hardst nodig is. We gaan zien hoe de hand van de Heer in en door de gewone details van ons leven aan het werk is. We zien echt.

En dan, op die dag 'wanneer Hij verschijnt, [zullen wij] Hem gelijk zijn, want *wij* zullen *Hem zien* zoals Hij is; opdat wij die hoop zullen hebben.'⁹ Dat is mijn gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 2 Koningen 6:15–17.
2. Jongevrouwenthema, KerkVanJezusChristus.org.
3. David Brooks, 'Finding the Road to Character' (forumtoespraak Brigham Young University, 22 oktober 2019), speeches.byu.edu.
4. Zie Markus 5:1–15.
5. 'Het is een ernstige aangelegenheid om in een samenleving met mogelijke goden en godinnen te leven; om te bedenken dat de saaiste en meest oninteressante persoon met wie je kunt praten, op een dag een wezen zal zijn dat je zou willen aanbidden, als je hem nu zo zag. [...] *Er zijn geen gewone mensen*' (C.S. Lewis, *The Weight of Glory* [2001], 45–46).
6. Kim B. Clark, 'Encircled About with Fire', satellietuitzending seminarie en instituut voor godsdienstonderwijs, 4 augustus 2015, ChurchOfJezusChrist.org.
7. Zie Lukas 10:30–32.
8. Moroni 7:48.
9. Moroni 7:48; cursivering toegevoegd.

Ouderling Quentin L. Cook
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Harten in rechtschapenheid en eenheid verweven

Laten we onszelf op dit keerpunt van tweehonderd jaar kerkgeschiedenis vast voornemen om rechtschapen te leven en eensgezinder te zijn dan ooit tevoren.

Rechtschapenheid en eenheid zijn bijzonder belangrijk.¹ Als de mensen God met heel hun hart liefhebben en er in rechtschapenheid naar streven om zoals Hij te worden, is er minder strijd en twist in de maatschappij. Er is meer eenheid. Ik vertel u een mooi, waargebeurd verhaal dat hier een voorbeeld van is.

Generaal Thomas L. Kane hielp en verdedigde als jonge man de heiligen

toen ze gedwongen werden Nauvoo te ontvluchten. Hij was vele jaren voorvechter van de kerk.²

In 1872 reisde generaal Kane met zijn getalenteerde echtgenote, Elizabeth Wood Kane, en hun twee zoons van hun woonplaats in Pennsylvania naar Salt Lake City. Ze vergezelden Brigham Young en zijn medewerkers op een tocht naar St. George, in het zuiden van Utah. Elizabeth had bij haar

eerste bezoek aan Utah aanvankelijk bedenkingen over de vrouwen. Maar ze ontdekte enkele dingen die haar verbaasden. Ze ontdekte bijvoorbeeld dat een vrouw in Utah welkom was in elk beroep waarmee ze geld kon verdienen.³ Ze merkte bovendien dat de kerkleden indianen vriendelijk en respectvol behandelden.⁴

Op hun reis logeerden ze in Fillmore bij Thomas R. King en zijn vrouw, Matilda Robison King.⁵

Elizabeth schreef dat Matilda een maaltijd voor president Young en zijn reisgezelschap aan het bereiden was toen vijf indianen de kamer binnenkwamen. Hoewel ze niet uitgenodigd waren, was duidelijk dat ze verwachtten dat ze zich bij de anderen mochten voegen. Zuster King sprak ze ‘in hun dialect’ aan. Ze gingen met een tevreden gezichtsuitdrukking op hun dekens zitten. Elizabeth vroeg aan de kinderen van zuster King: ‘Wat zei jullie moeder tegen die mannen?’

Matilda’s zoon antwoordde: ‘Ze zei: “Deze vreemdelingen waren hier het eerst, en ik heb alleen voldoende voor hen gekookt; maar uw maal staat nu op het vuur, en ik zal u roepen zodra het klaar is.”’

Elizabeth vroeg: ‘Gaat ze dat echt doen, of geeft ze hun gewoon wat restjes bij de keukendeur?’⁶

Matilda’s zoon antwoordde: ‘Moeder bedient hen net als ze u bedient, en geeft ze een plek aan haar tafel.’

Dat deed ze, en ‘ze aten uiterst fatsoenlijk’. Elizabeth legde uit dat haar gastvrouw hiermee honderd procent in haar achting steeg.⁷ Eenheid wordt versterkt als zelfs mensen die uiterlijk anders zijn met waardigheid en respect worden behandeld.

Wij als leiders hebben niet de illusie dat alle relaties in het verleden volmaakt waren, dat alle gedrag

Kuala Lumpur (Maleisië)

Villa Alemana (Gran Valparaíso, Chili)

christelijk was of dat alle beslissingen juist waren. Maar in ons geloof leren we dat we allemaal kinderen van onze Vader in de hemel zijn, en we aanbidden Hem en zijn Zoon, Jezus Christus, onze Heiland. Het is ons verlangen dat we in hart en zin in rechtschapenheid en eenheid verweven raken, en dat we een eenheid met Hem vormen.⁸

Rechtschapenheid is een brede, veelomvattende term, maar die houdt zeker het naleven van Gods geboden in.⁹ Daarmee komen we in aanmerking voor de heilige verordeningen die het verbondspad vormen, en door rechtschapenheid worden we gezegend met de leiding van de Geest.¹⁰

Rechtschapen zijn, is niet afhankelijk van de vraag of we momenteel in ons leven allemaal rijk gezegend worden. We zijn misschien niet getrouwd of niet met kinderen gezegend, of we missen misschien andere zegeningen waar we naar verlangden. Maar de Heer heeft beloofd dat de trouwe rechtschapenen 'bij God kunnen wonen in een staat van nimmer eindigend geluk'.¹¹

Eenheid is ook een brede, veelomvattende term, maar die weerspiegelt beslist de eerste twee grote geboden om God en onze medemens lief te hebben.¹² Het betekent dat we een Zionsvolk worden, dat we in hart en zin eensgezind met elkaar verweven worden.¹³

De context van mijn boodschap is het contrast en de lessen die we in heilige Schriften vinden.

Er zijn sinds de eerste verschijning van de Vader en de Zoon in 1820, waarmee de herstelling van het evangelie van Jezus Christus begon, tweehonderd jaar verstreken. Het verslag in 4 Nephi in het Boek van Mormon bevat een periode van soortgelijke lengte, tweehonderd jaar, na de verschijning van de Heiland en de vestiging van zijn kerk in het oude Amerika.

Het historische verslag dat we in 4 Nephi lezen, beschrijft een volk zonder afgunst, twist, tumult, leugen, moord of welke vorm van wellustigheid dan ook. Vanwege die rechtschapenheid staat er: 'Er kon stellig geen gelukkiger volk zijn onder alle volken die door de hand van God waren geschapen'.¹⁴

Met betrekking tot eenheid staat er in 4 Nephi: 'Er [was] geen twist in het land [...] wegens de liefde voor God die de mensen in hun hart koesterden'.¹⁵

Helaas wordt er in 4 Nephi vervolgens een dramatische omwenteling beschreven die in het 'tweehonderdeerste jaar' begon,¹⁶ toen ongerechtigheid en verdeeldheid rechtschapenheid en eenheid tenietdeden. De mate van verdorvenheid die toen haar intrede deed, was zó zondig dat de grote profeet Mormon zich uiteindelijk tegenover zijn zoon Moroni beklagde:

'Maar, o mijn zoon, hoe kan een dergelijk volk, dat in zoveel gruwel behagen schept –

'hoe kunnen wij verwachten dat God zijn hand in het gericht tegen ons zal weerhouden?'¹⁷

Hoewel we in deze bedeling in een bijzondere tijd leven, is de wereld niet gezegend met de rechtschapenheid en de eenheid zoals die in 4 Nephi worden beschreven. Ja, wij leven

in een tijd met grote verdeeldheid. Maar de miljoenen mensen die het evangelie van Jezus Christus hebben aanvaard, hebben beloofd om zowel rechtschapen als eensgezind te worden. We zijn ons er allemaal van bewust dat we ons kunnen verbeteren, en dat is onze opgave in deze tijd. Samen kunnen we de maatschappij tot zegen zijn door haar naar een hoger niveau te tillen. Laten we onszelf als leden van de kerk van de Heer op dit keerpunt van tweehonderd jaar kerkgeschiedenis vast voornemen om rechtschapen te leven en eensgezinder te zijn dan ooit tevoren. President Russell M. Nelson heeft ons gevraagd om 'meer hoffelijkheid, etnische en rassenharmonie, en wederzijds respect te betrachten'.¹⁸ Dit houdt in dat we elkaar en God liefhebben, elkaar als broeders en zusters accepteren, en dat we een waar Zionsvolk zijn.

Met onze geheel inclusieve leer kunnen wij een oase van eenheid zijn waar diversiteit gevierd wordt. Eenheid en diversiteit zijn geen tegenstellingen. We kunnen meer eenheid bereiken als we een inclusieve sfeer en respect voor diversiteit cultiveren. In de periode dat ik in Californië lid van het presidium van de ring San Francisco was, hadden we units met Spaans, Tongaans, Samoans, Tagalog en Mandarijn als voertaal. Onze Engelstalige wijken bestonden uit leden van allerlei rassen en culturele achtergronden. Er heerste liefde, rechtschapenheid en eenheid.

De samenstelling van wijken en gemeenten van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen wordt op grond van voertaal¹⁹ of van geografische kenmerken bepaald, niet op grond van ras of cultuur. Op lidmaatschapskaarten wordt geen ras vermeld.

Provo (Utah, VS)

Al in het begin van het Boek van Mormon, in een verslag uit de periode rond 550 jaar vóór de geboorte van Christus, leren we het fundamentele gebod aangaande de relatie tussen de kinderen van onze Vader in de hemel. Allen moeten de geboden van de Heer onderhouden, en allen zijn uitgenodigd om aan zijn goedheid deel te hebben; 'en Hij verwerpt niemand die tot Hem komt, zwarte en blanke, geknechte en vrije, man en vrouw; en Hij is de heidenen indachtig; en allen zijn voor God gelijk, zowel de Joden als de andere volken'.²⁰

De bediening en boodschap van de Heiland hebben altijd duidelijk gemaakt dat mensen van elk ras en elke huidskleur kinderen van God zijn. Wij zijn allemaal broeders en zusters. Uit hoofde van onze leer geloven wij dat in het gastland van de herstelling, de Verenigde Staten, de Amerikaanse grondwet²¹ en de bijbehorende documenten,²² door onvolmaakte mensen geschreven, door God waren geïnspireerd om alle mensen tot zegen te zijn. Zoals we in de Leer en Verbonden lezen, zijn al die documenten 'tot stand [gebracht], en die moeten worden gehandhaafd omwille van de rechten en bescherming van alle vrees, overeenkomstig rechtvaardige en heilige beginselen'.²³ Twee van die beginselen waren keuzevrijheid en verantwoordelijkheid voor onze eigen zonden. De Heer heeft verklaard:

'Daarom is het niet juist dat enig mens andermans slaaf is.

'En met dat doel heb Ik de grondwet van dit land gevestigd, door de hand van wijze mannen die Ik juist voor dat doel heb doen opstaan, en het land door middel van bloedvergierten losgekocht'.²⁴

Deze openbaring werd ontvangen toen de heiligen in Missouri veel vervolging te verduren hadden. In het opschrift van Leer en Verbonden afdeling 101 staat onder meer: 'Het gepeupel had hen verdreven uit hun huizen in Jackson County. [...] Individuele leden van de kerk werden herhaaldelijk met de dood bedreigd'.²⁵

Het was een tijd vol spanning op diverse fronten. Veel inwoners van Missouri beschouwden de indianen als meedogenloze vijanden, en wilden ze uit het land verjagen. Daarnaast waren veel kolonisten in Missouri slaveneigenaars, en zij voelden zich bedreigd door tegenstanders van slavernij.

Onze leer daarentegen respecteerde de indianen; wij wilden hun het evangelie van Jezus Christus leren. Wat slavernij betreft, bleek uit onze Schriften duidelijk dat niemand de slaaf van een ander behoort te zijn.²⁶

Uiteindelijk werden de heiligen met geweld uit Missouri verdreven,²⁷ waarna ze gedwongen werden om naar het westen te trekken.²⁸ Daar ging het de heiligen goed, en ze vonden er de vrede die voortvloeit uit

rechtschapenheid, eenheid en naleving van het evangelie van Jezus Christus.

Ik verheug me in het hogepriesterlijk gebed van de Heiland dat in het evangelie van Johannes is opgetekend. De Heiland geeft aan dat de Vader Hem heeft gezonden, en dat Hij, de Heiland, het werk heeft volbracht waarvoor Hij was gezonden. Hij bad voor zijn discipelen en voor hen die in Christus willen geloven: 'Opdat zij allen één zullen zijn, zoals U, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons één zullen zijn'.²⁹ Christus bad om eenheid voordat Hij werd verraden en gekruisigd.

In het eerste jaar van de herstelling van het evangelie van Jezus Christus spreekt de Heer in afdeling 38 van de Leer en Verbonden van oorlogen en goddeloosheid, en voegt dan toe: 'Ik zeg u: Wees één; en indien u niet één bent, bent u de mijnen niet'.³⁰

Onze kerkcultuur komt uit het evangelie van Jezus Christus. De zendbrief van de apostel Paulus aan de Romeinen is diepzinnig.³¹ De vroegchristelijke kerk in Rome bestond uit Joden en heidenen. Die vroegchristelijke Joden hadden een Joodse cultuur, waren uiterst 'geëmancipeerd, en begonnen zich te vermenigvuldigen en te gedijen'.³²

De heidenen in Rome hadden een cultuur met een aanzienlijke hellenistische invloed. De apostel Paulus kon die goed begrijpen omdat hij zelf ervaring in Athene en Korinthe had opgedaan.

Paulus zet uitvoerig het evangelie van Jezus Christus uiteen. Hij stelt relevante aspecten van zowel de Joodse als de heidense cultuur te boek³³ die strijdig waren met het ware evangelie van Jezus Christus. Hij vraagt ze in feite om hun culturele en religieuze bezwaren tegen het evangelie van Jezus Christus achter zich te laten. Paulus

spoort de Joden en de heidenen aan om de geboden te onderhouden en elkaar lief te hebben, en schrijft dat rechtschapenheid tot het heil leidt.³⁴

De cultuur van het evangelie van Jezus Christus is geen heidense of Joodse cultuur. Zij wordt niet door iemands huidskleur of woonplaats bepaald. Hoewel we ons in verschillende culturen verheugen, moeten we alle aspecten van die culturen achter ons laten die strijdig zijn met het evangelie van Jezus Christus. Onze leden en nieuwe bekeerlingen komen vaak uit verschillende rassen en hebben diverse culturele achtergronden. Als we gehoor willen geven aan de aansporing van president Nelson om het verstrooide Israël te vergaderen, zullen we merken dat we net zoveel van elkaar verschillen als de Joden en de heidenen in de tijd van Paulus. Toch kunnen wij in onze liefde voor en geloof in Jezus Christus een eenheid vormen. In Paulus' zendbrief aan de Romeinen vinden we het beginsel dat wij de cultuur en leer van het evangelie van Jezus Christus volgen. Dat is ook voor ons in deze tijd een voorbeeld.³⁵ De verordeningen van de tempel vergroten onze eenheid op bijzondere wijzen, en stellen ons in staat om in elk belangrijk eeuwig opzicht één te zijn.

Wij eren onze pionierende leden over de hele wereld – niet omdat ze volmaakt zijn, maar omdat ze ontbering hebben doorstaan, zich opofferingen hebben getroost, geprobeerd hebben zoals Christus te zijn, en ernaar gestreefd hebben om hun geloof te vergroten en één met de Heiland te zijn. Door hun eenheid met de Heiland hadden zij ook onderling eenheid. Dit beginsel geldt ook voor u en mij in deze tijd.

De oproep aan leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der

Laatste Dagen is om een Zionsvolk te zijn – één van hart en één van zin – en rechtschapen te leven.³⁶

Het is mijn gebed dat wij rechtschapen en eensgezind zullen zijn, en volledig gericht op het dienen en aanbidden van onze Heiland, van wie ik getuig. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Leer en Verbonden 38:27.
2. Wat Thomas Kane voor de leden heeft gedaan, wordt afgeschilderd als 'een onzelfzuchtig offer, gebracht door een jonge idealist die zag hoe onrechtvaardig een godsdienstige minderheid door een wrede, vijandige meerderheid werd behandeld.' (Introduction, Elizabeth Wood Kane, *Twelve Mormon Homes Visited in Succession on a Journey through Utah to Arizona*, red. Everett L. Cooley [1974], VIII.)
3. Zie Kane, *Twelve Mormon Homes*, 5.
4. Zie Kane, *Twelve Mormon Homes*, 40.
5. Zie Lowell C. (Ben) Bennion en Thomas R. Carter, 'Touring Polygamous Utah with Elizabeth W. Kane, Winter 1872–1873', *BYU Studies*, deel 48, nr. 4 (2009), 162.
6. Elizabeth leek aan te nemen dat de meeste Amerikanen in die tijd de indianen hooguit restjes zouden geven en dat zij ze anders

Quebrada de Alvarado (Valparaíso, Chili)

behandelden dan hun andere gasten.

7. Zie Kane, *Twelve Mormon Homes*, 64–65. Het is opmerkelijk dat veel indianen, onder wie enkele stamhoofden, lid van de kerk werden. Zie ook John Alton Peterson, *Utah's Black Hawk War* (1998), 61; Scott R. Christensen, *Sagwitch: Shoshone Chieftain, Mormon Elder, 1822–1887* (1999), 190–195.
8. In deze bedeling zullen 'de rechtvaardigen uit alle naties vergaderd [...] worden en tot Zion [...] komen onder het zingen van gezangen van eeuwigdurende vreugde' (Leer en Verbonden 45:71).
9. Zie Leer en Verbonden 105:3–5. In de Schriften staat dat zorg voor de armen en behoeftigen een noodzakelijk element van rechtschapenheid is.
10. Zie Alma 36:30; zie ook 1 Nephi 2:20; Mosiah 1:7. In Alma 36:30 staat: 'Voor zover je de geboden van God niet onderhoudt, [zull] je van zijn tegenwoordigheid [...] worden afgesneden. Dat nu is volgens zijn woord.'
11. Mosiah 2:41. President Lorenzo Snow (1814–1901) heeft gezegd: 'Geen enkele heilige der laatste dagen die een goed leven geleid heeft, zal na zijn of haar dood ook maar iets onthouden worden omdat hij of zij niet datgene heeft gedaan waartoe hij of zij in dit leven geen gelegenheid heeft gehad. Met andere woorden, als een jonge man of jonge vrouw geen gelegenheid heeft gehad om te huwen, maar verder goed geleefd heeft, dan zal hij of zij dezelfde zegeningen, verhoging en heerlijkheid ontvangen die elke man of vrouw ontvangt die wel in die gelegenheid was en die heeft grootgemaakt. Dat staat als een paal boven water.' (*Leringen van kerkpresidenten: Lorenzo Snow* [2012], 132.) Zie ook Richard G. Scott, 'The Joy of Living the Great Plan of Happiness', *Ensign*, november 1996, 75.
12. Zie 1 Johannes 5:2.
13. Mosiah 18:21; zie ook Mozes 7:18.
14. 4 Nephi 1:16.
15. 4 Nephi 1:15.
16. 4 Nephi 1:24.
17. Moroni 9:13–14.
18. Russell M. Nelson, in 'First Presidency and NAACP Leaders Call for Greater Civility, Racial Harmony', 17 mei 2018, newsroom.ChurchofJesusChrist.org; zie ook 'President Nelson Remarks at Worldwide Priesthood Celebration', 1 juni 2018, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
19. In Leer en Verbonden 90:11 staat: 'Eenieder [zal] de volheid van het evangelie [...] horen in zijn eigen [...] taal.' Daarom worden verzoeken tot het stichten van taalunits meestal ingewilligd.
20. 2 Nephi 26:33.

Ouderling Ronald A. Rasband
van het Quorum der Twaalf Apostelen

21. Zie de grondwet van de Verenigde Staten.
22. Zie de onafhankelijkheidsverklaring van de Verenigde Staten (1776); grondwet van de Verenigde Staten, amendementen I–X (Bill of Rights), website van de National Archives, archives.gov/founding-docs.
23. Leer en Verbonden 101:77; cursivering toegevoegd.
24. Leer en Verbonden 101:79–80.
25. Leer en Verbonden 101, opschrift.
26. Zie *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, deel 1, *The Standard of Truth, 1815–1846* (2018), 172–174; James B. Allen en Glen M. Leonard, *The Story of the Latter-day Saints*, 2e ed. (1992), 93–94; Ronald W. Walker, 'Seeking the "Remnant": The Native American during the Joseph Smith Period', *Journal of Mormon History* 19, nr. 1 (voorjaar 1993), 14–16.
27. Zie *Saints, deel 1*, 359–383; William G. Hartley, 'The Saints' Forced Exodus from Missouri', in Richard Neitzel Holzapfel en Kent P. Jackson, red., *Joseph Smith: The Prophet and Seer* (2010), 347–389; Alexander L. Baugh, 'The Mormons Must Be Treated as Enemies', in Susan Easton Black en Andrew C. Skinner, red., *Joseph: Exploring the Life and Ministry of the Prophet* (2005), 284–295.
28. Zie *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, deel 2, *No Unhallowed Hand, 1846–1893* (2020), 3–68; Richard E. Bennett, *We'll Find the Place: The Mormon Exodus, 1846–1848* (1997); William W. Slaughter en Michael Landon, *Trail of Hope: The Story of the Mormon Trail* (1997).
29. Johannes 17:21.
30. Leer en Verbonden 38:27.
31. De zendbrief aan de Romeinen zet veel leerstellingen uiteen. Romeinen bevat de enige nieuwtestamentische verwijzing naar de verzoening. Ik begon de zendbrief aan de Romeinen te waarderen als hulpmiddel om verschillende mensen door het evangelie van Jezus Christus te verenigen toen ik als ringpresident diende met leden uit vele rassen en culturen die veel verschillende talen spraken.
32. Frederic W. Farrar, *The Life and Work of St. Paul* (1898), 446.
33. Zie Farrar, *The Life and Work of St. Paul*, 450.
34. Zie Romeinen 13.
35. Zie Dallin H. Oaks, 'De evangeliecultuur', *Liahona*, maart 2012, 22–25; zie ook Richard G. Scott, 'Removing Barriers to Happiness', *Ensign*, mei 1998, 85–87.
36. Zie Mozes 7:18.

Aanbevolen bij de Heer

Zet nu het proces in gang zodat u 'aanbevolen bij de Heer' bent en zijn Geest u overvloedig zal vergezellen.

Goedemorgen, broeders en zusters. Ik heb als discipel van onze Heiland, Jezus Christus, uitgekeken naar deze virtuele conferentiesamenkomst van mensen uit alle hoeken van de wereld.

Dit is tot nu toe een heel bijzonder jaar. Om te beginnen mocht ik in opdracht van het Eerste Presidium een heilige tempel aan de Heer toewijden in Durban (Zuid-Afrika). Ik zal de pracht van dat gebouw nooit vergeten. Maar meer nog dan die aanblik zal ik de waardigheid van de mensen blijven koesteren die zo goed voorbereid waren om dat heilige gebouw

te betreden. Ze kwamen voorbereid om een van de opperste zegeningen van de herstelling mee te maken: de inwijding van een huis des Heren. Ze kwamen met een hart vol liefde voor Hem en zijn verzoening. Ze kwamen vol dankbaarheid jegens onze Vader in de hemel voor de heilige verordeningen die tot verhoging leiden. Ze kwamen tempelwaardig.

Tempels, waar die zich ook bevinden, stijgen boven de wegen van de wereld uit. Alle tempels van de heiligen der laatste dagen in de wereld – alle 168 – staan als een getuigenis

Sugar City (Idaho, VS)

van ons geloof in het eeuwige leven, en van de vreugde om het in familieverband bij onze hemelse Vader door te brengen. In de tempel groeit ons begrip van de Godheid en het eeuwige evangelie, onze toewijding om waarheid na te leven en uit te dragen, en onze bereidheid om het voorbeeld van onze Heer en Heiland, Jezus Christus, te volgen.

Aan de buitenkant van iedere tempel staan de toepasselijke woorden: 'De Here gewijd'. De tempel is het huis des Heren, en een toevluchtsoord, weg van de wereld. Zijn Geest doordringt wie binnen die gewijde muren aanbidden. Hij stelt de toegangsnormen voor ons als zijn gasten vast.

Mijn schoonvader, Blaine Twitchell, een van de beste mensen die ik ooit heb gekend, heeft me een belangrijke les geleerd. Mijn vrouw en ik bezochten hem toen het einde van zijn aardse reis naderde. Toen we zijn kamer binnenkwamen, ging zijn bisschop net weg. Toen we dag zeiden tegen de bisschop dacht ik: Wat een fijne bisschop. Hij is hier een trouw lid van zijn wijk aan het bedienen.

Ik zei tegen Blaine: 'Wat aardig van de bisschop om je te bezoeken.'

Blaine keek me aan en antwoordde: 'Het was veel meer dan dat. Ik had de bisschop gevraagd om langs te komen voor een tempelaanbevelingsgesprek. Ik wil *aanbevolen bij de Heer* heengaan.' En dat deed hij!

Die woorden, 'aanbevolen bij de Heer', zijn me bijgebleven. Ik ben daardoor heel anders tegen regelmatige normengesprekken met onze kerkleiders aan gaan kijken. Een tempelaanbeveling is zó belangrijk, dat in de beginperiode van de kerk, tot aan 1891 toe, elke tempelaanbeveling door de president van de kerk werd goedgekeurd.¹

Een tempelaanbevelingsgesprek, of het nu jongeren of volwassenen betreft, gaat niet om wat wel en niet hoort. Een aanbeveling is geen checklist, vrijbrief of kaartje voor een gereserveerd plekje. Het doel ervan is veel hoger en heiliger. U komt voor het voorrecht van een tempelaanbeveling in aanmerking als u naar de leringen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen leeft.

Het normengesprek is een gelegenheid tot zelfonderzoek naar uw geloof in Jezus Christus en zijn verzoening. U hebt het gezegende voorrecht om te

getuigen van het herstelde evangelie, van uw bereidheid om hen te steunen die de Heer als leiders van zijn kerk geroepen heeft, van uw geloof in de leer van het evangelie, van de vervulling van uw verantwoordelijkheden in het gezin, van uw eerlijkheid, kuisheid, huwelijksrouw, gehoorzaamheid, naleving van het woord van wijsheid en de wet van tiende, en heiliging van de sabbat. Die beginselen vormen het fundament voor een toegewijd leven aan Jezus Christus en zijn werk.

Uw tempelaanbeveling staat voor een doorvoeld, geestelijk voornemen om de wetten van de Heer na te leven en lief te hebben wat Hij liefheeft: nederigheid, zachtmoedigheid, standvastigheid, naastenliefde, moed, mededogen, vergevingsgezindheid en gehoorzaamheid. En u belooft zich aan die normen te houden wanneer u dat heilige document ondertekent.

Uw tempelaanbeveling opent de poort van de hemel voor u en anderen met rituelen en verordeningen van eeuwige betekenis, waaronder dopen, begiftigingen, huwelijken en verzegelingen.

Wie 'aanbevolen bij de Heer' wil zijn, beseft wat er verwacht wordt

van een heilige der laatste dagen die zijn of haar verbonden nakomt. Mijn schoonvader, Blaine, zag het als een waardevolle voorbereiding op de dag dat hij nederig voor de Heer zou staan.

Denk aan Mozes die de berg Horeb opging, waar de Heer Jehova in een brandende doornstruik aan hem verscheen. God zei tegen hem: 'Kom hier niet dichterbij. Doe uw schoenen van uw voeten, want de plaats waarop u staat, is heilige grond.'²

Als we onze schoenen in de tempel uitdoen, laten we daarmee wereldse verlangens of geneugten los die onze geestelijke groei in de weg staan. We parkeren zaken die afbreuk aan deze kostbare aardse fase doen, stijgen boven twistgedrag uit en nemen de tijd voor heiliging.

Ons lichaam is volgens Gods plan door Hem geschapen, een tempel voor onze geest, die we met eerbied moeten behandelen. De woorden van het jeugdwerkliedje zijn echt waar: 'Mijn lichaam is een tempel waar ik goed voor zorgen moet.'³ Toen de Heer aan de Nephtieten verscheen, gebod Hij dat ze 'door het ontvangen van de Heilige Geest [moesten] worden geheiligd, zodat [ze] ten laatsten

dage vlekkeloos voor [zijn aangezicht kun(nen) staan].⁴ 'Wat voor mannen behoort u daarom te zijn?' vroeg de Heer, en antwoordde vervolgens: 'Zoals Ik ben.'⁵ Wie 'aanbevolen bij de Heer' wil zijn, streeft ernaar om op Hem te lijken.

Ik weet nog dat ik president Howard W. Hunter in zijn eerste conferentietoespraak als veertiende president van de kerk hoorde spreken. Hij zei toen: 'Het is het grootste verlangen van mijn hart dat elk lid van de kerk waardig is om de tempel te betreden. Het zou de Heer behagen als elk volwassen lid een geldige tempelaanbeveling waardig is en er een in zijn bezit heeft.'⁶ Ik wil daaraan toevoegen dat een aanbeveling voor beperkte toegang een duidelijke koers voor onze dierbare jongeren uitzet.

Provo (Utah, VS)

President Russell M. Nelson herinnerde zich de woorden van president Hunter: 'Op die dag, 6 juni 1994, heeft de tempelaanbeveling die we bij ons dragen een andere betekenis voor me gekregen. Voordien was de aanbeveling een middel om een doel te bereiken. Dat middel verschaftte me toegang tot een heilig huis des Heren; maar na die verklaring werd die aanbeveling een doel op zich. Ze vormde een uiterlijk teken van mijn gehoorzaamheid aan een profeet van God.'⁷

Hebt u nog geen aanbeveling of is ze verlopen? Ga dan in de rij staan voor het kantoor van de bisschop, zoals de heiligen in de begintijd van de kerk in 1846 in rijen voor de ingang van de Nauvootempel stonden.⁸ Mijn voorouders behoorden tot die getrouwe leden. Ze lieten hun prachtige stad achter en trokken naar het westen, maar ze wisten dat hen heilige ervaringen in de tempel te wachten stonden. Sarah Rich schreef op haar zware trektocht vanuit Iowa: 'Als we niet in die tempel met geloof en kennis begiftigd waren [...], was onze reis als een sprong in het duister geweest.'⁹ Dat missen we dus als we dit leven op eigen kracht ondergaan, zonder de in de tempel beloofde inspiratie en gemoedsrust.

Zet nu het proces in gang zodat u 'aanbevolen bij de Heer' bent, zijn Geest u overvloedig zal vergezellen en zijn normen u 'gemoedsrust' schenken.¹⁰

Uw jeugdleiders, quorumpresident ouderlingen, ZHV-presidente, en diene broeders en zusters helpen u bij uw voorbereiding, en uw bisschop of gemeentepresident zal u liefdevol begeleiden.

We maken een tijd mee waarin tempels helemaal of gedeeltelijk gesloten zijn. Voor president Nelson, en wie van ons aan zijn zijde dienen,

was de geïnspireerde beslissing om de tempels te sluiten ‘pijnlijk’ en ‘kwelend verontrustend’. President Nelson vroeg zich af: ‘Wat moet ik tegen de profeet Joseph Smith zeggen? Wat moet ik tegen Brigham Young, Wilford Woodruff en de andere presidenten, tot en met president Thomas S. Monson, zeggen?’¹¹

Nu worden de tempels geleidelijk heropend en zijn we dankbaar voor verzegelingen en begiftigingen die op beperkte schaal beschikbaar zijn.

Onze tempelwaardigheid is echter niet opgeschort. Ik zeg met klem: of u nu toegang tot een tempel hebt of niet, u hebt een geldige tempelaanbeveling nodig om standvastig op het verbondspad te blijven.

Eind vorig jaar spraken mijn vrouw en ik in Nieuw-Zeeland met een grote groep jonge alleenstaanden van de kerk. Ze hadden geen tempel binnen handbereik; de tempel in Hamilton was gesloten voor renovatie en de eerste spadesteek voor de tempel in Auckland liet nog op zich wachten. Toch kreeg ik de ingeving om ze aan te moedigen een tempelaanbeveling aan te vragen of te verlengen.

Ook al konden ze niet in de tempel terecht, ze konden wel bij de Heer terecht, rein en voorbereid om Hem te dienen. Een geldige tempelaanbeveling waardig zijn, is zowel een bescherming tegen de tegenstander, omdat u belooft uw leven in dienst van de Heer te stellen, als een belofte dat de Geest bij u zal zijn.

We doen tempelwerk als we gegevens van onze voorouders opzoeken en hun namen voor verordeningen insturen. Terwijl onze tempels gesloten waren, konden we wel onze familiegeschiedenis verder uitpluizen. Met de Geest van God in ons hart zorgen we, plaatsvervangend, dat ze ‘aanbevolen bij de Heer’ zijn.

Toen ik algemeen bestuurder van de afdeling tempelzaken was, hoorde ik president Gordon B. Hinckley de volgende Schrifttekst aanhalen, waarin de Heer over de Nauvoo-tempel spreekt: ‘Laten het werk aan mijn tempel en alle werken die ik u heb opgedragen, worden voortgezet en niet ophouden; en laten uw ijver en uw volharding en geduld en uw werken worden verdubbeld, en u zult geenszins uw loon verliezen, zegt de Heer der heerscharen.’¹²

Ons werk in de tempel is met onze eeuwige beloning verweven. We zijn de afgelopen periode op de proef gesteld. De Heer heeft ons geroepen om het werk in de tempels met ‘ijver[,] volharding en geduld’ te doen.¹³ Wie ‘aanbevolen bij de Heer’ willen zijn, beschikken over die eigenschappen. We moeten de geboden ijverig naleven, onze tempelverbonden blijven nakomen en dankbaar zijn voor wat de Heer erover blijft uitzetten, en geduldig wachten tot de tempels weer volledig heropend worden.

Als de Heer ons tot ‘verdubbelde’ inzet oproept, vraagt Hij dat we in rechtschapenheid toenemen. We kunnen bijvoorbeeld onze Schriftstudie, ons familiehistorisch onderzoek en onze gelovige gebeden uitbreiden opdat we onze liefde voor het huis des Heren mogen uitdragen aan hen die zich op een tempelaanbeveling voorbereiden, in het bijzonder onze familieleden.

Ik belof u als apostel van de Heer Jezus Christus dat uw verdubbelde rechtschapen inzet uw toewijding aan God de Vader en Jezus Christus nieuw

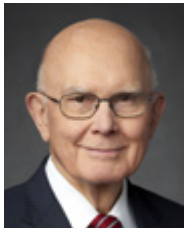

Salzburg (Oostenrijk)

leven zal inblazen. U zult de leiding van de Heilige Geest overvloedig voelen, dankbaar zijn voor uw heilige verbonden, en gemoedsrust vinden in de wetenschap dat u ‘aanbevolen bij de Heer’ bent. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie James R. Clark, samensteller, *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 1833–1964*, 6 delen (1965–1975), deel 3, 229.
2. Exodus 3:5.
3. ‘My Body Is a Temple’, *The Children Sing* (1951), nr. 99.
4. 3 Nephi 27:20.
5. 3 Nephi 27:27.
6. Zie *Leringen van kerkpresidenten: Howard W. Hunter* (2015), 183.
7. *Teachings of Russell M. Nelson* (2018), 373.
8. Zie *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, deel 1, *The Standard of Truth, 1815–1846* (2018), 582–583.
9. Sarah P. Rich, *Autobiography, 1885–1890*, Bibliotheek voor kerkgeschiedenis, Salt Lake City, 66.
10. Mosiah 4:3.
11. Sarah Jane Weaver, ‘President Nelson Talks about the “Painful” Decision to Close Temples amid COVID-19’, *Church News*, 27 juli 2020, thechurchnews.com.
12. Leer en Verbonden 127:4.
13. Leer en Verbonden 127:4.

President Dallin H. Oaks
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Heb uw vijanden lief

De wetenschap dat we allemaal kinderen van God zijn, geeft ons een kijk op de waarde van anderen, en het vermogen om boven vooroordelen uit te stijgen.

De leringen van de Heer zijn voor de eeuwigheid en voor al Gods kinderen. De voorbeelden in deze toespraak spelen in de Verenigde Staten, maar de verkondigde leringen zijn overal van toepassing.

We leven in een tijd van boosheid en haat in politieke betrekkingen en beleidszaken. Dat hebben we deze zomer gemerkt toen sommigen verder gingen dan vreedzame protesten en zich destructief gedroegen. Dat merken we ook in sommige lopende campagnes voor openbare ambten. Helaas

sluipen in dat opzicht zelfs politieke uitspraken en onvriendelijke toespelingen in onze kerkbijeenkomsten.

In een democratisch bestel zullen er altijd verschillende meningen zijn over voorgestelde kandidaten en beleidszaken. Maar als volgelingen van Christus moeten we de boosheid en haat laten varen waarmee over politieke keuzes wordt geredetwist, of die in allerlei situaties worden gehekd.

Hier is een van de leringen van onze Heiland, waarschijnlijk welbekend maar zelden in praktijk gebracht:

Apia (Samoa)

‘U hebt gehoord dat er gezegd is: U moet uw naaste liefhebben en uw vijand moet u haten.

‘Maar Ik zeg u: Heb uw vijanden lief; zegen hen die u vervloeken; doe goed aan hen die u haten; en bid voor hen die u beledigen en u vervolgen’ (Mattheüs 5:43–44).¹

Joden hadden generaties lang geleerd hun vijanden te haten, en nu leden ze onder de heerschappij en wreedheden van de Romeinse bezetting. Toch leerde Jezus ze: ‘Heb uw vijanden lief’ en ‘doe goed aan hen die u [...] beledigen.’

Echt revolutionaire leringen voor persoonlijke en politieke betrekkingen! Maar dat gebiedt onze Heiland nog steeds. In het Boek van Mormon staat: ‘Want voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, hij die de geest van twisten heeft, is niet van Mij, maar van de duivel, die de vader van twisten is, en hij hitst het hart van de mensen op om in toorn te twisten, de een met de ander’ (3 Nephi 11:29).

Onze vijanden en onze tegenstanders liefhebben, is niet makkelijk. ‘De meesten onder ons zijn qua [...] liefde en vergeving nog niet op dat niveau gekomen’, merkte president Gordon B. Hinckley eens op. Hij zei verder: ‘Het vergt bijna meer zelfbeheersing dan we kunnen opbrengen.’² Maar het moet wel essentieel zijn, want de Heiland heeft immers de twee grote geboden gegeven: ‘U zult de Heere, uw God, liefhebben’ en ‘U zult uw naaste liefhebben als uzelf’ (Mattheüs 22:37, 39). En het moet mogelijk zijn, want Hij zei ook: ‘Bid, en u zal gegeven worden; zoek, en u zult vinden’ (Mattheüs 7:7).³

Hoe houden we ons aan die goddelijke geboden in een wereld waar we ook aan de wetten van de mens onderworpen zijn? Gelukkig zien we

aan het voorbeeld van de Heiland zelf hoe we zijn eeuwige wetten kunnen rijmen met de praktische kanten van door de mens opgestelde wetten. Toen tegenstanders Hem in de val wilden lokken met de vraag of Joden wel of niet belasting aan Rome moesten betalen, wees Hij op de afbeelding van de keizer op hun munten en verklaarde: 'Geef dan aan de keizer wat van de keizer is en aan God wat van God is' (Lukas 20:25).⁴

We moeten dus de wetten van de mens volgen (aan de keizer geven) en vreedzaam onder het burgerlijk gezag leven. Daarnaast moeten we de wetten van God volgen op weg naar onze eeuwige bestemming. Maar hoe doen we dat? Bovenal, hoe leren we onze tegenstanders en vijanden lief te hebben?

De lering van de Heiland om niet 'in toorn te twisten' is een goede eerste stap. De duivel is de vader van twisten, en hij zet mensen ertoe aan om in toorn met elkaar te twisten. Hij zaait vijandschap en haat in relaties, tussen mensen onderling en binnen groepen. President Thomas S. Monson heeft gezegd dat boosheid een 'wapen van Satan' is, want 'boos worden is toegeven aan de invloed van Satan. Niemand kan ons boos *maken*. Het is onze keuze.'⁵ Boosheid leidt tot verdeeldheid en vijandschap. We gaan onze tegenstanders al iets meer liefhebben als we boosheid en vijandigheid achterwege laten jegens hen met wie we het oneens zijn. Het helpt ook als we zelfs bereid zijn om iets van ze te leren.

Het vermogen om anderen lief te hebben, ontwikkelen we ook met de eenvoudige methode die in een musical van weleer wordt bezongen. Wanneer we mensen van een andere cultuur proberen te begrijpen en aan te voelen, moeten we ze beter leren kennen. In talloze omstandigheden

Accra (Ghana)

slaat de achterdocht of zelfs vijandigheid jegens vreemden om in vriendschap of zelfs liefde, wanneer persoonlijke contacten begrip en wederzijds respect kweken.⁶

We leren onze tegenstanders en vijanden nog meer liefhebben als we de kracht van liefde gaan begrijpen. Hier zijn drie van de vele profetische leringen over dat onderwerp.

De profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'Een oud spreekwoord zegt dat liefde ook liefde opwekt. Laten we liefde uitstralen – onze goeder-tierenheid bewijzen aan de gehele mensheid.'⁷

President Howard W. Hunter heeft gezegd: 'Deze wereld zou zoveel beter zijn als alle mensen de reine liefde van Christus – die mild, zachtmoedig en nederig is – zouden toepassen. Ze is niet afgunstig of hoogmoedig. [...] Ze [vraagt] niets terug. [...] Ze biedt geen plaats aan onverdraagzaamheid, haat of geweld. [...] Ze spoort mensen aan om in christelijke liefde samen te leven – ongeacht hun geloof, ras, nationaliteit, financiële situatie, opleiding of cultuur.'⁸

En president Russell M. Nelson heeft ons aangespoord om 'onze kring van liefde uit [te] breiden zodat die de hele mensheid omvat'.⁹

Het is bij onze vijanden liefhebben ook essentieel dat we aan de keizer geven door ons aan de wetten van

ons land te houden. Hoewel Jezus' leringen revolutionair waren, propageerde Hij geen revolutie of wetsovertreding. Hij propageerde een betere weg. Dat geeft hedendaagse openbaring ons ook aan:

'Laat niemand de wetten van het land overtreden, want wie de wetten van God nakomt, hoeft de wetten van het land niet te overtreden.

'Daarom, onderwerp u aan de gevestigde macht' (Leer en Verbonden 58:21–22).

En in ons geloofsartikel, opgesteld door de profeet Joseph Smith nadat de eerste heiligen door overheidsfunctionarissen van Missouri zware vervolging hadden verduurd, wordt verklaard: 'Wij geloven onderdanig te moeten zijn aan koningen, presidenten, heersers en magistraten, door het gehoorzamen, eerbiedigen en hooghouden van de wet' (Geloofsartikelen 1:12).

Dit betekent niet dat we alles onderschrijven wat krachtens de wet wordt gedaan. Het betekent dat we de wet gehoorzamen en met vreedzame middelen gewenste veranderingen nastreven. Het betekent ook dat we verkiezingsuitslagen vreedzaam accepteren. We doen niet mee aan het geweld waarmee mensen dreigen die de uitslag betreuren.¹⁰ In een democratische samenleving hebben we altijd de mogelijkheid en de plicht om

vreedzaam te volharden tot de volgende verkiezing.

De lering van de Heiland om onze vijanden lief te hebben, is gestoeld op het feit dat alle mensen geliefde kinderen van God zijn. Dat eeuwige beginsel en enkele basisbeginselen van de wet kwamen onder druk te staan in de recente protesten in vele Amerikaanse steden.

Aan het ene uiterste lijken sommigen te zijn vergeten dat het eerste amendement op de grondwet van de Verenigde Staten voorziet in het 'recht van het volk om vreedzaam bijeen te komen en een beroep te doen op de overheid voor de genoegdoening van grieven'. Dat is de rechtmatige wijze om bekendheid te geven aan en aandacht te vragen voor onrechtvaardigheden in de inhoud of uitvoering van wetten. En er is onrecht geweest. In het openbare leven en in onze persoonlijke opvattingen hebben we racisme en daarmee gepaarde grieven gehad. In een aangrijpende persoonlijke verhandeling heeft eerwaarde Theresa A. Dear van de National Association for the Advancement of Colored People (NAACP) ons erop gewezen dat 'racisme gedijt waar sprake is van haat, verdrukking, samenspanning, passiviteit, onverschilligheid en zwijgzzaamheid.'¹¹ We moeten als burgers en leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen meer doen om racisme uit te bannen.

Aan het andere uiterste lijkt een minderheid van de deelnemers aan en voorstanders van die protesten en de illegale daden die erop volgden, te zijn vergeten dat de door de grondwet beschermde demonstraties *vreedzame* protesten betreffen. Demonstranten

Temecula (Californië, VS)

hebben niet het recht om eigendommen te vernielen, te bekladden of te stelen, of de legitieme politiemachten van de overheid te ondermijnen. De grondwet en andere wetten sporen niet aan tot revolutie of anarchie. We moeten allemaal – politie, demonstranten, voorstanders en toeschouwers – de limieten van onze rechten begrijpen, en het belang van onze plicht om binnen de bestaande wetsgrenzen te blijven. Abraham Lincoln verwoordde het treffend: 'Geen enkele grief leent zich voor genoegdoening door voor eigen rechter te spelen.'¹² Genoegdoening van grieven door voor eigen rechter te spelen, gaat buiten de wet om. Dat is anarchie, een toestand zonder effectief bestuur en zonder formele politie, die individuele rechten eerder ondermijnt dan beschermt.

De recente protesten in de Verenigde Staten hebben velen geschokt. Dat komt onder meer doordat de vijandigheden en wetteloosheid onder verschillende etnische groepen in

andere landen eigenlijk niet in de Verenigde Staten thuishoren. Dit land zou beter in staat moeten zijn om racisme uit te roeien, niet alleen tegen zwarte Amerikanen, die het meest zichtbaar waren in de recente protesten, maar ook tegen latino's, Aziaten en andere groepen. Dit land kent geen gelukkig verleden wat racisme betreft, en we moeten ons verbeteren.

De Verenigde Staten zijn gevormd door immigranten van verschillende nationaliteiten en verschillende etnische groepen. Het gemeenschappelijke doel was niet een bepaalde godsdienst te vestigen, of een van de uiteenlopende culturen of tribale loyaliteiten van de oude

landen in stand te houden. Onze grondleggers wilden zich verenigen door een nieuwe grondwet en andere wetten. Dat wil niet zeggen dat onze grondslagdocumenten of het destijds gangbare begrip van hun betekenis volmaakt waren. In de eerste twee eeuwen van de Verenigde Staten werd de noodzaak voor vele hervormingen duidelijk. Denk aan het stemrecht voor vrouwen en, in het bijzonder, de afschaffing van slavernij, met inbegrip van wetten die verzekerden dat voormalige slaven alle vrijheden zouden genieten.

Twee wetenschappers van de Yale University hebben onlangs opgemerkt:

'Ondanks alle tekortkomingen zijn de Verenigde Staten uniek toegerust om een diverse en verdeelde samenleving te verenigen. [...]

'Burgers hoeven niet te kiezen tussen een nationale identiteit en multiculturalisme. Amerikanen kunnen beide hebben. Maar de sleutel

is grondwettelijke vaderlandsliefde. We moeten verenigd blijven door en dankzij de grondwet, ongeacht onze ideologische meningsverschillen.¹³

Vele jaren geleden gaf een Britse minister van buitenlandse zaken deze goede raad tijdens een debat in het Lagerhuis: 'We hebben geen eeuwige *bondgenoten* en we hebben geen permanente *vijanden*. Onze *belangen* zijn eeuwig en permanent, en die belangen moeten we plichtsgetrouw nastreven.'¹⁴

Dat is een goede *seculiere* reden om 'eeuwige en permanente' belangen na te streven in politieke kwesties. Daarnaast leren we in de kerk van de Heer nog een eeuwig belang dat ons tot richtsnoer dient, namelijk de leringen van onze Heiland. Die leringen inspireerden de grondwet van de Verenigde Staten en de fundamentele wetten van vele landen. Trouw aan de gevestigde wet en niet zozeer aan tijdelijke 'bondgenoten' is de beste manier om onze tegenstanders en vijanden lief te hebben, terwijl we naar eenheid in verscheidenheid streven.

De wetenschap dat we allemaal kinderen van God zijn, geeft ons een hemelse kijk op de waarde van alle anderen, en de wil en het vermogen om boven vooroordelen en racisme uit te stijgen. Ik heb vele jaren op verschillende plekken in dit land gewoond. De Heer heeft me in die jaren ingeprent dat het mogelijk is om de wetten van ons land

te gehoorzamen en naar verbetering ervan te streven, alsook om onze tegenstanders en vijanden lief te hebben. Dat is niet makkelijk, maar wel mogelijk met de hulp van onze Heer, Jezus Christus. Hij heeft dit gebod om lief te hebben gegeven en Hij belooft zijn hulp als we het willen gehoorzamen. Ik getuig dat onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, ons liefhebben en zullen helpen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie ook Lukas 6:27–28, 30.
2. Gordon B. Hinckley, 'The Healing Power of Christ', *Ensign*, november 1988, 59; zie ook *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 230.
3. Zie ook Leer en Verbonden 6:5.
4. Zie ook Mattheüs 22:21; Markus 12:17.
5. Thomas S. Monson, 'Beheers uw gevoelens, o mijn broeder', *Liahona*, november 2009, 68.
6. Zie Becky en Bennett Borden, 'Moving Closer: Loving as the Savior Did', *Ensign*, september 2020, 24–27.
7. Joseph Smith, in *History of the Church*, deel 5, 517. Martin Luther King jr. (1929–1968) heeft iets dergelijks gezegd: 'Geweld met geweld vergelden, zorgt voor nog meer geweld. Dat maakt een donkere nacht zonder sterren nog donkerder. Duisternis kan duisternis niet verdrijven: alleen licht kan dat. Haat kan haat niet verdrijven: alleen liefde kan dat.' (*Where Do We Go from Here: Chaos or Community?* [2010], 64–65.)
8. *Leringen van kerkpresidenten: Howard W. Hunter* (2015), 269.
9. Russell M. Nelson, 'Zalig de vredestichters', *Liahona*, november 2002, 41; zie ook *Teachings of Russell M. Nelson* (2018), 83.
10. Zie 'A House Divided', *Economist*, 5 september 2020, 17–20.
11. Theresa A. Dear, 'America's Tipping Point: 7 Ways to Dismantle Racism', *Deseret News*, 7 juni 2020, A1.
12. Abraham Lincoln, toespraak aan het Young Men's Lyceum, Springfield (Illinois), 27 januari 1838, in John Bartlett, *Bartlett's Familiar Quotations*, 18e editie (2012), 444.
13. Amy Chua en Jed Rubenfeld, 'The Threat of Tribalism', *Atlantic*, oktober 2018, 81, theatlantic.com.
14. Henry John Temple, Viscount Palmerston, remarks in the House of Commons, Mar. 1, 1848; in Bartlett, *Bartlett's Familiar Quotations*, 392; cursivering toegevoegd.

Bengaluru (India)

Gepresenteerd door president Henry B. Eyring
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Steunverlening aan algemene autoriteiten, gebiedszeventigers en algemene functionarissen

Broeders en zusters, ik zal nu de algemene autoriteiten, gebiedszeventigers en algemene functionarissen van de kerk ter steunverlening aan u voorstellen.

Wij stellen voor Russell Marion Nelson steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen; Dallin Harris Oaks als eerste raadgever in het Eerste Presidium; en Henry Bennion Eyring als tweede raadgever in het Eerste Presidium.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dat eveneens kenbaar.

Wij stellen voor Dallin H. Oaks steun te verlenen als president van het Quorum der Twaalf Apostelen, en M. Russell Ballard als waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dat eveneens kenbaar.

Wij stellen voor de volgende leden van het Quorum der Twaalf Apostelen steun te verlenen: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L.

Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong en Ulisses Soares.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dat eveneens kenbaar.

Wij stellen voor de raadgevers in het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen steun te verlenen als profeten, zieners en openbaarders.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens, met hetzelfde teken.

Wij hebben de ouderlingen
L. Whitney Clayton, Enrique R.

Chiba (Japan)

Falabella en Richard J. Maynes ontheven als algemene zeventigers en ze de status van emeritus algemeen autoriteit verleend.

Wie deze broeders en hun familieleden wil bedanken voor het uitstekende werk dat ze hebben verricht, maakt dat kenbaar.

Wij hebben ouderling L. Todd Budge als algemeen zeventiger ontheven.

Wie hem wil bedanken voor het werk dat hij heeft verricht, steekt de hand op.

Wij hebben de bisschoppen Dean M. Davies en W. Christopher Waddell respectievelijk als eerste en tweede raadgever in de Presiderende Bisschop ontheven.

Wie deze broeders wil bedanken voor de bereidwilligheid waarmee ze hun roeping hebben vervuld, maakt dat kenbaar.

Wij hebben de volgende broeders uit hun functie van gebiedszeventiger ontheven: Ruben Acosta, René R. Alba, Alberto A. Alvarez, Vladimir N. Astasjov, José Batalla, Bradford C. Bowen, Sergio Luis Carboni, Armando Carreón, S. Marc Clay jr., Z. Dominique Dekaye, Osvaldo R. Dias, Michael M. Dudley, Mark P. Durham, E. Xavier Espinoza, James E. Evanson, Paschoal F. Fortunato, Sam M. Galvez, Patricio M. Giuffra, Leonard D. Greer, Daniel P. Hall, Toru Hayashi, Paul F. Hintze, Adolf J. Johansson, Wisit Khanakham, Seung Hoon Koo, Pedro X. Larreal, Johnny L. Leota, José E. Maravilla, Joel Martinez, Joaquim J. Moreira, Isaac K. Morrison, Eduardo A. Norambuena, Ferdinand P. Pangan, Jairus C. Perez, Steven M. Petersen, Jay D. Pimentel, Edvaldo B. Pinto jr., Aleksej V. Samajkin, K. David Scott, Rulon F. Stacey, Karl M. Tilleman, William R. Titera, Carlos R. Toledo, Cesar E. Villar, David T. Warner, Gary K. Wilde en William B. Woahn.

Bengaluru (India)

Wie zijn waardering wil uiten voor het uitstekende werk dat zij verricht hebben, maakt dat kenbaar.

Aangezien ouderling L. Whitney Clayton als algemeen zeventiger is ontheven, en hem de status van emeritus algemeen autoriteit is verleend, is hij ook als lid van het Presidium der Zeventig ontheven.

We hebben ouderling Brent H. Nielson geroepen als lid van het Presidium der Zeventig en stellen hem ter steunverlening aan u voor.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dit eveneens kenbaar.

Wij stellen voor Dean M. Davies steun te verlenen als algemeen zeventiger.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dit eveneens kenbaar.

Wij stellen voor W. Christopher Waddell steun te verlenen als eerste raadgever in de Presiderende Bisschap en L. Todd Budge als tweede raadgever in de Presiderende Bisschap.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, eveneens, met hetzelfde teken.

Wij stellen voor de volgende broeders steun te verlenen als nieuwe gebiedszeventigers: Laurian P. Balilemwa, Jonathon W. Bunker, Enrique R. Mayorga en Konstantin Tolomejev.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dat eveneens kenbaar.

Wij stellen voor de andere algemene autoriteiten, gebiedszeventigers en

algemene functionarissen van de kerk die nu in functie zijn steun te verlenen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens, met hetzelfde teken.

Wie tegen een of meerdere voorstellen heeft gestemd, kan contact met zijn of haar ringpresident opnemen.

Broeders en zusters, wij danken u voor uw voortdurende geloof en gebeden voor de leiders van de kerk. ■

Temecula (Californië, VS)

Ouderling D. Todd Christofferson
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Duurzame samenlevingen

Als voldoende van ons en mensen om ons heen ernaar streven ons leven op de waarheid van God te baseren, zullen de morele deugden die in elke samenleving nodig zijn, floreren.

Wat een magnifiek koor dat over de magnifieke Heiland zingt.

In 2015 namen de Verenigde Naties de zogeheten 'Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling' aan. Het gaat hierbij om 'een gezamenlijke blauwdruk voor vrede en welvaart voor mens en planeet, nu en in de toekomst'. De Agenda voor duurzame ontwikkeling omvat zeventien doelstellingen die men tegen 2030 bereikt wil hebben, zoals: geen armoede, geen honger, kwaliteitsonderwijs, gendergelijkheid, schoon water en sanitair, en eerlijk werk.¹

Het denkbeeld van duurzame ontwikkeling is boeiend en belangrijk. Maar de bredere kwestie van duurzame samenlevingen is nog dringender. Welke grondbeginselen zorgen voor een duurzame, bloeiende samenleving die geluk, vooruitgang, vrede en welzijn onder het volk bevordert? We hebben Schriftuurlijke verslagen van minstens twee van zulke welvarende samenlevingen. Wat kunnen wij ervan leren?

De grote patriarch en profeet Henoch predikte in dagen van weleer rechtvaardigheid en bouwde 'een stad [...] die genoemd werd: de stad van heiligheid, ja, Zion'.² Er staat ook: 'De

Heer noemde zijn volk Zion, omdat zij één van hart en één van zin waren en in rechtvaardigheid leefden; en er waren geen armen onder hen.'³

'En de Heer zegende het land, en zij werden gezegend op de bergen en op de hoge plaatsen, en waren voorspoedig.'⁴

De volken die in de eerste en tweede eeuw op het westelijk halfrond leefden, de Nephieten en Lamanieten, vormen eveneens een uitstekend voorbeeld van een bloeiende samenleving. Na de opmerkelijke bediening van de herrezen Heiland onder hen 'wandelden [zij] volgens de geboden die zij hadden ontvangen van hun Heer en hun God, en zij gingen door met vasten en gebed en bleven dikwijls samenkomen om zowel te bidden als het woord van de Heer te horen. [...]

'En er was geen afgunst, noch strijd, noch opschudding, noch hoerrij, noch leugen, noch moord, noch enigerlei wellust; en er kon stellig geen gelukkiger volk zijn onder alle volken die door de hand van God waren geschapen.'⁵

De samenlevingen in deze twee voorbeelden werden begunstigd

door de zegeningen van omhoog als uitvloeisel van hun voorbeeldige naleving van de twee grote geboden: 'U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand' en 'U zult uw naaste liefhebben als uzelf.'⁶ Ze waren God gehoorzaam in hun eigen leven, en ze zorgden voor elkaars lichamelijk en geestelijk welzijn. In de woorden van de Leer en Verbonden waren dit samenlevingen waarin 'eenieder het welzijn van zijn naaste nastreeft en alle dingen doet met het oog alleen gericht op de eer van God'.⁷

Helaas, zoals ouderling Quentin L. Cook vanochtend opmerkte, hield de ideale samenleving, beschreven in 4 Nephi in het Boek van Mormon, niet langer dan tweehonderd jaar stand. Duurzaamheid is niet gegarandeerd. Een welvarende samenleving kan na verloop van tijd in verval raken als men de fundamentele deugden aan de kant zet die vrede en voorspoed bevorderen. In dit geval gaf het volk aan de verleidingen van de duivel toe, en 'zij begonnen in standen verdeeld te worden; en zij begonnen voor zichzelf en om gewin kerken op te bouwen en begonnen de ware kerk van Christus te verloochenen.'⁸

'En het geschiedde, toen er driehonderd jaar waren verstreken, dat zowel het volk van Nephi als de Lamanieten buitengewoon goddeloos waren geworden, het ene volk net zoals het andere.'⁹

Nog een eeuw later waren er miljoenen omgekomen door interne strijd en was de eens harmonieuze natie tot oorlogszuchtige stammen gereduceerd.

In het licht van deze en andere voorbeelden van eens bloeiende samenlevingen die later teloorgingen, kun je veilig stellen dat mensen die zich van verantwoordelijkheidszin

jegens God afkeren, en in de 'arm van het vlees' beginnen te vertrouwen, onheil over zich afroepen. Vertrouwen in de arm van het vlees wil zeggen de goddelijke Bron van mensenrechten en menselijke waardigheid negeren en de hoogste prioriteit geven aan rijkdom, macht en de lof van de wereld (vaak gepaard met het bespotten en vervolgen van wie een andere norm nastreven). De mensen in een duurzame samenleving willen, zoals koning Benjamin aangaf, juist 'toenemen in de kennis van de heerlijkheid van Hem die [ze] heeft geschapen, ofwel in de kennis van hetgeen juist en waar is'.¹⁰

Het gezin en de religie zijn altijd cruciaal geweest om individuele mensen en gemeenschappen de deugden mee te geven die voor een duurzame samenleving zorgen. Die deugden zijn op Schriftuur gestoeld. Denk bijvoorbeeld aan integriteit, verantwoordelijkheid en verantwoording, mededogen, huwelijk en huwelijkstrouw, respect voor anderen en het bezit van anderen, dienstvaardigheid, en de noodzaak en waardigheid van werk.

Redacteur Gerard Baker schreef eerder dit jaar een lovende column in de *Wall Street Journal* over zijn vader, Frederick Baker, ter gelegenheid van diens honderdste verjaardag. Baker speculeerde over de oorzaken van zijn vaders hoge leeftijd, maar voegde er de volgende gedachten aan toe:

'We willen allemaal wel het geheim voor een lang leven kennen, maar ik denk vaak dat we beter stil kunnen staan bij wat een goed leven inhoudt, hoe lang of kort de tijd ook is die ons wordt toegemeten. In dat opzicht ken ik mijn vaders geheim zeker.

'Hij stamt uit een tijd waarin het leven voornamelijk bestond uit plicht, niet uit recht hebben op; uit maatschappelijke verantwoordelijkheden,

niet uit persoonlijke privileges. Het voornaamste levensbegin-sel in de eeuw van zijn bestaan was plichtsgevoel – jegens gezin, God, vaderland.

'In een tijdperk van verval en talloze gebroken gezinnen, was mijn vader 46 jaar lang een toegewijde man voor zijn vrouw, een plichtsgetrouwe vader voor zes kinderen. Hij was volledig betrokken en onmisbaar toen mijn ouders onder de ondenkbare tragedie van het verlies van een kind leden. [...]

'En in een tijdperk waarin godsdienst steeds meer een zeldzaamheid wordt, heeft mijn vader als een oprechte, trouwe katholiek geleefd, met een onwrikbaar geloof in de beloften van Christus. Ik denk weleens dat hij al zo lang leeft omdat hij beter dan wie ik ook ken, voorbereid is op de dood.

'Ik ben een fortuinlijk mens – gezegend met een goede opleiding, mijn eigen prachtige gezin en enig werelds succes dat ik niet heb verdiend. Maar hoe trots en dankbaar ik me ook voel, dat is niets vergeleken met de trots en dankbaarheid die ik koester voor de man die, zonder klagen of gedoe, zonder verwachting van een beloning of zelfs maar erkenning, heeft volhard – nu al een eeuw – in de eenvoudige taken, de verplichtingen en, uiteindelijk, de vreugden van een deugdzaam leven.'¹¹

Het belang dat mensen aan godsdienst en geloof hechten, is de afgelopen jaren in veel landen afgenomen. Steeds meer mensen menen dat geloof in en trouw aan God niet nodig zijn voor morele

Pechanga Indian Reservation (Californië, VS)

rechtschapenheid op het persoonlijke vlak en in samenlevingen als geheel in de huidige wereld.¹² We zijn het er allemaal vast wel over eens dat mensen die niet bij een geloofsrichting horen goede, morele mensen kunnen zijn. En vaak zijn ze dat ook. Maar we zijn het er niet over eens dat dit zonder goddelijke invloed gebeurt. Ik doel op het licht van Christus. De Heiland heeft verklaard: 'Ik [ben] het ware licht dat ieder mens verlicht die in de wereld komt.'¹³ Of men zich er nu van bewust is of niet, iedere man, iedere vrouw en ieder kind uit elk geloof, elke plaats en elke tijd heeft het licht van Christus in zich, en heeft daarom een bepaald gevoel voor goed en fout dat we vaak het geweten noemen.¹⁴

Toch is het zo dat waar door secularisatie persoonlijke en burgerlijke deugdzaamheid van verantwoordelijkheidsbesef jegens God wordt gescheiden, daarmee de plant van zijn wortels wordt afgerukt. Deugd in de samenleving houdt niet alleen op basis van cultuur en traditie duurzaam stand. Wanneer iemand geen hogere god heeft dan zichzelf, en geen groter goed zoekt dan zijn eigen lusten en verlangens te bevredigen,

Pinhais (Paraná, Brazilië)

dan komen de gevolgen vanzelf een keer aan de oppervlakte.

Zo is een samenleving waarin individuele instemming de enige belemmering vormt voor seksuele activiteit, een samenleving in verval. Overspel, losbandigheid, buitenechtelijke zwangerschappen¹⁵ en vrijwillige abortus zijn slechts enkele bittere vruchten van de voortschrijdende seksuele revolutie. Verdere gevolgen die de duurzaamheid van een gezonde samenleving ondermijnen, zijn onder meer toenemende aantallen kinderen die in armoede en zonder de positieve invloed van een vader opgroeien, soms meerdere generaties na elkaar, waarbij vrouwen alleen dragen wat gedeelde verantwoordelijkheid zou moeten zijn, en grote mankementen in het onderwijs, aangezien scholen, net als andere instellingen, voor de taak worden gesteld om falen in het gezin te compenseren.¹⁶ Bij deze maatschappelijke kwalen komen ook nog eens de onnoemelijke gevallen van persoonlijke verslagenheid en wanhoop – de mentale en emotionele verwoesting die de schuldigen én onschuldigen treft.

Nephi verklaart:

‘Wee hem die luistert naar de voorschriften van de mensen, en de macht van God en de gave van de Heilige Geest verloochent! [...]’

‘Wee allen die beven en toornig zijn wegens de waarheid van God!’¹⁷

Daarentegen is onze blijde boodschap aan onze kinderen en aan het hele mensdom dat ‘de waarheid van God’ ons een betere weg wijst, of

zoals Paulus zegt: ‘een weg die dit alles nog overtreft’¹⁸ – een weg naar persoonlijk geluk en maatschappelijk welzijn nu, en naar eeuwigdurende vrede en vreugde hierna.

De waarheid van God verwijst naar de onderliggende kernwaarden in zijn plan van geluk voor zijn kinderen. Die waarheden zijn dat God leeft; dat Hij de hemelse Vader van onze geest is; dat Hij ons als uitdrukking van zijn liefde geboden heeft gegeven die tot een volheid van vreugde bij Hem leiden; dat Jezus Christus de Zoon van God en onze Verlosser is; dat Hij leed en stierf om verzoening voor onze zonden te doen op voorwaarde van onze bekering; dat Hij uit de dood is opgestaan en daarmee de opstanding voor alle mensen teweegbrengt; en dat we allemaal voor Hem zullen staan om geoordeeld te worden, oftewel renschap van ons leven af te leggen.¹⁹

In het negende jaar van wat volgens het Boek van Mormon de ‘regering van de rechters’ werd genoemd, legde de profeet Alma zijn functie als opperrechter neer en stak hij voortaan al zijn tijd in leidinggeven aan de kerk. Hij wilde de hoogmoed, vervolging en hebzucht aanpakken die de kop opstaken onder het volk, met name onder de leden van de kerk.²⁰ Ouderling Stephen D. Nadauld heeft ooit opgemerkt: ‘[Alma’s] geïnspireerde besluit was niet om meer tijd te besteden aan het opstellen en doorvoeren van meer regels om het gedrag van zijn volk bij te schaven, maar om ze het woord van God te

verkondigen, de leer uiteen te zetten en ze door hun begrip van het verlossingsplan tot verandering in hun gedrag te brengen.’²¹

We kunnen als naasten en medeburgers veel bijdragen aan de duurzaamheid en het succes van de samenleving waarin we leven. Daarbij is onze meest fundamentele en duurzame bijdrage voorzeker het uitdragen en naleven van de waarheden die inherent zijn aan Gods grote verlossingsplan. Deze lofzang drukt het goed uit:

*Dierbaar geloof, der liefde macht drijft ons naar vriend en vijand voort; mogen wij u daar prediken door onze wandel en ons woord.*²²

Als voldoende van ons en mensen om ons heen ernaar streven onze beslissingen en ons leven op de waarheid van God te baseren, zullen de morele deugden die in elke samenleving nodig zijn, floreren.

In zijn liefde heeft onze hemelse Vader zijn eniggeboren Zoon, Jezus Christus, gegeven, opdat wij het eeuwige leven mogen hebben.²³

‘[Jezus Christus] doet niets, tenzij het voor het welzijn van de wereld is; want Hij heeft de wereld lief, zodat Hij zelfs zijn eigen leven aflegt teneinde alle mensen tot Zich te kunnen trekken. Daarom gebiedt Hij niemand om geen deel te hebben aan zijn heil.

‘Zie, is er iemand die Hij toeroept en zegt: Ga van Mij heen? Zie, ik zeg u: Neen; integendeel, Hij zegt: Kom tot Mij, alle eindigen der aarde, koop melk en honing zonder geld en zonder prijs.’²⁴

Dit verklaren wij ‘met een ernstig hart, met een zachtmoedige geest’²⁵ en in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Steven J. Lund
Algemeen jongemannepresident

NOTEN

1. Zie unric.org/nl/duurzame-ontwikkelingsdoelstellingen.
2. Mozes 7:19.
3. Mozes 7:18.
4. Mozes 7:17.
5. 4 Nephi 1:12, 16.
6. Mattheüs 22:37, 39.
7. Leer en Verbonden 82:19.
8. 4 Nephi 1:26.
9. 4 Nephi 1:45.
10. Mosiah 4:12.
11. Gerard Baker, 'A Man for All Seasons at 100', *Wall Street Journal*, 21 februari 2020, wsj.com.
12. Zie Ronald F. Inglehart, 'Giving Up on God: The Global Decline of Religion', *Foreign Affairs*, september/oktober 2020, foreignaffairs.com; zie ook Christine Tamir, Aidan Connaughton en Ariana Monique Salazar, 'The Global God Divide', Pew Research Center, 20 juli 2020, in het bijzonder infographic 'Majorities in Emerging Economies Connect Belief in God and Morality', pewresearch.org.
13. Leer en Verbonden 93:2; zie ook Moroni 7:16, 19.
14. Zie Boyd K. Packer, 'Het licht van Christus', *Liahona*, april 2005, 10; zie ook D. Todd Christofferson, 'Truth Endures', *Religious Educator*, jaargang 19, nr. 3 (2018), 6.
15. In dit voorbeeld doel ik met 'bittere vruchten' op mogelijke onwenselijke gevolgen voor kinderen, niet op de kinderen zelf. Ieder kind van God is kostbaar en elk leven is van onschatbare waarde, in welke omstandigheden iemands geboorte ook plaatsvindt.
16. Zie bijvoorbeeld Pew Research Center, 'The Changing Profile of Unmarried Parents', 25 april 2018, pewsocialtrends.org; Mindy E. Scott en anderen, '5 Ways Fathers Matter', 15 juni 2016, childtrends.org; en Robert Crosnoe en Elizabeth Wildsmith, 'Nonmarital Fertility, Family Structure, and the Early School Achievement of Young Children from Different Race/Ethnic and Immigration Groups', *Applied Developmental Science*, jaargang 15, nr. 3 (juli-september 2011), 156-170.
17. 2 Nephi 28:26, 28.
18. 1 Korinthe 12:31.
19. Zie Alma 33:22.
20. Zie Alma 4:6-19.
21. Stephen D. Nadauld, *Principles of Priesthood Leadership* (1999), 13; zie ook Alma 31:5.
22. 'Dierbaar geloof', *Lofzangen*, nr. 52.
23. Zie Johannes 3:16.
24. 2 Nephi 26:24-25; zie ook 2 Nephi 26:33.
25. Leer en Verbonden 100:7.

Vreugde in Christus vinden

De beste manier om vreugde in dit leven te vinden, is samen met Christus anderen te helpen.

De Heer vraagt onze Aäronische-priesterschapsdragers niet om alles te doen, maar wat Hij vraagt is ontzagwekkend.

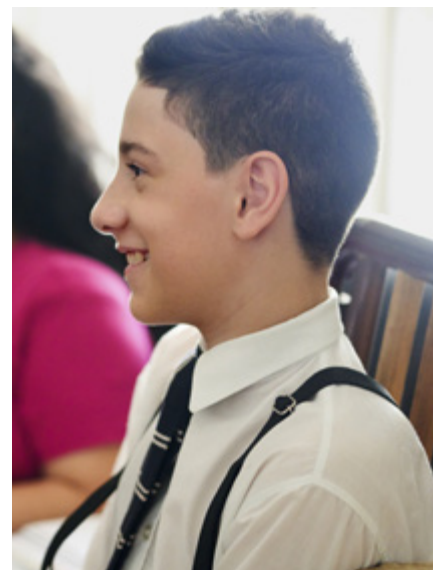
Enige jaren geleden maakten we als gezin iets mee wat veel gezinnen in deze gevallen wereld meemaken. Onze jongste zoon, Tanner Christian Lund, kreeg kanker. Hij was een buitengewone ziel, zoals 9-jarigen dat vaak zijn. Hij was geinig, ondeugend en tegelijk bijzonder geestelijk alert. Duveltje en engel, eigenzinnig en lief. Als dreumes verbijsterde hij ons al elke dag met zijn capriolen. We vroegen ons af of hij later profeet of bankrover zou worden. Hoe dan ook, het leek erop dat hij zijn stempel op de wereld zou drukken.

Plotseling werd hij ernstig ziek. In de drie jaren die volgden, voerde men met moderne staaltjes geneeskunde heroïsche ingrepen uit, waaronder twee beenmergtransplantaties. Daarbij liep hij een zware longontsteking op, waarvoor hij tien weken buiten bewustzijn aan de beademing moest liggen. Als bij wonder werd hij beter, maar zijn herstel was van korte duur. De kanker keerde terug.

Tanners ziekte was kort voor zijn overlijden uitgezaaid naar zijn botten, en zelfs met sterke pijnstillers deed alles hem zeer. Hij kon amper uit bed komen. Op een zondagmorgen

ging zijn moeder, Kalleen, bij hem op de kamer kijken hoe het met hem ging, voordat het gezin naar de kerk vertrok. Ze zag verrast dat hij zich had weten aan te kleden en op de rand van zijn bed zat, terwijl hij met pijn en moeite probeerde zijn overhemd dicht te knopen. Kalleen ging naast hem zitten. 'Tanner,' zei ze, 'weet je zeker dat je je sterk genoeg voelt om naar de kerk te gaan? Misschien kun je vandaag beter thuisblijven en rusten.'

Hij staarde naar de vloer. Hij was diaken. Hij had een quorum. En hij had een taak.

Taboão da Serra (São Paulo, Brazilië)

Apia (Samoa)

‘Ik moet vandaag het avondmaal ronddienen.’

‘Oké, maar een ander kan dat vast wel van je overnemen.’

‘Jawel,’ zei hij, ‘maar [...] ik zie hoe mensen naar me kijken als ik het avondmaal ronddien. Ik denk dat het ze helpt.’

Dus Kalleen hielp hem met de knopen van zijn overhemd en zijn stropdas, en ze reden naar de kerk. Er gebeurde duidelijk iets belangrijks.

Ik had zelf een vroege vergadering bijgewoond en was dus verrast om Tanner in de kapel bij de diakenen te zien zitten. Kalleen fluisterde me toe waarom hij er was en dat hij gezegd had: ‘Het helpt mensen.’

Ik keek toe hoe de diakenen zich naar de avondmaalstafel begaven. Hij leunde lichtjes tegen een andere diaken aan terwijl de priesters ze de broodschalen aanreikten. Tanner schuifelde vervolgens naar zijn toegevoerde plek en hield zich vast aan het uiteinde van de bank terwijl hij het avondmaal aanbood.

Alle ogen in de kapel leken op hem gericht, geroerd door zijn worsteling terwijl hij zijn eenvoudige taak uitvoerde. Op de een of andere manier gaf Tanner een stille boodschap af terwijl hij met moeite van rij tot rij ging – met het zweet op zijn kale hoofd – de Heiland vertegenwoordigend zoals diakenen dat doen. Zijn eens ontembare diakenlichaam

was zelf enigszins gekneusd, gebroken en gewond. Hij leed en diende bereidwillig door de zinnebeelden van de verzoening van de Heiland binnen ons handbereik te brengen.

We zagen dat hij anders tegen het diakenschap aan was gaan kijken. Daardoor keken wij ook anders tegen een en ander aan – tegen het avondmaal, tegen de Heiland, en tegen diakenen, leraren en priesters.

Ik sta versteld van het onuitgesproken wonder dat hem er die ochtend toe had aangezet om zo moedig gehoor te geven aan die stille, zachte oproep om te dienen, alsook van de kracht en capaciteit van onze opgroeiende jeugd. Ze geven graag gehoor aan de profetische oproep om zich bij Gods bataljons aan te sluiten, en aan het werk van heil en verhoging bij te dragen.

Telkens wanneer een diaken een avondmaalsschaal vasthoudt, denken we aan het heilige verhaal van het laatste avondmaal, van Gethsémané, van Golgotha en van de graftombe. Toen de Heiland tegen zijn apostelen zei: ‘Doe dat tot Mijn gedachtenis’,¹ sprak Hij ook door de tijd heen tot ieder van ons. Hij sprak over het eindeloze wonder waar Hij voor zou zorgen als toekomstige diakenen, leraren en priesters zijn kinderen zijn zinnebeelden, en daarmee deelname aan zijn verzoening, zouden aanbieden.

Alle avondmaalssymbolen wijzen ons op die gave. We staan stil bij het brood dat Hij ooit brak – en bij het brood dat de priesters op hun beurt nu voor ons breken. We denken aan de betekenis van de gewijde vloeistof, toen en nu, als de woorden van die avondmaalsgebeden plechtig vanuit de mond van jonge priesters ons hart en de hemelen bereiken, waarbij we verbonden hernieuwen die ons met de machten van Christus’ redding en

heil verbinden. We kunnen overdenken wat het betekent dat een diaken ons de heilige zinnebeelden aanreikt, daar staat waar Jezus zou staan als Hij aanwezig was, en aanbiedt om onze lasten en pijn te verlichten.

Jongemannen en -vrouwen hoeven gelukkig niet ziek te worden om vreugde en zingeving in dienst van de Heiland te vinden.

Ouderling David A. Bednar heeft gezegd dat we ons ontwikkelen en worden zoals zendelingen *zijn*, door te doen wat zendelingen *doen*. Dan kunnen we ‘regel op regel en voorschrift op voorschrift, [...] geleidelijk de zending worden [...] die de Heiland wil dat [we zijn].’²

Evenzo geldt: als we ‘graag als Jezus [willen] worden’,³ moeten we doen wat Jezus doet. En in één verbluffende zin legt de Heer uit waar Hij mee bezig is: ‘Want zie, dit is mijn werk en mijn heerlijkheid: de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.’⁴

De zending van de Heiland is altijd en immer geweest: zijn Vader dienen door zijn kinderen te redden.

En de beste manier om vreugde in dit leven te vinden, is samen met Christus anderen te helpen.

Deze eenvoudige waarheid vormt de inspiratie voor het programma Kinderen en jongeren.

Alle activiteiten en leringen van Kinderen en jongeren stimuleren jonge mensen om meer op Jezus te gaan lijken door zijn werk van heil en verhoging samen met Hem op te pakken.

Met behulp van Kinderen en jongeren kan ieder jeugdwerkkind en iedere jongere een betere discipel worden en een gelovige visie op de weg van geluk ontwikkelen. Ze kunnen met verlangen gaan uitkijken naar de tussenstations en wegwijzers langs

het verbondspad, waar ze gedoopt worden, de gave van de Heilige Geest ontvangen, en spoedig bij quorums en jongevrouwenklassen gaan horen. Daar voelen ze dan de vreugde die voortvloeit uit anderen steeds helpen en dienen in navolging van Christus. Ze gaan kleine en grote doelen stellen, die voor een evenwichtig leven zorgen terwijl ze meer als de Heiland worden. FSY-conferenties, kerktijdschriften voor jongeren en kinderen, zoals de *Vriend*, en de app Evangelielevens zullen er gericht toe bijdragen dat ze vreugde in Christus vinden. Ze zullen met het vooruitzicht van een tempel-aanbeveling voor beperkte toegang gezegend worden. Ze zullen ook de geest van Elia voelen door de invloed van de Heilige Geest terwijl ze naar de zegeningen van de tempel en familie-geschiedenis streven. Ze zullen door een patriarchale zegen geleid worden. Ze zullen na verloop van tijd in de tempel met macht begiftigd worden en daar vreugde vinden terwijl ze, wat er ook gebeurt, eeuwig met hun familieleden verbonden worden.

Het veelbelovende nieuwe programma Kinderen en jongeren is in

deze moeilijke tijd van de pandemie en van rampspoed voor velen nog een werk in uitvoering – maar de tijd dringt. Onze jongeren kunnen niet wachten tot de wereld weer de juiste koers gaat varen, voordat ze de Heiland leren kennen. Sommigen nemen nu al beslissingen die ze niet zouden nemen als ze hun ware identiteit begrepen – en die van Hem.

De dringende oproep van Gods bataljons die nu getraind worden, is dan ook: 'Alle hens aan dek!'

Moeders en vaders, uw zoons hebben uw enthousiaste steun nu minstens zo hard nodig als toen het om minder gewichtige zaken ging, zoals badges en speldjes. Moeders en vaders, priesterschapsleiders en jongevrouwenleidsters, als uw jongeren het moeilijk hebben, brengt Kinderen en jongeren ze tot de Heiland, en de Heiland brengt ze gemoedsrust en vrede.⁵

Quorum- en klaspresidiums, treed naar voren en neem je rechtmatige plaats in het werk van de Heer in.

Bisschoppen, voeg uw sleutels bij die van quorumpresidenten, en uw quorums – en wijk – zullen voor altijd veranderen.

Tot jullie, het opkomende geslacht, getuig ik met zekerheid dat jullie geliefde zoons en dochters van God *zijn*, en dat Hij een taak voor jullie heeft.

Als je de grootsheid van je roeping met heel je hart, macht, verstand en sterkte benadert, zul je God gaan liefhebben, je verbonden nakomen en op zijn priesterschap vertrouwen terwijl je anderen tot zegen probeert te zijn, te beginnen bij je thuis.

Ik bid dat je er, met verdubbelde energie passend bij deze tijd, elke dag naar zult streven om te dienen, geloof te oefenen, je te bekeren, een beter mens te worden, en in aanmerking te komen voor tempelzegeningen en de blijvende vreugde die alleen het evangelie van Jezus Christus te bieden heeft. Ik bid dat je je zult voorbereiden om een toegewijde zending(e), trouwe huwelijkspartner, liefdevolle vader of moeder te worden. Er is beloofd dat je dat uiteindelijk kunt worden door een ware discipel van Jezus Christus te zijn.

Ik bid ook dat je zult meehelpen om de wereld voor te bereiden op de wederkomst van de Heiland door iedereen uit te nodigen tot Christus te komen en de zegeningen van zijn verzoening te ontvangen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Lukas 22:19.
2. David A. Bednar, 'Een zending worden', *Liahona*, november 2005, 46.
3. 'Ik wil graag als Jezus worden en volg dus zijn voorbeeld na. Ik wil van zijn liefde geven, ja, overal waar ik ga.' ('Ik wil graag als Jezus worden', *Kinderliedjes*, p. 40–41.)
4. Mozes 1:39.
5. Ik wil mijn waardering uiten voor de toegewijde ouders en leiders die onze jonge mensen altijd dapper hebben geholpen om te groeien. Ik erken dat het programma Kinderen en jongeren veel aan alle voorgaande activiteiten en prestatieprogramma's te danken heeft.

Salzburg (Oostenrijk)

Ouderling Gerrit W. Gong
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Alle natiën, geslachten en talen

Wij kunnen op onze eigen wijze deel uitmaken van de vervulling van de profetieën en beloften van de Heer – dat is een van de manieren waarop het evangelie de wereld tot zegen is.

Geliefde broeders en zusters, onlangs heb ik – volgens de COVID-19-richtlijnen – een tempelverzegeling verricht. De bruid en bruidegom, beiden voormalige zendelingen, waren vergezeld door hun ouders, broers en zussen. Dat was niet eenvoudig. De bruid is het negende kind in een gezin met tien kinderen. Haar negen broers en zussen zaten in leeftijdsvolgorde, maar bewaarden uiteraard afstand.

Het gezin had overal waar ze hadden gewoond, geprobeerd om goede burens te zijn. Maar één gemeenschap had het gezin niet zo hartelijk welkom geheten – want, zei de moeder van de bruid, hun familie was lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

De gezinsleden deden er alles aan om op school vriendschap te sluiten, een bijdrage te leveren en geaccepteerd te worden, maar het leverde niets op. Het gezin bad en bad dat er harten verzacht mochten worden.

Op een avond werden hun gebeden verhoord, zij het op een erg onverwachte manier. Er brak brand

uit in hun huis, en het brandde helemaal af. Maar er gebeurde ook iets anders. Door de brand werd het hart van hun burens verzacht.

Hun burens en de plaatselijke school zamelden kleren, schoenen en andere benodigdheden in omdat het gezin alles kwijt was. Vriendelijkheid leidde tot begrip. Het was niet de manier waarop het gezin had gehoopt of verwacht dat hun gebeden zouden worden verhoord. Maar ze zijn dankbaar voor alles wat ze door moeilijke belevenissen en onverwachte antwoorden op hun oprechte gebeden hebben geleerd.

Ja, mensen met een getrouw hart en visie zien te midden van de moeilijkheden in het leven de tedere barmhertigheden van de Heer. Getrouw moeilijkheden doorstaan en ons opofferingen

getroosten, levert hemelse zegeningen op. In dit sterfelijk leven kunnen we sommige dingen kwijtraken, of er een tijd op wachten, maar uiteindelijk zullen we ontdekken wat het belangrijkste is.¹ Dat is zijn belofte.²

Onze proclamatie in het 200e gedenkjaar van de kerk begint met de uiterst inclusieve belofte dat 'God zijn kinderen in alle landen van de wereld liefheeft'.³ God geeft ieder van ons in elke natie, geslacht, taal en volk⁴ beloften en verbonden, en Hij nodigt ons uit om deel aan zijn overvloedige vreugde en goedheid te hebben.

Gods liefde voor alle mensen wordt in de Schriften bevestigd.⁵ Die liefde komt tot uiting in het verbond dat Hij met Abraham sloot, de vergadering van zijn verstrooide kinderen,⁶ en zijn plan voor ons geluk.

In het huisgezin van geloof behoren geen vreemdelingen of buitenlanders te zijn,⁷ rijken noch armen,⁸ en geen 'buitenstaanders'. Als 'medeburgers van de heiligen'⁹ worden wij uitgenodigd om de wereld van binneuit te verbeteren – één persoon, één gezin en één buurt tegelijk.

Dit gebeurt wanneer wij het evangelie naleven en delen. In het begin van deze bedeling ontving de profeet

Joseph een opmerkelijke profetie waarin stond dat onze hemelse Vader van alle mensen overal verlangt dat zij zijn liefde ontdekken en zijn macht ondervinden om te groeien en te veranderen.

Hij ontving die profetie hier, in het houten huis van de familie Smith in Palmyra (New York, VS).¹⁰

De woning van de familie Smith is op het oorspronkelijke fundament herbouwd, en is in 1998 voltooid. De bovenverdieping, die ongeveer 6 x 10 x 3,3 meter groot is, staat precies op de plek waar Moroni als heerlijke boodschapper van God de jonge Joseph op de avond van 21 september 1823 bezocht.¹¹

U zult zich herinneren wat de profeet Joseph daarover verteld heeft:

‘[Moroni] zei [...] dat God een werk voor mij te doen had en dat mijn naam onder alle natiën, geslachten en talen zowel ten goede als ten kwade bekend zou zijn. [...]’

‘[Moroni] zei dat er een boek was verborgen [dat] de volheid van het eeuwigdurend evangelie bevatte.’¹²

Laten we hier even bij stilstaan. Wij aanbidden God, de eeuwige Vader, en zijn Zoon, Jezus Christus, en niet de profeet Joseph, noch enig ander sterfelijk mens.

Maar bedenk hoe de profetieën die God zijn dienstknechten geeft, worden vervuld.¹³ Sommige worden vroeger vervuld, sommige later, maar ze worden allemaal vervuld.¹⁴ Als we acht slaan op de geest van profetie van de Heer, kunnen we op onze eigen manier deel aan de vervulling van deze profetieën en beloften hebben – dat is een van de manieren waarop het evangelie de wereld tot zegen is.

Joseph was een onbekende tiener van 17 jaar die in een onbeduidend dorpje woonde, in een land dat sinds

Provo (Utah, VS)

kort onafhankelijk was. Als het niet waar was, waarom zou hij dan willen zeggen dat hij een werktuig in Gods werk zou zijn en dat hij door Gods gave en macht heilige Schriftuur zou vertalen die overal bekendheid zou krijgen?

Maar omdat het waar is, kunnen u en ik er getuige van zijn dat die profetie vervuld wordt, en worden wij uitgenodigd om aan die vervulling bij te dragen.

Broeders en zusters, wij allen die over de hele wereld aan deze algemene oktoberconferentie 2020 deelnemen, maken deel uit van de genoemde natiën, geslachten en talen.

Momenteel wonen er leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in 196 landen en territoriums, en heeft de kerk in totaal 3.446 ringen in 90 van die landen.¹⁵ We vertegenwoordigen zowel geografische diversiteit als bolwerken van kracht.

Wie had zich in 1823 kunnen indenken dat er in 2020 drie landen met elk meer dan een miljoen kerkleden zouden zijn: de Verenigde Staten, Mexico en Brazilië?

Of 23 landen met elk meer dan 100.000 kerkleden: drie in Noord-Amerika, veertien in Midden- en Zuid-Amerika, één in Europa, vier in Azië, en één in Afrika.¹⁶

President Russell M. Nelson noemt het Boek van Mormon ‘een wonderbaar wonder’.¹⁷ De getuigen van het boek verklaren: ‘Het zij bekend aan alle natiën, geslachten, talen en volken.’¹⁸ Momenteel wordt de

conferentie in 100 talen uitgezonden. President Nelson heeft tot nu toe in 138 naties van Jezus Christus en zijn herstelde evangelie getuigd.

Van het Boek van Mormon, dat in 1830 begon met een eerste oplage van 5.000 exemplaren, zijn inmiddels circa 192 miljoen exemplaren (het hele boek, of een deel ervan) in 112 talen uitgegeven. Er zijn ook veel digitale vertalingen van het Boek van Mormon beschikbaar. Het Boek van Mormon is momenteel vertaald in bijna alle 23 wereldtalen die door 50 miljoen mensen of meer worden gesproken, en alles bij elkaar zijn het de moedertalen van circa 4,1 miljard mensen.¹⁹

Door kleine en eenvoudige dingen – waaraan ieder van ons gevraagd wordt deel te nemen – kunnen grote dingen tot stand worden gebracht.

Op een ringconferentie in Monroe (Utah, VS), dat 2.200 inwoners telt, vroeg ik hoeveel aanwezigen er op zending waren geweest. Bijna iedereen stak de hand op. De afgelopen jaren zijn 564 zendelingen uit die ene ring naar alle 50 staten van de Verenigde Staten uitgezonden, en naar 53 andere landen – op elk continent behalve Antarctica.

Over Antarctica gesproken, zelfs in Ushuaia, op de zuidpunt van Argentinië, zag ik een profetie in vervulling gaan toen onze zendelingen de boodschap van het herstelde evangelie van Jezus Christus uitdroegen op een plek die ‘het eind van de aarde’ wordt genoemd.²⁰

Nairobi (Kenia)

Deze afbeelding wordt door de omslagen van onze vier delen van *Saints*²¹ gevormd. Zij beeldt een wereldwijd wandtapijt af van de vruchten die getrouwe heiligen overal door het naleven van het evangelie plukken. Onze kerkgeschiedenis is verankerd in het levende getuigenis en de evangeliereis van elk lid, inclusief Mary Whitmer, de getrouwe zuster aan wie Moroni de platen van het Boek van Mormon liet zien.²²

Vanaf januari 2021 nodigen onze drie nieuwe kerktijdschriften – de *Vriend*, *Voor de kracht van de jeugd* en de *Liahona* – alle mensen uit om hun ervaringen en getuigenis in onze wereldwijde geloofsgemeenschap te delen.²³

Broeders en zusters, als wij ons geloof in onze hemelse Vader en Jezus Christus vergroten, de zegeningen ontvangen van het naleven van evangeliwaarheden en heilige verbonden, en de voortgaande herstelling bestuderen, overpeinzen en delen, dan nemen wij deel aan de vervulling van profetie.

Wij veranderen onszelf en de wereld volgens een evangeliepatroon dat mensen overal tot zegen is.

Zoals een Afrikaanse zuster zegt: 'Mijn man wordt door zijn priesterschapswerk geduldiger en vriendelijker. En ik word een betere echtgenote en moeder.'

Een gerespecteerd internationale-zakenconsulent in Midden-Amerika zegt dat hij een doelloos leven op straat leidde voordat hij Gods herstelde evangelie ontdekte. Nu hebben

zijn gezinsleden en hij een identiteit, een levensdoel en kracht gevonden.

Een jongen in Zuid-Amerika houdt kippen en verkoopt de eieren om een bijdrage te leveren aan de aankoop van ramen voor het huis dat zijn familie aan het bouwen is. Hij betaalt eerst zijn tiende. Hij wil letterlijk de vensters van de hemel open zien gaan.

In Four Corners, een gemeenschap in het zuidwesten van de Verenigde Staten, laat een indiaans gezin een prachtige rozenstruik bloeien in de woestijn, als zinnebeeld van zelfredzaamheid en geloof in het evangelie.

Een broeder in Zuidoost-Azië die een bittere burgeroorlog had overleefd, meende wanhopig dat het leven geen zin had. Hij putte hoop uit een droom waarin een voormalige klasgenoot een avondmaalsschaal droeg en van de heilsverordeningen en de verzoening van Jezus Christus getuigde.

Waar we ook wonen, onze hemelse Vader nodigt ons allen uit om zijn liefde te voelen, en te leren en groeien door onderwijs, eerzaam werk, zelfredzaamheidsdiensten, en de patronen voor een goed en gelukkig leven die we in de herstelde kerk vinden.

Gaan wij op God vertrouwen, soms door smeekbeden op onze zwaarste, eenzaamste en onzekerste momenten, dan ontdekken we dat Hij ons beter kent en meer liefheeft dan wij beseffen, en meer dan we onszelf liefhebben.

Daarom hebben wij Gods hulp nodig om blijvende rechtvaardigheid, gelijkheid, billijkheid en vrede thuis

en in onze gemeenschap te vestigen. Wij vinden ons echtste, diepste, meest authentieke verhaal, onze eigen plek en ons thuisgevoel, wanneer we Gods verlossende liefde voelen, door de verzoening van zijn Zoon naar genade en wonderen streven, en door heilige verbonden blijvende banden smeden.

Godsdienstige goedheid en wijsheid zijn in de huidige chaotische, luidruchtige, verdorven wereld hard nodig. Hoe kunnen wij de geest van de mens anders verfrissen, inspireren en opbouwen?²⁴

Bomen planten in Haïti is een van de honderden manieren waarop mensen samenkomen om iets goeds te doen. De plaatselijke gemeenschap, die onder meer 1.800 leden van onze kerk omvat, doneerde bijna 25 duizend bomen, en kwam bijeen om ze te planten.²⁵ In het kader van dit meerjarige herbebossingsproject zijn er al meer dan 121 duizend bomen geplant. Men verwacht nog tienduizenden extra te planten.

Met deze gezamenlijke inspanning wordt schaduw verschaft, aarde geconserveerd en worden problemen met toekomstige overstromingen verminderd. Het project verfraait buurten, ontwikkelt gemeenschapszin, bevredigt de smaak en voedt de ziel. Als u Haitianen vraagt wie de vruchten van deze bomen zullen oogsten, zeggen ze: 'Wie honger heeft.'

Zo'n tachtig procent van de wereldbevolking hangt een godsdienst aan.²⁶ Godsdienstige gemeenschappen reageren vlot op dringende behoeften na natuurrampen, maar voorzien ook in chronische behoeften aan voedsel, onderdak, onderwijs, alfabetisering en werkgelegenheidstraining. Over de hele wereld helpen onze leden, onze kerk en onze vrienden gemeenschappen met hun steun aan vluchtelingen,

watervoorziening, sanitaire middelen, rolstoelen en oogheekkundige zorg – één persoon, één dorp en één boom tegelijk.²⁷ Wij streven er overal naar om goede ouders en goede burgers te zijn, en een bijdrage aan onze buurt en gemeenschap te leveren, onder meer door middel van Latter-Day Saint Charities.²⁸

God geeft ons morele keuzevrijheid – en morele verantwoording. De Heer verklaart: 'Ik, de Here God, maak u vrij, daarom bent u werkelijk vrij.'²⁹ Met zijn verklaring dat Hij 'voor de gevangenen vrijlating uit[roept]';³⁰ belooft de Heer dat zijn verzoening en de evangeliepaden stoffelijke en geestelijke boeien kunnen slaken.³¹ Gelukkig geldt deze verlossende vrijheid ook voor hen die dit sterfelijke leven al hebben verlaten.

Enkele jaren geleden vertelde een priester in Midden-Amerika me dat hij opdracht had gekregen om een studie van ons 'gebruik om te dopen voor overledenen' te maken. De priester zei: 'Het lijkt rechtvaardig dat God iedereen de kans zou bieden om de doop te ontvangen, ongeacht wanneer of waar men leefde – behalve kleine kinderen, want die "zijn levend in Christus".³² De apostel Paulus', zei de priester, 'heeft het over de doden die op de doop en de opstanding wachten.'³³ Plaatsvervangende tempelverordeningen beloven 'alle natiën, geslachten en talen' dat 'de mens ontga de straf van eeuw'ge smart en van het graf'.³⁴

Ontdekken wij God, dan halen onverwachte antwoorden ons soms van de straat. Ze brengen ons in de gemeenschap, verjagen het duister uit onze ziel, en leiden ons naar een geestelijk toevluchtsoord en een veilige plek, waar wij in de goedheid van zijn verbonden en liefde kunnen vertoeven.

Het goede begint vaak klein, maar we zien Gods wonderen elke dag.

Wat zijn we dankbaar voor de goddelijke gave van de Heilige Geest, de verzoening van Jezus Christus, en de geopenbaarde leerstellingen, verordeningen en verbonden in de herstelde kerk die zijn naam draagt.

Mogen wij vol vreugde Gods uitnodiging aannemen om in alle natiën, geslachten en talen zijn belofde en geprofeteerde zegeningen te ontvangen, en ertoe bij te dragen dat die profetieën in vervulling gaan. Dat bid ik in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 'Al uw verliezen worden goedge maakt in de opstanding, vooropgesteld dat u getrouw blijft.' (*Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* [2007], 55.)
2. Zie Mosiah 2:41.
3. 'De herstelling van de volheid van het evangelie van Jezus Christus: een proclamatie aan de wereld in het 200e gedenkjaar', ChurchofJesusChrist.org; zie ook bijvoorbeeld Alma 26:37.
4. Zie Openbaring 14:6; 1 Nephi 19:17; 22:28; 2 Nephi 30:8; Mosiah 3:20; 15:28; Alma 37:4–6; 3 Nephi 28:29; Leer en Verbonden 42:58; 133:37.
5. Zie Johannes 3:16–17; 15:12; Romeinen 8:35, 38–39.
6. Zie 1 Nephi 22:3, 9; Leer en Verbonden 45:24–25, 69, 71; 64:42.
7. Zie Efeze 2:19.
8. Zie Leer en Verbonden 104:14–17.
9. Efeze 2:19.
10. Op enkele honderden meters van de achterdeur van de woning van de familie Smith ligt een bos dat ons heilige bos is geworden 'op de morgen van een mooie, heldere dag, vroeg in het voorjaar van achttienhonderdtwintig' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:14).
11. De fysieke plek van een bekende gebeurtenis uit de geschiedenis bezoeken, kan een krachtige band met die tijd en plek opleveren. Toch is ons getuigenis van de heilige gebeurtenissen rond de verschijning van Moroni aan de jonge profeet Joseph geestelijk.
12. Geschiedenis van Joseph Smith 1:33–34.
13. Zie Amos 3:7; Leer en Verbonden 1:38.
14. Zie Alma 37:6; Leer en Verbonden 64:33.
15. Kerkstatistieken per 3 september 2020; 'landen en territoriums' omvat onder meer Guam, Puerto Rico en Amerikaans-Samoa.

16. Die 23 landen zijn de Verenigde Staten, Mexico, Brazilië, Filipijnen, Peru, Chili, Argentinië, Guatemala, Ecuador, Bolivia, Colombia, Canada, het Verenigd Koninkrijk, Honduras, Nigeria, Venezuela, Australië, de Dominicaanse Republiek, Japan, El Salvador, Nieuw-Zeeland, Uruguay en Nicaragua. Australië en Nieuw-Zeeland zijn twee van de landen op het oostelijk halfrond met meer dan 100.000 leden. Paraguay heeft meer dan 96.000 kerkleden en zal misschien als volgende bij de groep landen met meer dan 100.000 leden komen.
17. Russell M. Nelson, 'The Book of Mormon: A Miraculous Miracle' (seminar voor nieuwe zittingspresidenten, 23 juni 2016).
18. Zie 'Het getuigenis van drie getuigen' en 'Het getuigenis van acht getuigen', Boek van Mormon.
19. Extra vertalingen houden de belofte in stand dat alle mensen 'de volheid van het evangelie [zullen] horen in [hun] eigen tong, en [...] taal' (Leer en Verbonden 90:11).
20. Zie Leer en Verbonden 122:1.
21. De titels van de vier delen van *Saints* komen uit de geïnspireerde getuigenisverklaring van de profeet Joseph Smith in de brief aan de heer Wentworth: *The Standard of Truth; No Unhallowed Hand; Boldly, Nobly, and Independently; and Sounded in Every Ear*.
22. Zie *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, deel 1, *The Standard of Truth, 1815–1846* (2018), 70–71.
23. Zie Brief van het Eerste Presidium, 14 augustus 2020.

Chiba (Japan)

Bisschop W. Christopher Waddell
Eerste raadgever in de Presiderende Bisschap

24. Zie Gerrit W. Gong, 'Seven Ways Religious Inputs and Values Contribute to Practical, Principle-Based Policy Approaches' (toespraak gehouden tijdens het G20 Interfaith Forum, 8 juni 2019), newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
25. Zie Jason Swensen, 'LDS Church Celebrates 30 Years in Haiti by Planting Thousands of Trees', *Deseret News*, 1 mei 2013, deseretnews.com.
26. Zie Pew Research Center, 'Latest Trends in Religious Restrictions and Hostilities', 18 december 2012, pewforum.org. In dit 'uitvoerige demografische onderzoek naar meer dan 230 landen en territoriums werd [...] geschat dat er 5,8 miljard volwassenen en kinderen op aarde zijn die een godsdienst aanhangen, wat in 2010 84% van de wereldbevolking van 6,9 miljard was.'
27. Godsdienstige deugden en waarden verankeren en verrijken de samenleving; inspireren betrokkenheid bij de gemeenschap en de burgermaatschappij; en bevorderen rechtvaardigheid, verzoening en vergeving, onder meer doordat we weten wanneer en hoe we ergens aan vast moeten houden of het los moeten laten, wanneer en wat te onthouden en wat te vergeten.
28. Naast hun bijdragen aan Latter-day Saint Charities (zie latterdaysaintcharities.org), de tak van de kerk die humanitaire hulp verzorgt, geven leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, samen met hun omwonenden en leden van de gemeenschap, van hun tijd en middelen voor dienstverlening in het kader van projecten van JustServe of Helpende Handen (zie justserve.org en ChurchofJesusChrist.org/topics/humanitarian-service/helping-hands) en doen zij bijdragen aan het vastengavenfonds (zie 'Fasting and Fast Offerings', Gospel Topics, topics.ChurchofJesusChrist.org). Elk van deze inspanningen is door de gulle gaven van kerkleden en vrienden van de kerk duizenden mensen over de hele wereld tot zegen.
29. Leer en Verbonden 98:8.
30. Jesaja 61:1; zie ook Johannes 8:36; Galaten 5:1; Leer en Verbonden 88:86.
31. Deze hoop op vrijheid is er ook voor hen die een ondermijnende gewoonte of verslaving, contra-productief gedrag, intergenerationale schuld, of verdriet willen overwinnen.
32. Zie Moroni 8:12; zie ook Leer en Verbonden 137:10.
33. Zie 1 Korinthe 15:29.
34. 'In Christus' kerk zijn wij tezaam', *Lofzangen*, nr. 118, derde strofe.

Er was brood

Als we ernaar streven om stoffelijk voorbereid te zijn, kunnen we onze beproevingen met meer vertrouwen het hoofd bieden.

Vóór de reisbeperkingen van de coronapandemie kwam ik op een dag terug van een taak in het buitenland. Wegens omstandigheden had ik op zondag een lange tussenstop. Ik had tussen twee vluchten voldoende tijd om een avondmaalsdienst bij te wonen, waar ik ook even mocht spreken. Na de bijeenkomst sprak een enthousiaste diaken me aan. Hij vroeg of ik president Nelson kende en of ik hem weleens de hand had geschud. Ik antwoordde dat ik hem kende, dat ik hem de hand had geschud en dat ik, als lid van de Presiderende Bisschap,

een paar keer per week met president Nelson en zijn raadgevers vergaderde.

De jonge diaken ging zitten, gooide zijn handen in de lucht en riep: 'Dit is de beste dag van mijn leven!' Broeders en zusters, ik ben misschien een beetje ingetogener, maar ik ben eeuwig dankbaar voor onze levende profeet en voor de leiding van profeten, zieners en openbaarders, vooral in deze moeilijke tijd.

Vanaf het begin heeft de Heer zijn volk aangespoord om zich geestelijk en stoffelijk voor te bereiden op de ramspoed en beproevingen die ons

Provo (Utah, VS)

als onderdeel van deze sterfelijke ervaring treffen. Of die rampspoed nu persoonlijk of algemeen is, de leiding van de Heer biedt ons bescherming en steun als wij naar zijn raad luisteren en ernaar handelen. Het verhaal van Jozef in Egypte en zijn geïnspireerde uitleg van de droom van de farao in het boek Genesis is hier een mooi voorbeeld van.

‘Toen zei Jozef tegen de farao: [...] God heeft de farao bekendgemaakt wat Hij gaat doen. [...]

‘Zie, de komende zeven jaren zal er in heel het land Egypte een grote overvloed zijn.

‘Maar daarna zullen er zeven jaren van hongersnood aanbreken; dan zal al die overvloed in het land Egypte vergeten zijn.¹

De farao luisterde naar Jozef en geloofde wat God hem in een droom had getoond. Hij liet meteen voorbereidselen treffen. In de Schriften staat verder:

‘Het land bracht in de zeven jaren van overvloed bij handen vol op, ‘en hij bracht al het voedsel van de zeven jaren [...] bijeen. [...]

‘Jozef sloeg zeer veel koren op, als zand van de zee, totdat men ophield met tellen, want er was geen tellen meer aan.²

Na de zeven jaren van overvloed ‘begonnen de zeven jaren van hongersnood te komen, zoals Jozef gezegd had. Er was honger in alle landen, maar in heel het land Egypte was brood.³

In deze tijd worden we gelukkig geleid door profeten die weten dat we ons op rampspoed moeten voorbereiden,⁴ en die beseffen dat niet iedereen hun raad even goed kan opvolgen.

Het is duidelijk dat de gevolgen van COVID-19 en verwoestende natuur-rampen ons allemaal kunnen treffen, ongeacht onze afkomst, ons aanzien,

Santo Domingo (Dominicaanse Republiek)

onze godsdienst of onze woonplaats. Mensen zijn hun baan kwijtgeraakt of verdienen minder doordat ze vanwege coronagerelateerde gezondheidsproblemen en wettelijke bepalingen niet in staat zijn te werken.

Ik wil dat u weet dat wij uw situatie begrijpen en met u meelevend. Weet dat er betere dagen in het verschiet liggen. U bent gezegend met een bisschop of gemeentepresident die over zijn wijk- of gemeentelieden met stoffelijke problemen waakt. Hij heeft toegang tot middelen en informatiebronnen waarmee u uw leven weer op de rails krijgt en het pad naar zelfredzaamheid weer kunt bewandelen door u op noodsituaties voor te bereiden.

Aangezien deze pandemie de hele economie en velen individueel ernstige schade heeft toegebracht, wil onze barmhartige Heiland vast niet dat we negeren dat velen het moeilijk hebben, en dat we ze vragen om een voedselvoorraad aan te leggen en te sparen voor de toekomst. Dat betekent echter niet dat we de voorbereidingsbeginselen permanent moeten negeren. We moeten ze ‘in wijsheid en ordelijkheid⁵ toepassen, zodat wij net als Jozef in Egypte op een dag kunnen zeggen: ‘Er was brood.⁶

De Heer verwacht niet dat we meer doen dan we kunnen, maar wél dat we doen wat we kunnen, wanneer we het kunnen. President Nelson heeft in de vorige algemene conferentie gezegd: ‘De Heer houdt ervan als wij ons inspannen.’⁷

Kerkleiders hebben heiligen der laatste dagen vaak aangespoord om ‘voorbereidingen te treffen tegen onvoorziene omstandigheden in de vorm van een basisvoorraad aan voedsel en water, en enig spaargeld.’⁸ Tegelijkertijd moedigen ze ons aan om ‘verstandig’ te zijn en ‘niet tot uitersten’ te gaan⁹ bij het aanleggen van een noodvoorraad en een financiële reserve. Het boekje *Persoonlijke financiën voor zelfredzaamheid*, gepubliceerd in 2017 en momenteel beschikbaar in 36 talen op de website van de kerk, bevat een voorwoord van het Eerste Presidium, waarin staat:

‘De Heer heeft verklaard: “Het is mijn bedoeling voor mijn heiligen te zorgen” [Leer en Verbonden 104:15]. Deze openbaring is een belofte van de Heer dat Hij stoffelijke zegeningen zal verstrekken en de deur naar zelfredzaamheid open zal doen. [...]

‘Als u deze beginselen aanvaardt en naleeft, bent u beter in staat om de

Apia (Samoa)

stoffelijke zegeningen te ontvangen die de Heer ons heeft beloofd.

‘Wij nodigen u uit om deze beginselen te bestuderen en toe te passen, en ze uw gezinsleden bij te brengen. Als u dat doet, zal het u tot zegen zijn [omdat] u een kind van onze hemelse Vader bent. Hij heeft u lief en zal u nooit in de steek laten. Hij kent u en wil u de geestelijke en stoffelijke zegeningen van zelfredzaamheid verstrekken.’¹⁰

Dit boekje bevat onder meer deze hoofdstukken: Een budget opstellen, Zich aan een budget houden, Uw gezin voor ontbering behoeden, Financiële problemen overwinnen, en Investeren voor later. Het is beschikbaar op de website van de kerk of via uw plaatselijke leiders.

Het voorbeeld van Jozef in Egypte kan ons bij onze voorbereiding inspireren. Kennis van de toekomst was niet voldoende om de ‘magere’ jaren te overbruggen; ze moesten tijdens de ‘vette’ jaren offers brengen. In plaats van alles op te eten wat de onderdanen van de farao konden produceren, werden er grenzen bepaald en gevolgd, waardoor ze voldoende hadden voor hun onmiddellijke en toekomstige behoeften. Het was niet voldoende om te weten dat er een moeilijke tijd in het verschiet lag. Ze moesten actie ondernemen. En dankzij hun inspanningen was er brood.¹¹

Dat leidt tot deze belangrijke vraag: ‘En nu?’ We moeten allereerst begrijpen dat alle dingen voor de Heer geestelijk

zijn, ‘en nimmer’ heeft Hij ons ‘een wet gegeven die stoffelijk was’.¹² Alles wijst dus op Jezus Christus, het fundament waarop we zelfs onze stoffelijke voorbereiding moeten bouwen.

Stoffelijk voorbereid en zelfredzaam zijn, betekent ‘geloven dat we door de genade, ofwel de instaatstellende kracht van Jezus Christus, en onze eigen inspanningen, in staat worden gesteld om alle geestelijke en stoffelijke levensbenodigdheden te verkrijgen die we voor onszelf en ons gezin nodig hebben’.¹³

Aanvullende aspecten van een geestelijk fundament voor onze stoffelijke voorbereiding zijn: ‘in wijsheid en ordelijkheid’ handelen,¹⁴ namelijk geleidelijk een voedselvoorraad

en financiële reserve aanleggen; en ‘kleine en eenvoudige’ middelen gebruiken,¹⁵ waardoor we ons geloof tonen dat de Heer onze kleine, consequente inspanningen zal grootmaken.

Als ons geestelijk fundament klaar is, kunnen we aan twee belangrijke onderdelen van onze stoffelijke voorbereiding beginnen: onze financiën beheren en een voorraad aanleggen.

Enkele kernbeginselen van goed financieel beheer zijn: tiende en andere offergaven betalen, schulden afbetalen en voorkomen, een budget opstellen en zich eraan houden, en sparen voor de toekomst.

Een kernbeginsel van voorraadaanleg is: voedsel, water en andere levensbenodigdheden opslaan, afhankelijk van individuele en gezinsbehoeften, omdat ‘het beste voorraadhuis’¹⁶ ons huis is, de ‘meest toegankelijke reserve in tijden van nood’.¹⁷

Als we geestelijke beginselen ter harte nemen en naar inspiratie van de Heer streven, zal Hij ons laten weten wat Hij van ons en van ons gezin verwacht en hoe we de belangrijke

Chiba (Japan)

Ouderling Matthew S. Holland
van de Zeventig

beginselen van stoffelijke voorbereiding het beste kunnen toepassen. De belangrijkste stap is ermee beginnen.

Ouderling David A. Bednar heeft het volgende over dat beginsel gezegd: 'Actie ondernemen is de uitoefening van ons geloof. [...] Echt geloof heeft de Heer Jezus Christus als middelpunt en leidt altijd tot handelen.'¹⁸

Broeders en zusters, in deze steeds veranderende wereld moeten we ons op onzekerheden voorbereiden. Ook al liggen er betere tijden in het verschiet, we weten dat het sterfelijk leven altijd ups en downs zal kennen. Als we ernaar streven om stoffelijk voorbereid te zijn, kunnen we onze beproevingen met meer vertrouwen en vrede in ons hart het hoofd bieden. Dan kunnen we zelfs in moeilijke situaties net als Jozef in Egypte zeggen: 'Er was brood.'¹⁹ In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Genesis 41:25–30.
2. Genesis 41:47–49.
3. Genesis 41:54.
4. Leer en Verbonden 1:17.
5. Mosiah 4:27.
6. Zie Genesis 41:54.
7. Russell M. Nelson, In Joy D. Jones, 'Een bijzonder edele roeping', *Liahona*, mei 2020, 16.
8. *Bereidt alle noodzakelijke dingen voor: gezinsvoorraad* (brochure, 2007), 1.
9. *Bereidt alle noodzakelijke dingen voor*, 1.
10. 'Boodschap van het Eerste Presidium', *Persoonlijke financiën voor zelfredzaamheid* (2017), binnenzijde vooromslag.
11. Zie Genesis 41:54.
12. Zie Leer en Verbonden 29:34–35.
13. *Persoonlijke financiën voor zelfredzaamheid*, 4.
14. Mosiah 4:27.
15. Alma 37:6.
16. Gordon B. Hinckley, 'Indien gij voorbereid zijt, zult gij niet vrezén', *Liahona*, november 2005, 62.
17. 'Emergency Preparedness', Gospel Topics, topics.ChurchofJesusChrist.org.
18. David A. Bednar, 'Exercise Faith in Christ' (video), ChurchofJesusChrist.org/media.
19. Zie Genesis 41:54.

De uitzonderlijke gave van de Zoon

Dankzij Jezus Christus kunnen we aan de verdiende kwellingen van onze morele tekortkomingen en de onverdiende kwellingen van onze aardse tegenslagen ontsnappen.

Toen ik de afgelopen zomer voor een les uit *Kom dan en volg Mij* in het Boek van Mormon las, werd ik getroffen door de woorden van Alma, die zich volledig van zijn zonden bewust was, en zei dat er 'niets zo uitzonderlijk en zo bitter kon zijn als [zijn] pijnen'.¹ Ik moet toegeven dat het onderwerp 'uitzonderlijke pijn' mij opviel omdat ik die week veel last van een niersteen van zeven millimeter had. Nog nooit heeft iemand zulke

'grote dingen' ervaren door zo'n 'klein en eenvoudig' iets.²

De woorden van Alma trokken ook mijn aandacht omdat woorden als *uitzonderlijk* meestal iets van bijzondere schoonheid of ongeëvenaarde grootsheid beschrijven. Het viel Joseph Smith bijvoorbeeld op dat de engel Moroni een kleed van 'weergalozе witheid' droeg, 'een witheid die al het aardse dat [hij] ooit had gezien, overtrof'.³ Toch kunnen *uitzonderlijk* en weergaloos ook een extreme intensiteit voor slechte dingen weergeven. Daarom leggen Alma en bepaalde woordenboeken een verband tussen *uitzonderlijke pijn* en 'marteling', 'kwelling' en 'pijniging'.⁴

Alma's beeldspraak weerspiegelt de ontvullende werkelijkheid dat we ooit de volledige, ondraaglijke schuldgevoelens van elke zonde moeten voelen. De gerechtigheid vereist dat en zelfs God kan daar niets aan veranderen.⁵ Toen Alma zich 'al' zijn zonden herinnerde – vooral de zonden die het geloof van anderen hadden verwoest – was zijn pijn

Temecula (Californië, VS)

Bengaluru (India)

vrijwel ondraaglijk en de gedachte dat hij er aan God verantwoording voor moest afleggen, vervulde hem met 'onuitsprekelijk afgrijzen'. Hij wilde dat hij 'naar lichaam en ziel niet meer' zou bestaan.⁶

Alma zei dat alles veranderde 'zodra deze gedachte bij [hem] opkwam [...] over de [geprofeteerde] komst van een zekere Jezus Christus [...] om voor de zonden van de wereld verzoening te doen.' Hij riep in zijn hart: 'O Jezus, Zoon van God, wees barmhartig jegens mij.' Met die ene gedachte en die ene smeekbede werd Alma 'vervuld met een vreugde die even buitengewoon [...] als voordien [zijn] pijn' was.⁷

We mogen nooit vergeten dat het ultieme doel van ware bekering is bepaalde ellende in pure gelukzaligheid om te vormen. Door zijn 'onmiddellijke goedheid'⁸ kan het verpletterende gewicht van onze zonden van ons naar Hem overgeheveld worden *zodra* wij ons vol geloof en met ware bekering van ons hart tot Christus wenden. Dat is alleen mogelijk doordat Hij die zonder zonden was de oneindige en onbeschrijflijke pijn van alle zonden van al zijn scheppingen voor al zijn scheppingen droeg – een last die zo zwaar was dat Hij uit elke porie bloedde.⁹ De Heiland waarschuwt ons, uit zijn persoonlijke en rechtstreekse

ervaring, in de hedendaagse Schriftuur dat we geen idee hebben hoe 'hevig' en 'intens' ons 'lijden' zal zijn, als we ons niet bekeren. Maar dan voegt Hij er met ondoorgroendelijke ruimhartigheid aan toe: 'Want zie, Ik, God, heb deze dingen voor allen geleden, opdat zij niet behoeven te lijden als zij zich bekeren.'¹⁰ Een bekering die ons in staat stelt de 'buitengewone vreugde' te 'smaken' die Alma heeft gesmaakt.¹¹ Alleen al door deze leerstelling sta ik 'spraak'loos'.¹² Maar, verbazingwekkend genoeg, biedt Christus ons nog meer.

Soms komt uitzonderlijke pijn niet door zonde, maar door een eerlijke vergissing, door iemand anders, of door omstandigheden waar we geen invloed op hebben. Op dat moment kunnen we dezelfde gevoelens als de rechtschape psalmist uiten:

'Mijn hart beeft in mijn binnenste, dodelijke schrik heeft mij overvallen. [...]

'Huilver bedekt mij. [...]

'Och, gaf iemand mij vleugels als van een duif! Ik zou wegvliegen naar waar ik blijven kon.'¹³

De medische wetenschap, professionele hulp of juridische rectificatie kunnen dergelijk leed verlichten. Maar bedenk dat alle goede gaven – ook deze – van de Heiland komen.¹⁴ Ongeacht de oorzaken van ons ergste leed en verdriet is Jezus Christus de

uiteindelijke bron van verlichting. Alleen Hij heeft de volle macht en de helende balsem die elke fout kunnen rechtzetten, alles goedmaken, alle onvolmaaktheden aanpassen, alle wonden helen en alle vertraagde zegeningen verlenen. Net als de getuigen uit het verleden getuig ik: 'Wij hebben geen Hogepriester Die geen medelijden kan hebben met onze zwakheden',¹⁵ maar een liefdevolle Verlosser die van zijn troon is neergedaald en 'pijnen en benauwingen en allerlei verzoeken [heeft] doorstaan; [opdat Hij] zal weten hoe zijn volk te hulp te komen'.¹⁶

Het kan zijn dat u zoveel intense of unieke pijn hebt dat naar uw gevoel niemand die kan begrijpen. Er is misschien geen familielid, vriend, vriendin of priesterschapslider – hoe fijngevoelig en goedbedoelend ze ook mogen zijn – die precies weet wat u voelt of de juiste woorden vindt om aan uw genezing bij te dragen. Maar weet dat er Iemand is die precies weet wat u doormaakt, die 'machtiger dan de gehele aarde'¹⁷ is en die 'bij machte is te doen ver boven alles wat wij bidden of denken'.¹⁸ Het proces zal zich op zijn manier en tijd ontvouwen, maar Christus staat *altijd* klaar om elke gram en elk aspect van uw pijn volledig te genezen.

Als u Hem de kans geeft om dat te doen, zult u merken dat uw leed niet voor niets was. De apostel Paulus heeft over de grote helden uit de Bijbel en hun smarten gezegd dat 'God voor hen iets beters voorzien had door hun lijden, omdat zij zonder lijden niet tot de volmaaktheid zouden komen'.¹⁹ Geluk is namelijk de aard van God en het doel van ons aardse bestaan.²⁰ Maar we kunnen geen volmaakte wezens met volmaakte vreugde worden zonder beproevingen die ons soms tot het uiterste op de

proef stellen. Paulus heeft herhaaldelijk gezegd dat zelfs de Heiland ‘door lijden [geheiligd]’ werd.²¹ Bescherm u dus tegen de influistering van Satan dat u zulke beproevingen niet zou krijgen als u een beter mens was.

U moet ook de bijbehorende leugen weerstaan dat uw leed op de een of andere manier het bewijs is dat u zich buiten de cirkel van de uitverkoren kinderen van God bevindt, die van de ene gezegende staat naar de andere lijken te zweven. Maar beschouw uzelf zoals Johannes de Openbaarder u beslist in zijn prachtige openbaring over de laatste dagen zag. Want Johannes zag ‘een grote menigte, die niemand tellen kon, uit alle naties, stammen, volken en talen, vóór de troon en vóór het Lam [staan], bekleed met witte gewaden. [...] En zij riepen met een luide stem: De zaligheid is van onze God.’²²

Hem werd gevraagd: ‘Wie zijn zij en waar zijn zij vandaan gekomen?’ Johannes kreeg ten antwoord: ‘Dezen zijn het die uit de *grote verdrukking* komen; en zij hebben hun gewaden gewassen en ze hebben hun gewaden wit gemaakt in het bloed van het Lam.’²³

Broeders en zusters, als u in rechtschapenheid lijdt, kunt u een van Gods uitverkorenen worden, in plaats van ervan afgescheiden te worden. En hun beloften worden uw beloften. Zoals Johannes zei, zult u ‘geen honger of dorst meer hebben, en geen zonnesteek of enige hitte zal [u] treffen. ‘Want het Lam, Dat in het midden van de troon is, zal [u] weiden en zal [u] geleiden naar de levende waterbronnen. En God zal alle tranen van [uw] ogen afwissen.’²⁴

‘En de dood zal er niet meer zijn; ook geen rouw, jammerklacht of moeite zal er meer zijn.’²⁵

Ik getuig tot u dat wij dankzij de verbluffende goedheid van Jezus Christus en zijn oneindige verzoening aan de verdiende kwellingen van onze morele tekortkomingen en de onverdiende kwellingen van onze aardse tegenslagen kunnen ontsnappen. Onder zijn leiding is uw goddelijke bestemming er een van ongeëvenaarde grootsheid en onbeschrijfelijke vreugde – een vreugde die voor u zo intens en uniek zal zijn, dat uw as alle aardse sieraden zal overtreffen.²⁶ Om ertoe bij te dragen dat u dit geluk nu mag proeven en er voor eeuwig mee vervuld zult zijn, moedig ik u aan om te doen wat Alma deed: houd uw gedachten gericht op de *uitzonderlijke* gave van de Zoon van God zoals geopenbaard door zijn evangelie in zijn ware en levende kerk. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Alma 36:21; cursivering toegevoegd.
2. Alma 37:6.
3. Geschiedenis van Joseph Smith 1:31.

4. Vergelijk het taalgebruik in de Engelstalige versie van Alma 36:11–17 met het lemma *exquisite* in de *Oxford American Writer's Thesaurus*. Dank aan Rachel Sanford om mij hierop te wijzen.
5. Zie Alma 42:13.
6. Zie Alma 36:13–15.
7. Zie Alma 36:17–21.
8. Mosiah 25:10.
9. Zie Orson F. Whitney, *Baptism – the Birth of Water and of Spirit* (1934), 5.
10. Leer en Verbonden 19:15–16.
11. Zie Alma 36:24–26.
12. ‘k Sta spraak’loos’, *Lofzangen*, nr. 129.
13. Psalmen 55:5–7.
14. Zie Moroni 7:24.
15. Hebreeën 4:15.
16. Alma 7:11–12.
17. 1 Nephi 4:1.
18. Efeze 3:20.
19. Naar Joseph Smith Translation, Hebreeën 11:40 (in de King Jamesversie van de Bijbel, Hebreeën 11:40, voetnoot a).
20. Zie 2 Nephi 2:25; Alma 41:11.
21. Hebreeën 2:10; zie ook Hebreeën 5:8; Russell M. Nelson, ‘Perfection Pending’, *Ensign*, november 1995, 86–88.
22. Openbaring 7:9–10.
23. Openbaring 7:13–14; cursivering toegevoegd.
24. Openbaring 7:16–17.
25. Openbaring 21:4.
26. Zie Jesaja 61:3; Geschiedenis van Joseph Smith 1:31.

Santo Domingo (Dominicaanse Republiek)

Ouderling William K. Jackson
van de Zeventig

De cultuur van Christus

Wij kunnen het beste van onze aardse cultuur koesteren en volledig deelnemen aan de eeuwige cultuur die uit het evangelie van Jezus Christus voortkomt.

We leven in een prachtige wereld met een grote verscheidenheid aan mensen, talen, gebruiken en geschiedenissen – verspreid over honderden landen en duizenden groepen, ieder met een rijke cultuur. De mensheid heeft veel om trots op te zijn en te vieren. Maar hoewel aangeleerd gedrag – dingen waaraan we door onze cultuur blootgesteld worden – een grote kracht voor ons kan zijn, is het soms ook een aanzienlijke belemmering.

Het lijkt er misschien op dat cultuur zo diep in onze gedachten

en ons gedrag is verweven, dat het onmogelijk is om te veranderen. We hebben immers het gevoel dat onze cultuur bepaalt wie we zijn, en dat onze identiteit daaruit voortkomt. Cultuur kan zo'n sterke invloed hebben dat we niet in staat zijn om de door mensen gecreëerde zwakke plekken of onvolkomenheden in onze cultuur te herkennen. Daardoor aarzelen we om bepaalde overleveringen van onze vaders van ons af te werpen. Als we ons te veel op onze culturele identiteit concentreren, kunnen we waardevolle

– zelfs goddelijke – ideeën, eigenschappen en gedragingen verwerpen.

Jaren geleden kende ik een geweldige man die dit universele beginsel van culturele bijziendheid illustreert. Ik ontmoette hem voor het eerst in Singapore, toen ik de huisonderwijzer van zijn gezin was. Hij kwam oorspronkelijk uit het zuiden van India en was een vooraanstaand hoogleraar in Sanskriet en Tamil. Zijn lieve vrouw en hun twee zoons waren lid van de kerk, maar hij had zich niet bij de kerk aangesloten en had ook nooit echt naar de leringen van het evangelie geluisterd. Hij was tevreden over de manier waarop zijn vrouw en zoons zich ontwikkelden, en hij steunde hen volledig in hun activiteiten en taken in de kerk.

Toen ik aanbod om hem in de beginselen van het evangelie te onderrichten en hem over onze overtuigingen te vertellen, weigerde hij aanvankelijk. Het duurde even voordat ik wist waarom: hij was bang dat hij daardoor zijn verleden, zijn volk en zijn geschiedenis zou verraden! Hij dacht dat hij zijn Indiase erfgoed moest ontkennen, alles wat hij was geworden, wat zijn familie hem had bijgebracht. In de daaropvolgende maanden konden we over die onderwerpen praten. Ik was onder de indruk (maar niet verbaasd) toen ik zag hoe het evangelie van Jezus Christus zijn ogen voor een ander perspectief kon openen.

In de meeste culturen zijn er zowel goede als slechte dingen te vinden, zowel constructieve als destructieve zaken.

Veel problemen in de wereld zijn een rechtstreeks gevolg van botsingen tussen de verschillende standpunten en gebruiken die uit culturen voortkomen. Maar bijna *alle* conflicten en wanorde zouden snel verdwijnen als de wereld de oorspronkelijke cultuur

Nairobi (Kenia)

zou aanvaarden, waarvan we nog niet zo lang geleden allemaal deel uitmaakten. Die cultuur dateert uit ons voorsterfelijk bestaan. Het was de cultuur van Adam en Henoch. Het was de cultuur die op de leringen van de Heiland in het midden des tijds gebaseerd was, en die tegenwoordig voor alle mensen beschikbaar is. Die cultuur is uniek. Zij is de grootste van alle culturen en komt voort uit het grote plan van geluk, dat door God is ontworpen en door Christus is verdeeld. Zij verdeelt niet, maar verenigt. Zij schaadt niet, maar geneest.

Het evangelie van Jezus Christus leert ons dat het leven een doel heeft. Ons bestaan is niet slechts een groot kosmisch toeval of een vergissing! Wij zijn hier met een doel.

Deze cultuur is gevestigd op het getuigenis dat onze hemelse Vader leeft, dat Hij bestaat en ons allemaal persoonlijk liefheeft. Wij zijn zijn 'werk en [zijn] heerlijkheid'.¹ In deze cultuur zijn we allemaal evenveel waard. Wij zijn niet ingedeeld bij een kaste of klasse. We zijn tenslotte

Villa Alemana (Gran Valparaíso, Chili)

Osaka (Japan)

allemaal letterlijk broeders en zusters, geestkinderen van onze hemelse Vader. Er is geen vooroordeel of houding van 'wij of zij' in de grootste van alle culturen. We zijn allemaal 'wij'. We zijn allemaal 'zij'. We geloven dat we verantwoordelijk en aansprakelijk zijn voor onszelf, elkaar, de kerk en de wereld. Verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid zijn belangrijke factoren in onze groei.

Naast liefdevolle, echte christelijke zorg, is de grondslag van deze cultuur. We zijn oprecht bezorgd over de behoeften van onze medemens, zowel stoffelijk als geestelijk, en we handelen ook naar die gevoelens. Vooroordeel en haat worden erdoor verdreven.

We hebben een cultuur van openbaring, geconcentreerd op het woord van God dat door de profeten wordt ontvangen (en dat wij zelf door de Heilige Geest kunnen laten bekrachtigen). Alle mensen kunnen de wil en bedoeling van God leren kennen.

Deze cultuur is een voorstander van het beginsel keuzevrijheid. Het vermogen om te kiezen is uitermate belangrijk voor onze ontwikkeling en ons geluk. Het is essentieel om goede beslissingen te nemen.

Dit is ook een cultuur van leren en studeren. We streven naar kennis, wijsheid en het beste in alles.

Het is een cultuur van geloof en gehoorzaamheid. Geloof in Jezus Christus is het eerste beginsel van onze cultuur, en gehoorzaamheid aan zijn leringen en geboden is het gevolg. En daar komt zelfbeheersing uit voort.

Het is een cultuur van bidden. Wij geloven dat God ons niet alleen hoort, maar dat Hij ons ook helpt.

Het is een cultuur van verbonden en verordeningen, hoge morele normen, offers, vergeving en bekering, en zorg voor ons lichaam, de tempel van onze geest. Dat alles getuigt van onze toewijding aan God.

Het is een cultuur die door het priesterschap wordt bestuurd, de bevoegdheid om in Gods naam te handelen, de macht van God om zijn kinderen te zegenen. Zij bouwt op en stelt personen in staat om betere mensen, leiders, moeders, vaders en partners te worden – en zij heiligt het gezin.

Er vinden wonderen plaats in deze alleroudeste cultuur, die is ontstaan door geloof in Jezus Christus, de macht van het priesterschap, gebed, zelfontwikkeling, ware bekering en vergeving.

Het is een cultuur van zendingswerk. De waarde van een ziel is groot.

In de cultuur van Christus worden vrouwen verhoogd tot hun juiste en eeuwige positie. Ze zijn niet ondergeschikt aan de man, zoals in veel

Peñablanca (Valparaíso, Chili)

culturen, maar zij zijn volledige en gelijkwaardige partners, hier en in de komende wereld.

Deze cultuur bekrachtigt de heilige aard van het gezin. Het gezin is de hoeksteen van de eeuwigheid. De vervolmaking van het gezin is alle offers waard, want, zoals we geleerd hebben, weegt 'geen enkel succes [...] op tegen falen in het gezin'.² In het gezin wordt het beste werk verzet en vinden we ons grootste geluk.

Er is perspectief in de cultuur van Christus: een focus op de eeuwigheid. Deze cultuur houdt zich bezig met eeuwige zaken! Zij is gebaseerd op het evangelie van Jezus Christus, dat eeuwig is en het waarom, wat en waar van ons bestaan uitlegt. (Zij is inclusief, niet exclusief.) Omdat deze cultuur uit de toepassing van de leringen van onze Heiland voortkomt, biedt zij een genezende balsem die onze wereld zo hard nodig heeft.

Het is een zegen om deel uit te maken van deze grote, edele levenswijze! Om deel uit te maken van

deze fantastische cultuur moet men veranderen. De profeten hebben ons geleerd dat wij alles uit onze oude cultuur moeten achterlaten dat niet met de cultuur van Christus overeenstemt. Maar dat houdt niet in dat we letterlijk *alles* moeten achterlaten. De profeten hebben ons ook nadrukkelijk uitgenodigd om ons geloof, onze talenten en onze kennis, alles wat goed is in ons leven en onze persoonlijke cultuur, *mee* te nemen en de kerk 'daaraan te laten toevoegen' door de boodschap van het evangelie.³

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen kan geen westerse samenleving of een Amerikaans cultureel fenomeen worden genoemd. De kerk is internationaal, zoals vanaf het begin de bedoeling was. Maar de kerk is meer dan 'internationaal'. Nieuwe leden uit de hele wereld voegen overvloed, verscheidenheid en enthousiasme aan onze groeiende familie toe. Heiligen der laatste dagen over de hele wereld vieren en eren hun eigen erfgoed en

helden nog steeds, maar ze maken nu ook deel uit van iets dat veel groter is. De cultuur van Christus laat ons zien wie wij echt zijn. En als we door de lens van de eeuwigheid kijken, getemperd door rechtschapenheid, kan ons vermogen toenemen om het grote plan van geluk uit te voeren.

En wat is er met mijn vriend gebeurd? Hij volgde de lessen en werd lid van de kerk. Zijn gezin is sindsdien voor tijd en alle eeuwigheid in de Sydneytempel (Australië) verzegeld. Hij heeft iets moeten opgeven, maar heeft het potentieel voor alles gekregen. Hij heeft ontdekt dat hij nog steeds zijn geschiedenis kan vieren, dat hij nog steeds trots kan zijn op zijn voorgeslacht; zijn muziek, dans en literatuur; zijn voedsel; zijn land en zijn volk. Hij heeft gemerkt dat het geen enkel probleem is om zijn plaatselijke cultuur met de grootste van alle culturen te verbinden. Hij heeft ontdekt dat wat uit zijn oude leven overeenkomt met waarheid en rechtschapenheid, in zijn nieuwe leven bijdraagt aan zijn omgang met de heiligen en aan het verenigen van alle mensen in de hemelse samenleving.

Wij kunnen allemaal het beste van onze aardse cultuur koesteren en toch volledig deelnemen aan de alleroudste cultuur: de oorspronkelijke, ultieme en eeuwige cultuur die uit het evangelie van Jezus Christus voortkomt. We hebben samen een geweldig erfgoed. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Mozes 1:39.
2. J.E. McCulloch, in *Leringen van kerkpresidenten: David O. McKay* (2011), 165.
3. Zie Leringen van kerkpresidenten: George Albert Smith (2011), XXVIII; Gordon B. Hinckley, 'Het wonderbaarlijke fundament van ons geloof', *Liahona*, november 2002, 78–81.

Ouderling Dieter F. Uchtdorf
van het Quorum der Twaalf Apostelen

God zal iets onvoorstelbaars doen

God heeft zijn kinderen en zijn kerk op deze tijd voorbereid.

Vlak na hun aankomst in de Salt Lake Valley begonnen de heiligen der laatste dagen aan de bouw van een heilige tempel. Ze hadden eindelijk een plek gevonden waar ze God zonder vervolging in vrede en vrijheid konden aanbidden.

Maar toen de fundering van de tempel bijna klaar was, kwam er een leger van de Verenigde Staten dichterbij dat onder dwang een nieuwe gouverneur kwam aanstellen.

Omdat de kerkleiders niet wisten hoe vijandig het leger zou zijn, gaf Brigham Young de heiligen de opdracht om te evacueren en de fundering van de tempel te begraven.

Ik weet zeker dat sommige leden van de kerk zich afvroegen waarom hun pogingen om Gods koninkrijk op te bouwen voortdurend werden gedwarsboomd.

Uiteindelijk week het gevaar en werd de fundering van de tempel opgegraven en geïnspecteerd. Toen ontdekten ze dat het originele zandsteen hier en daar was gebarsten, waardoor het als fundering ongeschikt was.

Daarom liet Brigham de fundering repareren zodat die de granieten¹ muren van de majestueuze Salt Laketempel kon dragen.² Uiteindelijk

konden de heiligen de lofzang 'O vast als een rotssteen'³ zingen, en wisten ze dat hun heilige tempel op een stevige fundering was gebouwd die generaties lang zou meegaan.

Uit dit verhaal kunnen we leren dat God tegenspoed gebruikt om zijn doeleinden te bereiken.

Een wereldwijde pandemie

Dat kan ons bekend voorkomen gezien de omstandigheden waarin we ons bevinden.

Ik betwijfel of er iemand is die mijn stem hoort of mijn woorden leest die niet door de wereldwijde pandemie is getroffen.

We rouwen met hen van wie familieleden of vrienden zijn overleden. Wij smeken de Heer om hen te troosten.

De gevolgen van dit virus op de lange termijn gaan veel verder dan onze lichamelijke gezondheid. Veel gezinnen zijn hun inkomen kwijtgeraakt en hebben te maken met honger, onzekerheid en ongerustheid. We bewonderen de onzelfzuchtige inspanningen van velen om de verspreiding van deze ziekte te voorkomen. Wij zijn dankbaar voor de stille offers en grootse inspanningen van hen die hun eigen veiligheid riskeren

om mensen in nood bij te staan, te genezen en te helpen. Ons hart loopt over van dankbaarheid voor uw goedheid en medeleven.

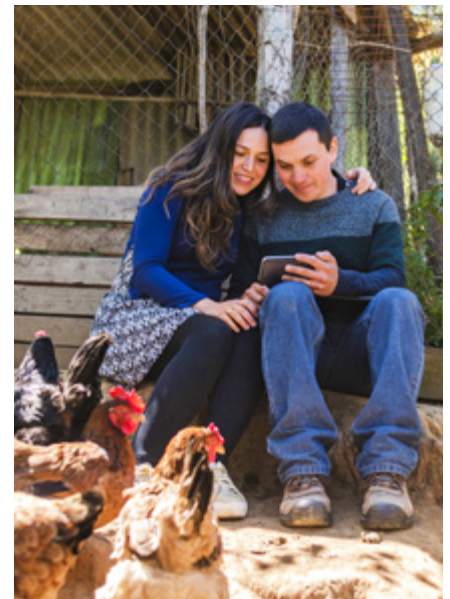
We bidden dat God de vensters van de hemel zal openen en uw leven met eeuwige zegeningen zal vervullen.

Wij zijn zaden

Er is nog veel wat we niet over dit virus weten. Maar ik weet wel dat het virus onze hemelse Vader niet heeft verrast. Hij hoefde geen extra engelen in te zetten, geen spoedvergaderingen te beleggen en geen middelen aan de afdeling wereldscheppingen te onttrekken om in een onverwachte behoefte te voorzien.

Ik wil graag duidelijk maken dat wij deze pandemie niet hebben gewild of verwacht, maar dat God zijn kinderen en zijn kerk hierop heeft voorbereid.

Ja, wij zullen dit doorstaan. Maar we doen meer dan alleen onze tanden knarsen, volhouden en wachten

Lo Narváez (Valparaíso, Chili)

tot alles weer normaal wordt. We zijn vooruitstrevend en zullen er beter door worden.

In zeker opzicht zijn we zaden. En als zaden hun potentieel willen bereiken, moeten ze in de grond worden begraven voordat ze kunnen ontspruiten. Ik getuig dat wanneer we soms het gevoel hebben dat we door beproevingen begraven of door emotionele duisternis omgeven zijn, de liefde van God en de zegeningen van het herstelde evangelie van Jezus Christus iets onvoorstelbaars kunnen voortbrengen.

Uit tegenspoed komen zegeningen voort

Elke bedeling maakt tijden van beproeving en leed door.

Henoch en zijn volk leefden in een tijd van goddeloosheid, oorlog en bloedvergieten. 'Maar de Heer kwam en verbleef bij zijn volk.' Hij had iets onvoorstelbaars voor hen in petto. Hij hielp ze met de vestiging van Zion – een volk dat 'één van hart en één van zin' was en 'in rechtvaardigheid' leefde.⁴

De jonge Jozef, de zoon van Jakob, werd in een put gegooid, als slaaf verkocht en in de steek gelaten.⁵ Jozef moet zich hebben afgevraagd of God hem had vergeten. Maar God had iets onvoorstelbaars in gedachten voor Jozef. Hij gebruikte deze proefperiode om het karakter van Jozef te versterken en hem in een positie te plaatsen waarin hij zijn familie kon redden.⁶

Denk aan de profeet Joseph Smith die in de gevangenis te Liberty zat en voor de verlichting van het leed van de heiligen bad. Hij moet zich hebben afgevraagd hoe Zion in die omstandigheden kon worden gevestigd. Maar de Heer gaf hem gemoedsrust. En de prachtige openbaring die daarop volgde, bracht vrede onder de heiligen – en schenkt u en mij nog steeds vrede.⁷

Hoe vaak verkeerden de heiligen in de eerste jaren van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in wanhoop, en vroegen ze zich af of God hen had verlaten? Maar ondanks de vervolgingen, gevaren en doodsbedreigingen was

de Here God van Israël iets anders met zijn kleine kudde van plan. Iets onvoorstelbaars.

Wat leren we van deze voorbeelden – en van de honderden andere in de Schriften?

Ten eerste: rechtschapen mensen krijgen geen vrijkaartje waarmee ze de dalen vol schaduw kunnen ontlopen. We moeten allemaal moeilijke tijden doormaken, want in tijden van tegenspoed leren we beginselen die ons karakter versterken en ons dichter bij God brengen.

Ten tweede: onze hemelse Vader weet wanneer wij lijden, en omdat we zijn kinderen zijn, zal Hij ons nooit in de steek laten.⁸

Denk aan de Barmhartige, de Heiland, die een groot deel van zijn leven aan het helpen van de zieken, eenzamen, twijfelenden en wanhopigen besteedde.⁹ Denkt u dat Hij Zich om u minder bekommert?

Dierbare vrienden, broeders en zusters, God zal in deze tijden van onzekerheid en angst over u waken

Montegrotto Terme (Padua, Italië)

en voor u zorgen. Hij kent u. Hij hoort uw smeekbeden. Hij is getrouw en betrouwbaar. Hij komt zijn beloften na.

God heeft iets onvoorstelbaars voor u en de kerk in gedachten – een wonderbaar werk en een wonder.

Wij danken U, Heer, voor profeten

Het beste ligt nog in het verschiet, niet achter ons. Daarom geeft God ons *hedendaagse* openbaring! Zonder die openbaring lijken we op een vliegtuig dat blijft rondcirkelen, in afwachting dat de mist optrekt zodat het veilig kan landen. De Heer heeft hogere doelen voor ons. Omdat dit de kerk van de levende Christus is, en omdat Hij zijn profeten leidt, gaan we steeds verder en hoger, naar nieuwe bestemmingen, naar ongekende hoogten!

Dat houdt niet in dat we op onze levensreis geen turbulentie zullen meemaken. Het betekent niet dat we geen onverwachte kapotte instrumenten, technische defecten of slechte weersomstandigheden zullen meemaken. De situatie kan zelfs nog erger worden, voordat er verbetering optreedt.

Als gevechtspiloot en gezagvoerder heb ik geleerd dat ik de problemen op een vlucht niet kon uitkiezen, maar dat ik wel kon bepalen hoe ik me voorbereidde en hoe ik reageerde. In tijden van nood is het belangrijk dat we rustig en helder blijven vertrouwen.

Hoe doen we dat?

We zien de feiten onder ogen en keren terug tot de beginselen, tot de fundamentele evangeliebeginselen, tot wat het belangrijkste is. U versterkt uw persoonlijk godsdienstig gedrag – zoals gebed, Schriftstudie en gehoorzaamheid aan Gods geboden. U neemt beslissingen die op beproefde praktijken zijn gebaseerd.

Concentreer u op wat u kunt doen, niet op wat onmogelijk is.

U brengt geloof op. En u luistert naar het leidende woord van de Heer en zijn profeet om u in veiligheid te brengen.

Vergeet niet dat dit de Kerk van Jezus Christus is – Hij staat aan het roer.

Denk aan de vele geïnspireerde ontwikkelingen in de laatste tien jaar. Ik noem er slechts enkele:

- Het avondmaal is opnieuw als hoogtepunt van onze sabbatsheiliging onderstreept.
- *Kom dan en volg Mij* is als thuisgericht, kerkgesteund hulpmiddel geïntroduceerd om personen en gezinnen te versterken.
- We zijn op een hogere, heiligere manier gaan bedienen.
- Het gebruik van technologie in de verspreiding van het evangelie en het verrichten van Gods werk is in de hele kerk toegenomen.

Zelfs de bijeenkomsten van deze algemene conferentie zouden zonder geweldige technologische hulpmiddelen niet mogelijk zijn.

Broeders en zusters, met Christus aan het roer zal alles niet alleen goed komen, maar onvoorstelbaar zijn.

De vergadering van Israël gaat door

Aanvankelijk leek het er misschien op dat de wereldwijde pandemie een belemmering voor het werk van de Heer zou zijn. Traditionele methoden om het evangelie te verkondigen, waren bijvoorbeeld niet mogelijk. Maar door de pandemie zijn er nieuwe creatieve manieren geopenbaard om de oprechten van hart te bereiken. De vergadering van Israël

Temecula (Californië, VS)

neemt in kracht en enthousiasme toe. Duizenden verhalen zijn daar een bewijs van.

Een goede vriendin uit het prachtige Noorwegen schreef ons over een recente toename in het aantal dopen. Ze schreef: 'Waar de kerk nog maar klein is, zullen gemeenten georganiseerd worden en zullen gemeenten tot wijken uitgroeien!'

In Letland was een vrouw met de kerk in aanraking gekomen door op een webadvertentie te klikken. Ze was zo enthousiast om meer over de kerk te weten te komen dat ze een uur te vroeg naar haar afspraak kwam. Voordat de zendelingen de eerste les hadden afgesloten, vroeg ze al wanneer ze zich kon laten dopen.

In Oost-Europa vroeg een vrouw die door de zendelingen was opgebeld: 'Zusters, waarom hebt u me niet eerder gebeld? Ik heb zitten wachten!'

Veel zendelingen hebben het drukker dan ooit. Velen van hen onderwijzen meer mensen dan ooit. Leden en zendelingen werken meer samen.

In het verleden waren we misschien zo aan traditionele benaderingen gehecht, dat er een pandemie nodig was om onze ogen te openen. Misschien bouwden we nog steeds

met zandsteen terwijl graniet al voorhanden was. Uit noodzaak maken we nu gebruik van verschillende methoden, waaronder technologie, om mensen uit te nodigen – op normale en natuurlijke manieren – om te komen en te zien, te komen en te helpen, en te komen en erbij te horen.

Zijn werk, zijn werkwijzen

Dit is het werk van de Heer. Hij nodigt ons uit om manieren te bedenken om het uit te voeren. En die wijken misschien af van wat we in het verleden hebben gedaan.

Dat overkwam ook Simon Petrus en andere discipelen die op het meer van Galilea aan het vissen waren.

‘En in die nacht vingen zij niets.

‘En toen het al ochtend geworden was, stond Jezus aan de oever. [...]

‘En Hij zei tegen hen: Werp het net uit aan de [andere] kant van het schip en u zult vinden.

Dus wierpen zij het uit en zij konden het niet meer trekken vanwege de grote hoeveelheid vissen.¹⁰

God heeft zijn almachtige hand geopenbaard en zal dat blijven doen. De dag zal komen dat we terugkijken en weten dat God ons in deze moeilijke tijd heeft geholpen om betere manieren te vinden – zijn manieren – om zijn koninkrijk op een stevige fundering te bouwen.

Ik geef u mijn getuigenis dat dit Gods werk is, en dat Hij

onvoorstelbare dingen onder zijn kinderen, zijn volk, tot stand zal brengen. God houdt ons in de palm van zijn zorgzame, liefdevolle hand.

Ik getuig dat president Russell M. Nelson de profeet van onze tijd is.

Als apostel van de Heer moedig ik u aan en zegen ik u dat u ‘blijmoedig alle dingen [kunt] doen die binnen [uw] vermogen liggen, en moge [u] dan met het volste vertrouwen stilhouden om het heil van God te zien, en in afwachting van de openbaring van zijn arm.’¹¹ En ik beloof dat de Heer door uw rechtschapen werken onvoorstelbare dingen tot stand zal brengen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Kwarts-monzoniet dat op graniet leek, uit de steengroeve bij de ingang van Little Cottonwood Canyon, 32 kilometer ten zuidoosten van Salt Lake City.

2. Voor meer informatie over deze periode van de geschiedenis raadpleegt u *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, deel 2, *No Unhallowed Hand, 1846–1893* (2020), hoofdstuk 17, 19 en 21.

3. Zie ‘O, vast als een rotssteen’, *Lofzangen*, nr. 53.

De strofen van deze geweldige lofzang kunnen als thema van onze tijd dienen. En als we met nieuwe aandacht naar de woorden luisteren, kunnen we inzicht krijgen in de problemen die op ons pad komen:

In iedere toestand, 't zij ziek of gezond, als armoed' u zoekt, of geluk gij hier vindt, te huis of op weg, of op land, zee of meer, naar uwe behoefte, [...] zo geeft u de Heer.

Vat moed! Ik ben met u, o, weest niet verschrikt,

want Ik ben uw God die uw lot hier beschikt. Ik sterk u en help u en waarschuw voor 't kwaad, als gij vol vertrouwen, [...] Mij nimmer verlaat.

Als voor diepe waat'ren gij eens komt te staan, weet dat Ik een weg door de kolken u baan. Ik blijf uw Beschermder, uw eeuwige Borg, en wijd tot uw welzijn [...] uw smart'lijkste zorg.

Als vurige pijlen verstoren uw vreê, dan gaat mijn genâ in de strijd met u mee. De vlam zal niet deren, maar tot uw behoud uw smetten verwijd'ren [...] en zuiv'ren uw goud.

Als door bitter lijden Ik u roep te gaan, en gij veel verdriet ondervindt op uw paân, zo zal Ik in smarten van u geenszins vliên, maar bijstand en hulpe [...] in kommer u biên.

4. Zie Mozes 7:13–18.

5. Jozef was misschien pas 17 jaar oud toen zijn broers hem als slaaf verkochten (zie Genesis 37:2). Hij was 30 toen hij in dienst van de farao trad (zie Genesis 41:46). Kunt u zich voorstellen hoe moeilijk het voor een jongeman op die leeftijd moet zijn geweest om in de steek gelaten te worden, als slaaf te worden verkocht, vals beschuldigd te worden en in de gevangenis terecht te komen? Jozef is niet alleen een voorbeeld voor de jongeren van de kerk, maar ook voor alle mannen, vrouwen en kinderen die het verlangen hebben om hun kruis op te nemen en de Heiland te volgen.

6. Zie Genesis 45:4–11; 50:20–21. In Psalmen 105:17–18 lezen we: ‘Hij zond een man voor hen uit: Jozef werd als slaaf verkocht. Men drukte zijn voeten vast in de boeien, hijzelf kwam in de ijzers.’ In een andere vertaling luidt vers 18: ‘Zij hebben zijn voeten geketend, en ijzer is zijn ziel binnengedrongen’ (letterlijke vertaling van Young). Volgens mij blijkt hieruit dat Jozef door zijn beproevingen een sterke, veerkrachtige ziel als van ijzer had – een eigenschap die hij nodig had voor de grote, onvoorstelbare toekomst die de Heer voor hem in petto had.

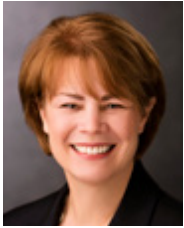
7. Zie Leer en Verbonden 121–123.

8. Als God zijn kinderen gebiedt om voor de hongerigen, behoeftigen, naakten, zieken en ellendigen te zorgen, is Hij Zich zeker bewust van ons, zijn kinderen, en is Hij ons genadig (zie Mormon 8:39).

9. Zie Lukas 7:11–17.

10. Zie Johannes 21:1–6.

11. Leer en Verbonden 123:17.

Sharon Eubank
Eerste raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium

Door eensgezinde gevoelens krijgen we macht van God

Als we eensgezindheid nastreven, zullen we de macht van God oproepen om onze pogingen aan te vullen.

Gordons moeder zei dat ze een taart voor hem zou bakken als hij zijn klusjes deed. Zijn lievelingstaart. Helemaal voor hem. Gordon ging met zijn klusjes aan de slag en zijn moeder bakte de taart. Zijn grote zus Kathy kwam met een vriendin thuis. Ze zag de taart en vroeg of zij ook een stuk mochten.

‘Nee,’ zei Gordon, ‘het is mijn taart. Mama heeft die voor mij gebakken, en ik moest ervoor werken.’

Kathy snauwde tegen haar broertje. Ze vond hem erg egoïstisch en hebberig. Hoe kon hij alles voor zichzelf houden?

Uren later, toen Kathy de auto opendeed om haar vriendin naar huis te brengen, zag ze op de stoel twee grote stukken taart op bordjes, met servetjes en vorkjes erbij. Kathy vertelde dit op Gordons begrafenisdienst om te illustreren dat hij bereid was te veranderen en lief te zijn voor hen die het niet altijd verdienden.

In 1842 werkten de heiligen hard aan de Nauvootempel. Na de oprichting van de ZHV in maart kwam de profeet Joseph Smith vaak naar hun bijeenkomsten om de zusters voor te

bereiden op de heilige tempelverbonden die hen spoedig zouden verenigen.

Op 9 juni zei de profeet ‘dat hij over barmhartigheid ging spreken[.] Stel dat Jezus Christus en [de] engelen ons onze dwaasheden zouden aanrekenen, wat zou er dan van ons worden? We moeten barmhartig zijn en kleinigheden door de vingers zien.’ President Smith vervolgde: ‘Het doet mij verdriet dat er niet meer saamhorigheid is. Als

één lid lijdt, voelt iedereen dat. Door eensgezinde gevoelens krijgen we macht van God.’¹

Dat zinnetje sloeg bij me in als een bom. *Door eensgezinde gevoelens krijgen we macht van God.* De wereld ziet er niet zo uit als ik wil. Er is van alles wat ik wil beïnvloeden en verbeteren. De dingen waar ik op hoop, ondervinden zelfs veel tegenstand, en ik voel me soms machteloos. Ik heb de laatste tijd over van alles nagedacht. Hoe kan ik mensen om me heen beter begrijpen? Hoe kan ik dat ‘eensgezinde gevoel’ creëren, als iedereen anders is? Welke macht van God zou ik krijgen als ik iets eensgezinder met anderen ben? Mijn overdenkingen hebben tot drie suggesties geleid. Misschien hebt u er ook iets aan.

Wees barmhartig

In Jakob 2:17 staat: ‘Acht uw broeders (en zusters) als uzelf, en wees vriendelijk jegens allen en vrijgevig met uw bezit, opdat zij rijk zullen zijn evenals u.’ Laten we het woord *bezit* vervangen door *barmhartigheid*: wees vrijgevig met uw

Santo Domingo (Dominicaanse Republiek)

barmhartigheid opdat zij rijk zullen zijn evenals u.

We zien bezit vaak als voedsel of geld, maar misschien hebben we bij onze bediening vooral meer barmhartigheid nodig.

Mijn ZHV-presidente zei onlangs: 'Ik beloof [...] u dat ik geen kwaad over u zal spreken. [...] Ik zal het beste in u zien. [...] Ik zal nooit iets onvriendelijks over u zeggen, iets wat u niet verheft. Dat vraag ik u ook voor mijzelf, want ik ben eigenlijk doodsbang dat ik u teleurstel.'

Joseph Smith zei op die dag in juni 1842 tegen de zusters:

'Wat heeft iemand die mij maar een beetje vriendelijkheid en liefde betoont een macht over mijn ziel. [...]

'Hoe dichter we bij onze hemelse Vader komen, hoe barmhartiger we voor kwijnende zielen zullen zijn; we zouden hen op onze schouders willen nemen en hun zonden achter ons werpen. [Ik zeg dit tot] alle zusters: Als u wilt dat God barmhartig jegens u is, wees dan barmhartig jegens elkaar.'²

Rexburg (Idaho, VS)

Deze raad gaf hij specifiek aan de ZHV. Laten we elkaar niet veroordelen of scherp zijn. Laten we geen kwaad van elkaar spreken, maar barmhartigheid schenken.³

Laat uw boot *swingen*

In 1936 reisde een onbekend roeitem van de University of Washington naar de Olympische spelen in Duitsland. Het was het dieptepunt van de grote economische crisis. Deze jongens uit kleine mijnwerkers- en houthakkersdorpen hadden bij hun dorpsgenoten geld ingezameld om naar Berlijn te kunnen gaan. Het leek hun in de competitie op alle vlakken tegen te zitten, maar tijdens de wedstrijd gebeurde er iets. In roeikringen noemen ze het de 'swing'. Luister naar deze beschrijving volgens het boek *The Boys in the Boat*:

Soms gebeurt er iets wat moeilijk te bereiken en te beschrijven is. Het heet de 'swing'. Het ontstaat alleen als iedereen volkomen eensgezind ritmisch roeit.

De roeiers moeten hun extreme onafhankelijkheid bedwingen en tegelijkertijd hun individuele capaciteiten ten volle inzetten. Wedstrijden worden niet door klonen gewonnen. Een goed team is een goede mix. Iemand die leidt, iemand die zich wat inhoudt, iemand die vecht en iemand die voor harmonie zorgt. Geen enkele roeier is belangrijker dan een ander. Ze zijn allemaal een aanwinst voor de boot, maar als ze willen slagen, moeten ze zich aan elkaars behoeften en vermogens aanpassen: met kortere armen moet je iets verder reiken, met langere iets inhouden.

Verschillen kunnen een voordeel in plaats van een nadeel worden. Pas dan lijkt de boot als vanzelf te bewegen. Pas dan maakt pijn helemaal

plaats voor verrukking. Echte 'swing' is pure poëzie.⁴

Ondanks enorme tegenslag bereikte dit team een perfecte 'swing' en won. Het Olympisch goud was fantastisch, maar de eenheid die de roeiers die dag meemaakten, was een heilig gebeuren dat ze altijd bijbleef.

Verwijder het slechte zo snel als het goede kan groeien

In de prachtige gelijkenis in Jakob 5 plantte de heer van de wijngaard een goede boom in goede grond. Maar die raakte na een tijd in verval en bracht wilde vruchten voort. De heer van de wijngaard zegt acht keer: 'Het grieft Mij deze boom te moeten verliezen.'

De knecht zegt tegen de heer van de wijngaard: 'Spaar [de boom] nog wat langer.' En de heer zegt: 'Ja, ik zal hem nog wat langer sparen.'⁵

En dan volgt een opdracht die wij allen kunnen toepassen als we in ons eigen tuintje rondspitten en naar goed fruit zoeken: '[U] zult de slechte verwijderen naarmate de goede groeien.'⁶

Eensgezindheid ontstaat niet vanzelf. Het vergt werk. Het is rommelig, soms ongemakkelijk, en groeit geleidelijk als we het slechte zo snel verwijderen als het goede kan groeien.

We staan er nooit alleen voor als we aan eensgezindheid werken. In Jakob 5 staat verder: 'De knechten gingen [heen] en [arbeidden] uit alle macht; en de heer van de wijngaard arbeidde ook met hen mee.'⁷

Ieder van ons wordt weleens diep gekwetst door dingen die niet horen te gebeuren. We zullen ook allemaal nu en dan vanuit trots en hooghartigheid de vruchten die we dragen, bederven. Maar Jezus Christus is onze Heiland in alle dingen. Zijn macht reikt tot de bodem en is er altijd voor ons als we Hem aanroepen. We smeken allemaal

om barmhartigheid voor onze zonden en fouten. Hij geeft die graag. En Hij vraagt ons om diezelfde barmhartigheid en dat begrip aan elkaar te geven.

Jezus zei heel duidelijk: 'Wees één; en indien u niet één bent, bent u de mijnen niet.'⁸ Maar als we één zijn, als we onze taart kunnen delen of onze talenten zo eensgezind kunnen samenbrengen dat de boot gaat swingen, dan zijn we de zijnen. En Hij zal het slechte helpen verwijderen zo snel als het goede kan groeien.

Profetische beloften

We zijn misschien nog niet waar we willen zijn, en zijn nu nog niet waar we zullen zijn. Ik geloof dat de verandering die we nastreven in onszelf en in de groepen waartoe we behoren, niet zozeer door activisme zal ontstaan, maar door elke dag bewust ons best te doen om elkaar te begrijpen. Waarom? Omdat we Zion bouwen, een volk dat 'één van hart en één van zin' is.⁹

Als verbondsvrouwen hebben wij veel invloed. Die invloed wordt uitgeoefend op alledaagse momenten, als we met een vriendin studeren, kinderen naar bed brengen, met iemand in de bus praten of met een collega een presentatie voorbereiden. We hebben de macht om vooroordelen weg te nemen en eenheid te bevorderen.

De ZHV en jongevrouwen zijn niet gewoon klasjes. We kunnen daar onvergetelijke ervaringen hebben waarbij heel verschillende vrouwen allemaal in dezelfde boot stappen en roeien tot ze *swingen*. Ik nodig u uit om deel uit te maken van een collectieve kracht die de wereld ten goede verbetert. Onze verbondsoopdracht is te dienen, de slappe handen op te heffen, en de mensen die worstelen op onze rug of in onze armen te dragen. Weten wat we moeten doen,

Provo (Utah, VS)

is niet ingewikkeld maar vaak wel in strijd met onze zelfzuchtige belangen, en we moeten het proberen. De vrouwen van deze kerk hebben een onbeperkt vermogen om de maatschappij te veranderen. Ik heb er geestelijk gezien alle vertrouwen in dat we, als we eensgezindheid nastreven, de macht van God kunnen oproepen om onze pogingen aan te vullen.

Toen de kerk de openbaring aangaande het priesterschap van 1978 herdacht, sprak president Russell M. Nelson een profetische zegen uit: 'Het is mijn *zegen* en gebed voor iedereen die luistert dat we alle lasten van vooroordelen mogen overwinnen en rechtschapen met God mogen wandelen, en met elkaar, in volmaakte vrede en harmonie.'¹⁰

Mogen wij kracht uit deze profetische zegen putten, en ons persoonlijk en collectief inzetten om eenheid in de wereld te bevorderen. Ik geef u mijn getuigenis in de woorden van de Heer

Jezus Christus in zijn nederige, tijdloze gebed: 'Opdat zij allen één zullen zijn, zoals U, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons één zullen zijn.'¹¹ In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 'Minutes and Discourse, 9 June 1842', 61, Joseph Smith Papers, josephsmithpapers.org/paper-summary/minutes-and-discourse-9-june-1842/1.
2. 'Minutes and Discourse, 9 June 1842', 62, Joseph Smith Papers, josephsmithpapers.org/paper-summary/minutes-and-discourse-9-june-1842/2.
3. Cree-L Kofford, 'In ons huis wordt er geen kwaad over u gesproken', *Liahona*, juli 1999, 96–98.
4. Zie Daniel James Brown, *The Boys in the Boat: Nine Americans and Their Epic Quest for Gold at the 1936 Berlin Olympics* (2013), 161, 179.
5. Jakob 5:50–51.
6. Jakob 5:66.
7. Jakob 5:72.
8. Leer en Verbonden 38:27.
9. Mozes 7:18.
10. Russell M. Nelson, 'Bruggen bouwen', *Liahona*, december 2018, 51; cursivering toegevoegd.
11. Johannes 17:21.

Becky Craven

Tweede raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium

Blijvende verandering

Door Jezus Christus krijgen we de kracht om blijvende verandering aan te brengen. Als wij ons nederig tot Hem wenden, zal Hij ons vermogen om te veranderen doen toenemen.

Het is werkelijk fijn om hier te zijn.

Stel u voor dat iemand naar de markt gaat om iets te kopen. Als ze de verkoper meer betaalt dan het product waard is, geeft de verkoper haar wisselgeld.

Koning Benjamin leerde zijn volk in het oude Amerika welke geweldige zegeningen wij van onze Heiland, Jezus Christus, ontvangen. Hij schiep de hemelen en de aarde, en alle schoonheid waarvan wij genieten.¹ Door zijn liefdevolle verzoening biedt Hij ons de mogelijkheid om van zonde en de dood verlost te worden.² Wanneer we Hem onze dankbaarheid betonen door zijn geboden ijverig na te leven, zegent Hij ons onmiddellijk, en zo blijven wij altijd bij Hem in de schuld staan.

Hij geeft ons veel, veel meer dan wat wij Hem ooit kunnen teruggeven. Wat kunnen wij dan wel geven aan Hem Die de ongelooflijke prijs voor onze zonden heeft betaald? Wij kunnen een klein beetje van onszelf inwisselen en *veranderen*. Wij kunnen Hem onze *verandering* geven. Dat kan een andere denkwijze zijn, een andere gewoonte of een andere richting in ons leven. In ruil voor zijn onschatbare prijs voor ieder van ons

vraagt de Heer van ons een verandering van hart. Bij de verandering die Hij van ons vraagt, heeft Hij geen baat, maar wij. Onze barmhartige Heiland moedigt ons vervolgens aan om *blijvend te veranderen*.

Nadat ze de woorden van koning Benjamin hadden gehoord, verklaarden de mensen dat hun hart was veranderd en riepen zij uit: 'Dankzij de Geest van de almachtige Heer, die een grote verandering in ons [...] heeft

teweggebracht, [zijn] wij niet meer geneigd om kwaad te doen, maar wél om voortdurend goed te doen.'³ In de Schriften staat niet dat ze onmiddellijk volmaakt werden, maar dat hun verlangen naar verandering hen tot handelen aanzette. Hun verandering van hart betekende dat zij de natuurlijke mens aflegden en zich aan de Geest overgaven in hun streven om meer op Jezus Christus te gaan lijken.

President Henry B. Eyring leert ons: 'Ware bekering komt, als we er ten volle in geloof aan werken, met grote inspanning en wat pijn. En dan kan de Heer ons [...] het wonder van reiniging en verandering schenken.'⁴ Als we onze inspanningen combineren met het vermogen van de Heiland om ons te veranderen, worden we nieuwe wezens.

Toen ik jong was, stelde ik me voor dat ik op een steil oplopend pad naar mijn doel liep: het eeuwige leven. Elke keer als ik iets verkeerd deed of zei, voelde ik hoe ik langs het pad naar beneden gleed. En dan moest ik weer van voren af aan beginnen. Het deed

Guatemala-Stad (Guatemala)

Murrieta (Californië, VS)

me denken aan dat ene vakje op het bordspel Slangen en ladders waardoor je weer terug naar het begin van het spel moet! Het was ontmoedigend! Maar toen ik de leer van Christus⁵ ging begrijpen, en hoe ik die in mijn dagelijks leven kan toepassen, vond ik hoop.

Jezus Christus heeft ons een patroon voor voortgaande verandering gegeven. Hij nodigt ons uit om geloof in Hem te hebben, hetgeen ons tot bekering inspireert – ‘welk geloof en welke bekering [...] een verandering van hart brengt’.⁶ Als we ons bekeren en ons hart tot Hem wenden, neemt ons verlangen toe om verbonden met Hem te sluiten en ze na te leven. We volhardden tot het einde door deze beginselen ons hele leven toe te passen en de Heer te vragen om ons te veranderen. Volhardden tot het einde betekent *veranderen* tot het einde. Ik begrijp nu wel dat ik niet met ieder falen helemaal opnieuw moet beginnen, maar dat ik met elke poging voortga in mijn proces van verandering.

Een geïnspireerde zin in het jon-gevrouwenthema luidt: ‘[Ik] koester de gave van bekering en probeer [...] elke dag vooruit te gaan.’⁷ Ik bid

dat wij deze gave mogen koesteren en bewust naar verandering streven. Soms is het een ernstige zonde die ons tot verandering noopt. Maar meestal proberen we ons karakter te verfijnen om de eigenschappen van Jezus Christus te ontwikkelen. Onze dagelijkse keuzes bevorderen of belemmeren onze vooruitgang. Door kleine maar gestage, weloverwogen veranderingen kunnen we ons verbeteren. Wees niet ontmoedigd. Verandering is een levenslang proces. Ik ben dankbaar dat de Heer geduld met ons heeft terwijl wij ons best doen om te veranderen.

Door Jezus Christus krijgen we de kracht om blijvende verandering aan te brengen. Als wij ons nederig tot Hem wenden, zal Hij ons vermogen om te veranderen doen toenemen.

Naast de transformerende kracht van de verzoening van onze Heiland zal ook de Heilige Geest ons steunen en leiden zolang wij ons best doen. Hij kan ons zelfs laten weten welke veranderingen nodig zijn. We kunnen ook hulp en bemoediging krijgen door middel van priesterschapszegens, gebed, vasten en tempelbezoek.

Zo kunnen ook familieleden, leidinggevenden en vrienden ons helpen bij onze inspanningen om te veranderen. Toen ik 8 jaar was, speelden mijn oudere broer, Lee, en ik vaak met onze vrienden in de takken van een boom in onze buurt. We genoten samen van de tijd met onze vrienden in de schaduw van die boom. Op een dag viel Lee uit de boom en brak hij zijn arm. Met een gebroken arm kon hij niet goed zelf de boom in klimmen. Maar het leven in de boom was niet hetzelfde zonder hem. Dus duwden sommigen van ons hem van achteren terwijl anderen aan zijn goede arm trokken. Met weinig moeite zat Lee weer in de boom. Zijn arm was nog gebroken, maar hij was weer bij ons en genoot van onze vriendschap terwijl hij genas.

Ik vergelijk mijn belevenissen in de boom vaak met onze activiteit in het evangelie van Jezus Christus. In de schaduw van evangelietakken genieten we dankzij onze verbonden van veel zegeningen. Sommigen zijn misschien uit de veiligheid van hun verbonden gevallen en hebben onze hulp nodig om naar de veilige evangelietakken terug te keren. Het kan moeilijk voor ze zijn om dat alleen te doen. Kunnen we hier een beetje zachtjes trekken en daar een beetje duwen, zodat ze onder het genot van onze vriendschap kunnen genezen?

Als u door wegvallen gewond bent, laat anderen u dan alstublieft helpen om terug te keren tot uw verbonden en de zegeningen die ze bieden. De Heiland kan u genezen en veranderen, terwijl u omringd bent door mensen die u liefhebben.

Ik kom vaak vrienden tegen die ik al jaren niet meer heb gezien. Soms zeggen ze: ‘Je bent helemaal niet veranderd!’ Elke keer schrik ik een beetje,

Cristina B. Franco

Tweede raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium

omdat ik hoop dat ik door de jaren heen *wel veranderd ben*. Ik hoop dat ik sinds gisteren veranderd ben! Ik hoop dat ik een beetje vriendelijker en begripvoller ben, en wat minder kritisch. Ik hoop dat ik vlotter op andermans noden reageer en dat ik een klein beetje geduldiger ben.

Ik wandel graag in de bergen bij ons huis. Vaak krijg ik onderweg een steentje in mijn schoen. Na verloop van tijd stop ik en schud ik mijn schoen uit. Maar ik ben verbaasd hoe lang ik met pijn verderga voordat ik stop en me ontdoe van wat me stoort.

Wandelend op het verbondspad komt er soms een steentje in onze schoen in de vorm van een slechte gewoonte, een zonde of een verkeerde houding. Hoe sneller we die uit ons leven schudden, hoe meer vreugde en voldoening we op onze levensreis beleven.

Verandering in stand houden kost moeite. Ik kan me niet voorstellen dat ik op mijn wandeling zou stoppen om het irritante, pijnlijke steentje dat ik pas uit mijn schoen had gehaald, er weer in te doen. Dat wil ik net zomin als een prachtige vlinder weer in zijn cocon wil kruipen.

Ik getuig dat we dankzij Jezus Christus *kunnen* veranderen. Wij kunnen onze gewoonten aanpassen, ons denken veranderen en ons karakter verfijnen zodat we meer zoals Hij worden. En met zijn hulp kan *verandering blijvend* zijn. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Mosiah 4:9.
2. Zie Mosiah 3:5–12.
3. Mosiah 5:2.
4. Henry B. Eyring, 'We Must Raise Our Sights', *Ensign*, september 2004, 18.
5. Zie 2 Nephi 31:21; 3 Nephi 27:13–21.
6. Helaman 15:7.
7. Jongevrouwen thema, KerkVanJezusChristus.org.

De genezende kracht van Jezus Christus

Als we tot Jezus Christus komen door geloof in Hem te oefenen, ons te bekeren, en verbonden te sluiten en na te komen, kunnen we genezen van welke schade dan ook.

Dit jaar hebben we veel onverwachte dingen beleefd. Het verlies van dierbaren en inkomsten door de wereldwijde pandemie heeft een ernstige weerslag op de wereldwijde gemeenschap en de economie.

Door aardbevingen, bosbranden, overstromingen en andere natuurrampen in verschillende delen van

de wereld voelen velen zich hulpeloos, hopeloos en gebroken. Ze vrezen dat ze nooit weer de oude zullen zijn.

Ik wil u een verhaal vertellen over iets dat gebroken was.

Toen onze kinderen nog klein waren, wilden ze graag pianoles volgen. Mijn man, Rudy, en ik wilden ze die kans geven, maar we hadden geen piano. We konden ons geen nieuwe veroorloven, dus ging Rudy op zoek naar een tweedehands piano.

Dat jaar verraste hij ons voor de kerst met een piano. Door de jaren heen leerden onze kinderen erop spelen.

Toen onze zoons volwassen waren en op zichzelf gingen wonen, stond de oude piano stof te vergaren. We besloten haar te verkopen. Er gingen een paar jaar voorbij, waarin we wat geld hadden gespaard. Op een dag zei Rudy: 'Ik denk dat het tijd is om een nieuwe piano te kopen.'

Ik vroeg: 'Waarom zouden we een nieuwe piano kopen als we geen van beiden kunnen spelen?'

Hij zei: 'O, maar we kunnen een zelfspelende piano kopen! Je kunt

Belfast (Noord-Ierland)

Provo (Utah, VS)

zo'n pianola met een tablet programmeren, zodat die meer dan vierduizend liedjes speelt, zoals lofzangen, muziek van het Tabernacle Choir, alle jeugdwerklidjes en nog veel meer.'

Rudy is zacht uitgedrukt een geweldige verkoper.

We kochten een prachtige nieuwe pianola, en enkele dagen later werd ze door twee beren van mannen geleverd.

Ik liet ze zien waar ik de piano wilde hebben en ging uit de weg.

Het was een zware kwartvleugel die niet door de deur kon. Daarom haalden ze de poten eraf en zetten ze de piano op haar zij op een dolly die ze hadden meegebracht.

Ons huis stond op een lichte helling, en helaas had het eerder die dag gesneeuwd, waardoor alles er nat en glad bijlag. U voelt het vast al aankomen.

Toen de mannen de piano de helling op duwden, ging het mis. Ik hoorde een harde klap. De piano was van de dolly gevallen en zó hard neergekomen dat ze een grote put in het gazon had gemaakt.

Ik riep: 'Lieve help! Alles in orde?'

Gelukkig waren beide mannen ongedeerd.

Ze keken schaapachtig naar elkaar, en vervolgens naar mij. Ze zeiden: 'Het spijt ons verschrikkelijk. We nemen haar weer mee naar de winkel en vragen de baas u te bellen.'

Even later belde de manager Rudy op om de levering van een nieuwe piano te regelen. Maar Rudy is erg aardig en vergevingsgezind en zei dat ze de kapotte piano ook gewoon mochten herstellen. De manager stond er echter op dat we een nieuwe kregen.

Rudy antwoordde: 'Zo erg kan het toch niet zijn? Repareer de piano gewoon en lever haar.'

De man zei: 'De balk is gebroken, en als de balk gebroken is, klinkt een piano nooit meer hetzelfde. U krijgt een nieuwe.'

Zusters en broeders, zijn we niet allemaal zoals deze piano: een beetje gebroken, gebarsten en beschadigd, denkend dat we nooit weer de oude zullen zijn? Maar als we tot Jezus Christus komen door geloof in Hem te oefenen, ons te bekeren, en

verbonden te sluiten en na te komen, kunnen we genezen van welke schade dan ook. Door dit proces, waarbij we een beroep op de genezende kracht van de Heiland doen, worden we niet alleen hersteld, maar zelfs verbeterd. Ik weet dat we allen door onze Heiland kunnen genezen en ons doel kunnen verwezenlijken, net als een prachtig klinkende, gloednieuwe piano.

President Russell M. Nelson heeft gezegd: 'Als "beproeving [is] gekomen", is het tijd om ons geloof in God te vergroten, hard te werken en anderen te dienen. Dan zal Hij ons gebroken hart genezen. Hij zal ons gemoedsrust en troost geven. Die grote gaven worden niet vernietigd, zelfs niet door de dood.'¹

Jezus heeft gezegd:

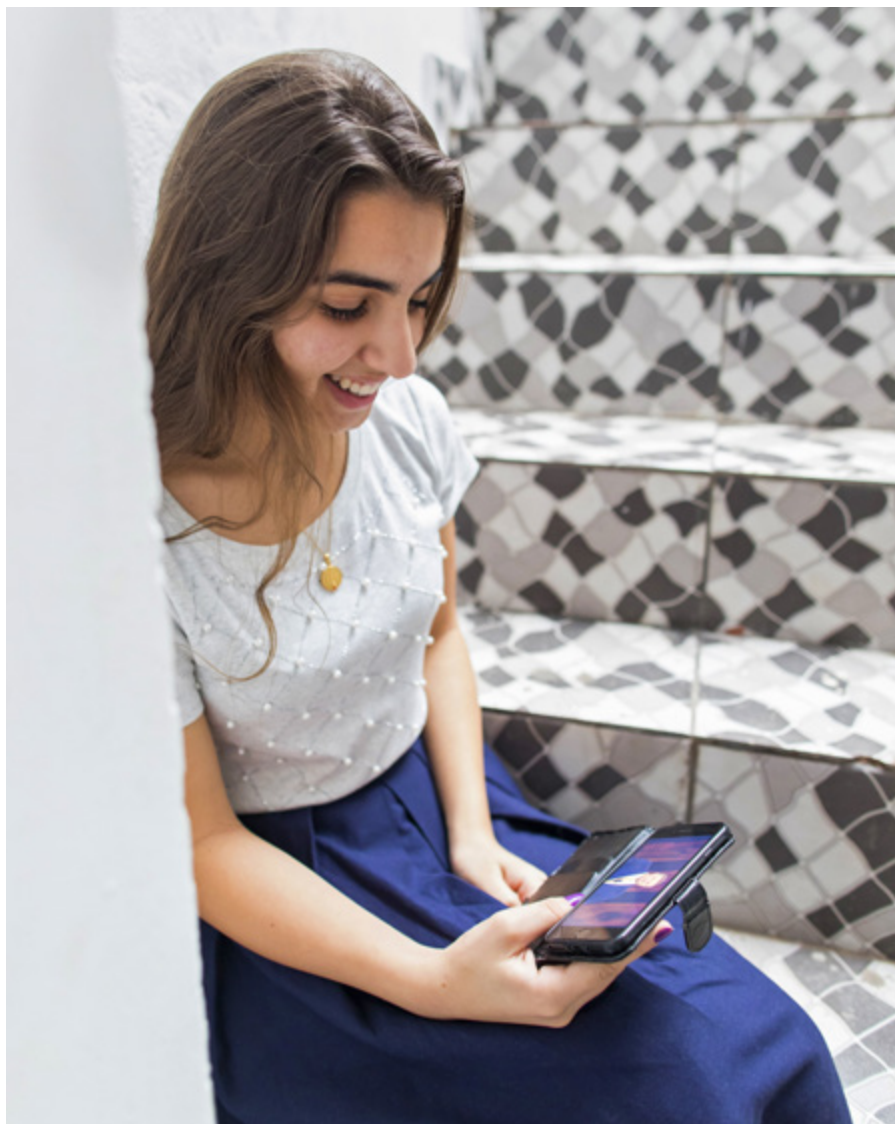
'Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven.

'Neem Mijn juk op u, en leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel;

'want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht' (Mattheüs 11:28-30).

Om wat gebroken is door Hem te laten genezen, moeten we geloof in Jezus Christus hebben. 'Geloof in Jezus Christus houdt in volledig op Hem te vertrouwen – u te verlaten op zijn oneindige macht [...] en liefde. Daar hoort bij dat u in zijn leringen gelooft. Het houdt in dat u gelooft dat hoewel wij niet alles begrijpen, Hij dat wel doet. Daar Hij al onze pijnen, smarten en zwakheden heeft ervaren, weet Hij hoe Hij ons boven onze dagelijkse problemen kan laten uitstijgen.'²

Als we tot Hem komen, 'kunnen we met vreugde, vrede en troost vervuld worden. Alles wat [moeilijk]

São Paulo (Brazilië)

in het leven is, kan door de verzoening van Jezus Christus rechtgezet worden.¹³ Hij heeft ons aangespoord: ‘Vertrouw op Mij bij iedere gedachte; twijfel niet, vrees niet’ (Leer en Verbonden 6:36).

Toen Alma en zijn volk in het Boek van Mormon onder loodzware lasten gebukt gingen, smeekten ze om verlichting. De Heer nam hun lasten niet weg, maar beloofde hun:

‘En tevens zal Ik de lasten verlichten die op uw schouders zijn gelegd, zodat u ze zelfs niet op uw rug kunt voelen, ja, zolang u in knechtschap leeft; en dat zal Ik doen opdat u voortaan als getuige voor Mij zult staan, en opdat u zeker zult weten

dat Ik, de Here God, omzie naar mijn volk in hun ellende.

‘En nu geschiedde het dat de lasten die Alma en zijn broeders waren opgelegd, licht werden gemaakt; ja, de Heer versterkte hen, zodat zij hun lasten met gemak konden dragen, en zij onderwierpen zich welgemoed en met geduld aan de gehele wil van de Heer’ (Mosiah 24:14–15).

Ouderling Tad R. Callister heeft over het vermogen van de Heiland om ons te genezen en onze lasten te verlichten gezegd:

‘Een van de zegeningen van de verzoening is de schragende kracht van de Heiland. Jesaja heeft herhaaldelijk over de genezende, kalmerende

invloed van de Heer gesproken. Hij getuigde dat de Heiland “een vesting voor de arme in zijn nood, een toevlucht tegen de vloed, een schaduw tegen de hitte” (Jesaja 25:4) was. Jesaja zei tot de bedroefden dat de Heiland de macht heeft “om alle treurenden te troosten” (Jesaja 61:2), en “de tranen van alle gezichten af [te] wissen” (Jesaja 25:8; zie ook Openbaring 7:17); “om levend te maken de geest van de nederigen” (Jesaja 57:15); en “om te verbinden de gebrokenen van hart” (Jesaja 61:1; zie ook Lukas 4:18; Psalmen 147:3). Zijn schragende kracht is zo uitgebreid dat Hij ons “sieraad in plaats van as [geeft], vreugdeolie in plaats van rouw, een lofgewaad in plaats van een benauwde geest” (Jesaja 61:3).

‘O, wat putten wij hoop uit die beloften! [...] Zijn Geest geneest, loutert, troost en blaast een hopeloos hart nieuw leven in. Hij heeft de macht om alles wat lelijk, wreed en waardeloos is in iets van verheven, heerlijke pracht te veranderen. Hij heeft de macht om de as van het sterfelijk leven in de pracht van de eeuwigheid om te zetten.¹⁴

Ik getuig dat Jezus Christus onze liefdevolle Heiland, onze Verlosser, de Meestergeneesheer en onze trouwe vriend is. Wenden wij ons tot Hem, dan zal Hij ons genezen. Ik getuig dat dit zijn kerk is en dat Hij zich voorbereidt om naar de aarde terug te keren en met macht en heerlijkheid te regeren. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Russell M. Nelson, ‘Jezus Christus, de grote Geneesheer’, *Liahona*, november 2005, 87.
2. ‘Faith in Jesus Christ’, Gospel Topics, topics.ChurchofJesusChrist.org.
3. *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), 52, KerkVanJezusChristus.org.
4. Tad R. Callister, *The Infinite Atonement* (2000), 206–207.

HET EERSTE PRESIDIUM

Dallin H. Oaks
Eerste raadgever

Russell M. Nelson
President

Henry B. Eyring
Tweede raadgever

HET QUORUM DER TWAALF APOSTELEN

M. Russell Ballard

Jeffrey R. Holland

Dieter F. Uchtdorf

David A. Bednar

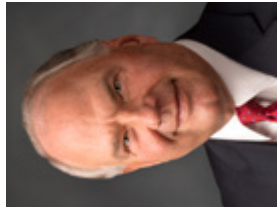
Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

Gary E. Stevenson

Dale G. Renlund

Gerrit W. Gong

Ulisses Soares

HET PRESIDIUM DER ZEVENTIG

Patrick Kearon

Carl B. Cook

Robert C. Gay

Terence M. Vinson

José A. Teixeira

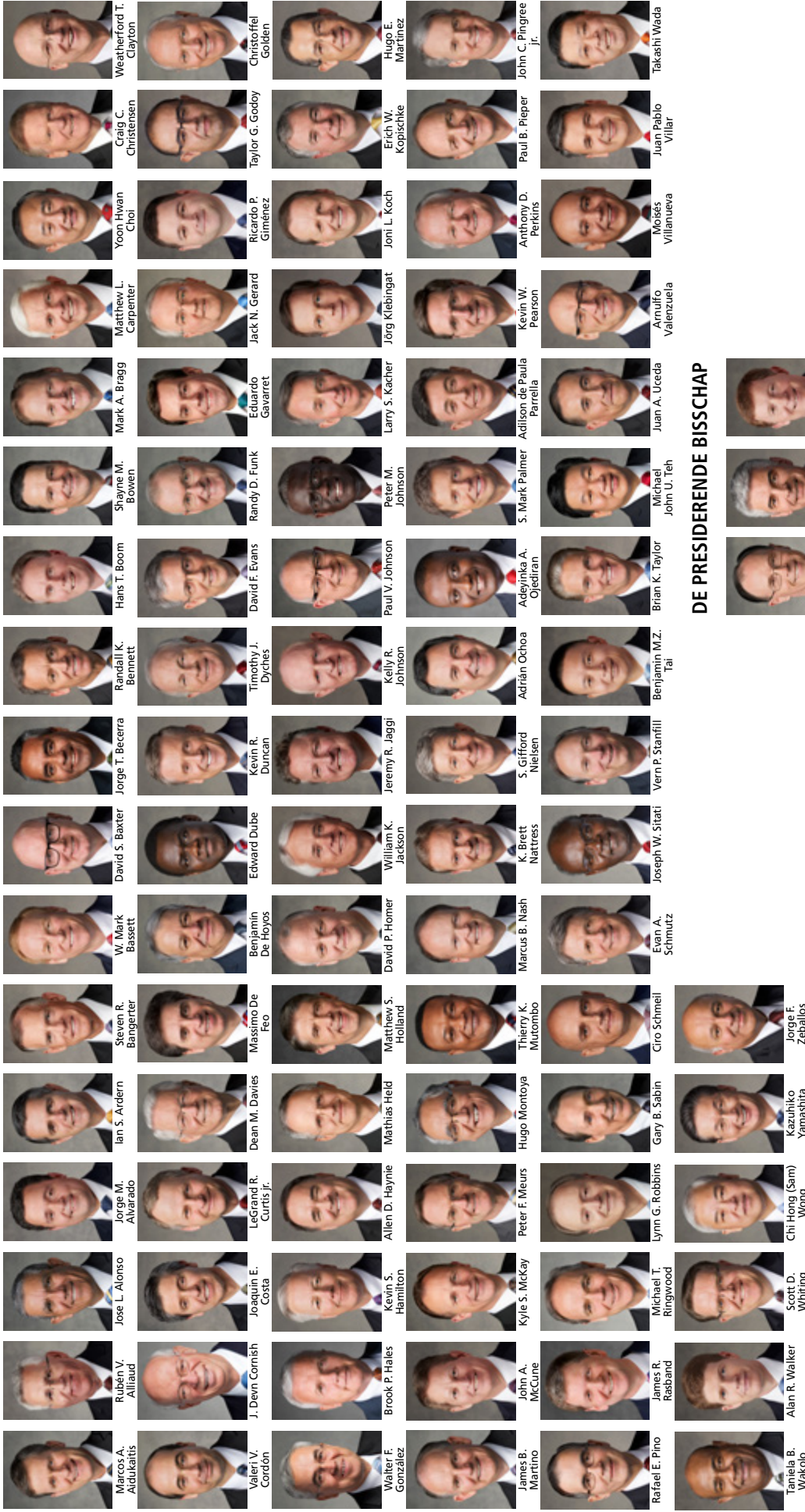

Carlos A. Godoy

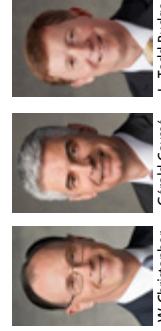
Brent H. Nielson

ALGEMENE ZEVENTIGERS (in alfabetische volgorde)

Marcos A. Aldukaitis	Valeri V. Gordon	J. Devn Cornish	Ruben V. Alliaud	Jose L. Alonso	Jorge M. Alvarado	Ian S. Ardern	Steven R. Bangarter	W. Mark Bassett	David S. Baxter	Jorge T. Becerra	Randall K. Bennett	Hans T. Boom	Shayne M. Bowen	Mark A. Bragg	Matthew L. Carpenter	Yoon Hwan Choi	Craig C. Christensen	Weatherford T. Clayton
James B. Martino	Walter F. Gonzalez	Brook P. Hales	John A. McCune	James R. Rasband	Alan R. Walker	Taniela B. Wakolo	Ratael E. Pino	Michael T. Ringwood	Lynn G. Robbins	Gary B. Sabin	Gary B. Sabin	Kazuhiko Yamashita	Chi Hong (Sam) Wong	Scott D. Whiting	James R. Ringwood	Michael T. Ringwood	Alan R. Walker	Taniela B. Wakolo
James B. Martino	Walter F. Gonzalez	Brook P. Hales	John A. McCune	James R. Rasband	Alan R. Walker	Taniela B. Wakolo	Ratael E. Pino	Michael T. Ringwood	Lynn G. Robbins	Gary B. Sabin	Gary B. Sabin	Kazuhiko Yamashita	Chi Hong (Sam) Wong	Scott D. Whiting	James R. Ringwood	Michael T. Ringwood	Alan R. Walker	Taniela B. Wakolo
James B. Martino	Walter F. Gonzalez	Brook P. Hales	John A. McCune	James R. Rasband	Alan R. Walker	Taniela B. Wakolo	Ratael E. Pino	Michael T. Ringwood	Lynn G. Robbins	Gary B. Sabin	Gary B. Sabin	Kazuhiko Yamashita	Chi Hong (Sam) Wong	Scott D. Whiting	James R. Ringwood	Michael T. Ringwood	Alan R. Walker	Taniela B. Wakolo
James B. Martino	Walter F. Gonzalez	Brook P. Hales	John A. McCune	James R. Rasband	Alan R. Walker	Taniela B. Wakolo	Ratael E. Pino	Michael T. Ringwood	Lynn G. Robbins	Gary B. Sabin	Gary B. Sabin	Kazuhiko Yamashita	Chi Hong (Sam) Wong	Scott D. Whiting	James R. Ringwood	Michael T. Ringwood	Alan R. Walker	Taniela B. Wakolo
James B. Martino	Walter F. Gonzalez	Brook P. Hales	John A. McCune	James R. Rasband	Alan R. Walker	Taniela B. Wakolo	Ratael E. Pino	Michael T. Ringwood	Lynn G. Robbins	Gary B. Sabin	Gary B. Sabin	Kazuhiko Yamashita	Chi Hong (Sam) Wong	Scott D. Whiting	James R. Ringwood	Michael T. Ringwood	Alan R. Walker	Taniela B. Wakolo
James B. Martino	Walter F. Gonzalez	Brook P. Hales	John A. McCune	James R. Rasband	Alan R. Walker	Taniela B. Wakolo	Ratael E. Pino	Michael T. Ringwood	Lynn G. Robbins	Gary B. Sabin	Gary B. Sabin	Kazuhiko Yamashita	Chi Hong (Sam) Wong	Scott D. Whiting	James R. Ringwood	Michael T. Ringwood	Alan R. Walker	Taniela B. Wakolo
James B. Martino	Walter F. Gonzalez	Brook P. Hales	John A. McCune	James R. Rasband	Alan R. Walker	Taniela B. Wakolo	Ratael E. Pino	Michael T. Ringwood	Lynn G. Robbins	Gary B. Sabin	Gary B. Sabin	Kazuhiko Yamashita	Chi Hong (Sam) Wong	Scott D. Whiting	James R. Ringwood	Michael T. Ringwood	Alan R. Walker	Taniela B. Wakolo
James B. Martino	Walter F. Gonzalez	Brook P. Hales	John A. McCune	James R. Rasband	Alan R. Walker	Taniela B. Wakolo	Ratael E. Pino	Michael T. Ringwood	Lynn G. Robbins	Gary B. Sabin	Gary B. Sabin	Kazuhiko Yamashita	Chi Hong (Sam) Wong	Scott D. Whiting	James R. Ringwood	Michael T. Ringwood	Alan R. Walker	Taniela B. Wakolo
James B. Martino	Walter F. Gonzalez	Brook P. Hales	John A. McCune	James R. Rasband	Alan R. Walker	Taniela B. Wakolo	Ratael E. Pino	Michael T. Ringwood	Lynn G. Robbins	Gary B. Sabin	Gary B. Sabin	Kazuhiko Yamashita	Chi Hong (Sam) Wong	Scott D. Whiting	James R. Ringwood	Michael T. Ringwood	Alan R. Walker	Taniela B. Wakolo

DE PRESIDERENDE BISSCHAP

W. Christopher Waddell
Eerste raadgever

Gerald Causse
Presiderende bisschop

L. Todd Budge
Tweede raadgever

ALGEMENE FUNCTIONARISSEN

Sharon Subank
Eerste raadgever

Jean B. Bingham
Presidente

Reyna L. Aburto
Tweede raadgever

Lisa L. HarKness
Eerste raadgever

Joy D. Jones
Presidente

Cristina B. Franco
Tweede raadgever

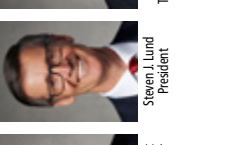
JEUGDWERK

Lisa L. HarKness
Eerste raadgever

Joy D. Jones
Presidente

JONGEMANNEN

Ahmad S. Corbitt
Eerste raadgever

Steven J. Lund
President

Bradley R. Wilcox
Tweede raadgever

ZONDAGSSCHOOL

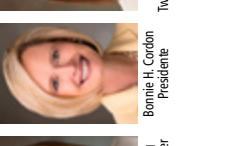

Milton Camargo
Eerste raadgever

Mark L. Pace
President

Jan E. Newman
Tweede raadgever

JONGEVROUWEN

Michelle D. Craig
Eerste raadgever

Bonnie H. Gordon
Presidente

Becky Craven
Tweede raadgever

ZUSTERSHULPVERENIGING

Sharon Subank
Eerste raadgever

Jean B. Bingham
Presidente

Reyna L. Aburto
Tweede raadgever

President Henry B. Eyring
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Zusters in Zion

U zult een onontbeerlijke kracht in de vergadering van Israël zijn, en in het scheppen van een Zionsvolk.

Mijn geliefde zusters, het is een zegen dat ik in deze geweldige periode in de wereldgeschiedenis tot u mag spreken. Wij komen elke dag wat dichterbij het heerlijke moment waarop de Heiland, Jezus Christus, weer naar de aarde komt. We weten wel iets van de verschrikkelijke gebeurtenissen die aan zijn komst voorafgaan, maar toch is ons hart van vreugde vervuld doordat we ook weten welke heerlijke beloften er vóór zijn wederkomst vervuld zullen worden.

Als geliefde dochters van onze hemelse Vader, en als dochters van de Heer Jezus Christus in zijn koninkrijk,¹ zult u een cruciale rol spelen in de grootse tijden die nog in het verschiet liggen. Wij weten dat de Heiland naar een volk toe zal gaan dat vergaderd en voorbereid is om te leven zoals de inwoners van de stad van Henoeh leefden. De mensen daar waren vereend in hun geloof in Jezus Christus, en waren zo rein geworden dat ze in de hemel werden opgenomen.

De Heer heeft deze beschrijving geopenbaard van wat er zou gebeuren met het volk van Henoeh, en wat er zal gebeuren in *deze* bedeling van de volheid der tijden:

‘En de dag zal komen dat de aarde zal rusten, maar vóór die dag zullen de hemelen verduisterd worden en een sluier van duisternis zal de aarde

bedekken; en de hemelen zullen beven, alsook de aarde; en er zullen grote verdrukkingen onder de mensenkinderen zijn, *maar mijn volk zal Ik bewaren;*

‘en gerechtigheid zal Ik uit de hemel neerzenden; en waarheid zal Ik *uit de aarde* voortzenden om te getuigen van mijn Eniggeborene, van zijn opstanding uit de doden; ja, en ook van de opstanding van alle mensen; en gerechtigheid en waarheid zal Ik als een watervloed over de aarde doen stromen, om mijn uitverkorenen vanuit de vier hoeken van de aarde te vergaderen naar een plaats die Ik zal bereiden, een heilige stad, opdat mijn

volk zijn lendenen kan omgorden en kan uitzien naar de tijd van *mijn komst*; want *daar* zal mijn tabernakel zijn en het zal Zion worden genoemd, een nieuw Jeruzalem.

‘En de Heer zei tot Henoeh: Dan zullen u en uw gehele stad hen daar ontmoeten en wij zullen hen ontvangen aan onze boezem en zij zullen ons zien; en wij zullen hen om de hals vallen en zij zullen ons om de hals vallen en wij zullen elkaar kussen;

‘en *daar* zal mijn woonplaats zijn en het zal Zion zijn, dat afgescheiden zal worden van alle scheppingen die Ik heb gemaakt; en voor een tijdspanne van duizend jaar zal de aarde rusten.²

U, zusters, uw dochters, uw kleindochters, en de vrouwen voor wie u hebt gezorgd, zullen de kern vormen van de samenleving met mensen die samen met u die heerlijke omgang met de Heiland zullen hebben. U zult een onontbeerlijke kracht in de vergadering van Israël zijn, en in het scheppen van een Zionsvolk dat in het nieuwe Jeruzalem in vrede zal wonen.

De Heer heeft u bij monde van zijn profeten een belofte gedaan. In

Temecula (Californië, VS)

de begintijd van de zustershulpvereniging heeft de profeet Joseph Smith tegen de zusters gezegd: 'Indien u van de u gegunde voorrechten gebruik maakt, kan het niet anders dan dat de engelen uw *metgezel* zijn.'³

U hebt dat geweldige potentieel, en u wordt erop voorbereid.

President Gordon B. Hinckley heeft gezegd:

'U, zusters, [komt] niet op de tweede plaats in het plan van onze Vader voor het eeuwige geluk en welzijn van zijn kinderen. U bent beslist een belangrijk onderdeel van dat plan.

'Zonder u zou het plan niet werken. Zonder u zou het hele plan in duigen vallen. [...]

'Eder van u is een dochter van God, begiftigd met een goddelijk geboorterecht.'⁴

Onze huidige profeet, president Russell M. Nelson, heeft uw rol in de voorbereiding op de komst van de Heiland als volgt beschreven:

'De invloed die [...] vrouwen hebben, niet alleen op gezinnen maar ook op de kerk van de Heer, valt niet te meten. Die invloed hebben zij als echtgenotes, moeders en grootmoeders; als zusters en tantes; als leerkrachten en leidsters; en bovenal als voorbeelden van toegewijde verdedigsters van het geloof.

'Dat is in elke evangeliebedeling vanaf de tijd van Adam en Eva het geval geweest. Toch verschillen de vrouwen in *deze* bedeling van de vrouwen in *andere* bedelingen, omdat deze bedeling verschilt van de andere. Dat verschil brengt zowel voorrechten als meer verantwoordelijkheid met zich mee.'⁵

Deze bedeling verschilt van andere omdat de Heer ons leidt bij onze voorbereiding om net als de inwoners van de stad van Henoeh te worden. Hij

heeft bij monde van zijn apostelen en profeten beschreven wat die metamorfose tot een Zionsvolk zal inhouden.

Ouderling Bruce R. McConkie heeft gezegd:

'De tijd van [Henoeh] was een periode van goddeloosheid en kwaad, een periode van duisternis en opstandigheid, een periode van oorlog en verwoesting, een periode die ertoe leidde dat de aarde met water verwoest werd.

'Maar Henoeh was getrouw. Hij "zag de Heer" en sprak "van aangezicht tot aangezicht" met Hem, zoals de ene mens met de andere spreekt (Mozes 7:4). De Heer stuurde hem uit om de wereld tot bekering te roepen en gaf hem de opdracht om te "dopen in de naam van de Vader en van de Zoon, die vol genade en waarheid is, en van de Heilige Geest, die getuigt van de Vader en de Zoon" (Mozes 7:11). Henoeh sloot verbonden en bracht ware gelovigen bijeen die allemaal zo getrouw *werden* dat "de Heer kwam en verbleef bij zijn volk, en zij leefden in rechtvaardigheid", en werden van omhoog gezegend. "En de Heer noemde zijn volk

Zion, omdat zij één van hart en één van zin waren en in rechtvaardigheid leefden; en er waren geen armen onder hen" (Mozes 7:18). [...]

'In de Schriften staat dat Henoeh, nadat de Heer zijn volk Zion had genoemd, "een stad bouwde die genoemd werd: de stad van heiligheid, ja, Zion"; dat Zion werd "opgenomen in de hemel", waar "God het aan zijn eigen boezem [had] ontvangen; en sindsdien deed het gezegde de ronde: Zion is gevloeden" (Mozes 7:19, 21, 69). [...]

'Ditzelfde Zion dat in de hemel is opgenomen, zal terugkeren [...] wanneer de Heer Zion terugbrengt, en haar inwoners zullen zich bij het nieuwe Jeruzalem voegen, wat dan gevestigd zal worden.'⁶

Met de gebeurtenissen uit het verleden als inleiding zullen de dochters die volledig toegewijd aan hun verbonden met God zijn, meer dan de helft uitmaken van hen die klaar zijn om Hem bij zijn komst te verwelkomen. Maar hoe de cijfers er ook uitzien, uw bijdrage aan de eenheid onder de mensen die klaar zijn voor dát Zion, zal veel meer dan de helft zijn.

Ik zal u vertellen waarom ik dat geloof. In het Boek van Mormon staat een beschrijving van een Zionsvolk. U zult zich herinneren dat dit de toestand van het volk was nadat het door de herrezen Heiland was onderwezen en gezegend, en het zijn liefde had gevoeld: 'Er [was] geen twist in het land wegens de liefde voor God die de mensen in hun hart koesterden.'⁷

Ik heb ondervonden dat de dochters van onze hemelse Vader een gave hebben om twisten tot bedaren te brengen en rechtschapenheid te bevorderen met hun liefde voor God, en de liefde voor God die ze opwekken in de mensen die ze dienen.

Chiba (Japan)

Ik heb dit in mijn jeugd gezien, toen onze piepkleine gemeente in mijn ouderlijk huis bijeenkwam. Mijn broer en ik waren de enige Aäronisch-priesterschapsdragers, mijn vader de enige Melchizedeks-priesterschapsdrager. De ZHV-presidente was een bekeerlinge wier echtgenoot niet blij was met wat ze in de kerk deed. De leden waren allemaal oudere zusters die thuis geen priesterschapsdrager hadden. Ik zag dat mijn moeder en die zusters elkaar onverflauwd liefhadden, opbeurden en verzorgden. Ik besef nu dat ik toen een voorafschaduwning van Zion zag.

In een kleine kerkgemeente in Albuquerque (Nieuw-Mexico, VS) leerde ik nog meer over de invloed van getrouwe vrouwen. Ik zag hoe de vrouw van de gemeentepresident, de vrouw van de districtspresident en de ZHV-presidente elke nieuwkomer en bekeerling hartelijk welkom heetten. Op de zondag dat ik Albuquerque verliet, nadat ik daar twee jaar lang de invloed van zusters had waargenomen, werd daar de eerste ring gesticht. Nu heeft de Heer daar een tempel.

Ik verhuisde naar Boston (Massachusetts, VS), waar ik lid van het districtspresidium was dat over kleine gemeenten in twee staten ging. Meer dan eens werden er twisten opgelost doordat liefdevolle, vergevingsgezinde vrouwen harten verzachtten. Op de zondag dat ik Boston verliet, stichtte een lid van het Eerste Presidium een ring in Massachusetts. Er is nu een tempel, dichtbij de woonplaats van de toenmalige districtspresident. Hij was door zijn getrouwe, liefhebbende vrouw geheractiveerd, en werd later geroepen als ringpresident, en vervolgens als zendingspresident.

Zusters, als dochters van God bent u met bijzondere gaven gezegend. U

San Lucas Sacatepéquez (Guatemala)

hebt het geestelijke vermogen mee naar het sterfelijk leven genomen om anderen te verzorgen en ze op een hoger niveau van liefde en reinheid te tillen, zodat ze in aanmerking zullen komen om samen in een Zions-gemeenschap te leven. Het is geen toeval dat de zustershulpvereniging, de eerste kerkorganisatie die speciaal voor de dochters van onze hemelse Vader bestemd is, als motto 'De liefde vergaat nooit' heeft.

Naastenliefde is de reine liefde van Christus. En door geloof in Hem, en in alle gevolgen van zijn oneindige verzoening, komt u samen met hen die u liefhebt en dient, in aanmerking voor de hemelse gave om in die gemeenschap te leven die ons al zo lang in het vooruitzicht is gesteld, namelijk Zion. Daar zult u zusters in Zion zijn, daar zult u persoonlijk de liefde ondervinden van de Heer en van hen die u tot zegen bent geweest.

Ik getuig dat u burgers van Gods koninkrijk op aarde bent. U bent dochters van uw liefdevolle hemelse Vader, die u de wereld in heeft gestuurd met unieke gaven, en u hebt beloofd daarmee anderen tot zegen te zijn. Ik beloof u dat de Heer u door de Heilige Geest zal leiden. Hij zal voor uw aangezicht uitgaan als u Hem helpt om zijn volk voor te bereiden op het Zion dat hun beloofd is. Daarvan getuig ik in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Leer en Verbonden 25:1.
2. Mozes 7:61-64; cursivering toegevoegd.
3. Zie *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 488; cursivering toegevoegd.
4. Gordon B. Hinckley, 'Women of the Church', *Ensign*, november 1996, 67.
5. Russell M. Nelson, 'Een oproep aan mijn zusters', *Liahona*, november 2015, 95-96; cursivering toegevoegd.
6. Bruce R. McConkie, 'Building Zion', *Tambuli*, september 1977, 13; cursivering toegevoegd.
7. 4 Nephi 1:15.

President Dallin H. Oaks
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Heb goede moed

Ons onwankelbare geloof in de leer van het herstelde evangelie van Jezus Christus leidt onze stappen en schenkt ons vreugde.

In de laatste dagen van zijn sterfelijk leven zei Jezus Christus tegen zijn apostelen dat ze met vervolging en ontbering te maken zouden krijgen.¹ Hij besloot met deze grote geruststelling: 'In de wereld zult u verdrukking hebben, maar heb goede moed: Ik heb de wereld overwonnen' (Johannes 16:33). Dat is de boodschap van de Heiland aan alle kinderen van

onze hemelse Vader. Dat is het allerbeste nieuws voor ieder van ons in dit menselijk bestaan.

'Heb goede moed' was ook een onmisbare geruststelling in de wereld waarin de verzezen Christus zijn apostelen uitzond. 'Wij worden in alles verdrukt, maar niet in het nauw gebracht,' schreef de apostel Paulus aan de heiligen in Korinthe, 'wij zijn in twijfel, maar niet vertwijfeld; wij worden vervolgd, maar niet verlaten; neergeworpen, maar niet te gronde gericht' (2 Korinthe 4:8–9).

Tweeduizend jaar later worden ook wij 'in alles verdrukt', en ook voor ons is diezelfde boodschap onmisbaar om niet vertwijfeld te raken, maar goede moed te hebben. De Heer heeft bijzondere liefde en zorg voor zijn edele dochters. Hij kent uw verlangens, uw behoeften en uw angsten. De Heer is almachtig. Vertrouw op Hem.

De profeet Joseph Smith leerde dat 'de werken en de plannen en de doeleinden van God [...] niet [kunnen] worden verijdeld, noch kunnen ze mislukken' (Leer en Verbonden 3:1). Aan zijn kinderen die met

tegenslagen te maken hebben, heeft de Heer deze grote geruststellingen gegeven:

'Zie, dit is de belofte van de Heer aan u, o mijn dienstknechten.

'Welnu, wees welgemoed en vrees niet, want Ik, de Heer, ben met u en zal u bijstaan; en u zult getuigen van Mij, ja, Jezus Christus, dat Ik de Zoon van de levende God ben, dat Ik was, dat Ik ben en dat Ik komen zal' (Leer en Verbonden 68:5–6).

De Heer staat dicht bij ons en zegt:

'Wat Ik tot één zeg, zeg Ik tot allen:

Wees welgemoed, lieve kinderen; want Ik ben in uw midden, en Ik heb u niet verlaten' (Leer en Verbonden 61:36).

'Want na veel beproeving komen de zegeningen' (Leer en Verbonden 58:4).

Zusters, ik getuig dat deze beloften, die de Heer ten tijde van vervolging en persoonlijk leed deed, ook voor ieder van u in uw hachelijke omstandigheden gelden. Ze zijn van grote waarde en herinneren ieder van ons eraan goede moed te hebben. Dan zullen we vreugde in de volheid van het evangelie hebben, terwijl we door de problemen van het leven heen voorwaarts streven.

Iedereen krijgt met tegenslagen en problemen te maken. Tegenwerking is een essentieel deel van het goddelijke plan om ons tot bloei te brengen.² En tijdens dit groeiproces hebben we Gods geruststelling dat die tegenwerking ons er, op de eeuwige termijn, niet onder krijgt. Met zijn hulp, en met onze eigen getrouwheid en volharding, zullen we er bovenuit stijgen. Al deze tegenslagen zijn van tijdelijke aard, net als het menselijk bestaan waar ze deel van uitmaken. Tijdens een van de debatten die aan een rampzalige oorlog voorafgingen, herinnerde de Amerikaanse president Abraham Lincoln zijn toehoorders

Kuala Lumpur (Maleisië)

Provo (Utah, VS)

wijselijk aan de aloude wijsheid dat 'ook dit voorbij zal gaan'.³

Zoals u weet, zijn de tegenslagen waar ik het over heb – en die het moeilijk maken om goede moed te hebben – soms het gemeenschappelijke lot van heel veel mensen, zoals de miljoenen die nu te lijden hebben onder de vele desastreuze gevolgen van de COVID-19-pandemie. Evenzo zijn miljoenen mensen in de Verenigde Staten het slachtoffer van de animositeit en polarisatie waarmee de Amerikaanse presidentsverkiezingen altijd gepaard lijken te gaan, maar deze keer is het volgens de oudsten onder ons nog nooit zo erg geweest.

Ieder van ons krijgt ook nog eens persoonlijk met een portie tegenslagen te maken, zoals armoede, racisme, slechte gezondheid, ontslag of gemiste beroepskansen, dwarsliggende kinderen, een slecht huwelijk of helemaal geen huwelijk, en de gevolgen van zonde – van onszelf of van anderen.

Maar toch hebben we te midden van dit alles de hemelse raad om goede moed te hebben, en vreugde te vinden in de beginselen en beloften van het evangelie en de vruchten van onze arbeid.⁴ Die raad is altijd zo geweest, voor profeten en voor ons

allen. Dat weten we uit het leven van onze voorgangers en wat de Heer tot hen heeft gezegd.

Denk aan de omstandigheden van de profeet Joseph Smith. Vanuit het oogpunt van tegenslag, werd zijn leven gekenmerkt door armoede, vervolging, frustratie, verdriet om vrouw en kinderen, en uiteindelijk een gewelddadige dood. Terwijl hij gevangenzat, leden zijn vrouw en kinderen, en de andere heiligen, ongelooflijk onder ontberingen toen zij uit Missouri werden verdreven.

Toen Joseph om verlichting bad, zei de Heer:

'Mijn zoon, vrede zij uw ziel; uw tegenspoed en uw ellende zullen slechts van korte duur zijn;

'en dan, indien u het goed doorstaat, zal God u ten hemel verhogen; u zult over al uw vijanden zegevieren' (Leer en Verbonden 121:7–8).

Deze persoonlijke, eeuwige raad hielp Joseph Smith om zijn aangeboren opgewekte aard en de liefde en loyaliteit van zijn volk te behouden. Diezelfde eigenschappen sterkten de leiders en pioniers die volgden, en ze kunnen ook u sterken.

Denk aan die eerste kerkleden! Telkens weer werden ze uit hun

woonplaats verjaagd. Ten slotte kwamen ze voor de zware uitdaging te staan om hun huis en de kerk in de wildernis te vestigen.⁵ Twee jaar nadat de eerste pioniers in de Salt Lake Valley waren aangekomen, was het nog steeds de vraag of ze in die vijandige omgeving zouden kunnen overleven. De meeste leden waren nog steeds onderweg naar de vallei of waren bezig de nodige middelen voor de reis bij elkaar te schrapen. Toch waren zowel de leiders als de leden hoopvol en welgemoed.

Hoewel de heiligen zich nog niet hadden gesetteld, werd in de algemene oktoberconferentie van 1849 een nieuwe golf zendingen naar Scandinavië, Frankrijk, Duitsland, Italië en zuidelijk Oceanië gestuurd.⁶ Op wat hun laagste punt ooit had kunnen zijn, stegen de pioniers naar nieuwe hoogten. En krap drie jaar later werden er nog eens 98 zendingen geroepen om het verstrooide Israël te vergaderen. Een van de kerkleiders legde uit dat die zendingen 'over het algemeen niet heel lang zouden duren, waarschijnlijk zal niemand meer dan drie tot zeven jaar zijn gezin hoeven missen'.⁷

Zusters, het Eerste Presidium heeft aandacht voor uw problemen. We

São Paulo (Brazilië)

hebben u lief en we bidden voor u. Tegelijkertijd spreken wij vaak onze dank uit dat we doorgaans minder materiële tegenslagen hebben dan onze voorgangers – aardbevingen, bosbranden, overstromingen en orkanen daargelaten.

In het diepst van ons lijden, is de goddelijke zekerheid altijd ‘wees welgemoed, want Ik zal u voortleiden. Van u is het koninkrijk en van u zijn de zegeningen daarvan, en van u zijn de rijkdommen van de eeuwigheid’ (Leer en Verbonden 78:18). Hoe gebeurt dat? Hoe is het voor de pioniers gebeurd? Hoe zal het nu voor vrouwen Gods gebeuren? Als we naar profetische raad luisteren, ‘zullen de poorten van de hel [ons] niet overweldigen’, heeft de Heer in april 1830 in een openbaring gezegd. ‘Ja,’ zei Hij, ‘en de Here God zal de machten van duisternis voor u uit verjagen, en de hemelen doen schudden voor uw welzijn en de heerlijkheid van zijn naam’ (Leer en Verbonden 21:6). ‘Vrees dus niet, kleine kudde; doe het goede; laten aarde en hel tegen u samenspannen, want indien u bent gebouwd op mijn rots, vermogen zij niets’ (Leer en Verbonden 6:34).

In het licht van de beloften van de Heer, heffen we ons hart op en verblijden we ons (zie Leer en Verbonden 25:13), en ‘met een blij hart en een

opgewekt gelaat’ (Leer en Verbonden 59:15) gaan we voorwaarts op het verbondspad. De meesten van ons staan niet voor keuzes met gigantische gevolgen, zoals ons huis achterlaten om een onbekend land te koloniseren. Onze keuzes spelen zich vooral in de dagelijkse routine af, maar de Heer heeft ook tegen ons gezegd: ‘Word niet moe goed te doen, want u legt het fundament van een groot werk. En uit het kleine komt het grote voort’ (Leer en Verbonden 64:33).

Er schuilt grenzeloze kracht in de leer van het herstelde evangelie van Jezus Christus. Ons onwankelbare geloof in die leer leidt onze stappen en schenkt ons vreugde. Het verlicht ons verstand

Provo (Utah, VS)

en geeft kracht en vertrouwen aan onze daden. Deze leiding, verlichting en kracht zijn de beloofde gaven die we van onze hemelse Vader hebben gekregen. Als we die leer begrijpen en ons ernaar voegen, met inbegrip van de goddelijke gave van bekering, kunnen we goede moed hebben. Dan blijven we op het pad naar onze eeuwige bestemming: hereniging met en verhoging bij onze liefdevolle hemelse Ouders.

‘Misschien hebt u huizenhoge problemen’, schreef ouderling Richard G. Scott. ‘Soms zijn die problemen zo nijpend, zo onverbiddelijk, dat u het gevoel hebt dat u eraan onderdoor gaat. Zie de wereld niet alleen onder ogen. “Vertrouw op de Heere met heel [uw] hart, en steun op [uw] eigen inzicht niet” [Spreuken 3:5]. [...] Het leven is bedoeld een uitdaging te zijn, niet om u te laten mislukken, maar om u te laten slagen, doordat u boven uzelf uitstijgt.’⁸

Het maakt allemaal deel uit van het plan van God de Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, van wie ik getuig. Ik bid dat wij allen onze hemelse bestemming zullen bereiken. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Johannes 13–16.
2. Zie 2 Nephi 2:11.
3. Abraham Lincoln, toespraak tot de Wisconsin State Agricultural Society, Milwaukee, 30 september 1859; in John Bartlett, *Bartlett's Familiar Quotations*, 18^e druk (2012), 444.
4. Zie Leer en Verbonden 6:31.
5. Zie Lawrence E. Corbridge, ‘Surviving and Thriving like the Pioneers’, *Ensign*, juli 2020, 23–24.
6. Zie ‘Minutes of General Conference of 6 October 1849’, General Church Minutes Collection, Bibliotheek voor kerkgeschiedenis, Salt Lake City.
7. George A. Smith, in *Journal History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 28 augustus 1852, 1, Bibliotheek voor kerkgeschiedenis, Salt Lake City.
8. Richard G. Scott, *Finding Peace, Happiness, and Joy* (2007), 248–249.

President Russell M. Nelson
*President van De Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen*

Treed de toekomst vol geloof tegemoet

De toekomst zal heerlijk zijn voor hen die zijn voorbereid, en die zich blijven voorbereiden om een werktuig in de handen van de Heer te zijn.

We hebben een onvergetelijke avond gehad. Geliefde zusters, het is een eer om nu bij u te zijn. Ik heb de afgelopen maanden heel vaak aan u gedacht. U bent met ruim acht miljoen zusters. U bent niet alleen *talrijk* genoeg om de wereld te veranderen, maar hebt daartoe ook de *geestelijke kracht*. Ik heb u dat tijdens deze pandemie zien doen.

Sommigen onder u moesten ineens op zoek naar schaarse boodschappen, of naar een nieuwe baan. Velen gaven kinderen les en zorgden voor burens. Sommigen heetten zendelingen thuis eerder welkom dan verwacht, terwijl anderen hun huis in een opleidingscentrum voor zendelingen omtoverden. U hebt door middel van technologie contact onderhouden met familieleden en vrienden, eenzame mensen gediend, en samen met anderen *Kom dan en volg Mij* bestudeerd. U hebt nieuwe manieren gevonden om van de sabbat een verlustiging te maken. En u hebt beschermende mondkapjes gemaakt – miljoenen zelfs!

Ik voel vol mededogen en liefde mee met de vele vrouwen over de hele wereld van wie dierbaren zijn overleden. Wij wenen met u mee.

En wij bidden voor u. Wij prijzen, en bidden voor, alle mensen die zich onvermoeibaar inzetten voor de gezondheid van hun medemens.

Jongevrouwen, jullie hebben ook bijzondere dingen gedaan. Hoewel sociale media met twistzieke boodschappen werden overspoeld, hebben velen van jullie manieren gevonden om anderen te bemoedigen en het licht van de Heiland te laten schijnen.

Zusters, u bent allemaal erg heldhaftig geweest! Ik sta versteld van uw

kracht en uw geloof. U hebt laten zien dat u in moeilijke omstandigheden moedig kunt doorzetten. Ik heb u lief, en ik verzeker u dat de Heer u liefheeft, en dat Hij het geweldige werk ziet dat u verzet. Dank u wel! Nogmaals, u hebt bewezen dat u letterlijk de hoop van Israël bent!

U belichaamt de hoop die president Gordon B. Hinckley voor u had toen hij 25 jaar geleden tijdens de algemene ZHV-bijeenkomst van september 1995 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' presenteerde.¹ Het is opmerkelijk dat hij besloot om deze belangrijke proclamatie aan de zusters van de kerk te presenteren. Daarmee onderstreepte president Hinckley de onvervangbare invloed die vrouwen op het plan van de Heer hebben.

Maar nu wil ik graag weten wat u dit jaar hebt geleerd. Bent u dichter tot de Heer gekomen, of voelt u zich verder van Hem af staan? En hoe hebben de actualiteiten uw toekomstbeeld beïnvloed?

Toegegeven, de Heer heeft ont-nuchterende uitspraken over onze tijd gedaan. Hij waarschuwde dat in onze tijd 'het hart van de mensen [zou]

Sugar City (Idaho, VS)

bezwijken² en dat zelfs de uitverkorenen het risico zouden lopen misleid te worden.³ Hij zei tegen de profeet Joseph Smith dat 'vrede van de aarde [zou] worden weggenomen'⁴ en dat de mensheid rampen zouden overkomen.⁵

Maar de Heer heeft ook onthuld hoe bijzonder deze bedeling is. Hij heeft de profeet Joseph Smith geïnspireerd om te zeggen: 'Het werk van de Heer in deze laatste dagen is van [...] groot belang. [...] De heerlijkheid en grootsheid die ermee gepaard gaan, zijn niet te beschrijven en onovertreffbaar.'⁶

Nu is *grootsheid* misschien niet het woord waarmee u de afgelopen maanden zou willen beschrijven! Hoe *moeten* we omgaan met de sombere profetieën en de heerlijke uitspraken over onze tijd? De Heer heeft ons deze eenvoudige maar magnifieke verzekering gegeven: 'Indien u voorbereid bent, zult u niet vrezen.'⁷

Wat een belofte! Zij kan letterlijk onze toekomstvisie veranderen. Ik hoorde onlangs een vrouw met een sterk getuigenis toegeven dat ze door de pandemie en een aardbeving in

de Salt Lake Valley beseftte dat ze niet zo goed voorbereid was als ze had gedacht. Toen ik vroeg of ze het over haar voedselvoorraad *of* over haar getuigenis had, zei ze glimlachend 'Ja!'

Als voorbereiding de sleutel is om deze bedeling en onze toekomst vol geloof tegemoet te treden, hoe kunnen we ons dan het beste voorbereiden?

De profeten van de Heer sporen ons al tientallen jaren aan om voor noodgevallen voedsel en water op te slaan en voor financiële reserves te zorgen. De huidige pandemie heeft bevestigd hoe wijs die raad was. Ik spoor u aan om ervoor te zorgen dat u in materieel opzicht bent voorbereid. Maar ik bekommer me nog meer om uw geestelijke en emotionele voorbereiding.

In dat opzicht kunnen we veel van opperbevelhebber Moroni leren. Als bevelhebber van de Nephitische legers kwam hij voor vijandige troepen te staan die sterker, talrijker en gemener waren. Dus bereidde Moroni zijn volk op drie essentiële manieren voor.

Ten eerste liet hij ze veilige toevluchtsoorden inrichten – hij noemde die 'beveiligde plaatsen'.⁸

Ten tweede bereidde hij 'de gedachten van het volk erop voor' om de Heer 'getrouw te zijn'.⁹ En **ten derde** hield hij er niet mee op om zijn volk lichamelijk en geestelijk voor te bereiden.¹⁰ Laten we eens over die drie beginselen nadenken.

Beginsel nummer één: maak beveiligde plaatsen.

Moroni versterkte alle Nephitische steden met aarden wallen, forten en muren.¹¹ Toen de Lamanieten oprukten, 'waren [zij] buitengewoon verbaasd wegens de wijsheid van de Nephieten bij het in gereedheid brengen van *hun beveiligde plaatsen*'.¹²

Bengaluru (India)

Voor *ons* geldt ook dat als er tumult om ons heen is, we plaatsen moeten maken waar *wij* zowel lichamelijk als geestelijk veilig zijn. Als uw woning uw persoonlijke heiligdom van geloof wordt, waar de Geest heerst, dan is uw woning uw voorste verdedigingslinie.

En zo zijn ook de ringen van Zion 'een toevlucht voor de storm',¹³ omdat ze geleid worden door mensen die met priesterschapsleutels priesterschapsgezag uitoefenen. Volgt u de raad op van hen die de Heer bevoegdheid heeft gegeven om u te leiden, dan zult u zich veiliger voelen.

De tempel, het huis des Heren, is een unieke beveiligde plaats. Daar wordt u, zusters, door de priesterschapsverbonden die u sluit, begiftigd met priesterschapsmacht.¹⁴ Daar wordt uw gezin voor eeuwig verzegeld. Eerder dit jaar, zelfs toen u maar heel beperkt toegang tot onze tempels had, gaf uw begiftiging u voortdurend toegang tot Gods macht, zolang u uw verbonden met Hem nakwam.

Eenvoudig gezegd, is een beveiligde plaats *overall waar* u de Heilige Geest kunt voelen en u zich door Hem kunt laten leiden.¹⁵ Als de Heilige Geest met u is, kunt u de waarheid verkondigen, zelfs als die tegen de heersende opinies indruist. En u kunt in een sfeer van openbaring oprechte vragen over het evangelie overpeinzen.

Geliefde zusters, ik spoor u aan om van uw woning een beveiligde plaats te maken. En ik herhaal mijn aansporing aan u om uw begrip van de priesterschapsmacht en van tempelverordeningen en -zegeningen te vergroten. Als u zich op beveiligde plaatsen kunt terugtrekken, kunt u de toekomst makkelijker vol geloof tegemoet treden.

São Paulo (Brazilië)

Beginsel nummer twee: bereid uw gedachten voor om God trouw te zijn.

We hebben een enorm project op ons genomen om het leven van de Salt Laketempel te verlengen en de capaciteit te vergroten.

Sommigen trokken de noodzaak van dergelijke buitengewone maatregelen in twijfel. Maar toen de Salt Lake Valley eerder dit jaar door een aardbeving met een kracht van 5,7 op de schaal van Richter werd getroffen, schudde deze eerbiedwaardige tempel zo hard dat de bazuin van het beeld van de engel Moroni naar beneden viel!¹⁶

Net zoals de stoffelijke fundamenten van de Salt Laketempel sterk genoeg moeten zijn om natuurrampen te doorstaan, moet ons *geestelijke* fundament stevig zijn. Wanneer figuurlijke aardbevingen ons leven dan laten schudden, kunnen wij wegens ons geloof 'standvastig en onverzettelijk' blijven.¹⁷

De Heer heeft ons geleerd ons geloof te vergroten door '*kennis* [te zoeken] door studie en ook door geloof'.¹⁸ We versterken ons geloof in Jezus Christus door ons streven om zijn geboden te onderhouden en 'Hem altijd indachtig te zijn'.¹⁹ Verder wordt ons geloof telkens groter als we

ons geloof in Hem *uitoefenen*. Dat is de betekenis van kennis door geloof opdoen.

Een voorbeeld: telkens als we het geloof hebben om Gods wetten te gehoorzamen – zelfs als de overheersende opinies de spot met ons drijven – of telkens als we amusement of ideologieën weerstaan die het overtreden van verbonden aanbevelen, *oefenen* we ons geloof uit, wat er vervolgens toe leidt dat we ons geloof *vergroten*.

Verder is er maar weinig dat ons geloof beter opbouwt dan ons regelmatig in het Boek van Mormon onderdompelen. Geen enkel ander boek getuigt zo krachtig en duidelijk van Jezus Christus. De profeten in het boek, die door de Heer geïnspireerd werden, zagen onze tijd en selecteerden de leerstellingen en waarheden waar *wij* het meest aan zouden hebben. Het Boek van Mormon is *écht* onze overlevingsgids voor deze *laatste dagen*.

Uiteraard voelen we ons helemaal veilig als we ons onder één juk met onze hemelse Vader en Jezus Christus scharen! Een leven *zonder* God is een leven vol angst. Een leven *mét* God is een leven vol gemoedsrust. Dat komt doordat de getrouwen geestelijke

Guatemala-Stad (Guatemala)

zegeningen ten deel vallen. Persoonlijke openbaring ontvangen, is een van de grootste van die zegeningen.

De Heer heeft beloofd dat wij, als we erom vragen, ‘openbaring op openbaring’ kunnen krijgen.²⁰ Ik beloof dat de Heer u met meer leiding en met de oneindige gaven van de Geest zal zegenen, als u uw vermogen vergroot om openbaring te ontvangen.

Beginsel nummer drie: houd nooit op met uw voorbereiding.

Zelfs toen alles *goed* ging, bleef bevelhebber Moroni zijn volk voorbereiden. Hij hield er niet mee op. Hij werd *nooit* laks.

De tegenstander staakt zijn aanvallen niet. Dus wij mogen *nooit* met onze voorbereiding ophouden! Hoe zelfredzamer we zijn – in stoffelijk, emotioneel en geestelijk opzicht – hoe beter voorbereid we zijn om Satans onophoudelijke aanvallen af te slaan.

Geliefde zusters, u bent er goed in om voor uzelf en uw dierbaren beveiligde plaatsen te scheppen. Verder hebt u een onweerstaanbare goddelijke gave om het geloof van anderen op te bouwen.²¹ En *u* houdt

daar nooit mee op. U hebt dat dit jaar weer laten zien.

Ga er alstublieft mee door! Uw oplettendheid bij het bewaken van uw thuis, en het inspireren van geloof in het hart van uw dierbaren, zal generaties lang vruchten afwerpen.

Mijn geliefde zusters, we hebben *zó veel* om naar uit te kijken! De Heer heeft u hier geplaatst omdat Hij wist dat u het vermogen had om u goed door de ingewikkelde omstandigheden van het eind van deze laatste dagen heen te slaan. Hij wist dat u de grootsheid van zijn werk zou inzien en er maar al te graag aan zou meewerken.

Ik zeg niet dat de tijd die nog in het verschiet ligt makkelijk zal zijn, maar ik beloof u dat de toekomst heerlijk zal zijn voor hen die zijn voorbereid, en die zich blijven voorbereiden om een werktuig in de handen van de Heer te zijn.

Mijn geliefde zusters, laten we deze tijd niet slechts *doorstaan*. Laten we *de toekomst vol geloof tegemoet treden!* Roerige tijden bieden ons een kans om geestelijk te gedijen. Het zijn tijden waarin onze invloed veel dieper doordringt dan in rustiger tijden.

Ik beloof u dat God ons zal zegenen als wij beveiligde plaatsen scheppen, onze gedachten voorbereiden om God trouw te zijn, en nooit ophouden met onze voorbereiding. Hij zal ons ‘bevrijden; ja, in zover dat Hij onze ziel gerust [zal stellen] en ons een groot geloof [zal schenken], en ons [zal doen] hopen op onze bevrijding in Hem’.²²

Bereidt u zich voor om de toekomst vol geloof tegemoet te treden, dan komen deze beloften u *bestlist* toe! Dit getuig ik, en ik spreek mijn liefde *voor* u en mijn vertrouwen *in* u uit. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’, KerkVanJezusChristus.org. In de toespraak waarin hij deze proclamatie voorlas, zei president Gordon B. Hinckley tegen de zusters: ‘Ik ben dankbaar voor uw kracht, uw trouw, uw geloof en uw liefde. Ik ben dankbaar voor het voornemen in uw hart om in geloof te leven, de geboden te onderhouden, en altijd en onder alle omstandigheden het goede te doen.’ (‘Stand Strong against the Wiles of the World’, *Ensign*, november 1995, 98–99.)
2. Lukas 21:26; zie ook Leer en Verbonden 45:26.
3. Zie Mattheüs 24:24; Mattheüs naar Joseph Smith 1:22.
4. Leer en Verbonden 1:35.
5. Zie Leer en Verbonden 1:17. De apostel Paulus profeteerde ‘dat in de laatste dagen zware tijden [zouden] aanbreken’. Daardoor zou onze tijd geestelijk verraderlijk zijn. (Zie 2 Timotheüs 3:1–5.)
6. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 548.
7. Leer en Verbonden 38:30.
8. Zie Alma 49:5; 50:4.
9. Alma 48:7.
10. Zie Alma 49–50.
11. Zie Alma 48:8.
12. Alma 49:5; cursivering toegevoegd.
13. Leer en Verbonden 115:6.
14. Zie Russell M. Nelson, ‘Geestelijke schatten’, *Liahona*, november 2019, 76–79.
15. Eliza R. Snow heeft gezegd dat de Heilige Geest ‘elk verlangen van het menselijk hart bevredigt en vervult, en elke leegte opvult. [...] Als ik vervuld ben van die Geest is mijn ziel tevreden en kan ik in alle oprechtheid zeggen dat de onbeduidende zaken van die dag geen enkele vat op mij hebben. [...] En is het niet ons voorrecht dat we zo kunnen leven dat die voortdurend in onze ziel vloeit?’ (In *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpverlening* [2011], 52.)
16. Zie Daniel Burke, ‘Utah Earthquake Damages Mormon Temple and Knocks Trumpet from Iconic Angel Statue’, 18 maart 2020, cnn.com.
17. Mosiah 5:15.
18. Leer en Verbonden 88:118; cursivering toegevoegd.
19. Moroni 4:3.
20. Leer en Verbonden 42:61.
21. De apostel Paulus gaf dit aan toen hij Timotheüs’ oprechte geloof aan diens moeder (Eunike) en zijn grootmoeder (Loïs) toeschreef (zie 2 Timotheüs 1:5).
22. Alma 58:11.

President M. Russell Ballard
Waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen

Wees waakzaam en bid onophoudelijk

Vandaag breid ik mijn oproep tot gebed uit tot alle mensen in alle landen op aarde.

Geliefde broeders en zusters, in de laatste week van zijn sterfelijke bediening leerde Jezus zijn discipelen: ‘Wees waakzaam en bid onophoudelijk om te ontkomen aan de dingen die gebeuren gaan en om voor de Mensenzoon te kunnen verschijnen.’¹

Onder al ‘die dingen die gebeuren zullen’ vóór zijn wederkomst zijn ‘oorlogen en geruchten van oorlogen [...], hongersnoden, [...] besmettelijke ziekten en aardbevingen in verscheidene plaatsen.’²

In de Leer en Verbonden zegt de Heiland: ‘En alle dingen zullen in beroering zijn; en [...] alle mensen zullen door vrees bevangen worden.’³

Het is duidelijk dat we in een tijd leven waarin de dingen in beroering zijn. Veel mensen zijn bang voor de toekomst. Velen hebben hun hart afgekeerd van hun geloof in God en zijn Zoon, Jezus Christus.

De nieuwsbulletins doen continu verslag van geweldplegingen. Op internet verschijnt veel dat moreel verwerpelijk is. Begraafplaatsen, kerken, moskeeën, synagogen en heiligdommen worden gevandaliseerd.

Een mondiale pandemie heeft bijna alle einden van de aarde bereikt. Miljoenen mensen zijn geïnfecteerd, ruim

een miljoen zijn overleden. Diploma-uitreikingen, kerkdiensten, huwelijken, zendingswerk en nog veel meer belangrijke levensgebeurtenissen zijn ontregeld. Bovendien zitten ontelbaar veel mensen thuis in een isolement.

Economische omwentelingen hebben velen voor problemen gesteld, in het bijzonder de kwetsbaarsten van de kinderen van onze hemelse Vader.

We zien dat mensen hartstochtelijk hun recht op vreedzaam protest

Nairobi (Kenia)

uitoefenen en we zien rellen van boze actievoerders.

Tegelijkertijd blijven wereldwijd conflicten de kop opsteken.

Ik denk vaak aan wie onder u lijden, zich zorgen maken, bang zijn of zich eenzaam voelen. Ik verzeker u dat de Heer u kent en dat Hij Zich bewust is van uw zorgen en angst. Hij houdt van u – innig, persoonlijk, onmetelijk en eeuwig.

Elke avond bid ik de Heer om iedereen te zegenen die onder leed, pijn, eenzaamheid en verdriet gebukt gaat. Ik weet dat andere kerkleiders hetzelfde doen. Ons hart gaat uit naar u, zowel individueel als gezamenlijk, en onze gebeden worden ten behoeve van u naar God opgezonden.

Vorig jaar was ik een paar dagen in het noordoosten van de Verenigde Staten. Ik bezocht Amerikaanse en kerkelijke historische sites, hield bijeenkomsten met onze zendelingen en leden, en sprak met regerings- en bedrijfsleiders.

Op zondag 20 oktober sprak ik in een grote bijeenkomst bij Boston in Massachusetts. Terwijl ik sprak, kreeg ik de ingeving om te zeggen: ‘Ik verzoek u dringend [...] te bidden voor dit land, voor onze leiders, voor ons volk, en voor de gezinnen in deze grote natie, die door God is gegrondvest.’⁴

Ik zei ook dat Amerika en veel andere naties, net als in het verleden, op een kritiek kruispunt staan en onze gebeden nodig hebben.⁵

Mijn verzoek kwam niet voor in mijn aantekeningen. Het kwam van de Geest, die mij aanspoorde de aanwezigen te vragen om voor hun land en zijn leiders te bidden.

Vandaag breid ik mijn oproep tot gebed uit tot alle mensen in alle landen op aarde. Hoe u ook bidt of tot wie u ook bidt, oefen uw geloof

Salzburg (Oostenrijk)

– welk geloof u ook aanhangt – en bid voor uw land en voor de leiders van uw land. Zoals ik vorig jaar oktober in Massachusetts heb gezegd, staan we op een belangrijk kruispunt in de geschiedenis, en de naties van de aarde hebben grote behoefte aan goddelijke inspiratie en raad. Het gaat hier niet over politiek of wetgeving. Het gaat over vrede en de genezing die de mensenziel, maar ook de ziel van landen – hun steden en dorpen – ten deel kan vallen door middel van de Vrededorst en de Bron van alle genezing, de Heer Jezus Christus.

De afgelopen maanden drong het gevoel zich aan mij op dat de beste manier om de huidige wereldsituatie positief te beïnvloeden, is dat alle mensen meer op God vertrouwen en hun hart in oprecht gebed tot Hem wenden. De veiligste en zekerste weg om deze roerige tijden met vertrouwen door te komen, is ons te verootmoedigen en naar hemelse inspiratie te zoeken, zodat we dat wat voor ons ligt kunnen doorstaan of overwinnen.

In de Schriften staan gebeden die Jezus op aarde heeft uitgesproken, maar ook zijn leringen over gebed. U kent vast wel het Onze Vader:

‘Onze Vader, Die in de hemelen zijt, uw naam worde geheiligd.

‘Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, zoals in de hemel zo ook op de aarde.

‘Geef ons heden ons dagelijks brood.

‘En vergeef ons onze schulden, zoals ook wij onze schuldenaren vergeven.

‘En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze. Want van U is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid, tot in eeuwigheid. Amen.’⁶

Dit gerichte, prachtige gebed, dat vaak in het christendom wordt opgezegd, maakt duidelijk dat het volkomen gepast is om ‘onze Vader, Die in de hemelen zijt’ zelf om oplossingen te vragen voor wat ons zorgen baart. Laten we dus om goddelijke leiding bidden.

Ik roep u op om altijd te bidden.⁷ Bid voor uw familie. Bid voor de leiders van de naties. Bid voor de moedige mensen die in de frontlinies slag leveren tegen sociale, milieu-, politieke en biologische plagen. Plagen die alle mensen op aarde treffen: de rijken en de armen, de jongeren en de ouderen.

De Heiland heeft ons geleerd om voor iedereen te bidden. Hij heeft gezegd: ‘Heb uw vijanden lief; zegen hen die u vervloeken; doe goed aan hen die u haten; en bid voor hen die u beledigen en u vervolgen.’⁸

Aan het kruis op Golgotha, waar Jezus voor onze zonden is gestorven, bracht Hij in praktijk wat Hij had gepredikt: ‘Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen.’⁹

Oprecht bidden voor wie we als onze vijanden zouden kunnen beschouwen, laat zien dat we geloven dat God ons hart en het hart van anderen kan veranderen. Dergelijke gebeden sterken ons in ons voornemen om noodzakelijke veranderingen in ons eigen leven, gezin en gemeenschap aan te brengen.

Waar u ook woont, welke taal u ook spreekt, of welke problemen u ook hebt, God hoort en antwoordt u op zijn eigen manier en op zijn eigen tijd. Omdat we zijn kinderen zijn, kunnen we ons tot Hem wenden voor hulp, troost, en een fris verlangen om een positieve wending aan de wereld te geven.

Bidden voor gerechtigheid, vrede, de armen en de zieken is vaak niet genoeg. Na *geknield* gebeden te hebben, moeten we opstaan en doen wat we kunnen doen om te helpen – om zowel onszelf als anderen te helpen.¹⁰

De Schriften bevatten veel voorbeelden van gelovige mensen die hun gebeden aan daden koppelden om hun eigen leven en dat van anderen een extra impuls te geven. Zo lezen we in het Boek van Mormon over Enos. Uit een studie blijkt dat ‘ongeveer twee derde van zijn korte boek een gebed of een reeks gebeden beschrijft, en de resterende een derde wat hij deed als gevolg van de antwoorden die hij had ontvangen.’¹¹

Onze eigen kerkgeschiedenis bevat veel voorbeelden van gebeden die een kentering teweegbrachten, te beginnen met Joseph Smiths eerste luid gebed in de lente van 1820, op een open plek in het bos vlak bij de blokhut van zijn ouders. Josephs gebed, waarin hij om vergeving en goddelijke raad vroeg, opende de hemelen. Wij zijn, welbeschouwd, de begunstigden van de profeet Joseph en andere getrouwe

heiligen der laatste dagen. Mannen en vrouwen die op hun knieën gingen en deden wat nodig was om De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen te vestigen.

Ik denk vaak aan de gebeden van getrouwe vrouwen zoals Mary Fielding Smith, die Gods hulp inriep en moedig met haar gezin de toemennende vervolging in Illinois achter zich liet en naar deze veilige vallei reisde, waar haar kinderen geestelijk en stoffelijk voorspoedig werden. Na eerst vurig op haar knieën te hebben gebeden, ging zij hard aan het werk om haar tegenspoed te boven te komen en voor haar gezin te zorgen.

Gebed zal ons verheffen en verenigen, als individu, als gezin, als kerk, en als wereldgemeenschap. Gebed zal van invloed zijn op de wetenschappers die onderzoek doen naar vaccins en medicijnen, om een einde aan deze pandemie te maken. Gebed zal troost schenken aan wie een dierbare hebben verloren aan de dood. Het zal ons leiden, zodat we weten wat we moeten doen voor onze persoonlijke bescherming.

Broeders en zusters, ik druk u op het hart om veel meer te bidden. Ik druk u op het hart om in uw binnenkamer te bidden, in uw dagelijks leven, in uw gezin, in uw wijk, en altijd in uw hart.¹²

Namens de leiders van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen dank ik u voor uw gebeden voor ons. Ik druk u op het hart te blijven bidden, zodat wij de inspiratie en openbaring mogen ontvangen om de kerk door deze moeilijke tijd heen te loodsen.

Gebed kan ons veranderen. Gemoedteerd door oprecht gebed, kunnen we onszelf verbeteren en anderen helpen hetzelfde te doen.

Uit eigen ervaring ken ik de kracht van gebed. Onlangs was ik alleen in mijn werkkamer. Ik had net een medische behandeling aan mijn hand ondergaan. Mijn hand was bont en blauw, opgezwollen, en deed pijn. Ik zat aan mijn bureau, maar ik kon mij niet concentreren op belangrijke zaken, omdat ik veel pijn had.

Ik knielde in gebed en vroeg de Heer om hulp, zodat ik me kon concentreren en mijn werk kon doen. Ik stond op en ging terug naar de stapel papieren op mijn bureau. Bijna onmiddellijk werd het helder in mijn hoofd en kon ik de dringende zaken afhandelen.

De huidige chaotische wereldsituatie kan in het licht van de vele problemen en complicaties angstaanjagend zijn. Maar het is mijn stellige overtuiging dat we, als we bidden en onze hemelse Vader om de benodigde zegeningen en leiding vragen, zullen weten hoe we ons gezin, onze medemens, onze gemeenschap en zelfs ons land tot zegen kunnen zijn.

De Heiland bad en ging daarna 'het land door [...], terwijl Hij goeddeed',¹³

Temecula (Californië, VS)

door de armen te voeden, behoeftigen moed in te spreken en steun te bieden, en door met zijn liefde, vergevengeduldigheid, vrede en rust de helpende hand te bieden aan wie tot Hem wilde komen. Hij blijft ons zijn helpende hand bieden.

Ik nodig alle kerkleden uit, maar ook onze burens en vrienden uit andere geloofsrichtingen overal, te doen wat de Heiland zijn discipelen heeft aangeraden: 'Wees waakzaam en bid onophoudelijk'¹⁴ voor vrede, voor troost, voor veiligheid, en voor kansen om elkaar te dienen.

Hoe groot is de kracht van het gebed, en hoezeer zijn onze gebeden van geloof in God en zijn geliefde Zoon nu in de wereld nodig! Laten we de kracht van het gebed gedenken en waarderen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Lukas 21:36, NBV; cursivering toegevoegd.
2. Mattheüs 24:6, 7.
3. Leer en Verbonden 88:91; cursivering toegevoegd.
4. M. Russell Ballard, in Sarah Jane Weaver, 'President Ballard Pleads with Latter-day Saints to "Pray for This Country" as United States Is at "Another Crossroad"', *Church News*, 21 oktober 2019, thechurchnews.com.
5. Zie Weaver, 'President Ballard Pleads with Latter-day Saints'.
6. Mattheüs 6:9–13. In de Bijbelvertaling van Joseph Smith wordt vers 13 verduidelijkt: 'En sta niet toe dat wij in verzoeking geleid worden, maar verlos ons van het boze' (Bijbelvertaling van Joseph Smith, Mattheüs 6:14 [in Aanhangsel van de tripelcombinatie]).
7. Zie Lukas 18:1–8; 21:36; Efeze 6:18; 2 Nephi 32:9; 3 Nephi 18:15, 18–21; Leer en Verbonden 10:5; 19:38; 33:17; 61:39; 88:126; 90:24.
8. Mattheüs 5:44.
9. Lukas 23:34.
10. Zie Alma 34:27–29.
11. Sharon J. Harris, *Enos, Jarom, Omni: A Brief Theological Introduction* (2020), 18.
12. Zie Alma 33:3–11; 34:17–27.
13. Handelingen 10:38.
14. Lukas 21:36, cursivering toegevoegd; zie ook 3 Nephi 18:15.

Lisa L. Harkness
Eerste raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium

Zwijg, wees stil

De Heiland leert ons hoe we vrede en rust kunnen vinden, zelfs als de wind hevig tekeergaat en kolkende golven onze hoop tot zinken dreigen te brengen.

Toen onze kinderen nog klein waren, brachten we een paar dagen aan een prachtig meer door. Op een middag trokken enkele van onze kinderen een reddingsvest aan en sprongen ze in het water. Onze jongste dochter keek aarzelend toe en observeerde hen aandachtig. Ze raapte al haar moed bij elkaar, kneep haar neus met één hand dicht en sprong. Ze kwam meteen weer boven water en schreeuwde in paniek: 'Help! Help!'

Ze was eigenlijk niet in gevaar; ze had haar reddingsvest aan en dobberde veilig op het water. We hadden makkelijk onze hand kunnen uitstrekken om haar op het droge te trekken. Maar vanuit haar perspectief was ze in gevaar. Misschien was het water te koud of moest ze wennen aan deze nieuwe ervaring. Ze klom in ieder geval weer op het droge, waar we haar lekker in een handdoek wikkelden en zeiden dat we haar heel dapper vonden.

Velen van ons, jong en oud, hebben in moeilijke tijden noodkreten als 'Help!', 'Red mij!' of 'Verhoor mijn gebed alstublieft!' geslaakt.

De discipelen van Jezus maakten tijdens zijn aardse bediening zo'n situatie mee. In Markus lezen we dat Jezus 'weer onderwijs [begon] te geven bij de zee; en er verzamelde

zich een grote menigte bij Hem'.¹ De menigte was zo talrijk dat Jezus 'in een schip ging zitten'² en vanaf het dek tot hen sprak. De hele dag onderwees Hij hen door gelijkenissen terwijl ze op de oever zaten.

'Toen het avond geworden was, zei Hij tegen [zijn discipelen]: Laten wij overvaren naar de overkant. En zij lieten de menigte achter'³ en begonnen aan de oversteek van het Meer van Galilea. Jezus nestelde Zich ergens in het achterschip en viel al gauw in slaap. Kort daarop 'stak [er] een harde stormwind op en de golven sloegen over in het schip, zodat het [bijna] volliiep'.⁴

Veel discipelen van Jezus waren doorgewinterde vissers en wisten hoe ze met een boot in een storm moesten omgaan. Ze waren zijn trouwe – ja, zijn geliefde – discipelen. Ze hadden hun werk, hobby's en familieleden achtergelaten om Jezus te volgen. Het feit dat ze aan boord waren, was een blijk van hun geloof in Hem.

En nu zaten ze midden in een storm en dreigde het schip te zinken.

We weten niet hoelang ze de boot drijvend probeerden te houden, maar ze maakten Jezus in paniek wakker en zeiden:

'Meester, bekommert U Zich er niet om dat wij vergaan?'⁵

'Heere, red ons, wij vergaan!'⁶

Ze noemden hem 'Meester', en dat is Hij ook. Hij is ook 'Jezus Christus [...], de Zoon van God, de Vader van hemel en aarde, de Schepper van alle dingen vanaf het begin'.⁷

Jezus werd wakker, bestrafte de wind en zei tegen de wilde zee: 'Zwijg, wees stil! En de wind ging liggen en er kwam een grote stilte'.⁸ Immer de Meesterleraar, onderwees Jezus zijn discipelen vervolgens door twee eenvoudige, liefdevolle vragen. Hij vroeg:

'Waarom bent u zo angstig?'⁹

'Waar is uw geloof?'¹⁰

Als sterveling hebben we de neiging, komen we zelfs in de verleiding om te midden van beproevingen, zorgen of bezoeken uit te roepen: 'Meester, bekommert U Zich er niet om dat ik verga? Red mij!' Zelfs Joseph Smith smeekte in een vreselijke gevangenis:

Santo Domingo (Dominicaanse Republiek)

‘O God, waar bent U? En waar is de tent die uw schuilplaats bedekt?’¹¹

De Heiland van de wereld begrijpt onze aardse beperkingen, want Hij leert ons hoe we vrede en rust kunnen vinden, zelfs als de wind hevig tekeergaat en kolkende golven onze hoop tot zinken dreigen te brengen.

Tot wie beproefd geloof, kinderlijk geloof of zelfs maar een sprankje geloof heeft,¹² zegt Jezus: ‘Kom naar Mij toe.’¹³ [Geloof] in mijn naam.¹⁴ ‘Leer van Mij en luister naar mijn woorden.’¹⁵ Hij draagt ons teder op: bekeer u en laat u dopen in mijn naam,¹⁶ houd van elkaar ‘zoals Ik u liefgehad heb’,¹⁷ en wees ‘Mij altijd indachtig’.¹⁸ Jezus stelt ons gerust en legt uit: ‘Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat u in Mij vrede zult hebben. In de wereld zult u verdrukking hebben, maar heb goede moed: Ik heb de wereld overwonnen.’¹⁹

Ik stel me zo voor dat Jezus’ discipelen op de stormachtige zee uit noodzaak de golven in de gaten hielden en het water uit hun boot schep-ten. Ik zie ze druk in de weer met het zeil in een poging om hun kleine vaartuig onder controle te houden. Hun focus lag op overleven, en hun noodkreet was dringend en oprecht.

Velen onder ons bevinden zich in een vergelijkbare situatie. De recente gebeurtenissen over de hele wereld, in ons land, onze buurt en ons gezin, hebben ons met onverwachte tegenspoed geteisterd. In tijden van beroering lijkt het soms alsof ons geloof, begrip en doorzettingsvermogen tot het uiterste worden beproefd. Golven van angst kunnen ons afleiden en Gods goedheid doen vergeten, waardoor ons perspectief kortzichtig en onscherp is. Maar juist deze zware stukken van onze reis kunnen ons geloof niet alleen beproeven, maar ook sterken.

São Paulo (Brazilië)

Ongeacht onze omstandigheden kunnen we er bewust naar streven om ons geloof in Jezus Christus te vergroten. We sterken het door te bedenken dat we kinderen van God zijn en dat Hij ons liefheeft. Ons geloof groeit als we het woord van God met hoop en ijver beproeven en ons uiterste best doen om Christus’ leringen na te leven. Ons geloof neemt toe als we ervoor kiezen om te geloven in plaats van te twijfelen, te vergeven in plaats van te oordelen, en ons te bekeren in plaats van ons te verzetten. Ons geloof wordt gelouterd als we geduldig op de verdiensten, de barmhartigheid en de genade van de heilige Messias vertrouwen.²⁰

Ouderling Neal A. Maxwell heeft gezegd: ‘Hoewel geloof geen volmaakte kennis is, schenkt het diep vertrouwen in God, wiens kennis volmaakt is!’²¹ Zelfs in roerige tijden is geloof in de Heer Jezus Christus krantig en veerkrachtig. Het helpt ons om onbeduidende afleidingen uit te filteren. Het moedigt ons aan om op het verbondspad voort te gaan. Geloof baant ons een weg door ontmoediging en stelt ons in staat om de toekomst vastberaden met opgeheven hoofd tegemoet te treden. Door geloof gaan we om verlossing en verlichting vragen als we in de naam van de Zoon tot de Vader bidden. En lijken onze smeekbeden onbeantwoord te blijven, dan brengt ons bestendige geloof in Jezus Christus geduld en nederigheid voort, en het vermogen

om eerbiedig ‘Uw wil geschiede’²² te zeggen.

President Russell M. Nelson heeft gezegd:

‘We laten onze angst niet de overhand nemen over ons geloof. We kunnen die angst bestrijden door ons geloof te versterken.

‘Begin met uw kinderen. [...] Laat hun uw geloof voelen, zelfs als u zware beproevingen overkomen. Laat uw geloof gericht zijn op uw liefheb- bende hemelse Vader en zijn geliefde Zoon, Jezus Christus. [...] Leer iedere dierbare jongen of meisje dat hij of zij een kind van God is, geschapen naar zijn beeld, met een heilige bestemming en grote mogelijkheden. Ieder die geboren wordt, moet moeilijkheden overwinnen en geloof ontwikkelen.’²³

Onlangs hoorde ik twee 4-jarigen over hun geloof in Jezus Christus vertellen. Ze gaven antwoord op de vraag: ‘Hoe helpt Jezus Christus jou?’ Het eerste kind zei: ‘Ik weet dat Jezus van mij houdt, want Hij is voor mij doodgegaan. Hij houdt ook van grote mensen.’ Het tweede kind zei: ‘Hij helpt mij als ik verdrietig of boos ben. Hij helpt mij ook als ik niet weet wat ik moet doen.’

Jezus heeft gezegd: ‘Daarom, wie zich bekeert en als een klein kind tot Mij komt, die zal Ik aannemen, want uit zodanigen bestaat het koninkrijk van God.’²⁴

‘Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.’²⁵

President Nelson heeft onlangs beloofd dat we ‘minder angst en meer geloof’ zullen hebben, als we opnieuw ‘beginnen om de woorden van de Heiland *echt* te horen, ernaar te luisteren en ze in acht te nemen’.²⁶

Ouderling Ulisses Soares
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Zusters en broeders, onze huidige tegenspoed is niet onze uiteindelijke, eeuwige bestemming. Als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen hebben wij de naam van Jezus Christus met een verbond op ons genomen. We geloven in zijn verlossende macht en hopen op zijn grote, kostbare beloften. We hebben alle reden om ons te verheugen, want onze Heer en Heiland is Zich terdege bewust van onze problemen, zorgen en smarten. Net als bij zijn discipelen vanouds, vaart Jezus mee in onze boot! Ik getuig dat Hij zijn leven heeft gegeven, zodat u en ik niet zullen omkomen. Mogen wij op Hem vertrouwen, zijn geboden gehoorzamen en Hem met geloof horen zeggen: ‘Zwijg, wees stil.’²⁷ In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Markus 4:1.
2. Markus 4:1.
3. Markus 4:35–36.
4. Markus 4:37.
5. Markus 4:38.
6. Mattheüs 8:25.
7. Mosiah 3:8.
8. Markus 4:39.
9. Markus 4:40.
10. Lukas 8:25.
11. Leer en Verbonden 121:1.
12. Zie Alma 32:27.
13. Mattheüs 11:28.
14. Ether 3:14.
15. Leer en Verbonden 19:23.
16. Zie 3 Nephi 18:11.
17. Johannes 13:34.
18. 3 Nephi 18:7.
19. Johannes 16:33.
20. Zie 2 Nephi 2:8.
21. Neal A. Maxwell, ‘Lest Ye Be Wearied and Faint in Your Minds’, *Ensign*, mei 1991, 89.
22. Lukas 11:2.
23. Zie Russell M. Nelson, ‘Zie de toekomst met geloof tegemoet’, *Liahona*, mei 2011, 34.
24. 3 Nephi 9:22.
25. Johannes 3:16.
26. Russell M. Nelson, ‘Ga voorwaarts in geloof’, *Liahona*, mei 2020, 114.
27. Markus 4:39.

Zoek Christus bij iedere gedachte

Verleiding weerstaan, vergt levenslange, ijverige inzet en trouw. Maar weet alstublieft dat de Heer klaarstaat om ons bij te staan.

De psalmist heeft in zijn dichterlijke lofzang gezegd:

‘Heere, U doorgrondt en kent mij.

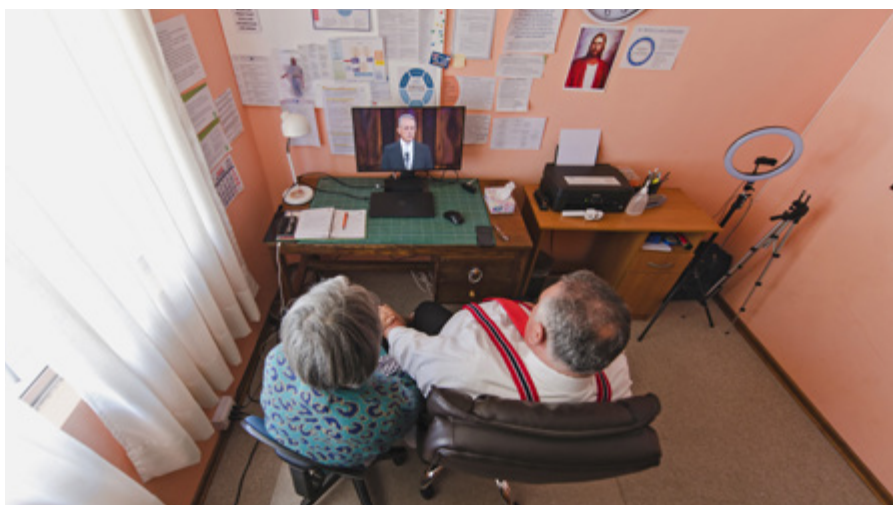
‘U kent mijn zitten en mijn opstaan, U begrijpt van verre mijn gedachten.

U onderzoekt mijn gaan en mijn liggen, U bent met al mijn wegen vertrouwd.’¹

In dit dichterlijke, semantische parallellisme looft de psalmist de goddelijke eigenschap van alwetendheid van de Heer omdat Hij werkelijk elk

aspect van onze ziel kent.² Omdat de Heiland Zich van alles bewust is wat wij in dit leven nodig hebben, nodigt Hij ons uit om Hem bij iedere gedachte te benaderen en Hem met heel ons hart te volgen.³ Daardoor krijgen wij de belofte dat we in zijn licht kunnen wandelen en dat zijn leiding de invloed van het duister uit ons leven weert.⁴

Om Christus bij iedere gedachte te zoeken, en Hem met heel ons hart te volgen, moeten we onze gedachten

Villa Alemana (Gran Valparaíso, Chili)

en verlangens op Hem afstemmen.⁵ In de Schriften staat hierover: 'Blijf zo staande in de Heere.'⁶ Dit impliceert dat we voortdurend in overeenstemming met het evangelie van Christus moeten leven en ons dagelijks op het goede concentreren.⁷ Alleen dan kunnen wij 'de vrede van God, die alle begrip te boven gaat' bereiken, wat onze 'harten en [...] gedachten [...] in Christus Jezus' zal houden.⁸ De Heiland zelf instrueerde in februari 1831 de ouderlingen van de kerk: 'Bewaars deze dingen als een schat in uw hart, en laat de plechtige ernst van de eeuwigheid immer in uw gedachten zijn.'⁹

Ondanks onze voortdurende inspanningen om dichterbij de Heer te komen, kunnen er ongepaste gedachten bij ons opkomen. Als we dergelijke gedachten toelaten, en ze zelfs uitnodigen om zich permanent te vestigen, kunnen zij de verlangens van ons hart vormgeven en ons maken wat wij in dit leven zullen worden, en uiteindelijk bepalen wat ons eeuwige erfgoed zal zijn.¹⁰ Ouderling Neal A. Maxwell heeft dit eens beklemtoond met deze uitspraak: 'Verlangens [...] bepalen de gradaties in uitkomsten, en dat is onder andere waarom "velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren".'¹¹

Onze profeten in de oudheid en in deze tijd hebben ons er voortdurend aan herinnerd dat we verleiding moeten weerstaan om te voorkomen dat we onze geestelijke grip kwijtraken en verward, gedesoriënteerd en ontgoocheld raken.

Overdrachtelijk gesproken, is toegeven aan verleiding hetzelfde als een metalen voorwerp bij een magneet houden. De onzichtbare kracht van de magneet trekt het metalen voorwerp aan en houdt het stevig vast. De magneet raakt de grip op het voorwerp

São Paulo (Brazilië)

pas kwijt als het metalen voorwerp er ver vandaan wordt geplaatst. En net zoals de magneet geen kracht kan uitoefenen op een metalen voorwerp dat ver weg is, neemt verleiding af als we die weerstaan, waardoor het geen macht meer over onze gedachten, ons hart en ons gedrag heeft.

Deze vergelijking herinnert me aan iets dat een getrouw lid van de kerk me een tijdje geleden vertelde. Zij was op een ochtend wakker geworden met een ongepaste gedachte die ze nooit eerder had gehad, maar die onverwachts bij haar opkwam. Hoewel dit haar volkomen verraste, reageerde ze in een oogwenk op de situatie door innerlijk 'Nee!' tegen de gedachte te zeggen en die te vervangen door iets opbouwends, om zichzelf van de ongewenste gedachte af te leiden. Ze vertelde me dat die spontane negatieve gedachte meteen verdween toen ze haar morele keuzevrijheid op een rechtschapen manier gebruikte.

Toen Moroni de mensen opriep om in Christus te geloven en zich te bekeeren, spoorde hij ze aan om van ganser harte tot de Heiland te komen en zich van alle onreinheid te ontdoen. Verder nodigde Moroni ze uit om God met onwankelbare vastberadenheid te bid-den dat zij niet voor verzoeking zouden zwichten.¹² Om deze goddelijke

beginselen toe te passen, moeten we er niet alleen wat geloof in hebben, maar moeten we onze gedachten en ons hart erop afstemmen. Zo'n aanpassing vergt onze voortdurende, dagelijkse inzet, en vertrouwen op onze Heiland, want onze sterfelijke neigingen zullen niet vanzelf verdwijnen. Verleiding weerstaan, vergt levenslange, ijverige inzet en trouw. Maar weet dat de Heer klaarstaat om ons bij te staan in ons streven, en ons opmerkelijke zegeningen belooft als we tot het einde toe volharden.

In een bijzonder moeilijke periode, toen Joseph Smith en zijn metgezellen in de gevangenis te Liberty maar één vrijheid hadden, namelijk hun gedachten, gaf de Heer ze een nuttige raad, en een belofte die voor ons allemaal geldt:

'Laat daarbij uw binnenste vol naastenliefde zijn jegens alle mensen en jegens uw geloofsgenoten, en laat deugd onophoudelijk uw gedachten sieren; dan zal uw vertrouwen in de tegenwoordigheid van God sterk worden. [...]

'De Heilige Geest zal uw constante metgezel zijn en uw scepter een onveranderlijke scepter van gerechtigheid en waarheid.'¹³

Als we dat doen, zullen wij voortdurend gewijde gedachten en zuivere

verlangens hebben die tot rechtschapen gedrag leiden.

Moroni herinnerde zijn volk er ook aan om zich niet aan hun hartstochten over te geven.¹⁴ Het woord *hartstocht* slaat op een intens verlangen naar iets, een sterke begeerte die soms ongepast is.¹⁵ Het behelst elk duister gevoel of slecht verlangen waardoor iemand meer aandacht besteedt aan zelfzuchtige praktijken of wereldse bezittingen dan aan goeddoen, vriendelijk zijn en Gods geboden onderhouden. Dat uit zich vaak in de zinnelijkste zielenroerselen. De apostel Paulus heeft enkele van die gevoelens beschreven als ‘onreinheid, losbandigheid, [...] vijandschap, [...] woede, ruzie, afgunst [...] en dergelijke.’¹⁶ Naast alle kwade aspecten van hartstocht, moeten we niet vergeten dat de vijand het als een geheim, misleidend wapen tegen ons gebruikt wanneer hij ons verleidt om iets verkeerd te doen.

Mijn geliefde broeders en zusters, ik getuig dat als we op de rots van ons heil, de Heiland van onze ziel, vertrouwen en we de raad van Moroni

opvolgen, ons vermogen om onze gedachten te beheersen aanzienlijk vergroot zal worden. Ik kan u verzekeren dat onze geestelijke rijpheid dan steeds sneller zal toenemen, dat het ons hart zal veranderen, en we daardoor meer op Jezus Christus zullen lijken. Bovendien wordt de invloed van de Heilige Geest op ons dan intensiever en onafgebrokener. Dan hebben de verleidingen van de tegenstander stukje bij beetje steeds minder macht over ons, zodat we een gelukkiger, reiner en gewijder leven gaan leiden.

Wie om welke reden dan ook voor verleiding valt, en in een patroon van onrechtvaardig gedrag vastzit, verzeker ik dat er een weg terug is, dat er hoop in Christus is. Enkele jaren geleden sprak ik een gewaardeerd lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen dat een uiterst moeilijke tijd doormaakte nadat hij een grote overtreding had begaan. Toen ik hem voor het eerst ontmoette, straalden zijn ogen verdriet uit, maar was er ook hoop in zijn gelaat te zien. Zijn gezichtsuitdrukking weerspiegelde een nederig, veranderd hart. Hij was altijd een toegewijd christen geweest, en was rijk door de Heer gezegend. Maar hij had één ongepaste gedachte toegelaten, en dat had tot meer geleid. Toen hij die gedachten steeds meer begon toe te laten, begonnen die ook in zijn hart wortel te schieten en te groeien. Uiteindelijk handelde hij naar die ongepaste verlangens, waardoor hij beslissingen nam die indruisten tegen datgene wat hem het allerliefste was. Hij vertelde me dat als hij die dwaze gedachte niet had toegelaten, hij niet gevoelig en ontvankelijk voor de verleidingen van de tegenstander zou zijn geworden – verleidingen die hem enige tijd lang zo veel verdriet hadden opgeleverd.

Uiteindelijk kwam hij, net als de verloren zoon in de befaamde gelijkenis in het evangelie van Lukas, ‘bij zinnen’, en ontwaakte hij uit die nachtmerrie.¹⁷ Hij herwon zijn vertrouwen in de Heer, had oprecht berouw, en kreeg het verlangen om weer in de kudde van de Heer terug te keren. Die dag voelden wij allebei de verlossende liefde van de Heiland voor ons. Aan het eind van ons gesprek waren we allebei overmand door emotie. En ik kan me tot de dag van vandaag de schitterende vreugde op zijn gezicht herinneren toen hij mijn kantoor verliet.

Beste vrienden, als we de kleine verleidingen weerstaan die we onverwachts tegenkomen, zijn we beter in staat om ernstige overtredingen te vermijden. Zoals president Spencer W. Kimball heeft gezegd: ‘Slechts zelden begaat iemand een grotere overtreding zonder eerst toegegeven te hebben aan kleinere, die de deur openzetten naar grotere. [...] “Een schone akker [komt] niet zomaar ineens vol onkruid te staan”.’¹⁸

Bij zijn voorbereiding op het volbrengen van zijn goddelijke zending op aarde gaf de Heiland Jezus Christus ons een voorbeeld waaruit bleek hoe belangrijk het is om voortdurend alles te weerstaan dat ons ervan zou kunnen weerhouden ons eeuwige doel te bereiken. Na enkele mislukte aanvallen door de tegenstander, die probeerde Hem van zijn zending af te leiden, wees de Heiland de duivel onvoorwaardelijk van de hand, en zei: ‘Ga weg, satan. [...] Toen liet de duivel Hem gaan; en zie, engelen kwamen en dienden Hem.’¹⁹

Kunt u zich indenken wat er zou gebeuren als we in de Heiland kracht en moed opdeden en ‘Nee’ en ‘Ga weg’ zeiden tegen ondeugdzame gedachten, zodra die zich aan ons opdrongen? Wat zou de uitwerking

Peñablanca (Valparaíso, Chili)

op de verlangens van ons hart zijn? Hoe zou ons gedrag dat daaruit voortvloeit, ons dichterbij de Heiland houden en ons in staat stellen om voortdurend de invloed van de Heilige Geest te voelen? Ik weet dat we door Jezus' voorbeeld te volgen veel tragedieën en ongewenste daden zullen vermijden die anders gezinsproblemen en meningsverschillen zouden veroorzaken, negatieve emoties en neigingen, onrechtvaardige daden en misbruik, verslaving aan allerlei narigheid, en allerlei andere dingen die tegen de geboden van de Heer indruisen.

In zijn historische en ontroerende boodschap uit april van dit jaar deed president Nelson allen die bereid zijn om 'Hem te horen' – Christus te horen – en zijn geboden te onderhouden de belofte dat ze 'met extra kracht gezegend zul[le]n worden om met verleidingen, moeilijkheden en zwakheden om te gaan', en dat hun vermogen om vreugde te ondervinden, zal toenemen, zelfs in de huidige roerige tijden.²⁰

Ik getuig tot u dat de beloften die onze geliefde profeet doet, van de Heiland komen. Laten wij allen Hem bij elke gedachte horen en Hem van

ganser harte volgen, zodat we de kracht en de moed opdoen om 'nee' en 'ga weg' te zeggen tegen alles wat ons ongelukkig kan maken. Doen wij dat, dan beloof ik dat de Heer zijn Heilige Geest in grotere mate zal sturen om ons te sterken en te troosten, en dat wij mensen naar het hart van de Heer kunnen worden.²¹

Ik geef u mijn getuigenis dat Jezus Christus leeft en dat wij door Hem de kwade invloeden van de tegenstander kunnen overwinnen, en in aanmerking komen om voor eeuwig bij Hem en onze geliefde Vader in de hemel te wonen. Ik getuig van deze waarheden met al mijn liefde voor u en onze geweldige Heiland, die ik lof en eer geef, en voor eeuwig prijs. Dat zeg ik in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Psalmen 139:1–3.
2. Zie Gids bij de Schriften, 'Alwetend', [schriften.ChurchofJesusChrist.org](https://www.churchofjesuschrist.org); zie ook Mattheüs 6:8; 2 Nephi 2:24; 3 Nephi 28:6; Leer en Verbonden 6:16.
3. Zie Psalmen 119:2; Jesaja 45:22; Mosiah 7:33; Leer en Verbonden 6:36.
4. Zie Johannes 8:12.
5. Zie Leer en Verbonden 68:4.
6. Filippenzen 4:1.
7. Zie Filippenzen 4:8.
8. Filippenzen 4:7.
9. Leer en Verbonden 43:34.
10. Zie Spreuken 23:7; Jeremia 17:10; 2 Nephi 9:39; Mosiah 4:30; Alma 12:14; Leer en Verbonden 137:9.
11. Neal A. Maxwell, 'According to the Desire of [Our] Hearts,' *Ensign*, november 1996, 22; zie ook Mattheüs 22:14; Leer en Verbonden 95:5.
12. Zie Mormon 9:27–29; zie ook Mosiah 2:41.
13. Leer en Verbonden 121:45–46.
14. Zie Mormon 9:28.
15. Zie Gids bij de Schriften, 'Wellust', [schriften.ChurchofJesusChrist.org](https://www.churchofjesuschrist.org).
16. Galaten 5:19–21.
17. Lukas 15:17.
18. *Leringen van kerkpresidenten: Spencer W. Kimball* (2006), 119; zie ook 2 Samuel 11.
19. Mattheüs 4:10–11.
20. Russell M. Nelson, 'Hoor Hem', *Liahona*, mei 2020, 90.
21. Zie 1 Samuel 13:14.

Ouderling Carlos A. Godoy
van het Presidium der Zeventig

Ik geloof in engelen

De Heer weet van de moeilijkheden waar u mee te maken hebt. Hij kent u, Hij houdt van u en ik beloof dat Hij engelen zal sturen om u te helpen.

Broeders en zusters, ik geloof in engelen en ik wil u over mijn ervaringen met engelen vertellen. Ik hoop en bid dat we daarbij het belang van engelen in ons leven gaan inzien.

Hier zijn ouderling Jeffrey R. Hollands woorden uit een eerdere algemene conferentie: 'Als we spreken over hen die een werktuig zijn in Gods handen, bedenk dan dat engelen niet altijd van de andere kant van de sluier komen. Met sommigen van hen hebben we persoonlijk contact: hier, nu, elke dag. Sommigen van hen wonen bij ons in de buurt. [...] De hemel lijkt inderdaad altijd heel dichtbij als we de blijken van Gods liefde zien in de vriendelijkheid en toewijding van mensen die zo goed en puur zijn dat ze met recht een *engel* worden genoemd.' ('De bediening van engelen', *Liahona*, november 2008, 30.)

Ik wil het over engelen aan deze kant van de sluier hebben. De engelen die zich dagelijks onder ons bevinden, geven onmiskenbaar blijk van Gods liefde voor ons.

De eerste engelen die ik wil noemen, zijn de twee zendelingzusters die me in het evangelie onderwezen toen ik een tiener was: zuster Vilma Molina en zuster Ivonete Rivitti. Mijn zusje en ik waren voor een kerkactiviteit

uitgenodigd, waar we met die twee engelen kennismaakten. Ik had nooit gedacht dat die eenvoudige activiteit mijn leven helemaal zou veranderen.

Mijn ouders en de rest van het gezin hadden in die tijd geen belangstelling om meer over de kerk te leren. Ze wilden niet eens dat de zendingen over de vloer kwamen, dus volgde ik de zendelingenlessen in een kerkgebouw. Dat lokaaltje in de kerk werd mijn 'heilige bos'.

Een maand nadat die engelen me over het evangelie hadden verteld, liet ik me dopen. Ik was 16 jaar oud. Ik heb helaas geen foto van die heilige gebeurtenis, maar wel een foto van mijn zusje en mij toen we aan die activiteit meededen. Ik zal even toelichten wie wie is. Ik ben die lange, rechts op de foto.

U kunt zich wel voorstellen dat actief blijven in de kerk niet eenvoudig was voor een tiener wiens levensstijl net was veranderd en wiens familieleden niet hetzelfde pad kozen.

Terwijl ik me aan mijn nieuwe leven, een nieuwe cultuur en nieuwe vrienden probeerde aan te passen, voelde ik me een buitenbeentje. Ik voelde me vaak alleen en ontmoedigd. Ik wist dat de kerk waar was, maar had niet het gevoel dat ik er

echt bij hoorde. Ik voelde me dus ongemakkelijk en onzeker terwijl ik me in mijn nieuwe godsdienst wilde schikken. Toch raapte ik de moed bij elkaar om deel te nemen aan een driedaagse jeugdconferentie, waar ik nieuwe vrienden hoopte te vinden. Ik ontmoette daar een andere reddende engel: Mônica Brandão.

Ze was vanuit een ander deel van Brazilië pas in het gebied komen wonen. Ze trok al snel mijn aandacht en, gelukkig voor mij, knoopte ze vriendschap met me aan. Ze lette waarschijnlijk meer op mijn innerlijk dan op mijn uiterlijk.

Dankzij die vriendschap leerde ik haar vriendenkring kennen. Daar ging ik ook deel van uitmaken terwijl we later veel jongerenactiviteiten samen bijwoonden. Die activiteiten waren cruciaal voor mijn integratie in dit nieuwe leven.

Al die goede vriendschappen betekenden veel voor me, maar zonder evangelieonderricht thuis met de steun van familie liep mijn

Dankzij engelen die ik in mijn belangrijke eerste jaren in de kerk tegenkwam, deed ik voldoende kracht op om op het verbondspad te blijven.

Santo Domingo (Dominicaanse Republiek)

voortschrijdende bekeringsproces nog steeds gevaar. Mijn contacten met het evangelie in de kerk werden nog crucialer voor mijn geestelijke groei. Toen stuurde de Heer nog twee engelen om me te helpen.

Een van hen was Leda Vettori, mijn ochtendseminarieleerkracht. Door haar uitnodigende liefde en inspirerende lessen voedde ze me met een dagelijkse portie van het 'goede woord van God' (Moroni 6:4), en dat had ik gedurende de dag hard nodig. Ik putte er de geestelijke kracht uit om door te gaan.

Nog een engel die op mijn pad werd gestuurd, was de jongemannenpresident, Marco Antônio Fusco. Hij werd ook mijn senior huisonderwijscollega. Ook al had ik geen ervaring en zag ik er anders uit, liet hij me in onze priestersquorumbijeenkomsten en huisonderwijsbezoeken regelmatig een boodschap of les overbrengen. Hij gaf me de kans om te handelen en te leren, en het evangelie niet alleen als toeschouwer te beleven. Hij vertrouwde me, meer dan ik mezelf vertrouwde.

Dankzij al die engelen, en vele anderen die ik in die belangrijke eerste jaren tegenkwam, deed ik voldoende kracht om op het verbondspad te blijven terwijl ik een geestelijk getuigenis van de waarheid ontwikkelde.

En tussen twee haakjes, dat meisje, die jonge engel, Mônica? Nadat we

beiden een zending hadden vervuld, zijn we getrouwd.

Het was naar mijn idee geen toeval dat goede vrienden, kerktaken en voeding door het goede woord van God onderdeel van dat proces waren. President Gordon B. Hinckley heeft wijselijk gezegd: 'De veranderingen die het lidmaatschap van de kerk met zich meebrengt, zijn niet altijd makkelijk. Het omvat het verbreken van oude banden. Het omvat het opgeven van bepaalde vrienden. Het omvat misschien het opzijzetten van gekoesterde overtuigingen. Het kan het veranderen van gewoonten en het onderdrukken van driften omvatten. Maar al te vaak gaat het gepaard met eenzaamheid en zelfs angst voor het onbekende. We moeten de bekeerling in die moeilijke periode voeden en versterken.' ('There Must Be Messengers', *Ensign*, oktober 1987, 5.)

Later voegde hij eraan toe: 'Ze hebben allemaal behoefte aan drie dingen: een vriend, een taak, en voeding door "het goede woord van God".' ('Converts and Young Men', *Ensign*, mei 1997, 47.)

Waarom vertel ik u dit allemaal?

Ten eerste wil ik u die momenteel iets dergelijks doormaakt een hart onder de riem steken. Misschien bent u een nieuw lid, komt u na een tijdje rondlopen terug naar de kerk of voelt

u zich gewoon een buitenbeentje. Blijf alstublieft moeite doen om deel van deze grote familie uit te maken. Het is de ware kerk van Jezus Christus!

Voor uw geluk en heil is het altijd de moeite waard om het te blijven proberen. Het is de moeite waard om uw levensstijl en tradities aan te passen. De Heer weet van de moeilijkheden waar u mee te maken hebt. Hij kent u, Hij houdt van u en ik beloof dat Hij engelen zal sturen om u te helpen.

De Heiland zei in zijn eigen woorden: 'Ik zal voor uw aangezicht uit gaan. Ik zal aan uw rechter- en aan uw linkerhand zijn, en mijn Geest zal in uw hart zijn, en mijn engelen zullen rondom u zijn om u te schragen' (Leer en Verbonden 84:88).

Ten tweede deel ik deze ervaringen om alle leden van de kerk – ons allemaal – iets duidelijk te maken. Bedenk dat het niet makkelijk is voor nieuwe leden, terugkerende vrienden en mensen met een andere levensstijl om zich direct thuis te voelen. De Heer weet van de moeilijkheden waar ze mee te maken hebben, en doet een beroep op engelen die bereid zijn om te helpen. De Heer doet altijd een beroep op vrijwilligers om een engel in andermans leven te zijn.

Broeders en zusters, bent u bereid om een werktuig in de handen van de Heer te zijn? Bent u bereid om een van die engelen te zijn? Om een gezant te zijn, vanaf deze kant van de sluier door God gestuurd, naar iemand over wie Hij bezorgd is? Hij heeft u nodig. Anderen hebben u nodig.

Natuurlijk kunnen we altijd op onze zendelingen rekenen. Ze zijn er altijd als eersten om zich voor deze engelentaak aan te melden. Maar dat volstaat niet.

Kijk goed om u heen en u zult velen vinden die de hulp van een

Ouderling Neil L. Andersen
van het Quorum der Twaalf Apostelen

engel kunnen gebruiken. Die mensen dragen misschien geen wit overhemd, een jurk of andere gangbare zondagse kleding. Ze zitten misschien in hun eentje achter in de kapel of het leslokaal, soms met het gevoel dat ze onzichtbaar zijn. Misschien is hun haarstijl wat excentriek of hun taalgebruik anders, maar ze zijn er en ze doen hun best.

Sommigen vragen zich misschien af: zou ik wel steeds terugkomen?

Zou ik het wel blijven proberen?

Anderen vragen zich misschien af of ze zich ooit aanvaard en geliefd zullen voelen. Engelen zijn hier en nu nodig; engelen die bereid zijn om hun comfortzone te verlaten en ze te omarmen; 'mensen die zo goed en puur zijn dat ze met recht een engel worden genoemd.' (Jeffrey R. Holland, 'De bediening van engelen', 30.)

Broeders en zusters, ik geloof in engelen! We zijn hier vandaag met z'n allen een gigantisch leger engelen dat is aangesteld voor deze laatste dagen, om anderen te dienen als 'handlangers' van een liefhebbende Schepper. Ik beloof dat de Heer ons gelegenheden zal geven om een dienende engel te zijn, als we daartoe bereid zijn. Hij weet wie de hulp van engelen nodig hebben en Hij plaatst ze op ons pad. De Heer plaatst dagelijks mensen op ons pad die de hulp van engelen nodig hebben.

Ik ben erg dankbaar voor de vele engelen die de Heer gedurende mijn leven op mijn pad heeft geplaatst. Ik had ze nodig. Ik ben ook dankbaar voor zijn evangelie dat ons helpt om te veranderen en ons de kans geeft om een beter mens te worden.

Dit is een evangelie van liefde, een evangelie van dienen. Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Wij spreken over Christus

Nu de wereld minder over Jezus Christus spreekt, laten wij dan meer over Hem spreken.

Ik wil zeggen dat ik u, geliefde vrienden en medegelovigen, liefheb. Ik heb uw geloof en moed van de laatste maanden bewonderd, nu deze wereldwijde pandemie ons leven ontregeld heeft, en dierbare familieleden en vrienden weggenomen heeft.

In deze tijd van onzekerheid ben ik extra dankbaar voor mijn vaste overtuiging dat Jezus de Christus is. Geldt dat ook voor u? Ieder van ons draagt lasten met zich mee, maar altijd voor ons staat Hij die nederig verklaarde: 'Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven.'¹ Hoewel we een periode meemaken waarin we lichamelijk afstand van anderen moeten houden, hoeven we nooit een periode mee te maken waarin we geestelijk afstand hoeven te houden van Hem die ons liefdevol uitnodigt: 'Kom naar Mij toe.'²

Als een stralende ster aan een heldere donkere hemel verlicht Jezus Christus ons pad. Hij kwam op aarde in een nederige stal. Hij leidde een volmaakt leven. Hij genas de zieken en wekte de doden op. Hij was een vriend voor wie vergeten waren. Hij leerde ons om goed te doen, te gehoorzamen en elkaar lief te hebben. Hij werd gekruisigd en herrees drie dagen later in majesteit. Zo maakte Hij het ons en onze dierbaren mogelijk om na de dood weer te leven. Met zijn weergalozes barmhartigheid en genade

nam Hij onze zonden en ons lijden op Zich, zodat wij, door ons voortdurend te bekeren, vergeving ontvangen en gemoedsrust in de stormen van het leven. Wij hebben Hem lief. Wij vereren Hem. Wij volgen Hem. Hij is het anker van onze ziel.

Hoewel deze geestelijke overtuiging in ons groeit, zijn er veel mensen die heel weinig van Jezus Christus afweten. En in sommige delen van de wereld waar zijn naam eeuwenlang is verkondigd, neemt het geloof in Jezus Christus af. De dappere heiligen in Europa zien het geloof in hun landen al decennia lang verminderen.³ Helaas neemt het geloof hier in de Verenigde Staten ook af. Uit een recent onderzoek blijkt dat in de laatste tien jaar dertig miljoen mensen in de Verenigde Staten hun geloof in de goddelijkheid van Jezus Christus hebben losgelaten.⁴ Wereldwijd gezien voorspelt een ander onderzoek dat in de komende decennia meer dan twee keer zoveel mensen het christendom zullen verlaten als zij die het zullen aannemen.⁵

Wij respecteren natuurlijk ieders recht op keuzevrijheid. Toch verklaarde onze hemelse Vader: 'Dit is Mijn geliefde Zoon, luister naar Hem!'⁶ Ik getuig dat de dag zal komen waarop iedere knie zich zal buigen en iedere tong zal belijden dat Jezus de Christus is.⁷

Hoe moeten wij op onze veranderende wereld reageren? Sommigen verwaarlozen hun geloof en anderen zoeken naar waarheid. Wij hebben de naam van de Heiland op ons genomen. Wat kunnen we nog meer doen?

De voorbereiding van president Russell M. Nelson

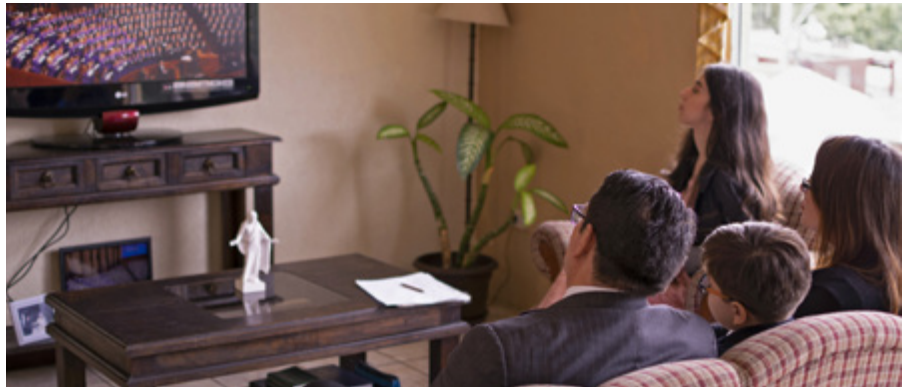
We krijgen ons antwoord gedeeltelijk als we bedenken hoe de Heer president Nelson onderwees in de maanden voordat hij als president van de kerk werd geroepen. Een jaar vóór zijn roeping nodigde hij ons uit om de 2.200 verwijzingen bij de benamingen van *Jezus Christus* in de Gids bij de Schriften uitvoerig te bestuderen.⁸

Drie maanden later vertelde hij in de algemene aprilconferentie hoe deze diepgaande studie hem, zelfs met zijn decennia van toegewijd discipelschap, enorm had geraakt. Zuster Wendy Nelson had hem naar het effect ervan gevraagd. Hij had geantwoord: 'Ik ben nu een ander mens.' Hij was een ander mens? Op zijn 92e een ander mens? President Nelson legde uit:

'Als we de Heiland en zijn zoenoffer bestuderen, gaan we Hem volgen. [...]

Als een hernieuwde studie van de Heiland goed was voor president Nelsons voorbereiding, zou zoiets dan ook niet goed voor onze voorbereiding zijn?

San Lucas Sacatepéquez (Guatemala)

'Onze focus [wordt dan] continu op de Heiland en zijn evangelie gericht.'⁹

De Heiland heeft gezegd: 'Vertrouw op Mij bij iedere gedachte.'¹⁰

In een wereld vol werk, zorgen en eerzame ondernemingen, richten wij ons hart, ons verstand en onze gedachten op Hem die onze hoop en ons heil is.

Als een hernieuwde studie van de Heiland goed was voor president Nelsons voorbereiding, zou zoiets dan ook niet goed voor onze voorbereiding zijn?

Toen president Nelson nadruk legde op de naam van de kerk zei hij: 'Als wij [...] toegang tot de verzoening van Jezus Christus willen – om ons te reinigen en te genezen, te sterken en groot te maken, en uiteindelijk te verhogen – moeten we Hem duidelijk als de bron van die kracht erkennen.'¹¹ President Nelson leerde ons dat stevast de juiste naam van de kerk bezigen, wat een kleinigheid lijkt maar dat helemaal niet is, grote invloed op de toekomst zal hebben.

Een belofte voor uw voorbereiding

Ik belof u dat u ook zult veranderen, als u zich net als president Nelson voorbereidt. Dat u meer over de Heiland zult nadenken, en vaker en met minder aarzeling over Hem zult spreken. Wanneer u Hem beter leert kennen en inniger gaat liefhebben, zult u makkelijker over Hem spreken, zoals u over een van uw kinderen of een dierbare vriend zou spreken. Wie naar u luisteren, zullen minder geneigd zijn om u tegen te spreken

of uw woorden te verwerpen, en gewilliger om van u te leren.

U en ik spreken al over Jezus Christus, maar we kunnen het misschien nog beter. Als de wereld minder over Hem spreekt, wie gaat dan meer over Hem spreken? Dat zijn wij! Samen met andere toegewijde christenen!

Thuis over Christus spreken

Hangen er bij ons thuis afbeeldingen van de Heiland? Praten we met onze kinderen vaak over de gelijkenissen van Jezus? 'De verhalen van Jezus kunnen als een krachtige wind de sintels van geloof in het hart van onze kinderen aanwakkeren.'¹² Als uw kinderen u vragen stellen, overweeg dan heel bewust te onderwijzen wat de Heiland onderwees. Als uw kind bijvoorbeeld vraagt: 'Papa, waarom bidden we?' Dan kunt u zeggen: 'Dat is een goede vraag. Weet je nog dat Jezus ook bad? Laten we eens kijken waarom Hij bad en hoe Hij bad.'

'Wij spreken over Christus, wij verheugen ons in Christus, [...] opdat onze kinderen zullen weten op welke Bron zij mogen vertrouwen voor vergeving van hun zonden.'¹³

In de kerk over Christus spreken

In hetzelfde vers staat ook: 'Wij prediken Christus.'¹⁴ Laten wij ons in onze kerkdiensten altijd op de Heiland Jezus Christus en de gave van zijn zoenoffer richten. Dat betekent niet dat we niet iets uit ons eigen leven of dat van anderen kunnen bespreken. Hoewel het onderwerp het gezin kan zijn, of dienstbetoon of

tempels of een recente zending, moet alles in onze dienst wijzen naar de Heer Jezus Christus.

Dertig jaar geleden vertelde president Dallin H. Oaks dat hij een brief had gekregen van een man die zei dat hij [een avondmaals]dienst had bijgewoond, en daar naar zeventien getuigenissen had geluisterd zonder dat de Heiland werd genoemd'.¹⁵ President Oaks merkte toen op: 'Misschien is die beschrijving overdreven, [maar] ik haal het aan omdat het een scherpe waarschuwing voor ons is.'¹⁶ Toen nodigde hij ons uit om het in onze toespraken en klagesprekken meer over Jezus Christus te hebben. Ik heb gemerkt dat we ons in onze kerkbijeenkomsten steeds meer op Christus richten. Laten we doelbewust op die positieve manier verdergaan.

Met anderen over Christus spreken

Laten we openhartiger zijn naar de mensen om ons heen; gewilliger om over Christus te spreken. President Nelson heeft gezegd: 'Ware discipelen van Jezus Christus zijn bereid om zich te laten zien en horen, en anders te zijn dan de mensen van de wereld.'¹⁷

Soms denken we dat een gesprek met iemand ertoe moet leiden dat hij naar de kerk komt of met de zendingen afspreekt. Als mensen interesse hebben zal de Heer hen leiden. Laten wij intussen meer denken aan onze taak om een stem voor Hem te zijn, attent en openhartig over ons geloof. Ouderling Dieter F. Uchtdorf heeft ons geleerd dat we, als iemand ons vraagt hoe ons weekend was, bereid moeten zijn om enthousiast te antwoorden dat we hebben genoten van de jeugdwerkkinde- ren die 'Ik wil graag als Jezus worden' zongen.¹⁸ Laten we vriendelijk van ons geloof in Christus getuigen. Als iemand over een probleem in zijn of haar privé- leven praat, kunnen we zeggen: 'Jan, of Mieke, je weet dat ik in Jezus Christus geloof. Ik heb nagedacht over iets wat Hij gezegd heeft en waar jij misschien iets aan hebt.'

Spreek op de sociale media open- lijker over uw vertrouwen in Christus. De meeste mensen zullen ons geloof respecteren, maar als iemand minach- tend reageert als u over de Heiland spreekt, vat dan moed door zijn belofte: 'Zalig bent u als men u smaadt [...] omwille van Mij. [...] Want uw loon is

groot in de hemelen.'¹⁹ We vinden het belangrijker dat we zijn volgelingen zijn dan dat onze volgers ons 'liken'. Petrus heeft aangeraden: 'Wees altijd bereid tot verantwoording aan ieder die u reken- schap vraagt van de hoop die in u is.'²⁰ Laten wij over Christus spreken.

Het Boek van Mormon is een krachtig getuigenis van Jezus Christus. Vrijwel elke pagina getuigt van de Heiland en zijn goddelijke zending.²¹ Inzicht in zijn verzoening en barmhartigheid vervult de bladzijden. Het Boek van Mormon is een aanvulling op het Nieuwe Testa- ment waardoor wij beter kunnen begrij- pen waarom de Heiland ons kwam redden, en hoe wij veel dichter tot Hem kunnen komen.

Sommige van onze medechriste- nen weten niet wat wij geloven en zijn weleens bezorgd over onze motieven. Laten we ons oprecht met hen verheu- gen in ons gezamenlijke geloof in Jezus Christus en in de woorden van het Nieuwe Testament, waar wij allen blij mee zijn. In de komende jaren zullen zij die in Jezus Christus geloven, elkaars vriendschap en steun nodig hebben.²²

Nu de wereld minder over Jezus Christus spreekt, laten wij dan meer over Hem spreken. Wanneer wij kleur bekennen als zijn discipelen, zul- len velen om ons heen bereid zijn te luisteren. Als wij het licht delen dat we van Hem hebben ontvangen, zullen zijn licht en zijn bovenaardse red- dende kracht stralen op hen die hun hart gewillig openstellen. Jezus heeft gezegd: 'Ik ben een licht, in de wereld gekomen.'²³

Ons verlangen om over Christus te spreken vergroten

Niets versterkt mijn verlangen om over Christus te spreken meer dan dat ik zijn wederkomst visualiseer. Hoewel we niet weten wanneer Hij

Wanneer wij kleur bekennen als discipelen van de Heiland, zullen velen om ons heen bereid zijn te luisteren.

komt, zullen de gebeurtenissen rond zijn wederkomst adembenemend zijn! Hij zal in de wolken van de hemel in majesteit en heerlijkheid met al zijn heilige engelen komen. Niet slechts een paar engelen, maar *al* zijn heilige engelen. We hebben het niet over de cherubijntjes met roze wangetjes die Rafaël schilderde en die we op onze valentijnskaarten zien. Dit zijn de engelen van de eeuwen, de engelen die gezonden werden om de muil van de leeuwen te sluiten,²⁴ om gevangenisdeuren te openen,²⁵ om zijn langverwachte geboorte aan te kondigen,²⁶ om Hem in Gethsémané te troosten,²⁷ om zijn discipelen bij zijn hemelvaart gerust te stellen,²⁸ en om de heerlijke herstelling van het evangelie een aanvang te doen nemen.²⁹

Kunt u zich voorstellen hoe het zal zijn als u opgenomen wordt om Hem tegemoet te gaan, ofwel vanaf deze ofwel vanaf gene zijde van de sluier?³⁰ Dat is zijn belofte aan de rechtschapenen. Die geweldige ervaring zal voor altijd in onze ziel worden gegrift.

We zijn erg dankbaar voor onze geliefde profeet, president Russell M. Nelson, die ons verlangen om de Heiland lief te hebben en zijn goddelijkheid te verkondigen, heeft versterkt. Ik heb met eigen ogen gezien dat de hand van de Heer op hem rust en dat hij door de gave van openbaring wordt geleid. President Nelson, wij zien uit naar uw raad.

Lieve vrienden over de hele wereld, laten wij over Christus spreken en zijn heerlijke belofte tegemoet zien: 'Ieder [...] die Mij belijden zal voor de mensen, die zal Ik [...] belijden voor Mijn Vader.'³¹ Ik getuig dat Hij de Zoon van God is. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Johannes 14:6.
2. Mattheüs 11:28.

Niets versterkt mijn verlangen om over Christus te spreken meer dan dat ik zijn wederkomst visualiseer.

3. Zie Niztan Peri-Rotem, 'Religion and Fertility in Western Europe: Trends across Cohorts in Britain, France and the Netherlands', *European Journal of Population*, mei 2016, 231–265, ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC4875064.
4. '65 procent van de Amerikaanse volwassenen noemt zich christelijk als naar hun godsdienst gevraagd wordt. Dat is 12 procent minder dan tien jaar geleden. Het deel van de bevolking dat niet bij een godsdienst aangesloten is – en bestaat uit mensen die zichzelf atheïst, agnost of "niets in het bijzonder" noemen – telt 26 procent, vergeleken met 17 procent in 2009.' (Pew Research Center, 'In U.S., Decline of Christianity Continues at Rapid Pace', 17 oktober 2019, pewforum.org.)
5. Zie Pew Research Center, 'The Future of World Religions: Population Growth Projections, 2010–2050', 2 april 2015, www.pewforum.org.
6. Markus 9:7; Lukas 9:35; zie ook Mattheüs 3:17; Geschiedenis van Joseph Smith 1:17.
7. Zie Filippenzen 2:9–11.
8. Zie Russell M. Nelson, 'Profeten, leiderschap en goddelijke wetten' (wereldwijde devotionaal voor jongvolwassenen, 8 januari 2017), broadcasts.ChurchofJesusChrist.org.
9. Russell M. Nelson, 'De macht van Jezus Christus in ons leven brengen', *Liahona*, mei 2017, 40–41.
10. Leer en Verbonden 6:36.
11. Russell M. Nelson, 'De correcte naam van de kerk', *Liahona*, november 2018, 88.
12. Neil L. Andersen, 'Al de verhalen van Jezus', *Liahona*, mei 2010, 108.

13. 2 Nephi 25:26.
14. 2 Nephi 25:26.
15. Dallin H. Oaks, 'Another Testament of Jesus Christ' (haardvuuravond aan de Brigham Young University, 6 juni 1993), 7, speeches.byu.edu.
16. Dallin H. Oaks, 'Witnesses of Christ', *Ensign*, november 1990, 30.
17. Russell M. Nelson, 'De macht van Jezus Christus in ons leven brengen', 40.
18. Zie Dieter F. Uchtdorf, 'Zendingswerk: verkondigen wat u in uw hart voelt', *Liahona*, mei 2019, 17; 'Ik wil graag als Jezus worden', *Kinderliedjes*, p. 40.
19. Mattheüs 5:11–12.
20. 1 Petrus 3:15.
21. 'Bij het schrijven van hun getuigenis van de beloofde Messias noemden [de profetische schrijvers van het Boek van Mormon] zijn naam in de een of andere vorm gemiddeld in elke 1,7 verzen. [Zij] verwezen met letterlijk 101 verschillende benamingen naar Hem. [...] Als we bedenken dat een vers gewoonlijk uit één zin bestaat, kunnen we gemiddeld geen twee zinnen in het Boek van Mormon lezen zonder een of andere vorm van de naam van Christus te zien.' (Susan Easton Black, *Finding Christ through the Book of Mormon* [1987], 5, 15.)
'Hoewel een vorm van het woord *atone* [verzoenen] of *atonement* [verzoening] slechts één keer in het Nieuwe Testament in de King James Bible voorkomt, komt die 35 keer in het Boek van Mormon voor. Als nader testament van Jezus Christus werpt het een waardevol licht op zijn verzoening.' (Russell M. Nelson, 'The Atonement', *Ensign*, november 1996, 35.)
22. De mensen die in de Verenigde Staten het christendom verlaten, zijn jonger. 'Meer dan acht op de tien mensen van de stille generatie (geboren tussen 1928 en 1945) noemen zichzelf christen (84 procent), evenals driekwart van de babyboomers (76 procent). Daarentegen noemt slechts de helft van de millennials (49 procent) zich christen. Vier op de tien millennials identificeert zich niet met een specifiek christelijk geloof, en een op de tien identificeert zich met een niet-christelijk geloof' ('In U.S., Decline of Christianity Continues', pewforum.org).
23. Johannes 12:46.
24. Zie Daniël 6:23.
25. Zie Handelingen 5:19.
26. Zie Lukas 2:2–14.
27. Zie Lukas 22:42–43.
28. Zie Handelingen 1:9–11.
29. Zie Leer en Verbonden 13; 27:12–13; 110:11–16; Geschiedenis van Joseph Smith 1:27–54.
30. Zie 1 Thessalonicenzen 4:16–17; Leer en Verbonden 88:96–98.
31. Mattheüs 10:32.

President Russell M. Nelson
*President van De Kerk van Jezus Christus
 van de Heiligen der Laatste Dagen*

Laat God zegevieren

Bent u bereid om God in uw leven te laten zegevieren? Bent u bereid om God de grootste invloed op uw leven te laten hebben?

Geliefde broeders en zusters, wat ben ik dankbaar voor de geweldige boodschappen van deze conferentie, en voor het voorrecht om u nu toe te spreken.

In de ruim 36 jaar dat ik apostel ben, heeft de leer van de vergadering van Israël mij altijd geboeid.¹ *Alles* aan dat onderwerp intrigeert mij, inclusief de zending en de naam² van mensen zoals Abraham, Izak en Jakob; hun leven en hun echtgenotes; het verbond dat God met ze sloot, en met hun nageslacht;³ de verstrooiing van de twaalf stammen; en de vele profetieën over hun vergadering in onze tijd.

Ik heb de vergadering bestudeerd, erover gebeden, me vergast aan elke tekst die er verband mee houdt, en de Heer gevraagd om mijn begrip ervan te vergroten.

Dus u kunt zich indenken hoe opgetogen ik was toen ik onlangs tot een nieuw inzicht kwam. Met de hulp van twee Hebreeuwse geleerden kwam ik erachter dat de Hebreeuwse betekenis van het woord *Israël* luidt: 'Laat God zegevieren.'⁴ Dus de naam *Israël* slaat op iemand die *bereid is* om God in zijn leven te laten zegevieren. En dat denkbeeld beroert mijn ziel!

De term *bereid zijn* is van cruciaal belang voor de interpretatie van het woord *Israël*.⁵ We hebben allemaal

onze keuzevrijheid. We kunnen ervoor kiezen om tot Israël te behoren, of niet. We kunnen ervoor kiezen om God in ons leven te laten zegevieren, of niet. We kunnen ervoor kiezen om God de grootste invloed op ons leven te laten hebben, of niet.

Laten we eens terugdenken aan een cruciaal keerpunt in het leven van Jakob, de kleinzoon van Abraham. Op de plek die Jakob *Pniël* noemde (wat 'Gods aangezicht' betekent),⁶ worstelde Jakob met een groot probleem. Zijn keuzevrijheid werd op de proef

Curitiba (Paraná, Brazilië)

gesteld. Door zijn worsteling bewees Jakob wat voor hem het belangrijkste was. Hij liet zien dat hij bereid was om God in zijn leven te laten zegevieren. Daarop veranderde God Jakobs naam in *Israël*,⁷ wat betekent: 'laat God zegevieren'. God beloofde Israël vervolgens dat *alle* zegeningen die op Abraham bevestigd waren, ook de zijne zouden zijn.⁸

Helaas kwamen Israëls nakomelingen hun verbonden met God niet na. Ze stenigden de profeten en waren *niet* bereid om God in hun leven te laten zegevieren. Daarop verstrooide God ze naar de vier hoeken van de aarde.⁹ Hij beloofde later barmhartig om ze weer te vergaderen, zoals Jesaja meldt: 'Voor een klein ogenblik heb Ik u verlaten, maar in grote barmhartigheid zal Ik u bijeenbrengen.'¹⁰

Met de Hebreeuwse definitie van *Israël* in gedachten, krijgt de vergadering van Israël extra betekenis. De Heer vergadert hen die bereid zijn om God in hun leven te laten zegevieren. De Heer vergadert hen die ervoor kiezen om God de grootste invloed op hun leven te laten hebben.

Profeten hebben deze vergadering eeuwenlang voorzeggd,¹¹ en die vindt nú plaats! Als een onmisbare inleiding van de wederkomst van de Heer, is dit *het allerbelangrijkste* werk in de wereld!

Deze vergadering, die aan het duizendjarig rijk voorafgaat, is voor miljoenen mensen een persoonlijk relaas van groeiend geloof en geestelijke moed. En als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, oftewel het 'verbondsvolk van Israël in de laatste dagen',¹² hebben wij opdracht gekregen om de Heer in dit onmisbare werk bij te staan.¹³

Als we zeggen dat we Israël aan beide zijden van de sluier vergaderen, bedoelen we uiteraard zendingswerk,

tempelwerk en familiegeschiedenis. We bedoelen ook het opbouwen van het geloof en het getuigenis in het hart van hen met wie wij samenleven, samenwerken en samen dienen. Telkens als we iets doen dat iemand – aan deze of de andere zijde van de sluier – helpt om verbonden met God te sluiten en na te komen, helpen we met de vergadering van Israël.

Kort geleden had de echtgenote van een van onze kleinzoons het geestelijk moeilijk. Ik zal haar 'Jill' noemen. Ondanks vasten, gebed en zalvingen was Jills vader stervende. Ze was erg bang dat ze zowel haar vader als haar getuigenis zou kwijtraken.

Mijn vrouw, Wendy, lichtte me een keer laat op de avond over Jills situatie in. De volgende ochtend kreeg Wendy de ingeving om Jill te vertellen dat mijn reactie op haar geestelijke strijd uit één woord bestond! Dat woord was *kortzichtig*.

Jill gaf later aan Wendy toe dat ze aanvankelijk helemaal van de kaart was door mijn reactie. Ze zei: 'Ik had gehoopt dat opa me een wonder voor papa zou beloven. Ik vroeg me telkens maar af waarom hij zich gedrongen voelde om alleen het woord *kortzichtig* te noemen.

Na het overlijden van haar vader bleef Jill maar aan dat woord *kortzichtig* denken. Ze stelde haar hart open voor een groter begrip van de betekenis van dat woord *kortzichtig*, oftewel 'bijziend'. En toen begon ze in een andere richting te denken. Jill zei: 'Ik bleef bij dat woord *kortzichtig* stilstaan, dacht erover na, en kwam tot genezing. Dat woord vervult mij nu met gemoedsrust. Het herinnert mij eraan dat ik mijn blik moet verruimen en naar de eeuwigheid moet kijken. Het herinnert me eraan dat er een goddelijk plan is, en dat mijn vader

nog leeft, dat hij van me houdt, en op me past. Het woord *kortzichtig* heeft mij tot God gebracht.'

Ik ben erg trots op de lieve vrouw van onze kleinzoon. In deze hartverscheurende periode van haar leven is die lieve Jill aan het leren om Gods wil voor haar vader te accepteren, met een eeuwige visie op haar eigen leven. Door ervoor te *kiezen* God te laten zegevieren, krijgt ze gemoedsrust.

Als we dat toelaten, kunnen wij veel aan deze Hebreeuwse uitleg van de naam *Israël* hebben. Denk u eens in hoe onze gebeden voor onze zendingen – en voor ónze inspanningen voor de vergadering van Israël – zouden veranderen als we dit in gedachten hielden. We bidden vaak dat de zendingen en wij naar mensen geleid zullen worden die klaar zijn om de waarheid van het herstelde evangelie van Jezus Christus te ontvangen. Ik vraag me af naar wie we worden geleid als we vragen of we mensen

mogen vinden die bereid zijn om God in hun leven te laten zegevieren.

We kunnen naar enkelen geleid worden die nooit in God of Jezus Christus hebben geloofd, maar er nu naar verlangen om meer over Hen en hun plan van geluk te weten te komen. Anderen zijn misschien 'in het verbond geboren'¹⁴ maar zijn sindsdien van het verbondspad afgeweken. Zij zijn er nu misschien klaar voor om zich te bekeren, terug te keren en God te laten zegevieren. We kunnen ze helpen door ze met open armen en een open hart te ontvangen. En sommigen naar wie wij geleid kunnen worden, hebben misschien wel altijd het gevoel gehad dat er iets aan hun leven ontbrak. Ook zij verlangen naar het gevoel dat ze compleet zijn, en naar de vreugde die allen krijgen die God in hun leven laten zegevieren.

Het evangelienet waarmee het verstrooide Israël wordt vergaderd, is groot. Er is ruimte voor ieder die het

evangelie van Jezus Christus volledig wil aanvaarden. Iedere bekeerling wordt een van Gods verbondskinderen,¹⁵ hetzij door geboorte, hetzij door adoptie. Ieder wordt erfgenaam van alles wat God de trouwe kinderen Israëls beloofd heeft!¹⁶

Ieder van ons heeft goddelijk potentieel omdat ieder een kind van God is. We zijn wat Hem betreft allemaal gelijk. De implicaties van deze waarheid zijn enorm. Broeders en zusters, luister alstublieft goed naar wat ik nu ga zeggen. God heeft het ene ras niet meer lief dan het andere. Zijn leer is in dit opzicht helder. Hij nodigt *allen* uit om tot Hem te komen, 'zwarte en blanke, geknechte en vrije, man en vrouw'.¹⁷

Ik verzeker u dat uw status voor God niet door uw huidskleur wordt bepaald. Of u wel of niet bij God in de gunst staat, is afhankelijk van uw toewijding aan God en zijn geboden, en niet van uw huidskleur.

Het bedroeft mij zeer dat onze zwarte broeders en zusters over de hele wereld door racisme en vooroordeel zo veel ellende te verduren hebben. Ik roep vandaag onze leden overal op om het goede voorbeeld te geven en zich te ontdoen van elke houding of handeling die door vooroordeel wordt ingegeven. Ik smeed u om respect voor al Gods kinderen te bevorderen.

De vraag is voor ieder van ons, ongeacht ons ras, hetzelfde. Bent *u* bereid om God in uw leven te laten zegevieren? Bent *u* bereid om God de grootste invloed op uw leven te laten hebben? Laat u zijn woorden, zijn geboden en zijn verbonden beïnvloeden wat u vandaag doet? Geeft u zijn stem voorrang boven alle andere? Bent u *bereid* om alles wat u voor Hem moet doen voorrang te geven boven elke andere ambitie? Bent u *bereid* om uw wil in de zijne op te laten gaan?¹⁸

Denk u eens in wat u aan een dergelijke bereidheid kunt hebben.

Als u ongehuwd bent, en op zoek bent naar een eeuwige metgezel, kan uw verlangen om 'bij Israël te horen' u helpen bij uw beslissing met wie u uitgaat, en hoe.

Als u een huwelijkspartner hebt die zijn of haar verbonden niet nakomt, zal uw bereidheid om God in uw leven te laten zegevieren ervoor zorgen dat uw verbonden met God intact blijven. De Heiland zal uw gebroken hart genezen. De hemelen zullen zegen over u uitgieten als u probeert te ontdekken hoe u verder moet. U hoeft niet in onwetendheid uw weg te zoeken.

Als u oprechte vragen over het evangelie of de kerk hebt, als u ervoor kiest om God te laten zegevieren, dan zult u tot kennis en begrip van de absolute, eeuwige waarheden worden gebracht, die u zullen leiden en u vaste voet op het verbondspad zullen geven.

Als u met verleiding wordt geconfronteerd – zelfs als die komt wanneer u moe bent, of u zich eenzaam of verkeerd begrepen voelt – denk u dan eens in hoeveel moed u kunt opdoen als u ervoor kiest om God in uw leven te laten zegevieren, en u Hem vraagt om u te sterken.

Als het uw grootste verlangen is om God te laten zegevieren, en deel van Israël uit te maken, dan worden heel veel beslissingen makkelijker. Heel veel kwesties zijn dan geen punt meer! U weet hoe u uzelf het beste kunt verzorgen. U weet wat u moet kijken en lezen, waar u uw tijd aan moet besteden, en met wie u moet omgaan. U weet wat u wilt bereiken. U weet wat voor mens u werkelijk wilt worden.

Welnu, geliefde broeders en zusters, het vergt zowel geloof als moed om God te laten zegevieren. Het vergt voortdurend keihard werken aan onze bekering en het afleggen van de natuurlijke mens door de verzoening

Sint-Petersburg (Rusland)

van Jezus Christus.¹⁹ Het vergt een consequente, dagelijkse inspanning om persoonlijke gewoonten te ontwikkelen die het u makkelijker maken om het evangelie te bestuderen, meer over onze hemelse Vader en Jezus Christus te weten komen, en gehoor te geven aan persoonlijke openbaring.

In deze zware tijden waar de apostel Paulus van geprofeteerd heeft,²⁰ doet Satan niet eens meer moeite om zijn aanvallen op Gods plan te verbergen. Het kwaad wordt aangevoerd en woekert in overvloed. Daarom kunnen we alleen geestelijk overleven als we ons vast voornemen om God in ons leven te laten zegevieren, naar zijn stem te luisteren, en onze energie voor de vergadering van Israël in te zetten.

Wat vindt de Heer van mensen die God laten zegevieren? Nephi heeft het goed samengevat: '[De Heer] heeft hen lief die Hem als hun God wensen. Zie, Hij had onze vaders lief en verbond Zich jegens hen, ja, jegens Abraham, Izak en Jakob; en Hij [is] de verbonden indachtig die Hij [heeft] gesloten.'²¹

En wat is de Heer bereid om voor Israël te doen? De Heer heeft plechtig beloofd om onze 'strijd [te voeren], en de strijd van [onze] kinderen en [onze] kindskinderen [...] tot in het derde en vierde geslacht!'²²

Ik moedig u aan om de komende zes maanden bij uw Schriftstudie een lijst te maken van alles wat de Heer beloofd heeft voor het verbondsvolk Israël te doen. Ik denk dat het u zal verbazen! Denk na over die beloften. Bespreek ze met uw familie en vrienden. Zie deze beloften vervolgens voor u in vervulling gaan.

Mijn geliefde broeders en zusters, kiest u ervoor om God in uw leven te laten zegevieren, dan zult u

ondervinden dat God een 'god van wonderen' is.²³ Wij als volk zijn Gods verbondskinderen, en wij zullen met zijn naam worden aangeduid. Daarvan getuig ik in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Ik heb het in ten minste 378 van de ruim 800 toespraken die ik in mijn 36 jaar als apostel heb gehouden over Israël gehad.
2. In het Hebreeuws is *Abram* een edele naam die 'verheven vader' betekent. Maar toen God die naam in *Abraham* veranderde, kreeg de naam nog meer betekenis: 'vader van een menigte'. Ja, Abraham zou 'de vader van een talrijk nageslacht' worden. (Zie Genesis 17:5; Nehemia 9:7.)
3. De Here God Jehova heeft met Abraham een verbond gesloten dat de Heiland van de wereld uit Abrahams zaad geboren zou worden, dat men bepaalde landen zou beërven, en dat alle naties door Abrahams nageslacht gezegend zouden worden (zie Gids bij de Schriften, 'Abraham, verbond van').
4. Zie Gids bij de Schriften, 'Israël'.
5. Het woord *Israël* verschijnt meer dan duizend keer in de Schriften. Het kan ook slaan op Jakobs (Israëls) gezin van twaalf zoons, plus dochters (zie Genesis 35:23–26; 46:7). Tegenwoordig kan het ook een geografisch gebied op de planeet aarde zijn. Maar in de Schriften wordt het vooral gebruikt om de mensen aan te duiden die bereid zijn om God in hun leven te laten zegevieren.
6. Zie Genesis 32:30–31.
7. Zie Genesis 32:28.
8. Zie Genesis 35:11–12.
9. Wilt u dit onderwerp nader bestuderen, zie dan de Gids bij de Schriften, 'Israël', sublemma 'De verstrooiing van Israël'.
10. Jesaja 54:7.
11. Zie Jesaja 11:11–12; 2 Nephi 21:11–12; Mosiah 15:11.
12. Zie *Encyclopedia of Mormonism* (1992), 'Covenant Israel, Latter-Day', deel 1, 330–331.
13. De Heer geeft fantastische omschrijvingen van de mensen die wij tot Israël helpen vergaderen. Hij noemt ons gezamenlijk zijn 'persoonlijke eigendom' (Exodus 19:5; Psalmen 135:4, Maleachi 3:17); 'juwelen' (Leer en Verbonden 101:3), en een 'heilig volk' (Exodus 19:6; zie ook Deuteronomium 14:2; 26:18).
14. Deze zinsnede slaat op het verbond dat God met Abraham sloot, waarbij Hij zei: 'In uw nageslacht zullen alle geslachten van de aarde worden gezegend' (3 Nephi 20:27). 'In het verbond geboren' betekent dat de persoon geboren is nadat zijn of

Salzburg (Oostenrijk)

15. God deed Abraham een dergelijke belofte: 'Allen die dit evangelie aanvaardden, zullen naar uw naam worden genoemd en zullen tot uw nakomelingen worden gerekend en zullen zich verheffen en u als hun vader prijzen' (Abraham 2:10; zie ook Romeinen 8:14–17; Galaten 3:26–29).
16. Ieder getrouw lid kan een patriarchale zegen aanvragen. In een patriarchale zegen geeft de patriarch door inspiratie van de Heilige Geest aan tot welke stam in het huis van Israël de ontvanger behoort. Die verklaring slaat niet noodzakelijkerwijs op iemands ras, nationaliteit of genetische opmaak. In plaats daarvan wordt aangegeven door welke stam van Israël de persoon zijn of haar zegeningen zal ontvangen.
17. 2 Nephi 26:33.
18. Zie Mosiah 15:7. Tot Israël behoren, is niet voor de lafhartigen. Om alle zegeningen te ontvangen die God voor de nakomelingen van Abraham in petto heeft, mogen we verwachten dat we allemaal op een voor ons unieke manier 'beproeft als Abraham' zullen worden. De profet Joseph Smith heeft gezegd dat God ons zal beproeven door ons in het diepst van onze ziel te treffen. (Zie een herinnering van John Taylor in *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* [2007], 249.)
19. Zie Mosiah 3:19.
20. Zie 2 Timotheüs 3:1–13.
21. 1 Nephi 17:40; cursivering toegevoegd.
22. Leer en Verbonden 98:37; zie ook Psalmen 31:24; Jesaja 49:25; Leer en Verbonden 105:14.
23. Mormon 9:11.

President Henry B. Eyring
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Beproefd, bewezen en gepolijst

De grootste zegen die we krijgen als we in beproevingen onze verbonden trouw blijven, is een verandering van onze aard.

Mijn geliefde broeders en zusters, ik ben dankbaar dat ik vandaag tot u kan spreken. Ik hoop u te bemoedigen als het leven moeilijk en onzeker lijkt. Voor enkelen onder u is dat nu al het geval. Zo niet, dan zal die tijd nog wel komen.

Dat is geen sombere visie. Het is realistisch, maar optimistisch, vanwege Gods doel voor de schepping van deze wereld. Dat doel was zijn kinderen de kans te geven te bewijzen dat ze bereid en in staat zijn om in moeilijke omstandigheden het goede te kiezen. Daardoor zou hun aard veranderen en zouden ze meer op Hem gaan lijken. Hij wist dat dit een onwankelbaar geloof in Hem zou vergen.

Veel van wat ik weet, heb ik vroeger thuis geleerd. Toen ik ongeveer 8 jaar was, vroeg mijn wijze moeder mijn broer en mij om haar in de achtertuin te helpen met onkruid wieden. Nu mag dat een eenvoudige opdracht lijken, maar we woonden in New Jersey. Het regende er vaak. De grond bestond uit zware klei. Het onkruid groeide sneller dan de groente.

Ik herinner me mijn frustratie als het onkruid in mijn handen afbrak, maar de wortels stevig in de zware modder bleven steken. Al gauw was ik op mijn rij ver achter bij mijn moeder en mijn broer. Hoe harder ik mijn best deed, hoe meer ik achterbleef.

‘Dit is veel te moeilijk!’ riep ik uit. In plaats van medelijden met me te hebben, glimlachte mijn moeder en zei ze: ‘O, Hal, natuurlijk is het moeilijk. Dat is ook de bedoeling. Het leven is een proeftijd.’

Op dat moment wist ik dat dit waar was, en dat het altijd zo zou blijven.

Jaren later begreep ik waarom ze zo liefdevol glimlachte, toen ik las wat onze hemelse Vader en zijn geliefde Zoon zeiden waarom Ze deze wereld hadden geschapen, en waarom geestkinderen de kans op een sterfelijk leven kregen:

‘En wij zullen hen hiermee beproeven om te zien of zij alles zullen doen wat de Heer, hun God, hun ook zal gebieden;

‘en aan hen die hun eerste staat behouden, zal worden toegevoegd; en zij die hun eerste staat niet behouden, zullen geen heerlijkheid hebben in hetzelfde koninkrijk met hen die hun eerste staat behouden; en zij die hun tweede staat behouden, op hun hoofd zal heerlijkheid worden toegevoegd voor eeuwig en altijd.’¹

U en ik hebben die uitnodiging aanvaard om beproefd te worden en te bewijzen dat we Gods geboden zouden onderhouden wanneer we niet meer in de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader verkeerden.

Ondanks die liefdevolle uitnodiging van onze hemelse Vader haalde Lucifer een derde van de geestkinderen over om hem te volgen en het plan van onze Vader voor onze groei en ons eeuwige geluk af te wijzen. Satan en zijn volgelingen werden wegens hun opstandigheid uitgeworpen. Nu probeert hij zo veel mogelijk mensen ertoe te brengen zich in dit sterfelijk leven van God af te keren.

Wij die het plan aanvaardden, deden dat vanwege ons geloof in Jezus

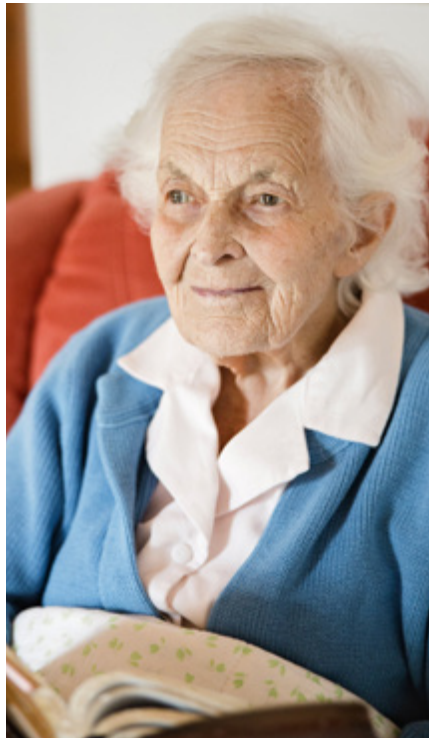
Villa Alemana (Gran Valparaíso, Chili)

Christus, Die aanbod om onze Heiland en Verlosser te worden. Wij moeten er toen van overtuigd zijn geweest dat, welke sterfelijke zwakheden we ook mochten hebben, en welke kwade krachten ons ook mochten tegenwerken, de goede krachten veel sterker zouden zijn.

Onze hemelse Vader en Jezus Christus kennen u, en hebben u lief. Zij willen dat u bij Hen terugkeert en dat u net zo wordt zoals Zij. Uw succes is hun succes. U hebt bij het lezen of horen van de volgende woorden vast weleens het gevoel gehad dat die liefde door de Heilige Geest werd bevestigd: 'Want zie, dit is mijn werk en mijn heerlijkheid: de onsterfelijke en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.'²

God heeft de macht om ons leven makkelijker te maken. Hij gaf de Israëlieten op hun dooltocht door de woestijn manna te eten. De Heer genas tijdens zijn aardse bediening de zieken, wakte de doden op en kalmeerde de golven. Na zijn opstanding verkondigde Hij 'aan de gebonden opening van de gevangenis'.³

Maar de profeet Joseph Smith, een van de grootste profeten, leed ontbering in de gevangenis en leerde de les die wij allemaal nodig hebben in de steeds terugkerende beproevingen van ons geloof: 'En indien u in de put wordt geworpen, of in de handen van moordenaars valt, en het doodvonnis over u wordt geveld; indien u in het diep wordt geworpen; indien de ziedende baren tegen u samenspannen; indien hevige winden uw vijand worden; indien de hemelen zwart worden en alle elementen zich verenigen om de weg te versperren; en bovenal, indien zelfs de kaken van de hel wijd tegen u worden opengesperd, weet dan, mijn zoon, dat al deze dingen

Salzburg (Oostenrijk)

u ondervinding zullen geven en voor uw bestwil zullen zijn.'⁴

U kunt zich redelijkerwijs afvragen waarom een liefhebbende en almachtige God toestaat dat wij in het sterfelijke leven zo zwaar beproefd worden. Dat komt doordat Hij weet dat we in geestelijke reinheid en kaliber moeten groeien om voor eeuwig als gezin in zijn tegenwoordigheid te leven. Om dat mogelijk te maken, heeft onze hemelse Vader ons een Heiland gegeven, en de macht om er door geloof zelf voor te kiezen zijn geboden te onderhouden, ons te bekeren, en zo tot Hem te komen.

Het plan van geluk van onze Vader is helemaal gericht op ons doel om steeds meer op zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, te gaan lijken. Het voorbeeld van de Heiland is in alles onze beste leidraad. Hij was niet vrijgesteld van de noodzaak om Zichzelf te bewijzen. Hij volhardde tot het einde ten behoeve van alle kinderen van onze hemelse Vader, en betaalde de prijs voor al onze zonden. Hij voelde het lijden van allen die ooit in de sterfelijke wereld zijn gekomen en zullen komen.

Als u zich afvraagt hoeveel pijn u goed kunt verdragen, denk dan aan

Hem. Hij leed wat u moet lijden om te weten hoe Hij u kan opbeuren. Hij neemt de last niet weg, maar geeft u kracht, troost en hoop. Hij weet de weg. Hij dronk de bittere beker. Hij droeg het lijden van alle mensen.

Uw liefdevolle Heiland voedt en troost u. Hij weet hoe Hij u in uw beproevingen moet steunen. Alma heeft geschreven:

'En Hij zal uitgaan en pijnen en benauwingen en allerlei verzoekingen doorstaan; en wel opdat het woord wordt vervuld dat zegt dat Hij de pijnen en ziekten van zijn volk op Zich zal nemen.

'En Hij zal de dood op Zich nemen, om de banden van de dood, die zijn volk binden, los te maken; en Hij zal hun zwakheden op Zich nemen, opdat zijn binnenste met barmhartigheid zal worden vervuld, naar het vlees, opdat Hij naar het vlees zal weten hoe zijn volk te hulp te komen naargelang hun zwakheden.'⁵

Een manier waarop Hij u steunt, is door u aan te moedigen om altijd aan Hem te denken en tot Hem te komen. Hij heeft ons deze aanmoediging gegeven:

'Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven.

'Neem Mijn juk op u, en leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel.'⁶

U kunt tot Hem komen door u aan zijn woorden te vergasten, geloof tot bekering te oefenen, u door een bevoegde dienstknecht van Hem te laten dopen en bevestigen, en vervolgens uw verbonden met God na te komen. Hij stuurt de Heilige Geest om als uw Metgezel, Trooster en Leidsman op te treden.

Bengaluru (India)

Leeft u zo dat u in aanmerking komt voor de gave van de Heilige Geest, dan kan de Heer u de veilige weg wijzen wanneer u die zelf niet kunt zien. Meestal laat Hij mij maar de volgende een of twee stappen zien. Hij laat mij slechts zelden een glimp van de verre toekomst opvangen, maar zelfs die zeldzame glimpen zijn mij bij mijn dagelijkse keuzes tot leidraad.

De Heer heeft uitgelegd:

‘Op dit moment kunt u het plan van uw God met betrekking tot de dingen die hierna zullen komen, en de heerlijkheid die zal volgen op veel beproeving, niet met uw natuurlijke ogen zien.

‘Want na veel beproeving komen de zegeningen.’⁷

De grootste zegen die we krijgen als we in beproevingen onze verbonden trouw blijven, is een verandering van onze aard. Besluiten we ons aan onze verbonden te houden, dan kunnen de kracht van Jezus Christus en de zegeningen van zijn verzoening in ons werkzaam zijn. Ons hart kan dan verzacht worden om anderen lief te hebben, te vergeven en ze uit te nodigen om tot Christus te komen. Ons vertrouwen in de Heer neemt toe. Onze angsten nemen af.

Maar ondanks al die zegeningen die ons door beproeving beloofd zijn, gaan we niet op zoek naar beproeving. In het sterfelijk leven hebben

wij meer dan genoeg kansen om onszelf te bewijzen, en beproevingen te doorstaan die zwaar genoeg zijn om steeds meer op de Heiland en onze hemelse Vader te gaan lijken.

Bovendien moeten we opletten wat voor ellende anderen meemaken, en proberen hulp te bieden. Dat is vooral moeilijk als we zelf zwaar beproefd worden. Maar we zullen ontdekken dat we, als we andermans last ook maar enigszins verlichten, onze rug kunnen rechten, en licht aan het eind van de tunnel kunnen zien.

In dit opzicht is de Heer ons Voorbeeld. Toen Hij op Golgotha aan het kruis hing, nadat Hij al zoveel pijn had geleden dat Hij eraan zou zijn gestorven als Hij niet de eniggeboren Zoon van God was geweest, keek Hij naar zijn beulen en zei Hij tegen zijn Vader: ‘Vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen.’⁸ Terwijl Hij leed voor allen die ooit zouden leven, keek Hij vanaf het kruis naar Johannes en naar zijn eigen diepbedroefde moeder, en zorgde Hij voor bijstand in haar beproeving:

‘Toen nu Jezus Zijn moeder zag en de discipel die Hij liefhad, bij haar zag staan, zei Hij tegen Zijn moeder: Vrouw, zie, uw zoon.

‘Daarna zei Hij tegen de discipel: Zie, uw moeder. En vanaf dat moment nam de discipel haar in zijn huis.’⁹

Hij gaf op die uiterst heilige dag vrijwillig zijn leven voor ieder van ons, waarmee Hij ons niet alleen steun in dit leven bood, maar eeuwig leven in het hiernamaals.

Ik heb mensen tot grote hoogten zien stijgen door in verschrikkelijke beproevingen trouw te blijven. Daar zijn overal in de kerk voorbeelden van. Tegenspoed dwingt mensen op hun knieën. Door hun inzet en getrouwe volharding gaan ze meer op de Heiland en onze hemelse Vader lijken.

Ik heb nog een andere les van mijn moeder geleerd. In haar jeugd overleed ze bijna aan difterie. Later kreeg ze een hersenvliesontsteking. Haar vader overleed op jonge leeftijd, en dus hielpen mijn moeder en haar broers hun moeder.

Ze heeft haar hele leven met ziekte te maken gehad. In de laatste tien jaar van haar leven moest ze meerdere

São Paulo (Brazilië)

Ouderling Jeremy R. Jaggi
van de Zeventig

operaties ondergaan. Maar in al die ellende bleef ze de Heer trouw, zelfs toen ze bedlegerig was. Aan de muur van haar slaapkamer hing maar één afbeelding: een plaat van de Heiland. Het laatste wat ze tegen me zei, was: 'Hal, je klinkt alsof je verkouden bent. Je moet beter voor jezelf zorgen.'

Bij haar uitvaartdienst was ouderling Spencer W. Kimball de laatste spreker. Nadat hij het een en ander over haar beprovingen en haar getrouwheid had gezegd, zei hij ongeveer het volgende: 'Sommigen onder u vragen zich misschien af waarom Mildred zo lang en zo veel moest lijden. Ik zal u vertellen waarom. Dat kwam doordat de Heer haar gewoon nog wat verder wilde polijsten.'

Ik spreek mijn dank uit voor de vele trouwe leden van de Kerk van Jezus Christus die met een standvastig geloof lasten dragen, en anderen helpen om hun lasten te dragen, terwijl de Heer ze nog wat verder wil polijsten. Ik spreek bovendien mijn liefde en bewondering uit voor zorgverleners en leidinggevendenden over de hele wereld die anderen dienen terwijl zij en hun gezinsleden ook zo gepolijst worden.

Ik getuig dat wij kinderen zijn van een hemelse Vader die van ons houdt. Ik voel de liefde die president Russell M. Nelson voor ons allen heeft. Hij is werkelijk de profeet van de Heer in deze tijd. Daarvan getuig ik in de heilige naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Abraham 3:25–26.
2. Mozes 1:39.
3. Leer en Verbonden 138:42.
4. Leer en Verbonden 122:7.
5. Alma 7:11–12.
6. Mattheüs 11:28–29.
7. Leer en Verbonden 58:3–4.
8. Lukas 23:34.
9. Johannes 19:26–27.

Laat volharding volledig doorwerken, en acht het enkel vreugde!

Door het oefenen van geduld ontwikkelen we meer geloof. Meer geloof betekent ook meer vreugde.

Twee jaar geleden is mijn jongste broer, Chad, door de sluier gegaan. Zijn overgang naar de andere zijde heeft mijn schoonzus, Stephanie, hun twee kleine kinderen, Braden en Bella, en de rest van de familie diep in het hart getroffen. We putten troost uit de woorden van ouderling Neil L. Andersen in de algemene conferentie de week voordat Chad stierf: 'Volhard geduldig in de smeltkroes van aardse beprovingen. Dan zal de geneeskraft van de Heiland u licht, inzicht, gemoedsrust en hoop brengen.' ('Verwond', *Liahona*, november 2018, 85.)

We hebben geloof in Jezus Christus; we weten dat we Chad weer zullen zien, maar het gemis van zijn lichamelijke aanwezigheid doet pijn! Velen hebben dierbaren verloren. Het is moeilijk om geduldig te wachten en te volharden tot we weer bij ze zijn.

Het jaar na zijn dood leek het alsof een donkere wolk ons overschaduwde. We zochten toevlucht in onze Schriftstudie, meer vurige gebeden en meer tempelbezoek. De regels uit deze lofzang geeft onze gevoelens van destijds goed weer: 'Het nachtfloers

wordt zwakker, de wereld wordt wakker, de daag'raad komt tot ons met stralend gezag.' ('Het nachtfloers wordt zwakker', *Heilige lofzangen*, nr. 127.)

Onze familie besloot 2020 met frisse moed tegemoet te treden! Eind november 2019 bestudeerden we onze les uit *Kom dan en volg Mij* in het boek Jakobus van het Nieuwe Testament, en toen kwam er een thema duidelijk naar voren. In Jakobus 1, vers 2 staat: 'Mijn broeders, acht het enkel vreugde wanneer u in vele benauwingen valt'

Taboão da Serra (São Paulo, Brazilië)

Villa Alemana (Gran Valparaíso, Chili)

(Bijbelvertaling van Joseph Smith, Jakobus 1:2 [in het aanhangsel van de tripelcombinatie]). In ons verlangen om een nieuw jaar en een nieuw decennium met vreugde te beginnen, besloten we dat we in 2020 alles ‘enkel vreugde’ zouden achten. Dat voornemen was zo sterk, dat we onze broers en zussen afgelopen Kerstmis een T-shirt cadeau gaven met daarop in vette letters: ‘Acht het enkel vreugde.’ Het jaar 2020 zou zeker een jaar van vreugde en verheuging worden.

Hier zitten we nu. 2020 heeft daarentegen een wereldwijde COVID-19-pandemie, burgerlijke onrust, meer natuurrampen en economische moeilijkheden gebracht. Onze hemelse Vader geeft ons mogelijk de tijd om ons begrip van geduldige volharding en onze bewuste keuze voor vreugde te overdenken.

Het boek Jakobus heeft inmiddels een nieuwe betekenis voor ons gekregen. In Jakobus, hoofdstuk 1, vers 3 en 4 staat verder:

‘Want u weet dat de beproeving van uw geloof volharding teweegbrengt.

‘Maar laat die volharding ook volledig mogen doorwerken, opdat u volmaakt bent en geheel oprecht, en in niets tekortschiet.’

We probeerden in onze beproevingen wel vreugde te vinden, maar waren vergeten dat geduldige

volharding de sleutel is om die beproevingen een goede uitwerking op ons te laten hebben.

Koning Benjamin leerde ons dat we de natuurlijke mens

moeten afleggen en ‘een heilige [worden] door de verzoening van Christus, de Heer, en [worden] als een kind: onderworpen, zachtmoedig, ootmoedig, geduldig, vol liefde, gewillig zich te onderwerpen aan alles’ (Mosiah 3:19).

In Hoofdstuk 6 van *Predik mijn evangelie* staan belangrijke eigenschappen van Christus beschreven die we ons eigen kunnen maken: ‘Geduld is het vermogen om belemmeringen, problemen, tegenspoed of leed te verdragen zonder boos, gefrustreerd of verontrust te worden. Het is het vermogen om Gods wil en timing te aanvaarden. Als u geduldig bent, houdt u stand onder druk en bent u in staat om tegenspoed rustig en hoopvol onder ogen te zien.’ (*Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* [2004], 130.)

Het volledige resultaat van geduldige volharding zien we ook terug bij een van de eerste discipelen van Christus, Simon de Kanaäniet. De Zeloten waren een groep Joodse nationalisten die zich sterk tegen de Romeinse heerschappij verzetten. De fanatieke Zelotenbeweging stimuleerde geweld tegen de Romeinen, hun Joodse collaborateurs en de Sadduceeën door hun rantsoenen te plunderen en hun zaak op andere manieren vooruit te helpen. (Zie *Encyclopedia Britannica*, ‘Zealot’, britannica.com.) Simon de Kanaäniet was een Zeloot (zie Lukas 6:15). Stel

u voor dat Simon de Heiland probeerde over te halen om de wapens op te nemen, een groep militanten aan te voeren of chaos in Jeruzalem te veroorzaken. Jezus leerde:

‘Zalig zijn de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beërven. [...]

‘Zalig zijn de barmhartigen, want aan hen zal barmhartigheid bewezen worden. [...]

‘Zalig zijn de vredestichters, want zij zullen Gods kinderen genoemd worden’ (Mattheüs 5:5, 7, 9).

Simon omarmde en bepleitte zijn opvatting misschien fanatiek en met passie, maar de Schriften laten doorschemeren dat zijn focus door de invloed en het voorbeeld van de Heiland veranderde. Hij wijdde zijn verdere leven geheel aan de dienst van Christus.

Als we verbonden met God sluiten en nakomen, kan de Heiland ons helpen om te ‘worden wedergeboren, ja, [...] geboren uit God, veranderd van [een] vleselijke en gevallen staat in een staat van rechtvaardigheid, waardoor [w]ij, door God verlost, zijn zonen en dochters worden’ (Mosiah 27:25).

Laat van alle fanatieke maatschappelijke, godsdienstige en politieke bewegingen in deze tijd *discipel van Jezus Christus* ons meest uitgesproken en positieve kenmerk zijn. ‘Want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn’ (Mattheüs 6:21). Laten we ook niet vergeten dat trouwe discipelen ‘na het volbrengen van de wil van God’ nog steeds ‘volharding nodig’ hebben (Hebreeën 10:36).

Net zoals de beproeving van ons geloof volharding bij ons teweegbrengt, geldt dat we door het oefenen van geduld meer geloof ontwikkelen. Meer geloof betekent ook meer vreugde.

Afgelopen maart ging onze tweede dochter, Emma, zoals veel zendingen van de kerk in verplichte isolatie.

Veel zendingen keerden terug naar huis. Veel zendingen wachtten op overplaatsing naar een ander zendingsgebied. Velen ontvingen hun tempelzegens niet voordat ze naar het zendingsveld vertrokken. Dank jullie wel, ouderlingen en zusters. We houden van jullie.

Emma en haar collega waren die eerste paar weken in Nederland behoorlijk van slag – vaak tot tranen toe. Doordat ze niet vaak met mensen konden praten en maar beperkt naar buiten mochten, ging Emma meer op God vertrouwen. We baden tijdens videogesprekken samen met haar, en vroegen hoe we konden helpen. Ze vroeg ons contact te leggen met vrienden die ze online aan het onderwijzen was!

We begonnen als gezin online contact te onderhouden, één voor één, met Emma's vrienden in Nederland. We nodigden ze uit om aan onze wekelijkse online studie van *Kom dan en volg Mij* met meerdere familieleden mee te doen. Floor, Laura, Renske, Freek, Benjamin, Stal en Muhammad zijn allemaal onze vrienden geworden. Sommige vrienden uit Nederland zijn 'door de nauwe poort' ingegaan (3 Nephi 14:13). Anderen wordt getoond 'hoe nauw het pad en hoe smal de poort is waardoor zij moeten binnengaan' (2 Nephi 31:9). Ze zijn onze broeders en zusters in Christus. We achten het elke week 'enkel vreugde' om samen aan onze vooruitgang op het verbondspad te werken.

We laten geduldige 'volharding volledig doorwerken' (zie Jakobus 1:4) nu we als wijkfamilie een tijdje niet allemaal bij elkaar mogen komen. Maar we achten het enkel vreugde dat onze gezinnen in geloof toenemen door nieuwe technologische verbindingen en de studie van het Boek van Mormon met *Kom dan en volg Mij*.

President Russell M. Nelson heeft beloofd: 'Als u er consequent mee bezig blijft – zelfs op momenten waarop u denkt dat u er niet veel aan hebt – zal het u, uw gezinsleden en de wereld veranderen.' ('Ga voorwaarts in geloof', *Liahona*, mei 2020, 114.)

De plek waar we heilige verbonden met God sluiten – de tempel – is tijdelijk gesloten. De plek waar we verbonden met God nakomen – thuis – is open! We zijn in de gelegenheid om de uitzonderlijke schoonheid van tempelverbonden thuis te bestuderen en te overdenken. Ook nu we die gewijde ruimte niet fysiek kunnen betreden, kan ons hart 'zich grotelijks verheugen ten gevolge van de zegeningen die zullen worden uitgestort' (Leer en Verbonden 110:9).

Veel mensen zijn hun baan kwijtgeraakt; anderen hebben kansen zien vervliegen. Toch verheugen we ons, samen met president Nelson, die onlangs heeft gezegd: 'Vrijwillige vastengaven van onze leden zijn zelfs toegenomen, alsook vrijwillige bijdragen aan ons humanitaire fonds.

Kuala Lumpur (Maleisië)

[...] Samen slaan we ons door deze moeilijke tijd heen. De Heer zal u zegenen als u anderen tot zegen bent.' (Bericht op Russell M. Nelsons Facebookpagina, geplaatst op 16 augustus 2020, facebook.com/russell.m.nelson.)

'Heb goede moed' is het gebod van de Heer, niet 'wees bevreesd' (Mattheüs 14:27).

We worden weleens ongeduldig als we menen dat we 'goed bezig' zijn en de verlangde zegeningen uitblijven. Henoeh wandelde 365 jaar lang met God voordat hij en zijn volk werden opgenomen. 365 jaar lang goed bezig zijn, en daarna gebeurde het! (Zie Leer en Verbonden 107:49.)

Mijn broer Chad overleed net een paar maanden nadat we een tijdlang het zendingsgebied Ogden (Utah, VS) hadden gepresideerd. Het was een wonder dat we, vanuit onze woonplaats in het zuiden van Californië, van alle 417 zendingsgebieden waar we in het jaar 2015 naartoe geroepen konden worden, in het noorden van Utah terechtkwamen. Het zendingshuis lag op een half uurtje rijden van Chads huis. Chads kanker werd ontdekt nadat we onze zendingsoproep hadden gekregen. Zelfs in de moeilijkste omstandigheid wisten we dat onze hemelse Vader aan ons dacht en ons vreugde liet vinden.

Ik getuig van de verlossende, heiligende, verootmoedigende en vreugdevolle macht van de Heiland Jezus Christus. Ik getuig dat onze hemelse Vader ons zal antwoorden als we in de naam van Jezus tot Hem bidden. Ik getuig dat we, als we horen naar, letten op en gehoor geven aan de stem van de Heer en zijn levende profeet, president Russell M. Nelson, in staat zijn om 'volharding volledig [te laten] doorwerken' en 'het enkel vreugde' te achten. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Ouderling Gary E. Stevenson
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Uitermate door de Heer begunstigd

Tijden van ellende en teleurstelling veranderen het waakzame oog van de Heer niet, want Hij is ons gunstig gezind en zegent ons.

Jaren geleden waren mijn collega en ik als jonge zendelingen werkzaam in een kleine gemeente op het eilandje Amami Oshima in Japan. Op een dag waren we in de wolken met het nieuws dat president Spencer W. Kimball Azië zou bezoeken, en dat alle leden en zendelingen in Japan werden uitgenodigd om de profeet in een gebiedsconferentie in Tokio te horen spreken. Samen met de gemeentelieden begonnen mijn collega en ik enthousiast plannen te maken voor de conferentie, wat een boottocht van twaalf uur over de Oost-Chinese Zee naar het hoofdeiland van Japan inhield, gevolgd door een treinreis van vijftien uur naar Tokio. Maar het pakte helaas anders uit. Onze zendingspresident liet ons weten dat mijn collega en ik vanwege de afstand en tijd niet naar de conferentie in Tokio mochten gaan.

Toen de leden van onze kleine gemeente naar Tokio vertrokken, bleven wij achter. De volgende dagen voelden stil en leeg. We hielden de avondmaalsdienst alleen in de kleine kapel terwijl de heiligen der laatste dagen en zendelingen van Japan de conferentie bijwoonden.

Mijn gevoel van persoonlijke teleurstelling werd nog versterkt toen ik, weliswaar met blijdschap, luisterde naar de gemeentelieden die van de conferentie terugkwamen met het nieuws dat president Kimball een tempel in Tokio had aangekondigd. Ze vertelden dolenthousiast over de vervulling van hun droom. Ze beschreven hoe de leden en

Orem (Utah, VS)

zendelingen bij het horen van de aankondiging hun vreugde niet konden onderdrukken en spontaan massaal in de handen klaptten.

Na al die jaren herinner ik me nog steeds mijn teleurstelling dat die historische bijeenkomst aan mijn neus voorbij was gegaan.

Ik heb de afgelopen maanden vaak bij deze ervaring stilgestaan. Ik heb namelijk door de wereldwijde COVID-19-pandemie anderen met diepe teleurstellingen en groot verdriet zien kampen – veel groter en dieper dan die van mij als jonge zending ooit waren.

Eerder dit jaar beloofde het Eerste Presidium in verband met de toenemende pandemie dat ‘wij als kerkgemeenschap goed burgerschap en zorg voor onze medemensen hoog in het vaandel’ zouden hebben,¹ en ‘uiterst voorzichtig’ te werk zouden gaan.² Zo hebben we de opschorting van kerkbijeenkomsten wereldwijd meegemaakt, de terugkeer van meer dan de helft van het zendingsleger van de kerk naar hun thuisland, en de sluiting van alle tempels in de hele kerk. Duizenden onder u waren van plan om voor eigen verordeningen, waaronder tempelverzegelingen, naar de tempel te gaan. Anderen hebben vervroegd hun zending voltooid, of zijn tijdelijk ontheven en naar een ander gebied geroepen.

Gedurende deze tijd hebben overheids- en onderwijsinstellingen scholen gesloten – wat invloed had op diploma-uitreikingen, en waardoor sport-, sociale, culturele en onderwijsgerelateerde evenementen en activiteiten noodgedwongen werden stopgezet. Velen hadden zich voorbereid op evenementen die niet werden bijgewoond, uitvoeringen die niet werden gehoord en een sportseizoen dat niet werd gespeeld.

Nog schrijnender zijn de gedachten aan families die dierbaren hebben verloren in deze periode; de meesten mochten onverhoopt geen uitvaartdienst of andere rouwbijeenkomsten houden.

Kortom, tallozen onder u hebben met hartverscheurende teleurstellingen, verdriet en ontmoediging te maken gehad. Hoe kunnen we dan genezen, volharden en voorwaarts gaan als alles zo'n puinhoop lijkt?

De profeet Nephi begon op de kleine platen te graveren toen hij een volwassen man was. Terugkijkend op zijn leven en bediening verwoordde hij een belangrijk inzicht in het aller-eerste vers van het Boek van Mormon. Dit vers bevat een belangrijk beginsel waar we in onze tijd iets aan hebben. Na zijn bekende woorden: 'Ik, Nephi, ben geboren uit goede ouders', schrijft hij: 'Ik [heb] in de loop van mijn dagen veel ellende ondervonden, maar [ben] niettemin in al mijn dagen uitermate door de Heer begunstigd.'³

We zijn door het lezen van het Boek van Mormon wel bekend met alle ellende waar Nephi naar verwijst. Toch geeft Nephi na het benoemen van zijn ellende in de loop van zijn dagen vanuit zijn evangelieperspectief aan dat hij in al zijn dagen uitermate door de Heer is begunstigd. Tijden van ellende en teleurstelling veranderen het waakzame oog van de Heer niet, want Hij is ons gunstig gezind en zegent ons.

Lesia en ik hielden onlangs een virtuele bijeenkomst met zo'n zeshonderd zendelingen in Australië. De meesten hadden met beperkende maatregelen in verband met COVID-19 te maken, velen werkten vanuit hun appartement. We bespraken samen personen in het Nieuwe Testament, het Boek van Mormon en de Leer en Verbonden die door de

Guatemala-Stad (Guatemala)

Heer werden gezegend waardoor ze grootheid in tegenspoed bereikten. Bij allen viel het meer op waartoe ze met de hulp van de Heer in staat waren dan wat ze niet konden doen terwijl ze opgesloten en beperkt waren.

We lazen over Paulus en Silas, die in een kerker met hun voeten in een blok baden, zongen, predikten, getuigden – en zelfs de cipier doopten.⁴

En wederom over Paulus, die in Rome twee jaar huisarrest had, maar in die tijd voortdurend 'het Koninkrijk van God [uitlegde]',⁵ en 'onderwijs over de Heere Jezus Christus' gaf.⁶

Over Nephi en Lehi, de zonen van Helaman, die na mishandeling en opsluiting door een beschermend vuur omringd werden, terwijl de 'zachte stem van een volmaakte mildheid [van de Heer] door[drong] tot in het diepste van de ziel' van wie hen opgepakt hadden.⁷

Over Alma en Amulek in Ammonihah, die merkten dat velen 'geloofden en begonnen zich te bekeren en de Schriften te onderzoeken',⁸ ook al werden ze vervolgens bespot, en zonder voedsel, water of kleren gebonden en in de gevangenis opgesloten.⁹

En ten slotte over Joseph Smith, die in de gevangenis te Liberty verbleef, zich in de steek gelaten voelde en toen de woorden van de Heer hoorde: 'Deze dingen [zullen] voor uw bestwil zijn',¹⁰ en 'God zal met u zijn tot in alle eeuwigheid'.¹¹

Ieder van hen begreep wat Nephi wist: hoewel ze in de loop van hun dagen veel ellende hadden ondervonden, waren ze toch uitermate door de Heer begunstigd.

Ook wij kunnen als individuele leden en als kerk parallellen trekken in hoe we uitermate door de Heer

zijn begunstigd gedurende de moeilijke tijden die we de afgelopen paar maanden hebben doorstaan. Laten de voorbeelden die ik noem ook uw getuigenis versterken dat onze levende profeet een ziener is. Hij bereidde ons voor met aanpassingen voordat er van een pandemie sprake was, zodat we de ontstane moeilijkheden daarna aan konden.

Ten eerste: **meer thuisgericht en kerkgesteund bezig zijn.**

Twee jaar geleden zei president Russell M. Nelson: ‘We zijn eraan

gewend geraakt om de “kerk” te zien als iets wat in onze kerkgebouwen gebeurt en wordt gesteund door wat er thuis gebeurt. We moeten dat patroon bijstellen [...] naar een *thuisgerichte kerk*, gedragen door het kerkleven in onze wijk- en ringgebouwen.’¹² Wat een profetische aanpassing! Thuisgerichte evangeliestudie wordt inmiddels in praktijk gebracht wegens de tijdelijke sluiting van kerkgebouwen. Zelfs nu de wereld weer normaler begint te worden en we naar de kerk terugkeren, willen we onze thuisgerichte patronen van evangeliestudie en -onderwijs behouden die we tijdens de pandemie ontwikkeld hebben.

Een tweede voorbeeld waarin we uitermate door de Heer zijn begunstigd, is de openbaring over bediening **op een verhevener en heiliger manier.**

President Nelson introduceerde in 2018 bediening als aanpassing ‘in onze manier van zorg dragen voor elkaar’.¹³ De pandemie heeft talloze gelegenheden geboden om onze bedieningsvaardigheden bij te schaven. Dienende broeders en zusters, jongevrouwen, jongemannen en anderen hebben mensen in nood goed geholpen met contacten, gesprekken, tuinwerk, maaltijden, berichtjes via technologie en de verordening van het avondmaal. De kerk zelf is anderen tijdens de pandemie ook van dienst geweest met een ongekende distributie van artikelen aan voedselbanken, opvangcentra

voor daklozen en steunpunten voor immigranten, en met projecten gericht op de ergste hongersituaties in de wereld. ZHV-zusters en hun familieleden gaven gehoor aan de uitdaging om miljoenen maskers voor zorgpersoneel te maken.

Een laatste voorbeeld waarin we gezegend worden tijdens tegenspoed, is **meer vreugde vinden in de hervatting van tempelverordeningen.**

Dit kan ik het beste met een verhaal duidelijk maken. Toen zuster Kaitlyn Palmer afgelopen april haar zendingsoproep kreeg, was ze daar enthousiast over, maar ze vond het net zo belangrijk en speciaal om in de tempel haar begiftiging te ontvangen en heilige verbonden te sluiten. Kort nadat ze een afspraak voor haar begiftiging had gemaakt, kwam de aankondiging dat alle tempels tijdelijk zouden sluiten vanwege de wereldwijde pandemie. Na dit hartverscheurende nieuws kreeg ze ook nog eens bericht dat ze de opleiding voor zendingen virtueel vanuit haar huis moest volgen. Ondanks deze teleurstellingen hield Kaitlyn heel bewust goede moed.

In de tussenliggende maanden bleef zuster Palmer hoop houden om naar de tempel te kunnen gaan. Haar familie vastte en bad dat tempels vóór haar vertrek weer open zouden gaan. Kaitlyn begon haar thuisopleiding tot zendelinge 's ochtends vaak met: ‘Is het vandaag de dag dat er een wonder gebeurt en tempels weer opengaan?’

Op 10 augustus kondigde het Eerste Presidium aan dat Kaitlyns tempel weer voor eigen verordeningen open zou gaan, precies op de dag van haar geplande vroege vlucht naar haar zendingsgebied. Ze kon niet naar de tempel gaan én haar vlucht halen. Haar familie nam met weinig hoop op succes contact op met tempelpresident Michael Vellinga om te zien

Kuala Lumpur (Maleisië)

of het wonder waarvoor ze gebeden hadden gestalte kon krijgen. Hun vasten en gebeden werden verhoord!

Om twee uur in de ochtend, enkele uren vóór haar vlucht vertrok, werden zuster Palmer en haar familie, in tranen, begroet bij de ingang van de tempel door de glimlachende tempelpresident met de woorden: 'Goedemorgen, familie Palmer. Welkom in de tempel!' Ze werden na haar begiftiging snel naar buiten geloodst, terwijl de volgende familie bij de ingang van de tempel stond te wachten. Ze reden direct naar de luchthaven, net op tijd voor de vlucht naar haar zendingsgebied.

De tempelverordeningen die we enkele maanden hebben gemist, krijgen meer betekenis dan we ons ooit hadden voorgesteld, nu tempels over de hele wereld weer in fases opengaan.

Luister tot slot naar de bemoedigende, enthousiaste en opbeurende woorden van de profeet Joseph Smith. Je zou niet denken dat hij ze in ellende en isolatie heeft geschreven, in zijn vrijheid beperkt in een huis in Nauvoo, zich verbergend voor wie hem onrechtmatig wilden oppakken:

'Welnu, wat horen wij in het evangelie dat wij hebben ontvangen? Een

Villa Alemana (Gran Valparaíso, Chili)

stem van blijdschap! Een stem van barmhartigheid uit de hemel; en een stem van waarheid uit de aarde; blijde tijdingen voor de doden; een stem van blijdschap voor de levenden en de doden; blijde tijdingen van grote vreugde. [...]

'Zullen wij niet voorwaarts gaan in zo'n groot werk? Ga voorwaarts en niet achterwaarts! Houd moed, [...] en op, op naar de overwinning! Laat uw hart zich verheugen en buitengewoon verblijd zijn. Laat de aarde in gezang uitbarsten.'¹⁴

Broeders en zusters, ik geloof dat ieder van u op een dag terug zal kijken op de geannuleerde evenementen, de kommer, de teleurstellingen en de eenzaamheid als gevolg van de moeilijke tijden die we doormaken, en zal inzien dat die overschaduwd worden door kostbare zegeningen en gegroeid geloof en getuigenis. Ik geloof dat uw ellende, uw Ammonihah, uw gevangenis te Liberty, in dit leven en in het leven hierna voor uw welzijn zal worden geheiligd.¹⁵ Ik bid dat wij, net als Nephi, de ellende in de loop van onze dagen kunnen ondergaan terwijl we

ook beseffen dat we uitermate door de Heer zijn begunstigd.

Ik besluit met mijn getuigenis van Jezus Christus, die zelf volop ellende heeft doorstaan en als onderdeel van zijn oneindige verzoening onder alles is neergedaald.¹⁶ Hij begrijpt ons verdriet, onze pijn en onze wanhoop. Hij is onze Heiland, onze Verlosser, onze hoop, onze troost en onze Bevrijder. Daarvan getuig ik in zijn heilige naam, Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Brief van het Eerste Presidium, 16 april 2020.
2. Brief van het Eerste Presidium, 19 mei 2020.
3. 1 Nephi 1:1.
4. Zie Handelingen 16:24–33.
5. Handelingen 28:23.
6. Handelingen 28:31.
7. Helaman 5:30.
8. Alma 14:1.
9. Zie Alma 14:22.
10. Leer en Verbonden 122:7.
11. Leer en Verbonden 122:9.
12. Russell M. Nelson, 'Openingswoord', *Liahona*, november 2018, 7.
13. Russell M. Nelson, 'Wij gaan voort, steeds voort', *Liahona*, mei 2018, 118.
14. Leer en Verbonden 128:19, 22.
15. Zie 2 Nephi 2:2.
16. Zie Leer en Verbonden 122:8.

Due Carrare (Padua, Italië)

Milton Camargo

Eerste raadgever in het algemeen zondagsschoolpresidium

Bid, zoek en klop

Een belangrijk deel van het plan van onze hemelse Vader is dat we met Hem kunnen communiceren wanneer we dat maar willen.

Vier maanden geleden kwam ik tijdens mijn Schriftstudie bij Alma's zendingswerk in Ammonihah en las ik dit idee in *Kom dan en volg Mij*: 'Als u over de grote zegeningen leest die God het volk van Nephi had geschonken (zie Alma 9:19–23), denk dan eens na over de grote zegeningen die Hij u heeft geschonken.'¹ Ik besloot een lijst te maken van de zegeningen die ik van God heb gekregen, en die in mijn digitale versie van het lesboek op te slaan. Binnen enkele minuten had ik zestien zegeningen opgeschreven.

De voornaamste daarvan waren de zegeningen van de genade en het zoenoffer van de Heiland voor mij. Ik noteerde ook de zegen dat ik als jonge zending de Heiland in Portugal mocht vertegenwoordigen, en dat ik later samen met mijn eeuwige metgezellin, Patricia, naar het zendingsgebied Porto Alegre-Zuid (Brazilië) mocht gaan om daar met 522 sterke, geweldige zendingen te werken. En veel zegeningen die ik die dag opschreef, heb ik gedurende 40 jaar huwelijk samen met Patricia genoten, waaronder onze verzegeling in de São Paulotempel (Brazilië), onze drie fantastische kinderen, hun huwelijkspartners en onze dertien kleinkinderen.

Mijn gedachten gingen ook uit naar mijn rechtschapen ouders, die me in de beginselen van het evangelie hebben opgevoed. Ik moest vooral denken aan een bijzonder moment waarop mijn moeder met mij naast mijn bed knielde om te bidden. Ik was toen ongeveer 10 jaar. Ze moet gedacht hebben dat mijn gebeden wat verbetering nodig hadden, wilden ze mijn Vader in de hemel bereiken. Dus zei ze: 'Ik bid eerst en na mijn gebed bid jij.' Zo deed ze het dagenlang, totdat ze er vertrouwen in had

dat ik door haar onderwijs en voorbeeld had geleerd hoe ik tot mijn hemelse Vader moest spreken. Ik zal haar eeuwig dankbaar zijn dat ze me leerde bidden, want ik ontdekte dat mijn hemelse Vader mijn gebeden hoort en verhoort.

Dat was trouwens ook een zegening die ik in mijn lijst opnam: de gave dat we de wil van de Heer te weten te kunnen komen. Een belangrijk deel van het plan van onze hemelse Vader is dat we met Hem kunnen communiceren wanneer we dat maar willen.

Een uitnodiging van de Heer

Toen de Heiland na zijn opstanding Amerika bezocht, herhaalde Hij een uitnodiging die Hij zijn discipelen in Galilea had gegeven. Hij zei:

'Vraag, en het zal u gegeven worden; zoek, en u zult vinden; klop, en voor u zal worden opengedaan.

'Want eenieder die vraagt, ontvangt; en hij die zoekt, vindt; en voor hem die klopt, zal worden opengedaan' (3 Nephi 14:7–8; zie ook Mattheüs 7:7–8).

Sugar City (Idaho, VS)

Onze profeet, president Russell M. Nelson, heeft ons in deze tijd een soortgelijke uitnodiging gegeven. Hij zei: ‘Bid in de naam van Jezus Christus over uw zorgen, angsten, zwakheden, ja, de diepste verlangens van uw hart. Luister dan. Noteer de plannen die in uw gedachten komen. Noteer uw gevoelens en doe wat u ingegeven wordt. Als u dat proces dag in dag uit, maand in maand uit en jaar in jaar uit herhaalt, zult u “in het beginsel openbaring” groeien.’²

President Russell M. Nelson heeft ook gezegd: ‘In de komende tijd kunnen wij geestelijk niet overleven zonder de leidende, troostende en voortdurende invloed van de Heilige Geest.’³

Waarom is openbaring zo belangrijk om geestelijk te overleven? Omdat de wereld vaak verwarrend en luidruchtig is, vol misleiding en afleiding. Door communicatie met onze hemelse Vader kunnen we uitzoeken wat waar en niet waar is, wat relevant voor het plan van de Heer voor ons is, en wat niet. De wereld kan ook hardvochtig zijn en ons hart breken. Maar als we ons hart in gebed openstellen, zullen we de troost van onze Vader in de hemel voelen, en de geruststelling dat Hij van ons houdt en dat we veel voor Hem betekenen.

Bid

De Heer heeft gezegd: ‘Ieder die bidt, die ontvangt.’ Bidden lijkt makkelijk, maar het is heel krachtig omdat onze verlangens en ons geloof erin uitgedrukt worden. Niettemin kost het tijd en geduld om de stem van de Heer te leren begrijpen. We schenken aandacht aan de gedachten en gevoelens die in ons opkomen, en we schrijven ze op, zoals onze profeet ons heeft aangeraden. Onze ingevingen noteren is een belangrijk

Lotopa (Samoa)

onderdeel van het ontvangen. Daardoor kunnen we ons herinneren, overdenken en opnieuw voelen wat de Heer ons leert.

Onlangs zei iemand die me dierbaar is tegen me: ‘Ik geloof dat persoonlijke openbaring echt is. Ik geloof dat de Heilige Geest mij alle dingen zal tonen die ik behoort te doen.’⁴ Het is gemakkelijk dat te geloven wanneer ik mijn boezem uit een overtuiging zonder twijfel in mij voel branden.⁵ Maar hoe kan ik ervoor zorgen dat de Heilige Geest altijd op zo’n niveau tot me spreekt?’

Tot die persoon en tot u allen zeg ik dat ik zulke sterke ingevingen van de Geest ook het liefst voortdurend ontvang en het pad vóór mij graag altijd helder zie. Maar zo werkt het niet. Wat we wel vaak meemaken, is dat de stille, zachte stem van de Heer in onze gedachten en ons hart fluistert: ‘Ik ben er. Ik houd van je. Ga door; doe je best. Ik steun je.’ We hoeven niet altijd alles te weten of te zien.

De stille, zachte stem bevestigt, bemoedigt en troost. En vaak is dat precies wat we die dag nodig hebben.

De Heilige Geest bestaat echt, en zijn ingevingen zijn echt, zowel de grote als de kleine.

Zoek

De Heer heeft verder beloofd: ‘Wie zoekt, die vindt.’ Zoeken impliceert mentale en geestelijke inspanning: nadenken, toetsen, proberen en bestuderen. We zoeken omdat we op de beloften van de Heer vertrouwen. ‘Want wie tot God komt, moet geloven dat Hij is, en dat Hij beloont wie Hem zoeken’ (Hebreeën 11:6). Als we zoeken, erkennen we nederig dat we nog veel moeten leren. De Heer zal ons begrip dan vergroten en ons voorbereiden om meer te ontvangen. ‘Want zie, aldus zegt de Here God: Ik zal de mensenkinderen regel op regel geven, voorschrift op voorschrift, hier een weinig en daar een weinig; [...] want hem die ontvangt, zal Ik meer geven’ (2 Nephi 28:30).

Klop

En tenslotte heeft de Heer gezegd: ‘Voor wie klopt, zal opengedaan

Salzburg (Oostenrijk)

worden.’ Kloppen is in geloof handelen. Als we Hem doelbewust volgen, maakt de Heer de weg voor ons vrij. Er is een mooie lofzang waarin staat: ‘Waakt op dan en doet toch iets meer, dan dromen van d’hemelse woon. Ons aan goeddoen te wijden, geeft maatloos verblijden, een zegen vol liefde, zo schoon.’⁶ Ouderling Gerrit W. Gong van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft onlangs uitgelegd dat we vaak openbaring krijgen als we bezig zijn met goeddoen. Hij zei: ‘Wanneer we ons best doen om mensen om ons heen te dienen, geeft de Heer ons volgens mij een extra portie van zijn liefde voor hen, en daardoor ook voor ons. Ik denk dat we zijn stem horen en zijn nabijheid anders aanvoelen wanneer we bidden om de mensen om ons heen te kunnen helpen, want dat is het soort gebed dat Hij het liefst beantwoordt.’⁷

Alma’s voorbeeld

Die eenvoudige tip in *Kom dan en volg mij* om over mijn zegeningen na te denken gaf mij een fijn gevoel en onverwachte geestelijke inzichten. Toen ik verder las over Alma’s bediening in Ammonihah, ontdekte ik dat Alma een goed voorbeeld is van wat ‘bid, zoek en klop’ inhoudt. We lezen: ‘Alma [verrichtte] veel arbeid in de geest, met God worstelend in machtig gebed, opdat Hij zijn Geest zou uitstorten over de mensen die zich in de stad bevonden.’ Dat gebed werd echter niet verhoord zoals hij had gehoopt. Alma werd uit de stad gezet. ‘Onder smart gebukt’ stond Alma op het punt om op te geven. Toen kwam er een engel met deze boodschap: ‘Gezegend bent u, Alma; hef daarom uw hoofd op en verblijd u, want u hebt grote reden om u te verblijden.’ De engel zei dat Alma naar Ammonihah moest terugkeren en het opnieuw

proberen, en Alma keerde ‘met spoed’ terug.⁸

Wat leren we van Alma over bidden, zoeken en kloppen? We leren dat gebed geestelijke inspanning vergt en niet altijd leidt naar de uitkomst waar we op hopen. Maar als we ontmoedigd zijn of onder smart gebukt gaan, troost de Heer ons en geeft Hij ons op allerlei manieren kracht. Hij beantwoordt misschien niet al onze vragen of lost niet direct onze problemen op. In plaats daarvan spoort Hij ons aan om te blijven proberen. Als we ons plan dan met spoed in overeenstemming met het zijne brengen, zal Hij de weg voor ons vrijmaken, zoals Hij dat voor Alma deed.

Het is mijn getuigenis dat dit de bedeling van de volheid der tijden is. We kunnen de zegeningen van de verzoening van Jezus Christus genieten. We hebben de Schriften vlot tot onze beschikking. We worden geleid door profeten die ons de wil van de Heer bekendmaken voor deze moeilijke tijd waarin we leven. Bovendien hebben we toegang tot openbaring voor onszelf zodat de Heer ons persoonlijk kan troosten en leiden. Zoals de engel tegen Alma zei, hebben wij ‘grote reden om [ons] te verblijden’ (Alma 8:15). In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. *Kom dan en volg Mij – voor personen en gezinnen: Boek van Mormon 2020* (2019), 91.
2. Russell M. Nelson, ‘Openbaring voor de kerk, openbaring voor onszelf’, *Liahona*, mei 2018, 95; citaat uit *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 142.
3. Russell M. Nelson, ‘Openbaring voor de kerk, openbaring voor onszelf’, 96.
4. Zie 2 Nephi 32:5.
5. Zie Leer en Verbonden 9:8.
6. ‘Heb ik heden iets goeds in de wereld gedaan?’, *Heilige Lofzangen*, nr. 193.
7. ‘How I #HearHim: Elder Gerrit W. Gong’ (video), [ChurchOfJesusChrist.org/media](https://www.ChurchOfJesusChrist.org/media).
8. Zie Alma 8:10–18.

Ouderling Dale G. Renlund
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Recht doen, goedertierenheid liefhebben en ootmoedig met God wandelen

Recht doen betekent eerbaar handelen. We gaan eerbaar met God om door ootmoedig met Hem te wandelen. We gaan eerbaar met anderen om door goedertierenheid lief te hebben.

Als volgelingen van Jezus Christus, en als heiligen der laatste dagen, streven we ernaar – en worden we aangemoedigd – om een beter mens te worden.¹ Misschien vraagt u zich net als ik ook weleens af: doe ik wel genoeg? Wat moet ik nog meer doen? Of: hoe kan ik met al mijn gebreken ooit ‘in een staat van nimmer eindigend geluk’ bij God wonen?²

De oudtestamentische profeet Micha stelde die vraag als volgt: ‘Waarmee zal ik de Heere tegemoet gaan en mij buigen voor de hoge God?’³ Micha vroeg zich satirisch af of zelfs overdadige offers wel genoeg waren om zonden uit te wissen: ‘Zou de Heere behagen scheppen in duizenden rammen, in tienduizenden oliebekken? Zal ik mijn eerstgeborene geven voor [...] de zonde van mijn ziel?’⁴

Het antwoord is nee. Goede daden zijn niet genoeg. Het eeuwig heil wordt niet verdiend.⁵ Zelfs de omvangrijke offers die Micha kende, konden de geringste zonde onmogelijk uitwissen. Alleen op eigen kracht in Gods tegenwoordigheid terugkeren, kunnen we wel vergeten.⁶

Zonder de zegeningen van onze hemelse Vader en Jezus Christus kunnen we op eigen houtje nooit genoeg goedgevoelen of goed zijn. Het goede nieuws is echter dat we dankzij en door Jezus Christus wel goed genoeg kunnen worden.⁷ Alle mensen zullen door Gods genade van de lichamelijke dood worden gered, dankzij de dood en opstanding van Jezus Christus.⁸ En keren we ons hart tot God, dan is redding van de geestelijke dood beschikbaar voor allen ‘door de verzoening van [Jezus] Christus [en]

door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het evangelie.’⁹ We kunnen van zonde worden verlost en daardoor zuiver en rein voor God staan. Micha heeft uiteengezet: ‘[God] heeft u, mens, bekendgemaakt wat goed is. En wat vraagt de Heere van u anders dan recht te doen, goedertierenheid lief te hebben en ootmoedig te wandelen met uw God.’¹⁰

Micha’s aansporing om ons hart tot God te keren en voor eeuwig heil in aanmerking te komen, bevat drie elementen die met elkaar verbonden zijn. *Recht doen* betekent eerbaar met God en met andere mensen omgaan. We gaan eerbaar met God om door ootmoedig met Hem te wandelen. We gaan eerbaar met anderen om door goedertierenheid lief te hebben. *Recht doen* is dan ook een praktische toepassing van het eerste en tweede grote gebod, namelijk ‘de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand [en] uw naaste liefhebben als uzelf.’¹¹

Recht doen en *ootmoedig met God wandelen* betekenen onze hand van onrecht afkeren, naar zijn verordeningen leven en oprecht trouw

San Lucas Sacatepéquez (Guatemala)

blijven.¹² Een rechtvaardige keert zich van zonde af en naar God toe, sluit verbonden met Hem en komt die verbonden na. Een rechtvaardige kiest ervoor om Gods geboden te gehoorzamen, bekeert zich bij misstappen en blijft het proberen.

Toen de herrezen Christus de Nephieten bezocht, legde Hij uit dat de wet van Mozes door een hogere wet vervangen was. Hij gaf ze de instructie om 'geen [...] offeranden en brandoffers' meer te offeren, maar als offer 'een gebroken hart en een verslagen geest' te brengen. Hij beloofde ook: 'En wie tot Mij komt met een gebroken hart en een verslagen geest, die zal Ik dopen met vuur en met de Heilige Geest.'¹³ Wanneer we na onze doop de gave van de Heilige Geest ontvangen, kunnen we de Heilige Geest voortdurend als metgezel hebben en alles leren wat we behoren te doen,¹⁴ ook hoe we ootmoedig met God wandelen.

Jezus Christus' zoenoffer voor zonde en redding van de geestelijke dood staan allen met zo'n gebroken hart en verslagen geest tot beschikking.¹⁵ Een gebroken hart en een verslagen geest zetten ons aan tot vreugdevolle bekering, en vergroten onze inzet om op onze hemelse Vader en Jezus Christus te gaan lijken. Daarbij ontvangen we dan de reinigende, genezende en sterkende macht van de Heiland. We doen niet alleen recht en wandelen ootmoedig met God, we leren ook goedertierenheid lief te hebben, zoals onze hemelse Vader en Jezus Christus dat doen.

God schept behagen in goedertierenheid en gebruikt die vrijelijk. In Micha's woorden aan Jehova: 'Wie is een God als U, Die de ongerechtigheid vergeeft, [...] Zich weer over ons [zal] ontfermen [en alle] zonden [zal] werpen in de diepten van de

zee.'¹⁶ Goedertierenheid liefhebben zoals God dat doet, is onlosmakelijk verbonden met anderen goed en hoffelijk behandelen.

In een anekdote over Hillel de Oudere, een Joods wetgeleerde die in de eerste eeuw vóór Christus leefde, komt het belang van anderen hoffelijk behandelen tot uiting. Een van Hillels leerlingen zag in de Thora – de vijf boeken van Mozes met hun 613 geboden en bijbehorende commentaren van rabbi's – door de bomen het bos niet meer. De leerling daagde Hillel uit om de Thora uit te leggen terwijl Hillel op één been bleef staan. Hillels evenwicht liet misschien te wensen over, maar hij nam de uitdaging aan. Hij citeerde het volgende uit Leviticus: 'U mag geen wraak nemen of een wrok koesteren tegen uw volksgenoten, maar u moet uw naaste liefhebben als uzelf.'¹⁷ Hillel besloot daarna met: 'Wat voor u onaan genaam is, doe dat uw naaste niet aan. Dit is de hele Thora; de rest is commentaar. Ga nu aan de studie.'¹⁸

Altijd eerbaar met anderen omgaan, valt onder goedertierenheid liefhebben. Ik hoorde jaren geleden eens een gesprek op de spoedafdeling van Johns Hopkins Hospital in Baltimore (Maryland) in de Verenigde Staten. Een patiënt, de heer Jackson, was een hoffelijke, aangename man die men in het ziekenhuis inmiddels goedkende. Hij was al meerdere keren opgenomen geweest voor de behandeling van alcoholgerelateerde kwalen. Deze keer kreeg meneer Jackson de diagnose van alvleesklierontsteking ten gevolge van alcoholgebruik.

Aan het einde van zijn dienst oordeelde dokter

Cohen, een hardwerkende en veelgeprezen arts, dat meneer Jackson in het ziekenhuis opgenomen moest worden. Dokter Cohen gaf dokter Jones, de volgende dienstdoende arts, opdracht om meneer Jackson op te nemen en op zijn behandeling toe te zien.

Dokter Jones had een prestigieuze medische opleiding genoten en was net aan haar postdoctorale studie begonnen. Die veeleisende opleiding ging vaak met slaapgebrek gepaard, wat dokter Jones' negatieve reactie waarschijnlijk verergerde. Dit zou haar vijfde opname die avond worden, en ze beklagde zich luidkeels bij dokter Cohen. Ze vond het niet eerlijk dat ze urenlang voor meneer Jackson zou moeten zorgen, terwijl hij zichzelf uiteindelijk in de nesten had gewerkt.

Dokter Cohens empathische reactie sprak hij bijna fluisterend uit. Hij zei: 'Dokter Jones, u bent arts geworden om voor mensen te zorgen en ze beter te maken. U bent geen arts geworden om ze te veroordelen. Als u het verschil niet begrijpt, bent u voor uw opleiding in deze instelling aan het verkeerde adres.' Na deze terechtwijzing zorgde dokter Jones ijverig voor meneer Jackson tijdens zijn ziekenhuisopname.

Meneer Jackson is inmiddels overleden. Dokter Jones en dokter Cohen

São Paulo (Brazilië)

hebben beiden een glansrijke carrière gehad. Maar op een cruciaal moment in haar opleiding moest dokter Jones eraan herinnerd worden om recht te doen, goedertierenheid lief te hebben en zonder waardeoordeel voor meneer Jackson te zorgen.¹⁹

Ik heb in de loop der jaren veel aan die herinnering gehad. Goedertierenheid liefhebben, betekent dat we niet alleen de goedertierenheid liefhebben die God ons verleent; we verheugen ons ook dat God anderen dezelfde goedertierenheid verleent. En wij volgen zijn voorbeeld. 'Allen zijn voor God gelijk',²⁰ en we hebben allemaal geestelijke zorg en hulp nodig om te genezen. De Heer heeft gezegd: 'U zult niet het ene vlees hoger achten dan het andere, ofwel de ene mens zal zichzelf niet boven een ander schatten.'²¹

Jezus Christus was het grote voorbeeld van wat het betekent om recht te doen en goedertierenheid lief te hebben. Hij ging vrijuit met zondaars om en behandelde ze eerbaar en met respect. Hij droeg de vreugde van het onderhouden van Gods geboden uit, en probeerde mensen die het moeilijk hadden te verheffen in plaats van te veroordelen. Hij sprak Zich uit tegen lieden die Hem hekelden omdat Hij mensen diende die zij onwaardig achtten.²² Hij nam en neemt nog steeds aanstoot aan dergelijke zelfingenomenheid.²³

Wie Christus volgt, doet recht en gaat eerbaar met God en met andere mensen om. Een rechtvaardige is hoffelijk in woord en daad, en ziet in dat verschillen in visie of geloof oprechte vriendelijkheid en vriendschap niet in de weg staan. Wie recht doen, 'zull[en] geen zin hebben om elkaar kwaad te doen, maar om vredig te leven'²⁴ met elkaar.

Wie Christus volgt, heeft goedertierenheid lief. Wie goedertierenheid liefhebben, hebben geen waardeoordeel; ze leggen mededogen aan de dag voor anderen, in het bijzonder voor wie minder fortuinlijk zijn; ze zijn hoffelijk, vriendelijk en eerbaar. Deze mensen behandelen iedereen met liefde en begrip, ongeacht kenmerken zoals etniciteit, geslacht, geloofsovertuiging, seksuele geaardheid, sociaal-economische status, en verschillen qua stam, clan of land. Christelijke liefde overstijgt dat alles.

Wie Christus volgt, kiest voor God,²⁵ wandelt ootmoedig met Hem, streeft ernaar om Hem te behagen en komt verbonden met Hem na. Wie ootmoedig met God wandelen, bedenken wat onze hemelse Vader en Jezus Christus voor hen hebben gedaan.

Doe ik wel genoeg? Wat moet ik nog meer doen? Wat we naar aanleiding van deze vragen gaan doen, bepaalt ons geluk in dit leven en in de eeuwigheid. De Heiland wil niet dat we het eeuwig heil voor vanzelfsprekend aannemen. Zelfs nadat we heilige verbonden hebben gesloten, is er een mogelijkheid dat we 'buiten de genade kom[en] te staan en [ons afkeren] van de levende God.' Daarom moeten we 'altijd opletten en bidden, opdat [we] niet in verzoeking vallen.'²⁶

Maar tegelijkertijd willen onze hemelse Vader en Jezus Christus niet dat we ons tijdens onze sterfelijke reis door voortdurende onzekerheid laten verlammen, en ons afvragen of we wel genoeg hebben gedaan om gered en verhoogd te worden. Ze willen zeker niet dat we gekweld worden door fouten waarvan we ons bekeerd hebben, door ze te zien als wonden die nooit genezen,²⁷ of dat we overdreven bang zijn dat we weer kunnen struikelen.

Chiba (Japan)

We kunnen onze eigen vooruitgang peilen. We kunnen weten dat onze 'levenswandel overeenkomstig Gods wil is'²⁸ als we recht doen, goedertierenheid liefhebben en ootmoedig met onze God wandelen. We verweven de eigenschappen van onze hemelse Vader en Jezus Christus in ons karakter en we hebben elkan- der lief.

Als u dit alles doet, volgt u het verbondspad en kunt u ooit 'in een staat van nimmer eindigend geluk' bij God wonen.²⁹ Uw ziel zal met de heerlijkheid van God en met het licht van het eeuwige leven verlicht worden.³⁰ U zult met onbegrijpelijke vreugde vervuld worden.³¹ Ik getuig dat God leeft en dat Jezus de Christus is, onze Heiland en Verlosser, en dat Hij ons vol liefde en vreugde zijn genade schenkt. Is dat niet geweldig? In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Russell M. Nelson, 'We kunnen meer doen om een beter mens te worden', *Liahona*, mei 2019, 67-69.

Ouderling Kelly R. Johnson
van de Zeventig

2. Mosiah 2:41.
3. Micha 6:6.
4. Micha 6:7.
5. Zie Efeze 2:8; 2 Nephi 31:19; Alma 22:14; 42:14; 3 Nephi 18:32; Moroni 6:4; Leer en Verbonden 3:20.
6. Zie 3 Nephi 27:19.
7. Zie Alma 41:8; Moroni 10:32–33.
8. Zie 1 Korinthe 15:22; Alma 11:42–45.
9. Geloofsartikelen 1:3.
10. Micha 6:8; zie soortgelijke aansporingen in Alma 41:14; Leer en Verbonden 11:12; en Geloofsartikelen 1:13.
11. Zie Mattheüs 22:35–40. Voor een bespreking van het verband tussen het eerste en het tweede grote gebod, zie Russell M. Nelson, ‘Teach Us Tolerance and Love’, *Ensign*, mei 1994, 69–71; Dallin H. Oaks, ‘Twee grote geboden’, *Liahona*, november 2019, 73–76.
12. Zie Ezechiël 18:8–9.
13. 3 Nephi 9:19–20; zie ook Leer en Verbonden 59:8.
14. Zie 2 Nephi 32:5.
15. Zie 2 Nephi 2:7.
16. Micha 7:18–19.
17. Leviticus 19:18.
18. Zie Babylonische Talmoed, Shabbat 31a:6; zie ook jewishvirtuallibrary.org/rabbi-hillel-quotes-on-judaism-and-israel. Interessant feit: Hillel de Oudere was de grootvader van Gamaliël, die in Handelingen 5:34 wordt genoemd. Gamaliël onderwees Saulus van Tarsus. Zie Isidore Singer, red., *The Jewish Encyclopedia* (1903), ‘Gamaliel I’, deel 5, 558–559.
19. De namen Jackson, Cohen en Jones zijn niet hun echte namen.
20. 2 Nephi 26:33.
21. Mosiah 23:7.
22. Zie Joseph Smith, ‘History, 1838–1856, volume D-1 [1 augustus 1842–1 juli 1843]’, 1459, josephsmithpapers.org.
23. Zie Lukas 15:1–2.
24. Mosiah 4:13.
25. Zie Mozes 7:33.
26. Leer en Verbonden 20:32–34.
27. Zie Boyd K. Packer, ‘Het plan van geluk’, *Liahona*, mei 2015, 28. President Packer heeft gezegd: ‘Na onze bekering blijven er dankzij de verzoening van Jezus Christus geen littekens achter. [...] De verzoening [kan] iedere smet schoonwassen, hoe hardnekkig ook, hoelang of hoe vaak die ook herhaald is. De verzoening kan u weer vrijmaken, zodat u rein en waardig verder kunt gaan op het pad dat u verkozen hebt te volgen.’
28. *Lectures on Faith* (1985), 38.
29. Mosiah 2:41.
30. Zie Alma 19:6.
31. Zie Leer en Verbonden 11:13.

Blijvende macht

Alleen als we innerlijk van geloof en het woord van God vervuld zijn, biedt dat ons voldoende houvast – en toegang tot zijn macht.

Ik ben in de leringen van onze dierbare profeet, president Russell M. Nelson, een woord tegengekomen dat hij in veel toespraken herhaaldelijk heeft gebruikt. Dat woord is *macht*.

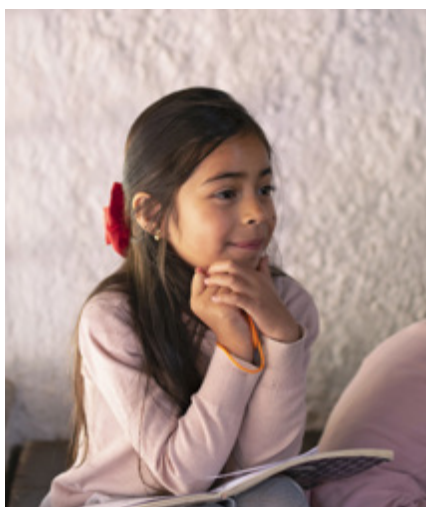
In de eerste algemene conferentie na zijn steunverlening als apostel sprak president Nelson over macht.¹ Hij is in de jaren daarna over macht blijven uitweiden. Sinds we president Nelson als onze profeet steun hebben verleend, heeft hij het beginsel macht – in het bijzonder Gods macht – en hoe we er toegang toe krijgen, uiteengezet. Hij heeft uitgelegd hoe

we Gods macht kunnen aanwenden in onze bediening,² hoe bekering de macht van Jezus Christus en zijn verzoening in ons leven uitnodigt,³ en hoe het priesterschap – de macht en het gezag van God – allen tot zegen is die verbonden met Hem sluiten en nakomen.⁴ President Nelson heeft getuigd dat Gods macht allen toevloeit die in de tempel begiftigd zijn als ze hun verbonden nakomen.⁵

Ik werd extra geroerd door een uitdaging die president Nelson in de algemene aprilconferentie van dit jaar gaf. Hij gaf ons de instructie: ‘Studeer en bid om meer te weten te komen over de macht en kennis waarmee u begiftigd bent, of nog zult worden begiftigd.’⁶

Ik ben die uitdaging aangegaan, en heb door studie en gebed wat nuttige inzichten gekregen over de macht en kennis waarmee ik begiftigd ben, of nog zal worden begiftigd.

We komen er niet zomaar achter hoe we toegang tot Gods macht krijgen, maar ik heb gemerkt dat het mogelijk is door het zelf uit te vorsen en om verlichting van de Heilige Geest te bidden.⁷ Ouderling Richard G. Scott heeft een duidelijke definitie van de macht van God gegeven, namelijk ‘de macht om meer te doen dan we zelf kunnen’.⁸

San Lucas Sacatepéquez (Guatemala)

Ons hart en zelfs onze ziel vullen met het woord van God en het fundament van geloof in Jezus Christus, is cruciaal om de macht van God in deze moeilijke tijden aan te wenden. Als we het woord van God en geloof in Jezus Christus niet diep in ons hart verankeren, schieten ons getuigenis en geloof mogelijk tekort en kunnen we de macht die God ons wil geven, niet meer bereiken. Oppervlakkig geloof is niet voldoende. Alleen als we innerlijk van geloof en het woord van God vervuld zijn, biedt dat ons voldoende houvast – en toegang tot zijn macht.

In huize Johnson moedigden we onze opgroeiende kinderen aan om een muziekinstrument te leren bespelen. Maar onze kinderen mochten alleen op muzieklles als ze er zelf het nodige voor deden en elke dag oefenden. Op een zaterdag stond onze dochter Jalynn te popelen om met vriendinnetjes te gaan spelen, maar ze had nog niet op de piano geoefend. Ze wist dat ze had toegezegd om een half uur te oefenen, dus wilde ze een timer instellen om geen minuut langer te hoeven oefenen dan vereist was.

Ze hield onderweg naar de piano stil bij de magnetron en drukte een paar toetsen in. Maar in plaats van de timer in te stellen, zette ze de magnetron op een half uur koken en drukte ze op start. Na zo'n twintig minuten oefenen ging ze in de keuken kijken hoelang ze nog moest, en ze zag de magnetron in brand staan.

Ze rende de achtertuin in waar ik aan het tuinieren was en schreeuwde dat het huis in brand stond. Ik sprintte het huis in en trof inderdaad de magnetron in vuur en vlam aan.

In een poging om ons huis te redden, trok ik achter de magnetron de stekker uit het stopcontact en tilde ik het brandende apparaat aan het snoer

Kuala Lumpur (Maleisië)

van het aanrecht. Ik zou weleens de held en de reddende engel uithangen, en zwaaide de brandende magnetron aan het snoer rond om hem bij mijn lichaam weg te houden. Eenmaal in de achtertuin slingerde ik de magnetron uit alle macht het gazon op. Daar wisten we de vurige vlammen met een tuinslang te doven.

Wat was er misgegaan? Je moet iets in de magnetron zetten om de energie ervan te absorberen. Anders absorbeert de magnetron de energie zelf, wordt hij heet en kan hij vlam vatten. Zo helpt het apparaat zichzelf brandend de vernieling in.⁹ Onze hele magnetron ging in vlammen op, omdat er niets in zat.

Evenzo zullen zij die geloof en het woord van God diep in hun hart hebben, de brandende pijlen kunnen absorberen en overwinnen, die de tegenstander zeker zal afvuren om ons te vernietigen.¹⁰ In het andere geval zijn ons geloof, onze hoop en onze overtuiging mogelijk niet blijvend, en vergaat het ons net zoals de lege magnetron.

Ik weet inmiddels dat ik met het woord van God diep in mijn ziel, gekoppeld aan geloof in de Heer Jezus Christus en zijn verzoening,

de macht van God kan aanwenden om de tegenstander, en alles wat hij op me afvuurt, te overwinnen. We mogen bij moeilijkheden vertrouwen op de belofte van de Heer die Paulus aanhaalde: 'Want God heeft ons niet gegeven een geest van vreesachtigheid, maar van kracht en liefde en bezonnenheid.'¹¹

We weten dat de Heiland als kind opgroeide en 'werd gesterkt in de geest en vervuld met wijsheid, en de genade van God was op Hem.'¹² We weten ook dat Jezus daarna verder 'toe[nam] in wijsheid en in grootte en in genade bij God en de mensen'.¹³ En we weten dat wie Hem aan het begin van zijn bediening hoorden, 'versteld [stonden] van Zijn onderricht, want Zijn woord was met gezag'.¹⁴

De Heiland nam door zijn voorbereiding toe in macht en was in staat om alle verleidingen van Satan te weerstaan.¹⁵ Als we de Heiland navolgen en ons voorbereiden door Gods woord te bestuderen en ons geloof te verdiepen, kunnen wij de macht van God ook aanwenden om verleidingen te weerstaan.

In deze tijd van beperkte samenkomsten waardoor regelmatig tempelbezoek onmogelijk is, ben

Orem (Utah, VS)

ik me bewust verder gaan verdiepen in de macht van God die tot ons komt als we tempelverbonden sluiten en nakomen. Zoals in het inwijdingsgebed van de Kirtland-tempel wordt beloofd, komen we met Gods macht gewapend uit de tempel terug.¹⁶ Er staat geen vervaldatum op de macht waarmee God hen begiftigt die tempelverbonden sluiten en nakomen, noch is de toegang tot die macht tijdens een pandemie beperkt. Zijn macht neemt alleen af als we onze verbonden niet nakomen en niet zó leven dat we voortdurend voor zijn macht in aanmerking komen.

Toen mijn lieve vrouw en ik leiding aan het zendingswerk in Thailand, Laos en Myanmar gaven, zagen we uit de eerste hand de macht van God die komt tot hen die heilige verbonden in de tempel sluiten en nakomen. Het Hulpfonds voor tempelbezoekers maakte het voor vele heiligen in die drie landen mogelijk om de tempel te bezoeken, als ze zelf naar beste vermogen hadden geofferd en zich hadden voorbereid. Ik herinner me nog een groep van twintig getrouwe heiligen uit Laos. We ontmoetten ze op een van de luchthavens in Bangkok (Thailand), om ze naar een andere luchthaven te brengen voor hun vlucht naar Hongkong. Die leden

waren opgetogen om eindelijk naar het huis des Heren af te reizen.

Toen we die goede heiligen op hun terugreis weer ontmoetten, zagen we duidelijk hun groei in het evangelie en de macht die voortvloeide uit hun tempelbegiftiging en de verbonden die ze met God gesloten hadden. Die heiligen kwamen duidelijk ‘gewapend met [zijn] macht’ uit de tempel terug.¹⁷ Deze macht om meer te doen dan ze zelf konden, geeft ze de kracht om de moeilijkheden rondom het kerkklidmaatschap in hun vaderland te verduren en ‘in waarheid buitengewoon grote en heerlijke tijdingen’ te brengen,¹⁸ terwijl ze het koninkrijk van de Heer in Laos blijven opbouwen.

Hebben we ons in de tijd dat we niet naar de tempel konden gaan allemaal vastgehouden aan de verbonden die we in de tempel hebben gesloten, om een duidelijke, onveranderlijke koers voor ons leven uit te zetten? Als we die verbonden nakomen, geven ze ons een visie en verwachtingen aangaande de toekomst, en de onmiskenbare vastberadenheid om voor alles in aanmerking te komen wat de Heer op grond van onze getrouwheid heeft beloofd.

Ik nodig u uit om naar de macht te streven die God u wil geven. Ik getuig dat we dan gezegend worden met nog meer begrip van de liefde die onze hemelse Vader voor ons heeft.

Ik getuig dat onze hemelse Vader uit liefde voor u en mij zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, gezonden heeft om onze Heiland en Verlosser te zijn. Ik getuig van Jezus Christus, Hij die alle macht heeft.¹⁹ En dat doe ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Russell M. Nelson, ‘Protect the Spiritual Power Line’, *Ensign*, november 1984, 30–32.
2. Zie Russell M. Nelson, ‘Onze bediening met Gods macht en gezag’, *Liahona*, mei 2018, 68–75.
3. Zie Russell M. Nelson, ‘Slotwoord’, *Liahona*, mei 2019, 112.
4. Zie Russell M. Nelson, ‘Onze bediening met Gods macht en gezag’, 68–69.
5. Zie Russell M. Nelson, ‘Ga voorwaarts in geloof’, *Liahona*, mei 2020, 115.
6. Russell M. Nelson, ‘Ga voorwaarts in geloof’, 115.
7. Zie Leer en Verbonden 9:7–9.
8. Richard G. Scott, ‘Vrede thuis’, *Liahona*, mei 2013, 30.
9. ‘Een magnetron gebruikt microgeluidsenergiegolven om voedsel of vloeistoffen op te warmen. Je moet iets in de magnetron zetten om die golven te absorberen. Anders absorbeert de magnetron de golven zelf. De golven verhitten de ovenkamer van de magnetron, op zoek naar iets wat ze zal absorberen. De golven bereiken uiteindelijk de bron van de microgolven in de magnetron. De opeengehoopde energie blijft zich naar andere onderdelen van de magnetron verspreiden. Een magnetron aanzetten zonder iets erin leidt ertoe dat allerlei onderdelen stukgaan. In het ergste geval raken de onderdelen van de magnetron oververhit en vatten ze mogelijk vlam.’ (Abacus Appliance Service Corporation, ‘Will I Destroy My Microwave If It Runs Empty?’, 16 augustus 2012, abacusappliance.com; zie ook Julie R. Thomson, ‘13 Things You Should Never Put in the Microwave’, 13 juni 2014, huffpost.com.)
10. Zie 1 Nephi 15:24.
11. 2 Timotheüs 1:7.
12. Lukas 2:40.
13. Lukas 2:52.
14. Lukas 4:32.
15. Zie Mattheüs 4:1–11; Lukas 4:1–14; Leer en Verbonden 20:22.
16. Zie Leer en Verbonden 109:22.
17. Leer en Verbonden 109:22.
18. Leer en Verbonden 109:23.
19. Zie Mattheüs 28:18.

Ouderling Jeffrey R. Holland
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Op de Heer wachten

Geloof betekent dat we in goede én slechte tijden op God vertrouwen, zelfs als dat enig lijden met zich meebrengt, in afwachting van de openbaring van zijn arm voor ons welzijn.

Geliefde broeders en zusters, we zien allemaal uit – niemand meer dan ik – naar het slotwoord van onze dierbare profeet, president Russell M. Nelson. Dit was een fantastische conferentie, maar het was wel de tweede keer dat we door COVID-19 van onze traditionele gang van zaken moesten afzien. We zijn deze besmettelijke ziekte zo moe dat we ons bijna de haren uit het hoofd trekken. Kennelijk zijn sommigen van mijn broeders al zover gekomen. Weet alstublieft dat wij voortdurend bidden voor hen die hier op enige wijze door getroffen zijn, en vooral voor hen die dierbaren verloren hebben. Iedereen is het erover eens dat dit al veel en veel te lang heeft geduurd.

Hoelang wachten we op verlichting van tegenspoed die ons overkomt? Hoe zit het met persoonlijke beproevingen, als we wachten en wachten, en er lijkt maar geen hulp te komen? Waarom blijft hulp soms uit, zelfs wanneer onze lasten ondraaglijk lijken?

Als we zulke vragen stellen, kunnen we, als we ons best doen, een hulpkreet uit een bedompte, donkere gevangenis horen weerklinken gedurende een van de koudste winters ooit in dat gebied.

‘O God, waar bent U?’ horen we diep vanuit de gevangenis in Liberty. ‘En waar is de tent die uw schuilplaats bedekt? Hoelang zult U uw hand weerhouden?’¹ Hoelang, o Heer, hoelang nog?

Wij zijn dus niet de eersten, en zullen ook niet de laatsten zijn die zulke vragen stellen, als smart ons terneerdrukt of hartzeer maar niet overgaat. Ik heb het nu niet over pandemieën of gevangnissen, maar over u, uw familie en uw naasten die allerlei moeilijkheden meemaken. Ik heb het over het smachten van vele ongehuwden naar een huwelijk, en van vele gehuwden naar een celestiaal huwelijk. Ik heb het over hen die te maken hebben met een ongewenste, ernstige lichamelijke ziekte die misschien ongeneeslijk is, of die worstelen met een genetische afwijking waar geen behandeling voor is. Ik heb het over de voortdurende worsteling met emotionele en mentale gezondheid, hetgeen zo zwaar weegt op de ziel van hen die eronder lijden, en op het hart van hen die van ze houden en meelijden. Ik heb het over de armen, van wie de Heiland zei dat we hen nooit mogen vergeten. Ik heb het over

u die wacht op de terugkeer van een kind – van welke leeftijd ook – dat een ander pad heeft gekozen dan het pad waar u voor bad.

Bovendien erken ik dat zelfs deze lange lijst van zaken waarop wij persoonlijk misschien wachten, nog lang niet de zorgen beschrijft waarmee wij collectief op economisch, politiek en sociaal vlak te maken hebben. Onze Vader in de hemel verwacht van ons dat we zowel die prangende maatschappelijke kwesties als onze eigen problemen aanpakken, maar er zijn momenten waarop zelfs onze grootste spirituele inspanning en onze vurigste smeekbeden niet de overwinning brengen waarnaar we snakten,

San Lucas Sacatepéquez (Guatemala)

of dat nu de enorme wereldwijde of onze kleine persoonlijke aangelegenheden betreft. Dus doe ik u, terwijl we samen werken en wachten op antwoord op sommige gebeden, mijn apostolische belofte dat ze gehoord en verhoord worden, al is het misschien niet op het moment en de manier waarop wij dat wensen. Maar ze worden *altijd* verhoord op het moment en de manier waarop een alwetende en oneindig meelevende ouder ze zou moeten verhoren. Mijn geliefde broeders en zusters, begrijp alstublieft dat voor Hem die nooit sluimert of slaapt,² het geluk en de uiteindelijke verhoging van zijn kinderen belangrijker is dan al het andere waar een goddelijk wezen zich mee bezighoudt. In Hem is zuivere liefde glorieus belichaamd, en genadige Vader is zijn naam.

U zou kunnen zeggen: 'Als dat zo is, kunnen zijn liefde en genade dan niet gewoon onze persoonlijke Schelfzee opensplijten, zodat wij op het droge door onze moeilijkheden heen kunnen gaan? Kan Hij dan geen 21e-eeuwse zeemeeuwen

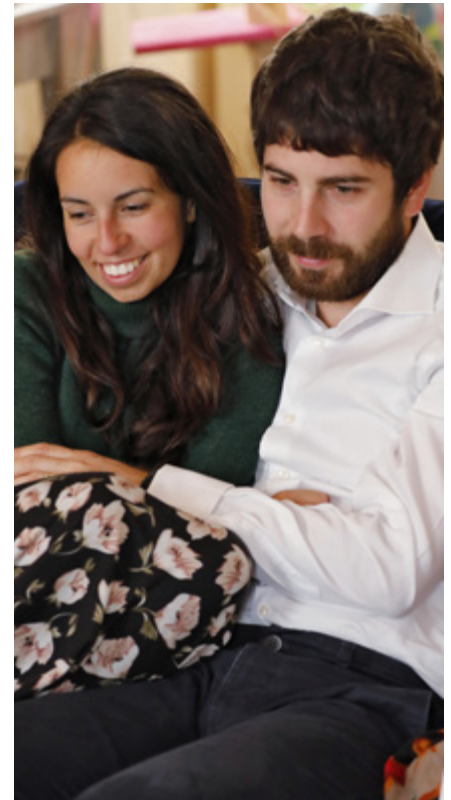

Sugar City (Idaho, VS)

laten aanvliegen om al onze ellendige 21e-eeuwse sprinkhanen op te slokken?'

Het antwoord op zulke vragen is: 'Ja, God kan onmiddellijk voor een wonder zorgen, maar vroeg of laat komen we erachter dat het aan Hem is om de tijden en seizoenen van onze sterfelijke reis te bepalen.' Hij vult die kalender voor ieder van ons afzonderlijk in. Voor elke zieke man die onmiddellijk genezen wordt terwijl hij bij het badwater van Bethesda op zijn beurt wacht,³ is er een andere die veertig jaar in de woestijn doorbrengt terwijl hij wacht om het beloofde land binnen te gaan.⁴ Voor elke Nephi en Lehi die wegens hun geloof op goddelijke wijze tegen het omringende vlammeende vuur werden beschermd,⁵ is er een Abinadi die wegens zijn geloof in het verzengende vuur verbrandt.⁶ En we herinneren ons dat Elia in een oogwenk vuur uit de hemel kon afroepen om tegen de priesters van Baäl te getuigen,⁷ maar dat diezelfde Elia een jarenlange droogte meemaakte en een tijdlang alleen leefde van het schaarse voedsel dat raven in hun klauwen konden dragen.⁸ Dat was niet bepaald een 'Happy Meal', zou ik denken.

Wat bedoel ik hiermee? Ik bedoel dat geloof betekent dat we in goede én slechte tijden op God vertrouwen, zelfs als dat enig lijden met zich meebrengt, in afwachting van de openbaring van zijn arm voor ons welzijn.⁹ Dat kan lastig zijn in onze hedendaagse wereld waarin velen zijn gaan geloven dat het hoogste goed in het leven het vermijden van alle lijden is, en dat niemand zich ooit zorgen hoeft te maken.¹⁰ Maar die denkwijze zal nooit 'tot de maat van de grootte van de volheid van Christus' leiden.¹¹

Saonara (Padua, Italië)

Mijn excuus aan ouderling Neal A. Maxwell dat ik het waag om iets uit te breiden en te wijzigen wat hij eens heeft gezegd, maar ook ik vind dat 'iemand's leven [...] niet tegelijkertijd vol geloof en stressvrij kan zijn'. Het werkt gewoon niet om 'naïef door het leven te huppelen', nog een glaasje limonade te nemen en te zeggen: 'Heer, schenk mij al uw uitgelezen deugden, maar geef me vooral geen verdriet, geen smart, geen pijn, geen tegenstand. Zorg alstublieft dat niemand een hekel aan me heeft of me verraadt, en bovenal, zorg dat ik mij nooit door U of door mijn dierbaren in de steek gelaten voel. Kortom, Heer, bescherm me tegen alle ervaringen die U goddelijk hebben gemaakt. Maar als de moeizame vooruitgang van anderen klaar is, laat me dan bij U komen wonen, waar ik mij erop kan beroemen dat wij zoveel op elkaar lijken, terwijl ik vreugdevol op mijn wolkjes van gerieflijk christendom zweef.'¹²

Geliefde broeders en zusters, christen zijn, is troostrijk maar vaak niet

gerieflijk. Het pad naar heiligheid en geluk hier en in het hiernamaals is lang en soms hobbelig. De wandeltocht vergt tijd en doorzettingsvermogen. Maar uiteraard is de beloning daarvoor monumentaal. Die waarheid wordt duidelijk en overtuigend in het 32e hoofdstuk van Alma in het Boek van Mormon onderwezen. Daar legt deze grote hogepriester uit dat het woord van God, wanneer het als een klein zaadje in ons hart gezaaid is, en wij er genoeg om geven om het water te geven, onkruid te wieden, het te voeden en aan te moedigen, *in de toekomst* een vrucht zal dragen ‘die uiterst kostbaar is, die zoet is boven alles wat zoet is’. En als we ons daaraan vergasten, zullen we nooit meer hongeren noch dorsten.¹³

Uit dat uitzonderlijke hoofdstuk valt veel te leren, maar de essentie is dat het zaad verzorgd moet worden, en dat we moeten wachten tot het groeit, ‘met het oog van het geloof *uitziend naar* de vrucht ervan’.¹⁴ Alma zegt dat we ‘weldra’ zullen oogsten.¹⁵ Het is geen wonder dat hij zijn bijzondere les beëindigt door drie keer aan te sporen tot *ijver* en *geduld* bij het verzorgen van Gods woord in ons hart, en tot *wachten* met ‘lankmoedigheid’, zoals hij zegt, ‘dat de boom vrucht voor u [zal] voortbrengen’.¹⁶

COVID en kanker, twijfel en wanhoop, financiële zorgen en familiale problemen. Wanneer zullen deze lasten verlicht worden? Het antwoord is ‘weldra’.¹⁷ En of dat een korte of lange periode is, kunnen wij niet zeggen, maar door de genade van God zullen zij die vasthouden aan het evangelie van Jezus Christus de zegeningen ontvangen. Daar is lang geleden in een heel besloten tuin en op een heel openbare heuvel in Jeruzalem voor gezorgd.

Dadelijk zal onze geliefde profeet deze conferentie afsluiten. Mogen we onthouden waar president Nelson zijn hele leven een voorbeeld van is geweest, namelijk dat zij die ‘*de Here verwachten*, hun kracht [zullen] vernieuwen, zij zullen hun vleugels uitslaan als arenden, zij zullen snel lopen en niet afgemat worden, zij zullen lopen en niet moe worden’.¹⁸ Ik bid dat ‘weldra’ – vroeg of laat – die zegeningen ieder van u ten deel zullen vallen die naar verlichting van verdriet en verlossing van leed verlangt. Ik getuig van Gods liefde en van de herstelling van zijn heerlijke evangelie, dat hoe dan ook het antwoord is op al onze moeilijkheden. In de verlossende naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 121:1–2.
2. Zie Psalmen 121:4.
3. Zie Johannes 5:2–9.
4. Zie Numeri 32:13; Deuteronomium 2:7; Jozua 5:6.
5. Zie Helaman 5:20–52.
6. Zie Mosiah 17.
7. Zie 1 Koningen 18:17–40.
8. Zie 1 Koningen 17:1–7.
9. Zie Leer en Verbonden 123:17.
10. Zie Rankin Wilbourne and Brian Gregor, ‘Jesus Didn’t Suffer to Prove a Philosophical Point’, *Christianity Today*, 20 september 2019, christianitytoday.com.
11. Efeze 4:13.
12. Jeffrey R. Hollands aangepaste versie van Neal A. Maxwells tekst; zie Neal A. Maxwell, ‘Lest Ye Be Wearied and Faint in Your Minds’, *Ensign*, mei 1991, 88.
13. Alma 32:42.
14. Alma 32:40; cursivering toegevoegd.
15. Alma 32:42.
16. Alma 32:43; zie ook Alma 32:41–42.
17. Alma 32:42.
18. Jesaja 40:31; cursivering toegevoegd; zie ook Jesaja 40:28–30.

President Russell M. Nelson
*President van De Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen*

Uw nieuwe normaal

Ik nodig u uit om uw hart, verstand en ziel steeds meer tot onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, te wenden.

Geliefde broeders en zusters, dit waren twee heerlijke conferentiedagen! Ik ben het eens met ouderling Jeffrey R. Holland. De toespraken, de gebeden en de muziek waren inderdaad door de Heer geïnspireerd. Ik ben dankbaar voor ieder die op wat voor manier ook een bijdrage heeft geleverd.

Gedurende de hele conferentie heb ik mij voorgesteld dat u aan het luisteren was. Ik heb de Heer gevraagd om me te laten begrijpen wat u doet, waarover u zich zorgen maakt en wat u tracht op te lossen. Ik heb me afgevraagd wat ik tot slot van deze conferentie zou zeggen, waarmee u de toekomst met optimisme tegemoet kunt gaan, want de Heer wil dat u dat doet.

Dit is een heerlijke tijd die profeten eeuwenlang hebben voorzien. Dit is de bedeling waarin de rechtvaardigen geen enkele geestelijke zegening wordt onthouden.¹ De wereld is in beroering,² maar de Heer wil dat wij 'met vreugdevolle verwachting'³ naar de toekomst uitkijken. Laten we niet in onze herinneringen blijven hangen. De vergadering van Israël gaat vooruit. De Heer Jezus Christus leidt zijn kerk, en zij zal haar goddelijke doeleinden bereiken.

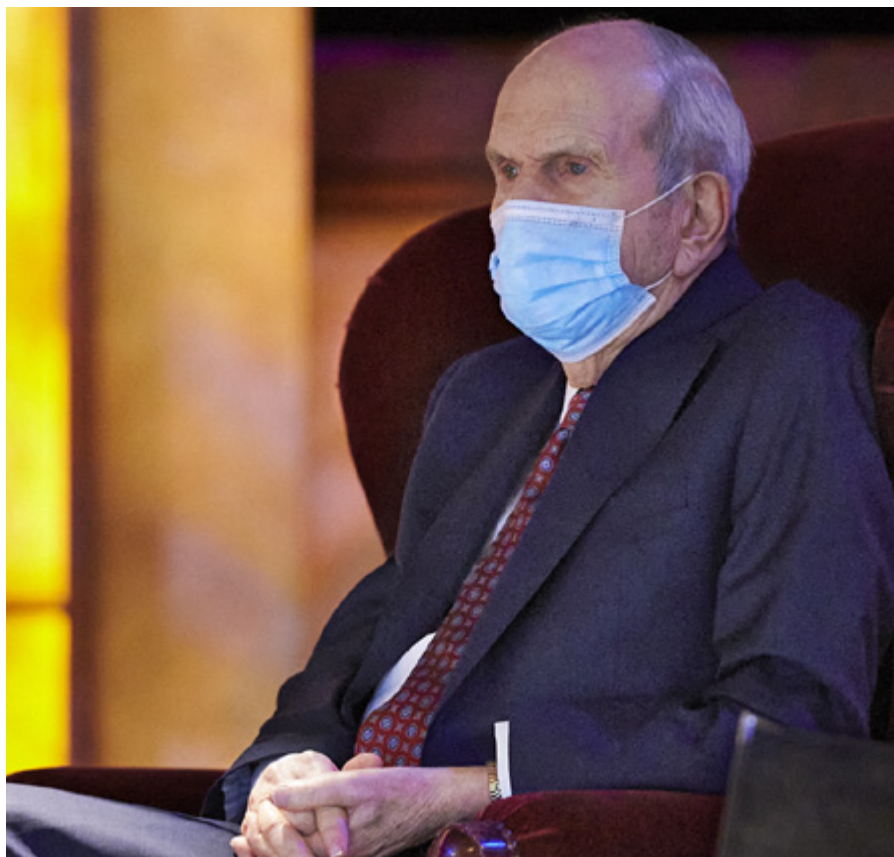
Het is aan ons om ervoor te zorgen dat *wij* ons goddelijke potentieel bereiken. Men spreekt tegenwoordig

vaak over 'het nieuwe normaal'. Als u het nieuwe normaal echt wilt omarmen, dan nodig ik u uit om uw hart, verstand en ziel steeds meer tot onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus

Christus, te wenden. Laat dat *uw* nieuwe normaal zijn.

Omarm uw nieuwe normaal door u dagelijks te bekeren. Streef naar steeds meer reinheid in gedachte, woord en daad. Dien andere mensen. Houd een eeuwig perspectief voor ogen. Maak uw roeping groot. En wat uw moeilijkheden ook zijn, geliefde broeders en zusters, leef elke dag zo dat *u* beter voorbereid bent om uw Schepper te ontmoeten.⁴

Daarom hebben we tempels. De verordeningen en verbonden van de Heer bereiden ons op het eeuwige leven voor, de grootste van alle gaven van God.⁵ Zoals u weet, waren onze tempels vanwege de COVID-19-pandemie een tijd gesloten. Daarna zijn we

met een zorgvuldig gecoördineerde, gefaseerde heropening begonnen. Veel tempels bevinden zich nu in fase 2, waardoor duizenden echtparen in de afgelopen maanden zijn verzegeld, en duizenden leden hun begiftiging hebben ontvangen. We kijken uit naar de dag waarop alle waardige kerkleden weer naar de tempel kunnen gaan en er hun voorouders kunnen dienen.

Nu kondig ik met genoegen de bouw van zes nieuwe tempels op de volgende locaties aan: Tarawa (Kiribati), Port Vila (Vanuatu), Lindon (Utah, VS), Groot-Guatemala-Stad (Guatemala), São Paulo-Oost (Brazilië) en Santa Cruz (Bolivia).

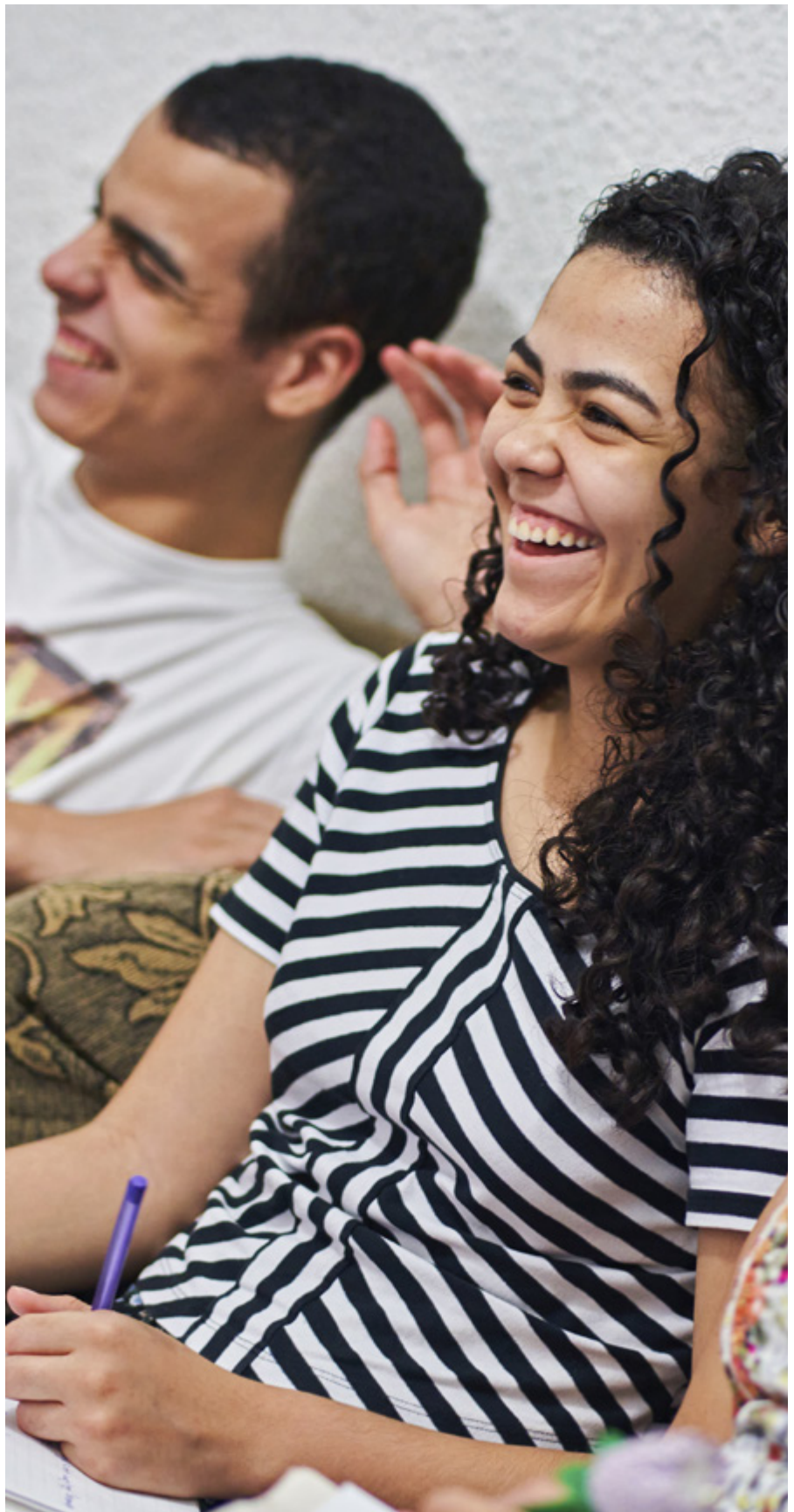
Wij bouwen en onderhouden deze tempels in de hoop dat ieder van u zichzelf zal opbouwen en de geboden zal onderhouden, zodat u waardig bent om de heilige tempel te betreden.

Geliefde broeders en zusters, ik zegen u dat u met de vrede van de Heer Jezus Christus zult worden vervuld. Zijn vrede gaat alle sterfelijke begrip te boven.⁶ Ik zegen u met een groter verlangen en vermogen om de wetten van God te gehoorzamen. Doet u dit, dan beloof ik u dat u met zegeningen zult worden overladen, zoals meer moed, meer persoonlijke openbaring, meer eendracht thuis, en vreugde, zelfs in onzekere tijden.

Laten wij samen vooruitgaan en onze goddelijke opdracht vervullen, namelijk onszelf en de wereld op de wederkomst van de Heer voorbereiden. Dat bid ik en zeg ik uit liefde voor u in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Leer en Verbonden 121:26–29.
2. Zie Leer en Verbonden 45:26; 88:91.
3. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 549.
4. Zie Alma 12:24; 34:32.
5. Zie Leer en Verbonden 14:7.
6. Zie Filippenzen 4:7.

Taboão da Serra (São Paulo, Brazilië)

Nieuwe leiders bekendgemaakt

In de algemene oktoberconferentie 2020 zijn een nieuw lid van het Presidium der Zeventig, een nieuwe algemeen zeventiger, een nieuw lid van de Presiderende Bisschop en vier nieuwe gebiedszeventigers bekendgemaakt.

Na de ontheffing van ouderling L. Whitney Clayton, die het emeritaat verleend heeft gekregen, is ouderling Brent H. Nielson als lid van het Presidium der Zeventig gesteund. Ouderling Patrick Kearon neemt de plaats van ouderling Clayton als senior president van de Zeventig in.

Ouderling Dean M. Davies is ontheven als eerste raadgever in de Presiderende Bisschop en vervolgens als algemeen zeventiger gesteund. Bisschop W. Christopher Waddell is gesteund als vervanger van ouderling Davies, namelijk als eerste raadgever in de Presiderende Bisschop. En bisschop L. Todd Budge, die als algemeen zeventiger is ontheven, is als tweede raadgever gesteund (de voormalige functie van bisschop Waddell).

De ouderlingen Enrique Falabella en Richard J. Maynes zijn ook als algemene zeventigers ontheven en hebben het emeritaat verleend gekregen.

U vindt beknopte biografieën van enkele leidinggevendenden vanaf deze pagina. Voorts zijn ook 47 gebiedszeventigers ontheven en vier gebiedszeventigers geroepen (zie pagina 30). ■

Ouderling Brent H. Nielson

Presidium der Zeventig

Een van de belangrijke lessen die ouderling Brent H. Nielson heeft geleerd toen een familielid de kerk enkele jaren verliet, is dat *al* Gods kinderen de liefde van de Heiland en de genezende kracht van zijn verzoening nodig hebben.

Toen hij in die periode met zijn gezin Lukas 15 bestuurde, kreeg hij nieuw inzicht in de gelijkenis van de verloren zoon.

‘Om de een of andere reden had ik altijd meer begrip gehad voor de zoon die was thuisgebleven. [...] Die ochtend [...] besepte ik dat *ik* in sommige opzichten de verloren zoon was’, aldus ouderling Nielson. ‘Wij allen missen de heerlijkheid van de Vader (zie Romeinen 3:23). Niemand van ons kan zonder de verzoening van de Heiland genezen. We zijn allemaal verdwaald en moeten gevonden worden.’¹

Ouderling Brent Hatch Nielson is op 3 oktober 2020 als lid van het Presidium der Zeventig gesteund, na de ontheffing van ouderling L. Whitney Clayton, die het emeritaat kreeg verleend.

Ouderling Nielson is op 8 december 1954 in Burley (Idaho, VS) geboren. Als jonge man is hij in Finland op zending geweest. Hij is in juni 1978 in de Salt Laketempel met Marcia Ann Bradford getrouwd. Ze hebben zes kinderen.

Ouderling Nielson behaalde in 1978 aan de Brigham Young University zijn bachelordiploma Engels. In 1981 behaalde hij aan de University of Utah een graad in rechtsgeleerdheid. Vervolgens werkte hij bijna dertig jaar als advocaat en partner voor een advocatenkantoor in Twin Falls (Idaho).

Ouderling Nielson is raadgever in het gebied Oceanië en het gebied Filipijnen geweest, en president van het gebied Filipijnen. Van 2015 tot 2020 was hij algemeen directeur van de afdeling zendingswerk.

Vóór zijn roeping als algemeen zeventiger in april 2009 is hij jongemannenpresident van de wijk, bisschop, hogeraadslid, raadgever in het ringpresidium, ringpresident en gebiedszeventiger in het gebied Idaho geweest. ■

NOOT

1. Brent H. Nielson, ‘Op de verloren zoon wachten’, *Liahona*, mei 2015, 103.

Ouderling Dean M. Davies

Algemeen zeventiger

Toen ouderling Dean M. Davies in 1989 in San Francisco (Californië, VS) van zijn werk naar huis reed, deed er zich een aardbeving voor die zijn auto hevig door elkaar schudde. Toen hij later over de schade in dat gebied nadacht, werd hij eraan herinnerd hoe belangrijk het is om ons leven op een vast fundament te bouwen.

‘Geen van ons zou moedwillig zijn huis, werkplek of gebedshuizen op zand of puin, of zonder de juiste planning of materialen bouwen. Laat ons allen de uitnodiging van de Heiland aannemen om tot Hem te komen. Laten we ons leven bouwen op een veilig en vast fundament.’¹

Ouderling Davies, sinds april 2012 lid van de Presiderende Bisschop, is op 3 oktober 2020 als algemeen zeventiger gesteund. In de Presiderende Bisschop was ouderling Davies de tweede raadgever van bisschop Gary E. Stevenson die op 3 oktober 2015 lid van het Quorum der Twaalf Apostelen werd. Ouderling Davies werd vervolgens als eerste raadgever van bisschop Gérald Caussé gesteund, die ouderling Stevenson als nieuwe presiderende bisschop verving.

Dean Myron Davies is in 1951 in Salt Lake City (Utah, VS) geboren. Na zijn voltijdzending in het zendingsgebied Uruguay/Paraguay is hij in 1973 in de Salt Laketempel met Darla James getrouwd. Ze hebben vijf kinderen en zeventien kleinkinderen.

In juli 1995 ging hij voor de kerk werken, als algemeen directeur van de afdeling bijzondere projecten van de kerk. Hij was verantwoordelijk voor onroerend goed met bijzondere doeleinden, tempelontwerp en tempelbouw. Voordat hij voor de kerk begon te werken, was ouderling Davies werknemer van High Industries, Inc. in Lancaster (Pennsylvania, VS) en van Bechtel Investments, Inc. in San Francisco. Hij behaalde zijn bachelor landbouweconomie aan de Brigham Young University en studeerde later hoger bestuursonderwijs aan de Stanford University en de Northwestern University.

Ouderling Davies is president van het zendingsgebied San Juan (Puerto Rico), raadgever in het zendingspresidium, ringpresident, raadgever in het ringpresidium, ringsecretaris, hogeraadslid en lid van verscheidene bisschappen geweest. ■

NOOT

1. Zie Dean M. Davies, ‘Een vast fundament’, *Liahona*, mei 2013, 9, 11.

Bisschop L. Todd Budge

Tweede raadgever in de Presiderende Bisschop

Na anderhalf jaar als algemeen zeventiger is bisschop L. Todd Budge als tweede raadgever in de Presiderende Bisschop gesteund. Hij vervangt bisschop Dean M. Davies, die als algemeen zeventiger is geroepen.

Bisschop Budge behaalde in 1984 aan de Brigham Young University een bachelordiploma economie. Hij heeft in Japan en Atlanta (Georgia, VS) voor Bain & Company Japan; Citibank, N.A.; en GE Capital gewerkt. In 2003 werd hij president en CEO van Tokyo Star Bank Limited. Van 2008 tot en met 2011 was hij voorzitter van de raad van bestuur van de bank. Hij is ook lid van de raad van bestuur van Hawaiian Airlines geweest.

Toen bisschop Budge op zekere dag overwoog om zijn carrière een andere wending te geven, kreeg hij waardevol advies. ‘We hebben integere mensen nodig in de zakenwereld’, zei een mentor. Hij voegde eraan toe dat hij door zijn loopbaan veel gelegenheden zou krijgen om mensen raad te geven en te helpen.

Bisschop Budge kreeg door zijn loopbaan inderdaad veel gelegenheid om in de zakenwereld een goede invloed uit te oefenen. Zo kon hij onder meer bijdragen aan de verspreiding van het evangelie in Japan, een land dat hem nauw aan het hart lag vanwege zijn zending in het zendingsgebied Fukuoka. Later werd hij ook president van het zendingsgebied Tokio.

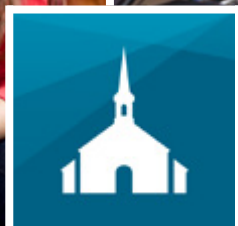
Hij heeft gezegd: ‘Het goede nieuws van het evangelie is niet de belofte van een leven zonder verdriet en moeilijkheden, maar van een leven dat zin en betekenis heeft. Een leven waarin onze ellende en benauwingen kunnen worden “verzwolgen door de vreugde in Christus” [Alma 31:38].’¹

Lawrence Todd Budge is in Pittsburg (Californië, VS) geboren op 29 december 1959. Hij leerde Lori Capener in hun eerste jaar aan de Brigham Young University kennen. Zij zijn in 1981 in de Logantempel (Utah, VS) getrouwd en hebben zes kinderen.

Bisschop Budge is vóór zijn roeping als algemeen zeventiger gebiedszeventiger, ringpresident, ringsecretaris, jongemannenpresident van de ring, bisschop en quorumpresident ouderlingen geweest. ■

NOOT

1. L. Todd Budge, ‘Bestendig en veerkrachtig vertrouwen’, *Liahona*, november 2019, 47.

Verwijzingen naar zendingen sturen: eenvoudig en snel

Leden kunnen hun vrienden nu makkelijker dan ooit met de zendingen laten kennismaken dankzij recente updates van het verwijzingssysteem. De bijgewerkte verwijzingsprocedure is zo ontworpen dat zendingen en leden makkelijk contact met elkaar kunnen leggen, zodat ze iets kunnen plannen waarmee de vrienden van de leden het meeste uit de evangelielessen van de zendingen kunnen halen.

Het werkt zo:

1. Als uw vriend(in) of kennis met de zendingen wil praten, vult u gewoon een verwijzingsformulier in via de app Ledentools of op ChurchofJesusChrist.org/referrals. U kunt er de zendingen ook uw contactgegevens en een bericht sturen.
2. Hebt u het formulier ingediend, dan neemt een zendingzuster die verwijzingen van leden verwerkt

contact met u op. Ze wijst de verwijzing aan de juiste locatie toe en brengt u in contact met de plaatselijke zendingen.

3. De plaatselijke zendingen ontvangen, naast de verwijzing, ook uw contactgegevens. Zo kunt u de situatie en behoeften van uw vrienden met de zendingen bespreken. U kunt met hen bespreken hoe ze er voor uw vrienden een fijne ervaring van kunnen maken. U kunt indien gewenst ook zelf aan de zendingenlessen deelnemen.

‘We leren onze zendingen dat elke verwijzing van een lid als kostbaars moet worden behandeld’, aldus ouderling Marcus B. Nash van de Zeventig. ‘We leren ze u te vragen hoe ze uw vriend het beste kunnen helpen. Als leden en zendingen samenwerken, inspireert de Heer hen om een zinvolle

ervaring te plannen, zodat hun vrienden dichterbij Jezus Christus kunnen komen.’

Deze nieuwe interactieve tool is momenteel in 33 talen beschikbaar. ■

Ga naar ChurchofJesusChrist.org/referrals om meer te weten te komen of om een verwijzing te sturen.

Verandering in kerktijdschriften

Er zal vanaf januari 2021 een grote verandering in de kerktijdschriften plaatsvinden. De *Liahona* wordt het tijdschrift voor volwassenen. De kerk geeft voortaan maar *één* tijdschrift voor volwassenen in de hele wereld uit. Er zullen twee afzonderlijke publicaties voor jongeren en kinderen worden gepubliceerd en wereldwijd verspreid. Er komt ook meer digitale en plaatselijke content om kerkleden overal meer inzicht in het evangelie en meer informatiebronnen te geven.

De *Ensign* wordt stopgezet. Het jongerentijdschrift zal *Voor de kracht van de jeugd* gaan heten (en vervangt de *New Era*). En de *Vriend* blijft het tijdschrift voor kinderen.

Deze aanpassingen bieden heiligen der laatste dagen wereldwijd verschillende voordelen:

- Voor het eerst krijgen gezinnen die geen Engels spreken de kans om zich op tijdschriften voor kinderen en jongeren te abonneren.
- In sommige gebieden en talen zullen de tijdschriften vaker gepubliceerd worden dan voorheen.
- De wereldwijde kerkfamilie ontvangt via deze tijdschriften dezelfde verbindende boodschappen. ■

Lees meer over de aanpassingen op p. 39–40.

Zes nieuwe tempels aangekondigd

President Russell M. Nelson heeft tijdens de zondagmiddagbijeenkomst van de algemene conferentie zes nieuwe tempels aangekondigd. De tempels worden op de volgende locaties gebouwd:

- **Tarawa (Kiribati).** Kiribati is een land dat uit 32 atollen in de Stille Oceaan bestaat. Het ligt vlakbij de internationale datumgrens.
- **Port Vila (Vanuatu).** Vanuatu is een land dat uit ongeveer 80 eilanden in de Stille Oceaan bestaat.
- **Lindon (Utah, VS).** Lindon bevindt zich ongeveer 64 kilometer ten zuiden van Salt Lake City.
- **Groot-Guatemala-Stad (Guatemala).** Het Midden-Amerikaanse land Guatemala zal binnenkort vier tempels tellen.
- **São Paulo-Oost (Brazilië).** Dit is de twaalfde tempel die in Brazilië wordt gebouwd.
- **Santa Cruz (Bolivia).** Dit is de tweede tempel in dit Zuid-Amerikaanse land.

Sinds hij in 2018 president van de kerk is geworden, heeft president Nelson de bouw van 49 nieuwe tempels aangekondigd. De kerk telt nu 230 tempels die aangekondigd, in aanbouw of in bedrijf zijn. ■

Verklaring over tempelceremonie

Het Eerste Presidium heeft op 20 juli 2020 de volgende boodschap over wijzigingen in de begiftigingsceremonie uitgegeven:

‘De heilige leringen, beloften en ceremoniën van de tempel zijn van aloude oorsprong, en richten Gods kinderen tot Hem doordat ze verdere verbonden met Hem sluiten en meer over zijn plan te weten komen, waaronder de rol van de Heiland Jezus Christus.

‘Door inspiratie zijn de onderwijsmethoden in de tempel vele malen gewijzigd, zelfs recentelijk, om de leden beter te laten begrijpen en naleven wat ze in de tempel leren.

‘De tempelinstructie omvat heilige verbonden sluiten met, oftewel beloften doen aan, God. De meeste mensen zijn bekend met symbolische daden die bij het sluiten van godsdienstige

verbonden horen (zoals gebed, onderdompeling bij de doop, of elkaars hand vasthouden tijdens een huwelijksceremonie). Soortgelijke eenvoudige, symbolische daden gaan met het sluiten van tempelverbonden gepaard.

‘Uit zorg voor iedereen en het verlangen om de tempelinstructie te verbeteren, hebben we onlangs wijzigingen in de begiftigingsceremonie goedgekeurd. Gezien de heiligheid van de tempelceremoniën vragen we onze leden en vrienden om niet over deze wijzigingen te speculeren of die openbaar ter discussie te stellen. We nodigen de kerkleden daarentegen uit om uit te zien naar de dag waarop ze weer onbepaald in gebed en dankbaarheid aan het heilige tempelwerk kunnen deelnemen.’ ■

Online systeem voor de gebedsrol in de tempel

Er is een online systeem ontwikkeld waarmee leden de namen van familieleden of vrienden naar de tempel kunnen sturen, waar die namen op de gebedsrol worden geplaatst. U kunt voortaan een naam op de gebedsrol laten plaatsen door de pagina van de desbetreffende tempel op ChurchofJesusChrist.org/temples te bezoeken en op de link 'Prayer Roll' te klikken. U kunt dit ook doen door in de sectie 'Tempels' van de mobiele app Ledentools op de knop 'Gebedsrol' te tikken. Als de namen zijn ingevoerd, worden ze naar de gekozen tempel gestuurd (of naar de dichtstbijzijnde tempel in bedrijf).

In veel godsdiensten bidden de leden voor dierbaren en anderen die door ziekte of andere problemen worden getroffen. In de Schriften lezen we voorbeelden waarbij Jezus Christus in groepen bad en de aanwezigen aanspoorde om te bidden. Wij kennen datzelfde gebruik in de tempel, waar leden zich in geloof en gebed verenigen en God vragen om de mensen van wie de naam op de gebedsrol staat, te zegenen. ■

Algemeen handboek digitaal beschikbaar

Het *Algemeen handboek: dienen in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen* wordt momenteel herzien. Binnenkort wordt de vertaling in 21 vaak gesproken talen gepubliceerd.

Het nieuwe handboek werd in februari 2020 digitaal in het Engels vrijgegeven. In maart en juli werden aanvullingen gepubliceerd. Tot nu toe zijn 16 van de 38 hoofdstukken van het boek herschreven en gepubliceerd. De resterende hoofdstukken worden de komende maanden herzien, ingekort en vereenvoudigd.

Kort na de algemene oktoberconferentie 2020 verschijnen hoofdstuk 32, 'Bekering en kerklidmaatschapsraden', en stukken van sectie 38.6, 'Beleid inzake morele kwesties' (die hoofdstuk 32 ondersteunt), in 21 talen. De ontbrekende hoofdstukken worden in de komende maanden vertaald en voor publicatie klaargemaakt. Uiteindelijk zal het hele handboek in 35 talen beschikbaar zijn.

Hoewel het handboek op de website van de kerk en in de app Evangeliebibliotheek beschikbaar is, is het materiaal vooral voor kerkleiders bedoeld. Het herziene handboek vervangt *Handboek 1* (voor ringpresidenten en bisschoppen) en *Handboek 2* (voor alle leidinggevendenden) en combineert beide handboeken in één publicatie.

Het kader voor het nieuwe handboek is het werk van heil en verhoging, wat vier gebieden omvat waarop we ons concentreren, terwijl we tot Christus komen en Gods werk uitvoeren:

1. Het evangelie van Jezus Christus naleven
2. Voor de behoeftigen zorgen
3. Allen uitnodigen om het evangelie te ontvangen
4. Gezinsleden voor eeuwig verenigen

De hoofdstukken helpen leiders in de hele wereld om met christelijke zorg te dienen terwijl ze de verschillende programma's, beleidslijnen en procedures van de kerk toepassen, en ze zo nodig aan de plaatselijke omstandigheden aanpassen.

Dankzij de digitale uitgave van het handboek kunnen updates en herzieningen worden ingevoegd wanneer de kerk groeit en het beleid wordt aangepast. Het handboek biedt ruimte voor flexibiliteit en aanpassing, waardoor leidinggevendenden en leden beginselen en kerkprogramma's doeltreffend kunnen toepassen in kerkunits van verschillende grootte en in de diverse, wereldwijde gemeenschap van heiligen. ■

Update over de herziening van het zangboek

In juni 2018 werd de herziening van het zangboek en het boek Kinderliedjes aangekondigd, samen met het verzoek aan de leden om feedback over gewijde muziek in te sturen en de oproep om zelfgeschreven lofzangen, liedjes en teksten in te dienen. Bijna vijftigduizend leden namen deel aan een enquête over onze huidige gewijde muziek. De geënquêteerden gaven ook hun mening over voorgestelde liederen van andere geloofsrichtingen die voor opname in aanmerking komen.

Leden in 66 landen dienden in totaal meer dan zestienduizend muziekstukken in. Deze zelfgeschreven lofzangen en liedjes worden in meerdere rondes anoniem doorgenomen door een internationale groep getalenteerde leden en door de herzieningscomités aan de hoofdzetel van de kerk.

De comités zijn de leden in de hele wereld dankbaar dat ze hun tijd en talenten inzetten om anderen met behulp van gewijde muziek dichterbij de Heiland te brengen. Aangezien alle inzendingen en suggesties zorgvuldig worden overwogen, wordt verwacht dat de nieuwe collecties pas over enkele jaren beschikbaar zullen zijn. ■

Kom dan en volg Mij

Van de conferentietoespraken leren

De leringen van hedendaagse profeten en andere algemene leiders en leidsters van de kerk verschaffen geïnspireerde aanwijzingen voor onze deelname aan het werk van de Heer. Het quorumpresidium en het ZHV-presidium kiezen voor de tweede en vierde zondag van elke maand op basis van de behoeften van de leden en op aanwijzing van de Geest een relevante conferentietoespraak uit om te bespreken. De bisschop of ringpresident kan bij gelegenheid ook een toespraak voorstellen. Leidinggevend en dienen in het algemeen de nadruk op toespraken van de leden van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen te leggen. Maar elke toespraak uit de meest recente conferentie mag besproken worden.

Leidinggevend en leerkrachten moedigen de leden aan om de uitgekozen toespraak vóór de bijeenkomst te lezen.

Zie voor meer informatie over bijeenkomsten in het ouderlingenquorum en de zustershulpvereniging *Algemeen handboek: dienen in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen*, 8.2.1.2, 9.2.1.2, ChurchofJesusChrist.org.

Osaka (Japan)

Een les plannen

De volgende vragen kunnen leerkrachten bij het plannen van een les over een conferentietoespraak tot nut zijn.

1. Wat wil de spreker ons laten inzien? Welke evangeliebeginselen brengt hij of zij onder de aandacht? Wat kan ons quorum of onze ZHV met deze beginselen?

2. Met welke Schriftteksten zet de spreker zijn of haar boodschap kracht bij? Zijn er nog andere Schriftteksten die ons begrip ten goede zouden komen? (Kijk bijvoorbeeld bij de eindnoten van de toespraak of in de Gids bij de Schriften.)

3. Welke vragen kan ik stellen die de leden tot nadenken zullen stemmen? Door welke vragen gaan ze inzien dat de boodschap op henzelf, op hun gezin en op het werk van de Heer betrekking heeft?

4. Hoe kan ik de Geest in onze bijeenkomst uitnodigen? Waarmee kan ik de bespreking stimuleren, bijvoorbeeld met verhalen, vergelijkingen, muziek of beeldmateriaal? Wat gebruikt de spreker?

5. Geeft de spreker een aansporing? Hoe kan ik bij de leden het verlangen aanwakkeren om aan die aansporing gehoor te geven?

Ideeën voor activiteiten

Er zijn veel manieren waarop u de leden kunt helpen om iets van de conferentietoespraken op te steken. Hierna volgen enkele voorbeelden. U hebt misschien nog andere ideeën die in uw quorum of ZHV beter zullen werken.

Salzburg (Oostenrijk)

- ***In groepjes bespreken.***

Deel de leden in groepjes op. Laat elk groepje een ander gedeelte van de conferentietoespraak lezen en bespreken. Laat elk groepje daarna vertellen welk beginsel ze hebben geleerd. Of u kunt groepjes vormen met leden die verschillende gedeeltes hebben bestudeerd, zodat ze elkaar kunnen vertellen wat ze te weten zijn gekomen.

- ***Vragen beantwoorden.***

Stel vragen zoals: Welke evangelieleringen vinden we in deze conferentietoespraak? Hoe kunnen we die leringen toepassen? Welke aansporingen en beloofde zegeningen komen ter sprake? Wat voor werk heeft God volgens deze toespraak voor ons in petto?

- ***Citaten voorlezen.***

Laat de leden vertellen welke citaten uit de conferentietoespraak hen inspireren om hun taken in het heilswerk uit te voeren. Laat ze overdenken hoe ze anderen, met inbegrip van dierbaren en mensen die ze bedienen, met die citaten tot zegen kunnen zijn.

- ***Aanschouwelijk onderwijs.***

Vraag vooraf aan enkele leden om voorwerpen mee te nemen die de leringen in de conferentietoespraak kunnen verduidelijken. Laat de leden in de les uitleggen wat deze voorwerpen met de toespraak te maken hebben.

- ***Een les voor thuis voorbereiden.***

Laat de leden in tweetallen op basis van de conferentietoespraak een thuisavondles voorbereiden. Hoe kunnen we de toespraak op ons gezin betrekken? Hoe kunnen we deze toespraak bespreken met mensen die we bedienen?

- ***Over eigen ervaringen vertellen.***

Lees samen een aantal citaten uit de conferentietoespraak. Laat de leden voorbeelden uit de Schriften en uit eigen ervaring aanhalen om de beginselen in deze citaten te illustreren of kracht bij te zetten.

- ***Een Schrifttekst bespreken.***

Laat de leden een Schrifttekst lezen die in de conferentietoespraak wordt aangehaald. Laat ze bespreken hoe de leringen in de toespraak de Schrifttekst verduidelijken.

- ***Een antwoord opzoeken.***

Noteer vooraf enkele vragen die aan de hand van de conferentietoespraak kunnen worden beantwoord. Gebruik vragen die tot overpeinzing of toepassing van evangeliebeginselen aanzetten. (Zie *Onderwijzen naar het voorbeeld van de Heiland*, 31–32.) Laat de leden dan een vraag kiezen en in de toespraak op zoek gaan naar antwoorden. Laat ze hun antwoorden in groepjes bespreken.

- ***Zinnen opzoeken.***

Laat de leden in de conferentietoespraak zinsneden opzoeken die iets voor hen betekenen. Laat ze die zinsneden voorlezen en uitleggen wat ze ervan leren. Hoe helpen die leringen ons om het werk van de Heer tot stand te brengen?

- ***Iets maken.***

Laat de leden een poster of boekenlegger met een kort inspirerend citaat uit de conferentietoespraak maken. Laat ze elkaar tonen wat ze hebben gemaakt. ■

Zie voor meer suggesties 'Ideas for Learning and Teaching from General Conference' onder General Conference in de Evangeliebibliotheek.

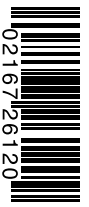

Foto's: San Lucas Sacatepéquez (Guatemala); inzet: São Paulo (Brazilië)

'Ik moedig u aan om de komende zes maanden bij uw Schriftstudie een lijst te maken van alles wat de Heer beloofd heeft voor het verbondsvolk Israël te doen', drukte president Russell M. Nelson de kerkleden op het hart. 'Ik denk dat het u zal verbazen!'

4 02167 26120 9

DUTCH